Remedii naturiste

CEAIURI CONTRA BRONŞITEI

◆ În faza iniţială, când tusea este seacă, este bine venit ceaiul preparat din petale de mac roşu (3 linguriţe), rostopască (1 linguriţă), talpa gâştii (4 linguriţe), fructe de anason (2 linguriţe). Plantele se amestecă, iar ceaiul se pregăteşte sub formă de infuzie dintr-o lingură din întreaga cantitate de plante la o cană de apă clocotită. Pentru o zi sunt necesare două căni de ceai. Se beau la fiecare două ore câte 3 linguri de infuzie îndulcită cu miere.

◆ În tusea „uscată" (în faza de expectoraţie, după calmarea acceselor de tuse sau în bronşitele cronice) medicina populară foloseşte ceaiul pe bază de: flori de nalbă, flori de tei, flori de lumânărică, frunze de potbal şi frunze de pătlagină, în părţi egale. Se prepară o infuzie dintr-o lingură de amestec de plante la o cană cu apă clocotită. Copiilor li se recomandă o cană pe zi, dar adulţii pot bea şi 2-3 căni pe zi, în mai multe reprize. Ceaiul e recomandabil să fie îndulcit cu miere.

◆ Efect benefic are şi siropul din muguri de brad.

* * *

Accesele de tuse datorate bronşitei acute pot fi calmate şi urmând câteva dintre „sfaturile bunicii":

◆ Beţi cât mai multe lichide – ceaiuri medicinale, dar şi supă de pui cu multe zarzavaturi (în special morcovi, păstârnac, ţelină, pătrunjel etc.) care ajută la eliminarea mucozităţilor.

◆ Mâncaţi usturoi şi ghimbir, care favorizează grăbirea vindecării.

◆ Aplicaţi zilnic pe piept, timp de 20 de minute, comprese calde.

◆ În faza de expectoraţie, faceţi gargară cu apă sărată (o linguriţă de sare la o cană cu apă călduţă).

Misterioasa PLACEBOTERAPIE

Dincolo de avantajele clamate pretutindeni de mass-media, avalanşa incredibilă de medicamente „noi" din ultimii ani are şi dezavantaje, în măsura în care bolnavii sunt din ce în ce mai neîncrezători în varianta terapeutică recomandată la un anumit moment dat de un anumit medic pentru o anumită boală. E suficient ca un pacient să afle că, aparent pentru aceeaşi suferinţă, un alt medic i-a recomandat altei persoane alte medicamente, ca imediat să pună la îndoială puterea vindecătoare a produsului cu care el se tratează. Această atitudine nu este deloc lipsită de importanţă, susţin cercetătorii, deoarece propriul psihic al pacientului nu-i mai este aliat, ci adversar în lupta cu boala. Ca argument este adusă aşa-numita placeboterapie, în care bolnavilor li se administrează false medicamente, pe care însă aceştia le cred „adevărate". Iar rezultatele sunt adesea spectaculoase, înregistrându-se în numeroase boli, ameliorări sau vindecări inexplicabile, dacă le raportăm doar la faptul că nu au beneficiat de tratament real medicamentos.

Istoria medicinii este de altfel plină de referiri la vindecări „miraculoase", în care pacienţii fuseseră convinşi că şi-au recăpătat sănătatea pentru că au fost trataţi cu cel mai sofisticat medicament de la vremea respectivă, deşi, în realitate, li se administrase un fel de... apă chioară.

De exemplu, medicul francez Iosif Balsamo s-a bucurat de o mare faimă în epoca sa datorită unor medicamente „minune" pe care le folosea pentru tratarea pacienţilor săi, în special a curtenilor lui Ludovic al XIV-lea. „Medicamentele" lui Balsamo nu erau altceva decât apă de fântână („aqua fontanis"), botezată însă cu sonore nume latine („Nil alind", Illae repetitate" etc.).

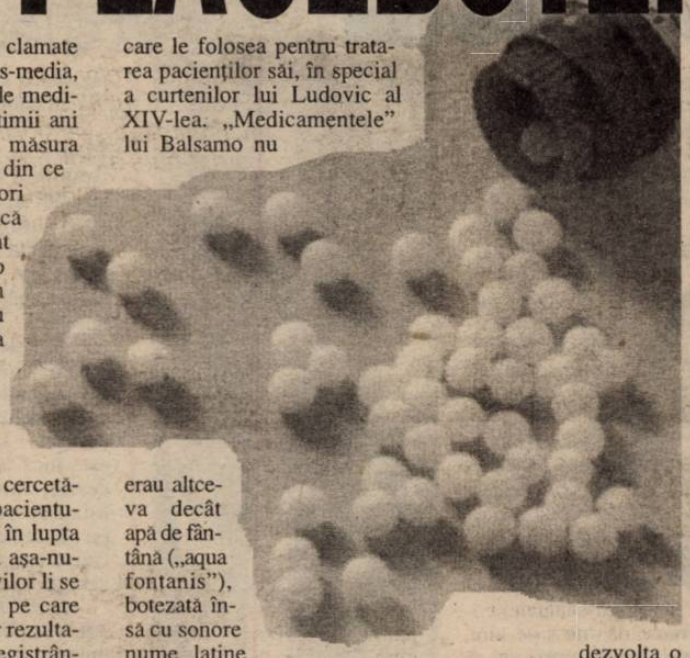

Înainte de primul război mondial, a fost de asemenea în vogă tratamentul germanului Kneip, care se baza pe cura de apă, făcătoare de minuni în diferite tipuri de reumatisme şi boli digestive. Prescrisă sub diferite forme, de la plimbatul desculţ prin roua dimineţii până la degustarea quasirituală a unor doze stricte în diferite etape ale zilei, simpla apă a dus la multe vindecări spectaculoase.

În mod ştiinţific, rezultatele obţinute cu acest tip de „medicament" se justifică prin reacţia pozitivă a individului, implicit a organismului faţă de un tratament în care are deplină încredere. În medicină, această reacţie a fost denumită *efectul placebo*. Numeroase experimente au fost făcute în jurul acestei terapii iluzorii. Bunăoară, profesorul Joyce de la London Hospital a aplicat o terapie falsă unui lot de studenţi la medicină, care prezentau diferite suferinţe determinate de cauze asemănătoare. La sfârşitul experimentului s-a dovedit că 30 la sută dintre subiecţi se vindecaseră deşi fuseseră injectaţi doar cu apă distilată căreia i se adăugase un colorant roşu. Bineînţeles, pacienţii nu cunoşteau natura „medicamentului" respectiv. În Franţa, placeboterapia a fost verificată şi pe un lot de bolnavi de tuberculoză cărora, timp de şase zile consecutiv, li s-a injectat câte un mililitru de ser fiziologic, produs botezat în mod arbitrar „Antiphimose". Cu toate că li s-a administrat doar ser fiziologic, la majoritatea bolnavilor s-a constatat ameliorarea apetitului, diminuarea acceselor de tuse şi de expectoraţie, atenuarea transpiraţiei nocturne etc.

Pe de altă parte însă, experimentele au demonstrat că pacienţilor li se poate induce în egală măsură o stare de suferinţă, ba chiar aceştia pot dezvolta o anumită simptomatologie specifică anumitor boli. În acest sens, doi cercetători contemporani, Reidenberg şi Lowental, au folosit experimental un lot de subiecţi format din 670 de voluntari proveniţi dintre medici şi cadre sanitare auxiliare. „Medicamentul" verificat era cel folosit cândva de Balsamo, adică apă sterilizată şi înfiolată. O dată cu injectarea produsului, fiecare subiect a primit câte un chestionar în care erau înşiruite 25 de simptome de boală pe care medicamentul respectiv le-ar fi putut produce. Rezultatele au fost la fel de surprinzătoare ca şi în cazul vindecărilor, deşi de data aceasta efectele erau negative; influenţaţi de chestionar, 75 la sută dintre subiecţi au acuzat senzaţia de oboseală, 52 la sută imposibilitatea de concentrare intelectuală, 46 la sută somnolenţă, 28 la sută cefalee, 17 la sută insomnii, 9 la sută febră şi 5 la sută erupţii cutanate.

Ce demonstrază aceste cercetări? *Că efectele farmacologice ale unui medicament nu sunt legate numai de suportul chimic al drogului respectiv, ci şi de ecoul psihologic pe care acesta îl declanşează asupra bolnavului.* Nu întâmplător placeboterapia a fost integrată în contextul teoretic şi practic al ştiinţelor medicale, permiţând unele ameliorări sau chiar vindecări ale unor boli. Altfel spus, s-a ajuns la concluzia fermă că medicina corpului nu poate fi disociată de cea a psihicului.

Denumiri populare ale plantelor medicinale

◆ *Pin – jneapăn, jep*
◆ *Pir – albei, chir, grâul mâţii, răgălie*
◆ *Plămânărică – albăstrele, cuscrişor, mierea ursului, tutun de pădure, ţâţa oii*
◆ *Plop – pliop negru, plopotaş, plutaş*
◆ *Potbal – brusturel, cenuşoară, gălbinele, guşa găinii, limba vecinului*
◆ *Porumbar – coţobrel, curcudel, scorombar, spin, spinul cerbului*
◆ *Porumb – cucuruz, păpuşoi*
◆ *Răchitan – călbăşoară, floarea zânei, lemnie, lemnuşcă, sburătoare*

COMPRIMATE

➤ Unul dintre factorii importanţi de risc pentru o serie de cancere este consumul exagerat de grăsimi.

➤ În Thailanda, unde se consumă doar 20 g de grăsimi pe zi, cancerul de sân apare la 1 din 100000 de femei pe an.

➤ În Olanda, unde consumul de grăsimi se ridică la 160 g zilnic, cancerul mamar atinge anual 25 din 100000 de persoane.

➤ Cancerul în general este de 6 ori mai frecvent în SUA decât în Japonia, ţară cu o tradiţie alimentară care aproape exclude grăsimile.

➤ Japonezii care au migrat în SUA şi care adoptă alte obiceiuri alimentare se expun unui risc triplat de a dezvolta o formă de cancer încă de la prima generaţie, în comparaţie cu cei rămaşi în ţara de origine.

➤ Riscul de cancer se dublează dacă alimentaţia este săracă în vitaminele A, B şi C.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

NEVRALGIE DE TRIGEMEN

P. VALENTIN din Bucureşti – *Nevralgia de trigemen are drept cauză lezarea ramurilor senzitive ale nervului trigemen care inervează faţa, dinţii şi limba. Criza poate fi declanşată de infecţii dentare şi sinuzite, deşi de cele mai multe ori cauza exactă nu poate fi precizată. Ca metode de tratament se practică fie varianta medicamentoasă, fie anihilarea nervului prin infiltraţii cu alcool sau pe cale chirurgicală. Din păcate, nu întotdeauna rezultatele sunt pe măsura aşteptărilor. În multe cazuri, ameliorarea acestei boli poate fi încercată şi prin acupunctură sau electroacupunctură.*

TUBERCULOZA SÂNULUI

I.B. din Paşcani – *Tuberculoza mamară este, într-adevăr, o afecţiune mai rară a sânului, care apare în special la femeile aflate la vârsta activităţii sexuale. Cauza favorizantă a apariţiei acestei boli poate fi legată de sarcină şi alăptare, de fapt de terenul propice contractării bolii în această perioadă. În general, diagnosticul tuberculozei mamare este, din punctul de vedere al medicilor de specialitate, uşor de stabilit. Se iau în calcul: antecedentele tuberculoase ale persoanei în cauză şi ale familiei sale, alte posibile focare (surse de infecţie) apropiate, diferite semne clinice etc, elemente care, fiind coroborate, exclud aproape cu certitudine diagnosticul de adenom mamar, de mastită cronică sau de cancer incipient. Examenul prin puncţie a conţinutului nodulilor (abceselor) din jurul mameloanelor este de un real folos pentru precizarea diagnosticului în cele mai mici detalii, aşa că nu e cazul să refuzaţi acest tip de analiză. În ceea ce priveşte tratamentul tuberculozei mamare, acesta constă de obicei în administrarea prelungită a medicaţiei antibacil TBC şi, în funcţie de caz, se poate recomanda şi intervenţia chirurgicală de eliminare a nodulilor respectivi. Totodată, medicul are în vedere depistarea altor posibile leziuni tuberculoase prezente în organism. Cu un tratament corect condus şi bazat pe tehnicile moderne, boala are în majoritatea cazurilor un prognostic favorabil, mai ales dacă este diagnosticată din timp.*

În lipsa vitaminelor, apar BOLILE

Alimentaţia extrem de săracă în vitamine sau tulburările de resorbţie în organism pot fi cauzele apariţiei a numeroase boli. De exemplu: insuficienţa *vitaminei A* se manifestă prin tulburări de vedere, diferite afecţiuni cutanate (cum ar fi uscarea şi exfolierea pielii), probleme digestive (diareea sanghinolentă), balonări. Carenţa de *vitamina B1* duce la insuficienţe cardiace şi polinevrite; cea de *vitamina B2* produce scăderea vederii, emotivitate crescută, apatie. Lipsa *vitaminei B6* contribuie la apariţia tulburărilor nervoase şi ale funcţiilor ficatului, precum şi a dermatitelor. Insuficienţa *vitaminei B12* favorizează declanşarea tulburărilor psihice, polinevritelor, anemiei.

Care sunt sursele cele mai bogate în aceste vitamine deosebit de importante pentru buna funcţionare a organismului?

Vitamina A – untură de peşte, unt, brânzeturi, ficat, morcov, pătrunjel, ceapă verde, varză roşie, căpşune, zmeură, coacăze, lămâi, portocale.

Vitamina B1 – drojdie de bere, germeni de grâu şi secară, iaurt, pâine de secară, cartofi, mazăre, fasole verde, cireşe, prune uscate, fructe de cătină albă (sub formă de gem, marmeladă, sucuri, siropuri, compoturi).

Vitamina B2 – mazăre verde, fasole verde, spanac, sfeclă roşie, varză, cătină, ficat de vacă, nuci, alune, piersici, lapte proaspăt.

Vitamina B6 – cătină albă, mere, sfeclă, cartofi, morcovi, roşii, căpşune, struguri conopidă.

Vitamina B12 – drojdie de bere, ficat.

Vitamina C – frunze de pătrunjel, ardei gras, hrean, mărar, ridichi, lămâi, portocale, pepene galben, preparate din măceşe.

Vitamina E – frunze verzi de sfeclă şi morcovi, salată verde, germeni de secară.

Vitamina P – ardei verzi, struguri, prune, coji de lămâi şi portocale.

Am şi eu dreptul la o clipă de tandreţe

– O scrisoare de-a dreptul dramatică ne-a sosit din partea Cristinei, soţie şi mamă prinsă în vârtejul unor contorsionate meandre ale vieţii de familie, alături de un soţ mai vârstnic, „pentru care nu a reuşit decât să umple «un gol» din viaţa lui, având obligaţia de «a nu-i cere nimic» ci numai de a sta acasă pentru a avea grijă de copii". La toate acestea se mai adaugă o sumedenie de necazuri care au determinat-o să ne scrie.

– Dragă Cristina, fiecare scrisoare pe care o primim e importantă pentru noi, pentru că, aşa cum spui şi tu, pot învăţa şi alţi cititori din experienţa voastră. Sunt foarte mulţi oameni care nu îndrăznesc să scrie ce îi frământă, decât, poate, când ajung la fel de disperaţi ca tine şi nu mai ştiu în ce parte să apuce.

Sigur că ai dreptul la o viaţă a ta, la o clipă de tandreţe. Oricine are acest drept şi e bine să-ţi doreşti asta, pentru că înseamnă că tu continui să trăieşti măcar în interiorul tău. De aceea, vom încerca să te ajutăm să-ţi limpezeşti puţin gândurile, pentru a te decide ce ai de făcut în continuare.

Ce pot să-ţi spun în legătură cu fiul tău vitreg este că, poate, ar fi fost bine să-şi urmeze tratamentul până la capăt atunci când a fost internat. Nu ştiu încă de ce a fost internat, dar probabil că mama lui i-a sugerat că s-a îmbolnăvit din cauza ta. Înţeleg că până atunci nu ai avut probleme din cauza lui. Poate că din cauza asta i s-au accentuat nişte vechi frustrări referitoare la despărţirea părinţilor lui; e firesc pentru un copil să-şi dorească împăcarea părinţilor, cu atât mai mult cu cât el a fost privat de prezenţa mamei lui, iar pentru un băiat, legătura cu mama e foarte specială. Împăcarea acesteia cu tatăl lui era singura cale, în mintea lui, pentru a o avea din nou pe mama aproape. Dar nu înţeleg ce poziţie are ea acum. Ar vrea să se împace cu soţul tău? Sau vrea doar să scape de băiat şi îl amăgeşte? De ce nu a vrut băiatul să rămână cu ea? Sau, de fapt, nu a vrut ea să-l ţină şi a găsit o modalitate să-l convingă să stea cu tatăl său?

E sigur însă că tatăl lui nu a acceptat ideea că fiul lui ar putea avea probleme. Dacă ar fi fost mai realist, l-ar fi ajutat, dacă nu cu tratament psihiatric, medicamentos, atunci cu o psihoterapie, care în cazul lui ar fi dat rezultate excelente şi i-ar fi satisfăcut şi setea de cunoaştere în domeniu, fără să fie tentat să intre în domenii colaterale şi riscante. Dar ce e făcut, e bun făcut. Se pare că pentru soţul tău e mai uşor să te considere pe tine „nebună" decât pe copilul lui sau, eventual, pe fosta lui nevastă. Poate că şi el a iubit-o pe fosta soţie şi, înlocuind-o cu tine, nu a reuşit să umple golul, iar vinovată pentru toate astea e mai simplu să te considere pe tine. El a făcut tot ce s-a priceput, numai că nici dragostea, nici o persoană specială nu pot fi înlocuite aşa uşor. El, de fapt, s-a folosit de tine, de aceea nu te respectă. Şi toată furia lui, pentru că i-a eşuat strategia, şi-o varsă pe tine. Voi continua într-unul din numerele viitoare acest răspuns.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

O PLANTĂ „MARȚIALĂ"

BAMBUSUL

campionul generozității vegetale

UN ZEU ÎN CARNE ȘI OASE. În fiecare primăvară, Sărbătoarea bambusului (din mai multe țări asiatice, precum Japonia, India, China etc.) debutează cu un moment emoționant: participanții fac o liniște mormântală, pentru... *a asculta cum crește bambusul*! Ce se întâmplă, de ce acest omagiu nemaiîntâlnit pentru această plantă?

Scena amintită mai sus se referă la varietatea *ma-dake*, a cărei viteză de creștere este de 1,2 metri pe zi – record absolut în lumea vegetală! Din cele peste o mie de specii și varietăți, *Dendrocalamus giganteus* atinge 36-38 de metri înălțime, tulpina („trestia") are un diametru de 23-25 cm și cântărește 45-46 de kilograme. În generozitatea lui, acest rege al regnului vegetal specific asiatic se adaptează atât la poalele munților, în vastele păduri apropiate de nivelul mării, dar și la altitudini de peste 3500 de metri. El reprezintă sursa unică de venituri pentru zeci de milioane de oameni, care-l vând neprelucrat, dar și prelucrat. El este sursă de hrană pentru gospodăria unui indian (din nordul țării) sau a unui chinez (pentru el și animalele sale), „cărămida" utilă la orice fel de construcție (având o rezistență comparabilă cu a oțelului, căci îl vom întâlni și la schelele caselor cu mai multe etaje de la oraș) – inclusiv pentru poduri suspendate și ambarcațiuni –, „lutul" din care artizanii meșteresc obiecte ornamentale foarte căutate în întreaga lume (din tulpină de „bambus întortocheat", al cărui aspect aduce aminte de Coloana Infinitului).

Arta martială Kendo nu poate fi concepută fără bambus

Varietatea *bambusului negru* are un miez extrem de bogat în vitamine, fapt care-l face util în vindecarea bolilor de rinichi, în tratarea astmului, a durerilor reumatice. Chinezii și indienii îl folosesc, după o rețetă secretă, la prepararea unui eficient afrodisiac... A mai rămas vreun domeniu neacoperit? Mai amintim că aproape 70 la sută din industria hârtiei din India se bazează pe bambus. Și, să nu uităm: ursul panda n-ar supraviețui fără câteva kilograme de miez pe zi. De altfel, însăși limba chineză îi aduce un suprem omagiu: peste 300 de ideograme au în componență radicalul *chu, adică bambus.*

FILAMENTUL PRIMULUI BEC. Incomparabilul Thomas Alva Edison a încercat sute de materiale pentru filamentul primului său bec electric. Prin 1880, el a ajuns în Japonia și a observat lampadarele unui altar șintoist. Atunci, căutările sale au luat sfârșit, bambusul devenind primul filament utilizat de Edison pentru o invenție care a revoluționat modalitatea prin care oamenii sfidează bezna nopții... Peste un secol, fibrele de sticlă și alte materiale compozite de mare rezistență au în alcătuire și fibră de bambus.

„Bambusul pletos" din Nepal poate atinge și 40 de metri

KENDO, „ARTA MARȚIALĂ A BAMBUSULUI". Desprinsă din grupul de stiluri de luptă ju-jitsu, Kendo este o artă japoneză a apărării și ataculuі cu totul specială. Luptătorii sunt echipați cu măști, pieptare și săbii din bambus. Vestimentația lor corespunde celei a cavalerilor medievali europeni, numai că acești kendo-teka nu-și protejează trupul cu nici un obiect metalic. Echipamentul lor este încă un omagiu adus acestei miraculoase plante asiatice, pe care americanii (și nu numai) se străduiesc de câțiva ani să-l adapteze în rezervații speciale.

ÎNFLORIREA, UN MOMENT DRAMATIC... Căci după sublim, urmează agonia. Diversele varietăți trăiesc 30, 60, 90 și chiar 120 de ani. Dar după ce fac floare și dau fructe, bambușii mor. În acele perioade, jalea cuprinde multe sate din India, China sau Nepal, căci fructele (unele de mărimea unei pere) devin „mană cerească" pentru rozătoare, care se înmulțesc cu acel prilej de 5-6 ori mai mult decât de obicei. Și omul, resemnat, știe că a pierdut atunci pe cel mai bun prieten al existenței sale.

Bambusul, spun asiaticii, are un singur defect: nu vorbește.

UNICATE ALE NATURII

Murena gigantică

O fotografie de excepție a imortalizat relațiile amicale dintre oceanografa mexicană Ramona Cruz și un foarte rar exemplar de murena uriașă. Această specie de pești cu înotătoare extrem de reduse face parte din familia anghilidelor. Murena se reproduce în mările din zonele tropicale. Deși dimensiunea obișnuită la

maturitate este 0,9 – 1,1 metri, exemplarul din imagine a atins, la vârsta de trei ani, o lungime record de 2,5 metri. Această anomalie nu este rodul unor modificări genetice, ci al unei îndelungate adaptări față de relația pradă-prădător. Astfel, la dimensiunea obișnuită, murena este și pradă și prădător, dar varietatea gigantică nu pare să aibă rivali. Mai mult, ea manifestă o încredere neobișnuită în oameni, pe care nu-i atacă, ci le tolerează prezența.

TRIBURI NEOLITICE ÎN ERA COSMICĂ

NAGAS

„Călăii maimuțelor"

În estul Indiei, în ținuturile izolate ale masivului muntos Naga, triburile Nagas refuză încă orice contact cu civilizația, în pofida faptului că există schimburi (trocuri) cu turiștii și cercetătorii (antropologii) care se aventurează pe culmile de 2.700-3.300 de metri. Cine sunt acești oameni și de ce au primit această sumbră poreclă – „Călăii maimuțelor" ?

PRIMITIVISM ȘI CREȘTINISM. Abia în anul 1963, o misiune creștină a reușit să ajungă în mica regiune Naga. Prima impresie a fost cutremurătoare: principalul ritual de implorare a bunăvoinței zeilor tribali era... tăierea capetelor dușmanului făcut prizonier! O asemenea practică barbară, de măcelărire a trupului adversarului, se mai întâlnea la tribul amerindian al „Tăietorilor de capete" din jungla amazoniană. Ideea principală, conform căreia spiritul unei victime decapitate nu se mai poate răzbuna după moarte, era acceptată și de membrii triburilor Nagas. O simplă coincidență?

Trăsăturile indienilor Nagas sunt asemănătoare cu ale amerindienilor, la fel și statura. Iar dacă mitologia este asemănătoare, acest lucru nu trebuie să ne mire, întrucât există dovezi certe ale migrațiilor dinspre Asia spre continentul american, în timpul erei paleolitice (acum aproximativ 10 mii de ani). Dar, spre deosebire de sângerosul trib amazonian, indienii Nagas au adoptat unele ritualuri creștine, în primul rând taina Morții și Învierii lui Iisus Christos. Astfel, începând cu anii '80, tăierea capului dușmanului a fost înlocuită cu decapitarea maimuțelor trăitoare în pădurile acelui ținut. *S-a ajuns la situația incredibilă ca înțelepții triburilor să aibă Biblia în colibă (pe care nu știu s-o citească, dar o venerează din cele auzite de la misionari), dar să atârne la intrare câte două cranii de maimuță, alături de ornamente vegetale și doi colți de elefant!*

Un bătrân Nagas cântând la un instrument tradițional, în timpul unui ritual păgâno-creștin

O CIVILIZAȚIE PE CALE DE DISPARIȚIE. Indienii Nagas știu să-și cioplească în lemn unelte de lucru casnice și agricole, își construiesc plăpânde case din tulpini vegetale și vizitează periodic Casa Craniilor de Maimuță (fiecare clan are un astfel de lăcaș). Dar atracția pe care o reprezintă pentru turiști tinde să le deformeze stilul de viață. Astfel, deși ținuta obișnuită este foarte sumară, astăzi cei care fac troc cu străinii umblă îmbrăcați cu tot felul de veșminte europene și își prepară mâncarea în oale de inox în loc de marmite din argilă. Unii posedă arme de foc, dar și arc cu săgeți. Femeile se împodobesc cu cercei, brățări și coliere franțuzești și englezești... O imagine de-a dreptul hilară a unor izolate triburi multiseculare, o îmbinare ciudată de neolitic și eră cosmică, pentru niște oameni care nu au o scriere proprie și care până acum 35-40 de ani își decapitau inamicii pentru a le separa trupul de spirit. Acum se răzbună doar pe maimuțe.

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

Magica harpă africană

Popoarele africane din regiunile străbătute de marile fluvii ale continentului păstrează o tradiție muzicală prea puțin pusă în valoare în Europa. Unul din instrumentele cele mai evoluate și frumoase este așa-numita harpă antropomorfă. Aceasta este „ruda cultă" a anticei lire și are forma unei corăbii (sunetul ei fiind numit „glasul fluviului"), iar suportul celor cinci corzi nu este altceva decât un nud de femeie. Splendidul instrument este răspândit în Congo, Ciad, Camerun și Gabon, iar localnicii o numesc „kundi" (corabia cântătoare) și este posesoarea unei puteri magice asupra generozității apelor, element esențial al vieții.

Harpa-corabie cu nud de femeie

Știința și Biblia

FENICIENII au ajuns și în Asia!

În uriașa bogăție de idei a Cărții Cărților se pot descoperi cele mai interesante și neașteptate lucruri (dacă nu este o simplă prezență decorativă în bibliotecă). Iată, în continuarea expediției noastre biblice, cât de însemnate pot fi doar două cuvinte: *maimuțe și păuni...*

Din Cartea III Regi aflăm despre strânsele legături ale regelui Solomon cu regele Tirului, Hiram. Tirul era una din cele mai mari cetăți ale fenicienilor (triburi semite stabilite pe o îngustă fâșie a coastelor sud-estice ale Mediteranei, între țărmul mării și Munții Libanului). Specializați în comerțul cu produse de mare valoare (pe care Solomon le achiziționa cu frenezie pentru consolidarea statului), fenicienii aduceau o dată la trei ani aur (ei cunoșteau marele secret al Țării Ofir, cea bogată în mine aurifere), argint, fildeș și, atenție!, *maimuțe și păuni* (cap.10, verset 22). DE UNDE PROVENEAU ACESTE VIETĂȚI EXOTICE?

Istoricii marilor descoperiri geografice susțin cu probe științifice că acești maeștri ai navigației reușeau să înconjoare Africa (în aproximativ trei ani, călătorind de-a lungul a 30 de mii de kilometri de țărm), ieșind din Mediterana în Atlantic prin Coloanele lui Hercule (Gibraltar) și ocolind „continentul negru" pe la sud. De asemenea, ei primeau comenzi comerciale de la suveranii Egiptului, Asiriei și Babilonului, pe care le onorau străbătând Marea Eritreică (Roșie) și ajungând în Marea de Sud (Oceanul Indian) prin strâmtoarea Bab-el-Mandeb, *ocolind Peninsula Arabică!* Toate aceste date certe, bazate pe documente atestate științific și coroborate cu „amănuntul" biblic sus-amintit (comerț cu maimuțe și păuni), conduc la concluzia că fenicienii au atins și coastele Asiei de sud-vest (Pakistanul de azi, poate chiar India). Ipoteza, cu șanse reale de a fi o certitudine, primește o confirmare biblică pentru că: 1. Maimuțele, trăitoare chiar și în ținuturile îndepărtate ale Africii, nu puteau constitui o marfă atât de atrăgătoare precum maimuțele asiatice, mult mai puțin cunoscute și deci mult mai valoroase; 2. *PĂUNUL ESTE ORIGINAR DIN ASIA*, iar adaptarea lui în alte regiuni s-a făcut prin acest gen de comerț. Pe de altă parte, excelenții navigatori care au fost fenicienii cunoșteau – cu siguranță – *orientarea vânturilor specifice sudului Asiei, și anume musonii.* Vara ei bat spre continent, iarna dinspre continent. Durata atât de mare a călătoriilor feniciene s-a datorat atât distanțelor uriașe, cât și sensului cu care vânturile favorizau sau nu navele cu pânze. Chiar și corăbiile lor perfecționate nu se puteau încumeta să navigheze contra musonilor, căci riscul de a pierde mărfurile și chiar ambarcațiunile era prea mare. Fenicienii staționau îndelung la țărm pentru a pândi un moment meteorologic favorabil. Atingerea coastelor Asiei nu este însă o surpriză. Recent s-a confirmat (fapt arătat și de noi) că fenicienii au ajuns și pe țărmurile Braziliei de azi, încă din secolul VI î.Ch.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

MEMORIA unui fluviu

DORIN MĂRAN

Aflata în competiție cu japonezii, americanii și câteva state europene, Franța a reușit să obțină de la autoritățile chineze dreptul de a face cercetări arheologice în deșertul Taklamakan, aflat la granița dintre Asia Centrală și China. De zece ani echipe de arheologi francezi și chinezi scormonesc în nisipul deșertului din provincia Xinjiang al cărei prestigiu a fost marcat de comerțul cu produse transportate de caravane și de religia budistă. Arheologii încearcă să dea de urmele unei civilizații dispărute înainte de colonizarea chineză, o civilizație care nu ar fi putut supraviețui în condițiile aride ale deșertului dacă n-ar fi beneficiat de surse de apă.

Râurile și deltele existente nu sunt o supoziție a oamenilor de știință ci o realitate confirmată de imaginile furnizate de sateliți care indicau existența unor trasee fosile din perioada antică și protoistorică. Săpăturile efectuate în Karadong unde se afla o deltă în perioada de debut a erei noastre au scos la iveală fragmente de locuințe din paianta și de mobilier, două sanctuare cu picturi budiste, cele mai vechi descoperite vreodată în China. În delta din Djombulak Kum datând de la mijlocul mileniului I î.Ch., surprizele arheologilor au fost cu totul neașteptate. Aici au fost descoperite urmele unui oraș fortificat, cu necropole, rețele de irigație și vestigii ale primilor agricultori cunoscuți în regiune și ale unor bresle de țesători și fierari. Numeroasele obiecte găsite se aflau într-o stare de conservare remarcabilă. Printre acestea figurau țesături, haine de blană, piese de vestimentație din pâslă, obiecte din fier și ceramică.

Aurul peruan

Mai puțin cunoscută decât civilizația incașă, cea denumită Mochica (secolul I î.Ch.) este la fel de importantă și grandioasă după cum demonstrează descoperirile din mormintele regale de la Sipan, aflate la 800 km nord de Lima. Două sute dintre cele mai frumoase piese ale fabuloasei comori de aur au luat drumul Europei, respectiv la Bonn, acest gen de opere fiind pentru prima oară expuse pe bătrânul continent. La întoarcerea în Peru ele vor fi găzduite într-un muzeu nou, construit în apropierea mormintelor și se pare că nu vor mai părăsi niciodată acel loc. *(I.S.)*

MISTERELE JUNGLEI

În pădurile virgine din Arunachal Pradesh (jungla indiană) plantele din familia bananierilor produc flori uriașe. Locuitorii le mănâncă, iar din frunze își fac umbrele, farfurii și chiar acoperișuri. Spinii de pe mlădițele plantei sunt gata să intre în părul vizitatorilor nepoftiți, descurajându-i. În această zonă formată în proporție de 90 la sută din păduri, trăiesc 40 la sută dintre speciile de păsări din India. (I.S.)

„Meniuri" submarine

Pentru a-și satisface apetitul, balenele ucigașe își aleg de obicei ca pradă, focile și leii de mare. În urma dispariției progresive a acestor animale din Pacificul de Nord, fenomen care a debutat prin anii '70, balenele ucigașe au fost nevoite să adopte un alt regim alimentar, orientându-se spre vidrele de mare care, altădată, le însoțeau în deplină securitate. Drept consecință, aricii de mare care intrau în meniul vidrelor s-au înmulțit, efectivele lor înzecindu-se în fiecare an. Un fenomen ecologic care a perturbat grav lanțul alimentar al acestor animale marine. *(D.M.)*

Un paradis exotic

Insulele de corali

IRINA STOICA

Puține locuri din lume înfățișează ochilor noștri atâta frumusețe ca insulele Maldive. Arhipelagul acestor insule coraligene din Oceanul Indian fascinează atât prin mulțimea păsărilor și a arborilor de tot felul cât și prin apele în care poți descoperi un adevărat caleidoscop de vietăți marine.

Din cele peste 1000 de insule sunt locuite numai în jur de 200, dar toate răsar din apă colorate, mărginite de bariere de corali, cu plaje de un alb strălucitor. Legătura între acestea se face fie cu ambarcațiuni rapide, fie cu „dhoani", barca tradițională a locuitorilor. De cele mai multe ori, acestea sunt însoțite în drumurile lor de delfini jucăuși și pești zburători. Cele mai importante și mai agreate insule sunt Kurumba, Baros, Laguna, Full Moon și, bineînțeles Malé, capitala statului. Insulele au fost populate începând din secolul al doilea d.Ch. de emigranții veniți din Ceylon, India meridională și arhipelagul malaezian. Ulterior au sosit negustorii arabi care au introdus islamismul. Ei au fost fondatorii unui sultanat cu reședința la Malé, vasal suveranilor ceylonezi din Kandy. La sfârșitul secolului al XIX-lea sultanatul a devenit protectorat britanic, câștigându-și independența din 1965 și devenind republică la sfârșitul lui 1968. Maldivele rămân cu adevărat un loc exotic dar nu numai stațiunile cochete și peisajul mirific au contribuit la această faimă. Palmierii ocrotesc minunatele construcții, desprinse parcă dintr-o lume de basm. Contrar însă frumuseților arhitectonice cu care ne-am obișnuit totul este măsurat la altă scară. Construcțiile sunt toate mici, sobre, cu o arhitectură splendidă în simplitatea ei. Capitala, Malé, centrul social, economic și politic al întregului arhipelag se mândrește deopotrivă cu clădiri vechi și noi. Printre cele vechi trebuie amintit minaretul construit în 1675 de sultanul Ibrahim Iskenhar. Un splendid memorial numit Medhu Ziyaarth, a fost înălțat în onoarea lui Abul Barakaath – Al Barbarie, cel care, în 1153 a adus islamismul în insulele Maldive.

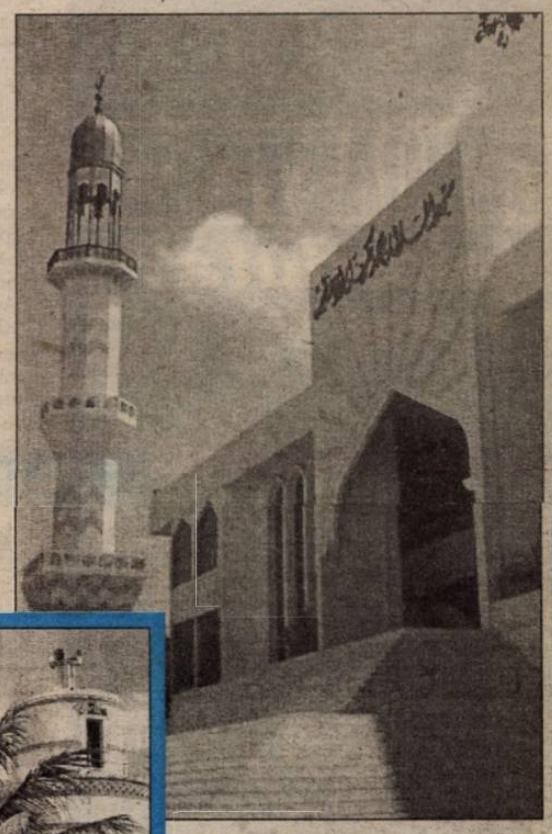

Un aeroport modern, Hulhule, deservește întregul arhipelag. De aici te poți îndrepta nu doar spre stațiunile elegante ci și spre acele zone populate de oameni ai locurilor, în majoritate pescari, păstrând nealterată legătura cu natura. Aceștia contribuie în cea mai mare parte la economia țării care și-a dezvoltat însă și mici unități industriale printre care și una de componente electronice.

Nimic nu egalează însă frumusețea naturală a acestor locuri, desprinse parcă din 1001 de nopți.

Viitorul aparține spațiului

CLIMA TERREI poate fi modificată din... spațiu?!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cu șapte decenii în urmă, eforturile fizicienei Ștefania Măracineanu (1882-1944) de a declanșa o ploaie artificială prin injectarea norilor joși cu săruri radioactive, erau privite cu scepticism; în prezent există rachete care aruncă iodură de argint în anumite categorii de nori (a existat și în România un astfel de program, la care au participat și cercetători prahoveni, dar...). Implicarea omului în modificarea parametrilor climatici locali se pare că există doar în sens negativ, prin poluarea atmosferei, creșterea temperaturii medii a straturilor joase ale atmosferei și... amplificarea „găurii" stratosferice de ozon! Pentru cunoașterea climei planetei au fost monitorizate informații despre fenomene noi sau puțin investigate, cum sunt: norii spiralați strâns legați de apariția furtunilor tropicale, sistemele de nori celulari cu diametre de până la 100 km, sistemele de nori frontali, reformarea curenților stratosferici, schimburile energetice dintre oceane și atmosferă, circulația verticală a aerului cu densități variabile, luminozitatea unor pături noroase etc. Meteorologia spațială, care folosește sateliți specializați, este destinată achiziției de date asupra structurii și distribuției variabile a păturilor de nori, evoluției vânturilor, identificării „undelor" atmosferice, analizei spectroscopice diferențiale a polilor de nebulozitate, evidențierii repartițiilor în altitudine a gradienților de temperatură și densitate ai atmosferei etc. Realizările acestor investigații, materializate prin hărți, grafice, diagrame, fotografii etc. au pregătit deja apariția de modele de evoluție a climei, ele constituind în viitor fundamentele controlului și chiar a modificării timpului în zone relativ întinse! În scopul monitorizării climei Pământului și a ameliorării prognozelor pentru perioade lungi și pe regiuni mari, Centrul Spațial „Goddard" al NASA pregătește doi sateliți geostaționari specializați: GOES-N (Geostationary Operational Environmental Satellite) care va fi lansat în 2002 și GOES-O, care va ajunge pe orbită geosincronă în 2004. Constructorul principal al acestor sateliți este firma Boeing, iar Honeywell Space Systems va furniza componentele sistemului inerțial de orientare. Cu informații de la sateliții GOES despre formarea și evoluția uraganelor tropicale, există propuneri pentru experimentarea unor mijloace de autodistrugere a acestor devastatoare furtuni, folosind adâncirea diferențelor de temperatură dintre centrul și exteriorul furtunii, o dată cu diminuarea artificială a gradientului de presiune; astfel, diminuarea evaporării interioare a uraganului va reduce chiar cu 50 la sută intensitatea acestuia!

(Va urma)

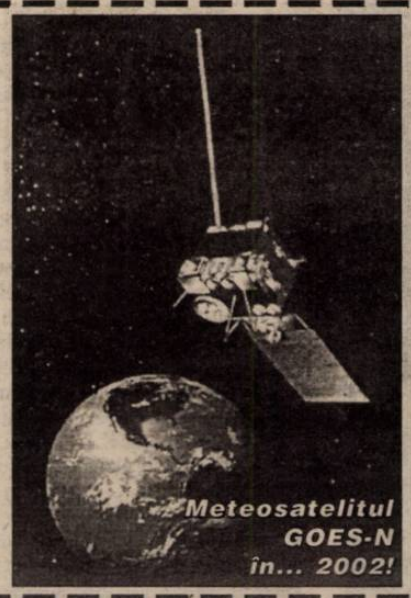

Meteosatelitul GOES-N în... 2002!

Oraşele caracatiţelor

„PULPELE COLOSALE" LEGENDĂ ŞI ISTORIE

Controversele savanţilor

Este de remarcat eroarea de logică pe care o face academicianul din Copenhaga nesesizând discrepanţa extraordinară dintre corpul animalului (2700 m) şi lungimea braţelor sale (20-40 m). Pentru a se putea deplasa (mergând sau înotând) ori pentru a se hrăni, calmarul trebuia să aibă sute de astfel de „picioare", putând fi inclus mai curând în familia miriapozilor decât a stelelor de mare! Tentaculele cefalopodelor servesc într-adevăr ca instrumente tactile, dar măsoară două treimi din lungimea totală a corpului... Pontoppidan continuă: „În afară de tentacule, ciudata fiinţă a fost înzestrată cu un miros pătrunzător şi specific, pe care îl poate răspândi împrejur într-o anumită perioadă, atrăgând cu ajutorul lui peştii marini".

Naturalistul norvegian consideră că mărimea acestor animale a dat naştere probabil confuziilor şi enigmelor privind „insulele fantomă" care apăreau sau dispăreau de la o lună la alta. Astfel, insulele văzute lângă ţărmurile Irlandei, Islandei, Färöer, în Marea Nordului, Marea Baltică, Oceanul Atlantic sau Oceanul Îngheţat nu erau altceva decât... spinările monştrilor ce picoteau la Soare. Ca

„argument", Pontoppidan citează relatarea episcopului de Nidross, care s-a gândit să-şi ridice altarul de campanie şi să oficieze slujba pe o stâncă de pe malul mării, pentru a avea mai multă prestanţă în ochii proaspeţilor convertiţi. După ce misionarul s-a dat jos, „stânca" a pornit spre valuri unde s-a scufundat într-un vârtej înfiorător: era de fapt un kraken, care se grăbea să se... răcorească după învăţămintele desprinse din cuvintele episcopului!

Pontoppidan dă însă şi informaţii rezonabile (şi verificabile) cum ar fi cea despre krakenul ce a intrat în 1680 într-un fiord îngust din parohia Alstahong (Norvegia), unde a eşuat la scăderea apelor. Animalul a dezrădăcinat cu tentaculele câţiva brazi de pe ţărm, dar s-a încurcat atât de rău între stânci, încât nu a mai putut să iasă, murind în cursul aceleiaşi zile. Cadavrul său ocupa aproape întregul fiord şi s-a descompus foarte lent, împrejurimile rămânând multă vreme pustii, din pricina duhorii insuportabile.

Monstrul cu şapte cozi

În 1772, naturaliştii danezi Olafsen şi Powelsen au publicat la Copenhaga o lucrare în care menţionau şi un fragment dintr-o cronică islandeză, unde se vorbea despre „monstrul cu şapte cozi de la Tingöre". Cronica descria probabil un pui de calmar ce îşi pierduse trei tentacule: „Astă toamnă (anul 1640 – *n.a.*), pe plaja de la Tingöre, în ţinutul Hunewand, a fost aruncată o lighioană ciudată. Trupul monstrului marin era cam tot atât de lung şi lat ca al unui om voinic. Animalul avea şase cozi lungi de doi coţi (1,20 m – *n.a.*) şi una mai mare decât celelalte, măsurând opt coţi şi un sfert (4,95 m – *n.a.*). Pe cozi se aflau nişte copci asemănătoare unor ochi aurii (ventuzele – *n.a.*). Capul nu se distingea, se vedeau doar două căpăcele mari (ochii – *n.a.*) aşezate deasupra cozilor. În trupul moale al monstrului nu existau nici oase, nici cartilaje. Una dintre cozile sale a fost adusă în vechea parohie Tingöre pentru a fi cercetată". Astfel de relatări erau atât de numeroase, iar naturaliştii şi marinarii păreau atât de convinşi de existenţa monstrului, încât însuşi Carl von Linné (autorul primei clasificări ştiinţifice a vieţuitoarelor şi cea mai prestigioasă personalitate în domeniul zoologiei în secolul al XVIII-lea) consacra faimosului kraken un capitol din *„Sistemul naturii"*, lucrare apărută în 1735 în Suedia şi cunoscută curând în toată Europa. Linné l-a inclus pe calmarul uriaş în clasa viermilor, ordinul moluştelor şi l-a numit *Sepia microcosmos* (deşi după cum se pare, avea unele rezerve privind existenţa lui, pentru că în ediţiile următoare ale *„Sistemului naturii"* a renunţat la capitolul menţionat).

Aventuri marinăreşti

În anii 1801-1802 apărea *„Histoire Naturelle des Molusques" („Istoria naturală a moluştelor")*, o vastă şi incitantă lucrare a naturalistului francez Dennis de Montfort, curator al Muzeului de Istorie Naturală din Paris. Montfort, om de ştiinţă cu imaginaţie debordantă şi talent literar incontestabil, s-a preocupat foarte puţin de scrupulozitatea faptică, prezentând mai bucuros legendele marinăreşti despre calmari (pe care el îi numeşte „pulpe colosale" decât date ştiinţifice pozitive. Rezultatul a fost o foarte atractivă carte de aventuri pe mare, primită cu mult interes de cititori, dar considerată ca lipsită de seriozitate de către zoologi (deşi Montfort era o personalitate în ştiinţa timpului său, recunoscut chiar şi de Cuvier sau Lamarck).

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

CUNOAŞTEREA pierdută?

MIHAELA DOROBANŢU

Ca să ne putem măcar imagina prin ce a putut să treacă un întreg popor care ştia, i se spusese, se pregătise pentru acest lucru, că urma să cadă pradă unui inevitabil cataclism natural, să ne gândim de câte ori nu ne-am întrebat fiecare din noi cum vom trece printr-o încercare care urmează, care ne aşteaptă. Cum va fi ***după aceea*** lumea şi cum voi fi, cum mă voi transforma eu?

Preveniţi de iminenta catastrofă – deşi ne punem încă şi acum întrebări cum ar fi „de cine, în ce fel?" – oamenii Lemuriei par a fi ştiut de mult timp ce urmau să

facă: cei care au putut, cei care au apucat, s-au refugiat sub Pământ. La adăpost în primul rând de furia apelor, aşteptând ca acestea să se retragă şi ei să poată reveni la suprafaţă. Evenimentele începutului celei de a doua zi a vieţii lor s-au pierdut în cea mai mare parte. Se pare că doar filiera şamanilor, şi nici aici a tuturor, ci doar a celor ocupând printre ei poziţiile cele mai înalte, au mai păstrat-o pentru a transmite până astăzi această ştiinţă. Au fost însă ei singurii care au coborât sub Pământ pentru a reveni de acolo pregătiţi să construiască o lume care oricum era sortită a nu fi decât o palidă imagine a celei paradisiace care fusese a lor pentru vreme îndelungată? Tradiţia păstrată de oamenii sfinţi ai celor mai diverse popoare pare să indice că au mai fost şi alţii.

Ca şi egiptenii însă, se pare că ei păstrau mai curând cunoaşterea antică a atlanţilor, în timp ce informaţia păstrată şi trecută de la o generaţie la alta în zona Pacificului, incluzând aici toată Asia, este cea de sorginte lemuriană.

Popoarele native ale acestei zone păstrează şi astăzi această sacră cunoaştere – chiar dacă acest lucru se petrece în subconştientul lor, mai curând decât să putem vorbi de o memorie conştientă. Una din aceste populaţii este populaţia Ainu din Japonia. Aceasta, pe de altă parte, ca o dovadă că atunci când a trebuit popoarele Terrei au dezvoltat o impresionantă colaborare în unicul scop al prezervării cunoaşterii lor. Chiar dacă aceasta s-a întâmplat cu atât de mult timp în urmă şi chiar dacă suntem tentaţi să ne gândim, sau, dacă vreţi, să ne întrebăm cu nostalgie dacă aşa ceva s-ar mai putea realiza în lumea noastră de astăzi.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Schitul Păpuşa

Numit astfel pentru frumuseţea aşezării, schitul Păpuşa este strâns legat de istoria Olteniei şi de ctitoriile boierilor Craioveşti, cărora tradiţia le-a atribuit înălţarea locaşului. Fost metoc al mănăstirii, Bistriţa, (Olt) schitul din care s-a păstrat numai biserica are hramul „Sfântul Grigore Decapolitul" fiind aşezat în apropierea peşterii Sfântului.

Biserica este un edificiu graţios, cu turlă pe naos, cu pridvor închis parţial pe colţul nord-vestic. Acest pridvor ca şi turla octogonală o recomandă ca fiind ridicată în epoca brâncovenească. De fapt ea datează din 1712, înălţată nu de domnitor sau de o importantă familie boierească ci de călugării de la Bistriţa avându-l în frunte pe egumenul Ştefan. De altfel, inscripţia votivă arată clar acest lucru: „Sfânta biserică aceasta, din temelie e zidită întru cinstea şi pohfala Sfântului Grigorie Decapolitul de robul lui Dumnezeu, Ştefan, egumen ot Bistriţa, ajutând şi alţi fraţi cu ce s-au îndurat, ca în veci să aibă bună pomenire, în zilele credinciosului Io Costandin voievod 7220". Iniţial biserica fusese înconjurată de chilii, care însă au dispărut o dată cu trecerea timpului. Zugrăveala, specifică epocii în care a fost ridicată biserica, a fost făcută pe cheltuiala Brâncovenilor, printre care şi Iordache Creţulescu, soţul Saftei, fiica vestitului voievod, întregul ansamblu iconografic aparţinând zugravilor Hranite şi Teodosie.

În jurul schitului s-a desfăşurat o viaţă culturală intensă, călugării de aici copiind şi traducând opere din limbi străine şi redactând altele originale. Treptat însă numărul călugărilor s-a împuţinat ajungând doar la trei în 1958.

În zilele noastre biserica Păpuşa, ca şi aceea din Peri, aparţin parohiei din satul Bistriţa.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

„CĂRŢIŢA MORTALĂ"

Aldrich Hazen Ames 2

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Ames a lucrat pentru K.G.B. aproape 10 ani, fiind recompensat cu peste 1,5 milioane de dolari. Alte 3 milioane se aflau într-un cont pentru a-i stimula activitatea astfel încât să fie recompensat cu circa 300000 dolari anual. Informaţiile furnizate au privit apărarea naţională a S.U.A.; detalii privind operaţiunile şi personalul CIA; stadiul programelor de supraveghere asupra serviciilor speciale ale Rusiei, loialitatea personalului rus aflat la post în S.U.A.; numele agenţilor ruşi recrutaţi de C.I.A. şi F.B.I. sau indicii care se permită identificarea acestora.

Contraspionajul intern al C.I.A. nu a fost în măsură să-l descopere pe Ames, deşi au existat suficiente elemente care ar fi permis întreruperea legăturii sale cu K.G.B.-ul, cu mult timp mai înainte.

Astfel, în anii 1984-1985, când răspundea de activitatea de contrainformaţii pe spaţiul U.R.S.S. şi Europa de Est, avându-şi reziden ţa la Roma, şi-a îngăduit să aibă contacte neraportate cu oficialii ruşi. În acelaşi timp, cheltuielile sale începuseră a fi exagerat de mari în raport cu veniturile.

Până a cunoscut-o pe Maria del Rosario Casas Dupuy, fostă ataşată culturală a Ambasadei Columbiei din Mexic, inclusă de Ames din 1992 pe statele de plată ale C.I.A. nimic nu pare să-l fi adus pe Ames în atenţia K.G.B.-ului. Maria, o intelectuală specializată în elenistică, provenită dintr-o familie importantă din Columbia şi prietenă a celebrului romancier Gabriel Garcia Marques, ale cărui simpatii politice sunt de notorietate, era informator în pregătire. Potrivit lui Peter Mass, Maria a fost cel puţin în aceeaşi relaţie, de informator în pregătire, cu maiorul K.G.B. Igor Şurînghin cu care ar fi întreţinut o legătură intimă. Şurînghin îi oferea în toamna anului 1992, 200 de dolari pe lună. Apoi i-a prezentat-o lui Ames. Ames s-a căsătorit cu ea în 1985 încălcând două reguli de bază ale agenţiei; cetăţenia străină şi condiţia de agendă a celei ce-i devenea soţie. Abia din acest moment, destinul

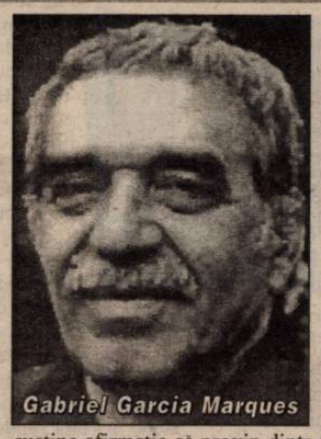

Gabriel Garcia Marques

soţilor Ames avea să se schimbe, inclusiv prin îmbogăţirea aproape peste noapte. Depunerile în conturile bancare, fragmentate în sume sub 10000 de dolari, dar succesive în anumite perioade (cele ca urmare a contactelor şi legăturilor impersonale realizate de Ames cu K.G.B.) nu puteau susţine afirmaţia că provin dintr-o moştenire primită de doamna Ames. Fragmentarea depunerilor s-a dorit a fi o măsură de precauţie, deoarece sumele mai mari de 10000 de dolari intră automat în verificarea provenienţei de către Serviciul de Impozitare Internă. De asemenea, Ames avea o curiozitate aparte şi un mod sesizabil de a-şi procura informaţiile exterioare domeniului său de competenţă, încât unii dintre colegi n-au ezitat să-şi exprime bănuielile faţă de superiori.

Anul 1985 sau „anul spionului" cum va rămâne în istoria operaţiunilor secrete din Washington şi Moscova, a reprezentat un moment decisiv care ori a rămas nesesizat ori nu a putut fi valorificat de către C.I.A. şi F.B.I. În acel an, printre câteva kilograme de documente secrete, Ames a furnizat K.G.B.-ului o listă a agenţilor ruşi recrutaţi de serviciile occidentale. Sunt constatate apoi căderile lui Motorin, Martinov şi Tolkacev. În acelaşi an, fostul ofiţer C.I.A., Edward Lee Howard, recrutat de K.G.B., a fost avertizat de iminenţa arestării sale şi reuşeşte să fugă la Moscova.

Avertizarea lui Howard a avut loc, însă, într-un context cu totul special, când Vitaly Iurcenko, unul dintre cei mai vechi ofiţeri ai Secţiei S.U.A. din K.G.B. s-a predat bazei C.I.A. din Roma. Între anchetatorii lui Iurcenko s-a aflat şi Ames. Howard a fost indicat în anchetă ca agent al K.G.B. În aceste condiţii, el reuşeşte, totuşi, să fugă şi să se stabilească la Moscova. În prealabil însă, Ames îl sfătuise să se stabilească în New Mexico, ceea ce i-a facilitat dezertarea. La rândul său, Iurcenko înşală vigilenţa însoţitorilor săi la restaurantul „Picior de porc" din oraşelul studenţesc al Washingtonului şi apare la o conferinţă de presă la Ambasada U.R.S.S. unde declară că a fost răpit la Roma de către agenţi ai C.I.A.

S-a născut CU BLANĂ PE FAȚĂ

Abys este o fetiță din Puerto Rico care s-a născut cu chip de lup. Aproape trei sferturi din fața bebelușului a fost acoperită cu blană, lucru care i-a determinat pe medici să nu permită accesul mamei în sala de maternitate până nu e pregătită psihic. Abys se născuse cu o boală extrem de rară, numită Nevus, care s-a instalat în urma repartiției defectuoase a pigmenților pielii în timpul sarcinii, frecvența acesteia fiind de unu la patru milioane. În primii ani Abys a suferit cumplit, reacția copiilor din jurul ei fiind greu de suportat. Aceștia au poreclit-o „lupul" și cu fiecare prilej își băteau joc de ea. Medicii consultați s-au dovedit neputincioși în acest caz. Verdictul părea definitiv: Abys va fi nevoită să poarte blana pe față toată viața. Până când destinul le-a prilejuit întâlnirea cu doctorul american Adrian Lo, de la Spitalul Universitar din Philadelphia. După 13 operații extrem de delicate, medicul Adrian Lo și echipa sa au înlocuit pielea feței cu bucăți prelevate din alte părți ale corpului. După operație Abys avea o nouă înfățișare, dar, vai, la fel de neplăcută, datorită cicatricelor care îi brăzdau fața. Dar asta pentru doar câteva luni după care acestea vor fi aproape imperceptibile cu ochiul liber. Un coșmar resimțit de toată familia, spulberat, și o premieră în tratarea chirurgicală a maladiei Nevus. *(D.M.)*

SALVAT DE SPOT
— pisica oarbă

Robert S. Smith este un agent imobiliar din Newport News, în vârstă de 34 de ani, are o soție, Carole, cu doi ani mai tânără și trei copii. Spot este pisica lor care a orbit și astfel le-a devenit și mai dragă. Totul s-a întâmplat într-un început de weekend. Bob avusese mult de lucru și restul familiei plecase să-și petreacă sfârșitul de săptămână afară din oraș, el urmând să-i ajungă din urmă a doua zi. Obosit, a deschis televizorul și s-a întins pe canapea. Evident că aproape imediat a adormit. Pe la trei și jumătate noaptea, a fost brusc trezit de Spot care îi sărise pe piept și îl „pompa" cu furie, înfingându-și ghearele în el. Bob s-a trezit... doar pentru a-l arunca pe Spot jos de pe el. Degeaba. Motanul a revenit cu și mai multă vigoare. Atunci Bob s-a gândit că probabil se întâmplase ceva, pentru că, orb fiind, Spot nu mai sărea de mult nici pe oameni nici pe lucruri.

Cu toate că era încă adormit și amețit de oboseală și-a dat seama că întreaga casă era plină de fum și că, de fapt, din cauza asta nu mai putea el să respire bine. L-a luat „din zbor" pe Spot în brațe și a ieșit în goană din casă, fugind la vecinul lui. Când au reușit să anunțe pompierii, flăcările izbucniseră înalte cât casa. Totodată a venit și ambulanța care l-a luat imediat la spital pe Bob Smith: își pierduse cunoștința din cauza fumului inhalat și a trebuit să fie ținut pe oxigen timp de trei ore. Iar vecinii au rămas să-l îngrijească pe Spot...

Casa a ars aproape în întregime, din cauza unui scurtcircuit la caloriferul electric. Toată averea lor a căzut pradă focului. Dar Bob a scăpat, și acesta este lucrul cel mai important. „Sunt un om norocos. Fără Spot acum aș fi mort", spune Bob, „Este un lucru uluitor felul în care a simțit pericolul și eforturile de a mă trezi deși eu eram atât de obosit încât nici nu-mi dădeam seama ce se întâmplă."

La rândul lui, Dr. Martin Silkey, veterinarul orășelului, recunoaște că deși animalele au un acut simț al pericolului, întâmplarea al cărei erou a fost Spot, motanul orb cu nume de câine, este una cu totul extraordinară. *(M.D.)*

■ *Niciodată nu e prea târziu*

Regăsire nesperată

DUPĂ TREI DECENII

Italianca Giancarla Verosso avea 42 de ani pe când a rămas însărcinată cu Mario, un vechi prieten. Soțul ei, Pierro, dispăruse de acasă de mai bine de trei luni, iar carabinierii îl dăduseră dispărut fără mari șanse de a mai fi găsit în viață. Soțul Giancarlei era un înrăit jucător de cărți și, înglodat în datorii, fugise din calea obligațiilor sau chiar fusese lichidat de cei ce-i împrumutaseră bani cu nemiluita. Numai că iubirea secretă dintre mult încercata femeie și Mario avea să fie zdruncinată de un eveniment incredibil; pe când se afla în luna a 9-a, aproape de soroc, își face apariția Pierro. Sosit pe trei cărări, ca de obicei, bărbatul stârnește scandalul, se ia la bătaie cu Mario și, dacă n-ar fi intervenit vecinii (faptele se petreceau în comuna Livorno din Liguria), s-ar fi ajuns la crimă... Giancarla se furișase înfricoșată din casă și ajunsă la gară, s-a suit în primul tren. Nu-i păsa încotro o va duce. Peste aproape patru ore de drum, se petrece minunea: femeia naște într-un compartiment, asistată de câteva călătoare. Este apoi transportată de urgență la o maternitate din Roma. Fetița născută fiind în afara oricărui pericol, Giancarla fuge din spital cu inima sfâșiată și se refugiază tocmai în sudul Italiei, la Maggiore...

Timp de 31 de ani, Giancarla n-a știut nimic de fiica ei. Îi era teamă s-o caute, bănuia că autoritățile l-au contactat pe Pierro și că acesta s-a oferit s-o crească pe Letizia – așa cum îi spusese în maternitate. La 73 de ani, femeia se internează într-un azil de bătrâni din Maggiore. Rămăsese singură și de la acea aventură teribilă nu mai avusese curajul să se lege de nici un bărbat. Într-una din zilele lui august, anul trecut, Giancarla are dureri cumplite la coloana vertebrală. Este chemată o doctoriță specialistă și, când cele două femei se zăresc, fiecare are o tresărire puternică. Giancarla se stăpânește, dar la un moment dat, în timpul consultației, duce mâna la gâtul doctoriței și scoate de sub bluză un lănțișor cu un medalion în formă de ancoră. Puternic emoționată, întoarce medalionul pe dos și observă două inițiale: „G.V.„! Ce căuta lănțișorul ei la gâtul acelei tinere femei? Doar ea îl lăsase înfășurat la gâtul fetiței pe care o născuse acum 31 de ani? Fotografia e mai sus spune totul despre cum au reacționat mama și fiica. A fost una din cele mai îndelungate perioade de regăsire familială din Italia, petrecută anul trecut la Maggiore. Niciodată nu e prea târziu. *(P.I.)*

DECIZIE DIFICILĂ

Directorul unei închisori de maximă siguranță din Brazilia a fost pus în fața unei situații cu totul neobișnuite. Șapte dintre membrii familiei sale: părinții, soția și copiii au fost pur și simplu răpiți de o bandă periculoasă. Șeful bandei a pătruns în locuința acestora deghizat în poștaș și, sub amenințarea armei, i-a dus pe toți într-un loc „sigur", aflat în afara orașului Sao Paolo, la o distanță nu prea mare de închisoarea respectivă. Directorului așezământului respectiv i s-a cerut să elibereze de urgență cinci deținuți periculoși. În tot acest timp membrii familiei respective erau amenințați cu moartea. Directorul trebuia să ia o decizie rapidă, știind că în acest caz tergiversările poliției îi vor pricinui multe necazuri. Problema era extrem de gravă dar în cele din urmă a optat pentru eliberarea familiei sale. De aceea i-a dus el însuși pe cei cinci deținuți-criminali care făceau parte dintr-o bandă bine organizată, la locul fixat de răpitori. Cei răpiți au fost de urgență eliberați. Erau șocați, dar nu pățiseră nimic altceva. Poliția care investighează cazul acum, nu a dat încă de urmele criminalilor. *(I.S.)*

■ *Polițiștii, victime ale unei cleptomane*

PRIZONIERA propriului său viciu

Frany G. din Seattle s-a trezit că vrea să fure nici mai mult nici mai puțin decât o cameră de luat vederi amplasată în toaleta unui supermarket. Și asta în plină zi, când activitatea magazinului era în toi. Evident, la încercarea sa nesăbuită, supusă din start eșecului, alarma sistemului de siguranță al magazinului s-a declanșat și Frany a fost imediat identificată și dusă la poliție. În fața anchetatorilor, n-a ezitat nici un moment să-și mărturisească intenția. Ba chiar a fost dispusă să dea o declarație foarte detaliată în care își plângea de milă că e cleptomană. „Am 51 de ani, declara ea, sunt divorțată din 1984, soțul meu m-a părăsit tocmai din cauza acestui viciu vechi al meu de care n-am putut niciodată să scap. Am urmat un tratament cu un psihiatru care mi-a recomandat Prozac, pentru a scăpa de obsesia mea. După un timp am renunțat la pastile deoarece îmi produceau tulburări digestive. Totuși, pe vremea când eram căsătorită, de frica soțului meu, îmi mai controlam tentația de a fura, dar după divorț nimic nu mi-a oferit o mai mare plăcere decât să fur. Orice și de oriunde: haine, mâncare, jucării, bibelouri, tot felul de lucruri care nici măcar nu-mi trebuiau. Era ca un drog care cerea însă din ce în ce mai mult risc. Am început să devin din ce în ce mai neatentă în timp ce furam și, totodată, să-mi propun să-mi însușesc obiecte mai greu de obținut. În momentele de deplină luciditate, mă învinovățeam și, ca un alcoolic, ca un drogoman, îmi juram că este pentru ultima oară când mai dau frâu dorinței mele de a fura. Dar a doua zi o luam de la capăt. Și în prezent, sufăr când fur, dar sufăr și când nu fur. Nu-mi doresc altceva decât să găsesc modalitatea de a mă vindeca..."

După ce au citit declarația și i-au mai pus câteva întrebări de rutină, anchetatorii de la postul de poliție au considerat că o pot lăsa pe femeie în libertate, până la elucidarea cazului. La puțin timp după ce Frany a părăsit secția de poliție, anchetatorii și-au dat seama că le lipsesc tot felul de obiecte personale, aflate pe birouri: un ceas de mână, un pachet de țigări, câteva brichete, pixuri, gumă de mestecat, un cuțitaș de tăiat corespondența, ba chiar și un pachețel cu un sandviș. Un echipaj de poliție s-a prezentat la domiciliul lui Frany și a așteptat-o să se întoarcă acasă. În sacul ei de mână au găsit tot ce le lipsea. Femeia a găsit de cuviință să le spună un singur lucru: „Vedeți c-am fost sinceră în declarație?" *(A.P.)*

Peștele norocos

Poveștile pescarilor sunt cunoscute ca pline de fantezie. Există însă chiar unele adevărate, oricât de incredibile ar fi. Acesta este cazul unui pescar olandez cu inimă bună. Harald Hanso, un norvegian în vârstă de 69 de ani, a prins în timp de o săptămână de 39 de ori același pește pe care de 38 de ori l-a eliberat. Este vorba de un cod de 3 – 3,5 kg care a intrat în plasa pescarului, probabil după scoici și crabi. Peștele era ușor de recunoscut, fiind complet orb. După ce l-a eliberat de atâtea ori, Harald a presupus chiar că peștele se simte protejat în interiorul plasei. De aceea după ce l-a prins a 39-a oară, pescarul l-a dus la un acvariu din oraș unde să trăiască în siguranță. (I.S.)

O lume NEBUNĂ

O GLUMĂ GREU DE ÎNGHIȚIT

Lui John Smith, elevul unui liceu din Chippewa Falls, statul Wisconsin, i-a venit ideea de a face o farsă pe care cei cărora le-a fost destinată n-au putut s-o digere ușor. Adolescentul în vârstă de 18 ani și-a ras părul de pe corp și l-a adăugat ingredientelor unei prăjituri pe care, după ce a scos-o din cuptor, a dus-o frumos ambalată la școală. Mai întâi a oferit din ea colegilor săi, dar inexplicabil aceștia au refuzat să guste din apetisanta prăjitură. Neavând cum să-și ducă până la capăt gluma, John s-a gândit să nu rateze totuși originala lui idee, așa că s-a dus în cancelaria profesorilor și, sub pretext că este ziua lui, i-a servit cu prăjituri. N-a fost nevoie de prea mult efort ca aceștia să-și dea seama că prăjitura era înțesată de păr și, evident, n-au fost dispuși să înghită o glumă atât de proastă. Pentru fapta sa, John Smith a fost obligat să presteze 120 de ore de muncă în folosul comunității, nemaivorbind de sancțiunile pe linie școlară.

UN ADAM ÎN GRĂDINA... PROPRIE

Charles Stitzer își considera grădina proprie un adevărat colț de Rai, motiv pentru care îi plăcea să-și îngrijească florile și legumele echipat doar în... „costumul lui Adam". Fericirea nu i-a fost însă de lungă durată deoarece vecinii au făcut plângere în justiție acuzându-l pe bărbatul în vârstă de 62 de ani că îi agresează psihic prin acest gen de excentricitate. Consecința? Un judecător din Centre County a găsit de cuviință să-l condamne pe Stitzer la doi ani de închisoare, cu posibilitatea de eliberare condiționată, pentru expunere indecentă. În apărarea sa, „nudistul" a susținut un singur lucru: că el umbla gol prin grădină când afară era suficient de întuneric, încât îi e greu să creadă că vecinii puteau să-și dea seama că el e gol pușcă. Judecătorul l-a avertizat pe Charles că va ajunge după gratii fără vreo posibilitate de scăpare dacă nu va purta cel puțin un slip în grădina proprie. (A.P.)

Săptămâna 9 – 15 martie

TVR 1

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „Hotel Payne" 18.10 O vedetă... populară 18.30 Atletism 20.00 Jurnal 20.45 Bravo, bravissimo! 22.15 Serial: „Cazuri ciudate" 23.20 Profesioniştii 0.20 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Cântec în zori" (ep.1) 8.30 Desene animate 9.20 Film: „Biblia: David" (coprod., 1997) 11.00 Drumul spre Europa 12.40 Casa mea 13.10 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.10 Arca Marinei 15.30 Fotbal: Dinamo – F.C. Naţional 17.15 Ora G 18.15 Atletism 20.00 Jurnal 20.30 Unu pentru toţi 22.30 Serial: „Amy" 23.30 Film: „Doica" (Italia, 1999).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 13.30 Fotbal: F.C. Braşov – Universitatea Craiova 15.25 Film: „Vis de licean" (SUA, 1999) 17.00 Atletism 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Pact cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Al Pacino, Keanu.

LUNI 7.00 Telematinal 13.00 Atletism (r) 14.15 Infomania 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Kronika 18.15 Serial: „Pasiuni" 19.00 Impas în doi 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 La zi 0.00 Teatru Naţiona TV prezintă: „O noapte furtunoasă" de I.L. Caragiale.

MARŢI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.30 Kronika 17.35 Pentru dv., Doamnă! 18.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Bucătărie americană" (Franţa, 1998) 23.15 Videoteca râsului 0.00 Lumea dansului.

MIERCURI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 14.30 Oameni ca noi 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Panorama 18.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Districtul" (ep.1) 21.45 Recurs la morală 23.15 Film: „Ultima atingere" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 14.15 Infomania 15.30 Serial: „Ai vrea, tu!" 16.00 Convieţuiri 17.35 Medicina pentru toţi 18.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorii" (ep.1) 21.45 La zi 23.00 Fotbal: Celta Vigo – FC Barcelona.

BETTE DAVIS
ACASĂ
sâmbătă, 21.30

TVR 2

VINERI 7.00-12.45 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.10 Serial: „Sara şi prietenii ei" 18.00 Reforma la bani mărunţi! 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Teatrul TV: „Muşatinii" după B. Ştefănescu 20.30 Serial: „Sara şi prietenii ei" 21.10 D'ale lu' Mitică 22.10 Serial: „Misiune pe chei" 23.10 Film: „Diamantele morţii" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 11.00 Serial: „Wishborne" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 Pe urmele dinozaurilor 14.35 Planeta singuratică 15.30 Documentar 16.30 Serial: „E timpul să mă mărit!" 17.00 Top TVR2 18.00 Serial: „Eroul meu!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 19.15 Televiziunea, dragostea mea! 20.20 Documentar 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.45 Serial: „Jonathan Creek" 22.45 NBA Action 23.15 Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 9.00 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Wishbone" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.00 Documentar: „Kideo" 14.05 În numele sportului 14.40 Documentar 15.45 Serial: „Star Trek Voyager" 16.35 Documentar: „Corpul uman" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Fiice şi soţii" 19.45 Atenţie, se cântă! 21.00 Film: „Inimă de tigru" (SUA, 1998) 22.30 NBA: New York – Miami.

LUNI 7.00-12.40 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Film: „Fiice şi soţii" (r) 17.15 Ţara de piatră 18.30 Telejurnal TVR 2 19.15 Toţi, împreună 20.00 Lumea de mâine 21.00 Obsesia vitezei 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Dimineaţa pierdută" (partea a II-a).

MARŢI 7.00-12.00 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.15 Călătorind prin ţară 17.45 Patrimoniu 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Pragul de sus 22.40 Film: „Misterele Bucureştiului" (România, 1983). Cu: Florin Piersic, Teofil Vâlcu.

MIERCURI 7.00-12.30 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.10 Arta apărării 18.00 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Pe muchie de cuţit 22.00 Răscruci 22.40 Film: „Hoaşte bătrâne" (Rusia, 2000).

JOI 7.00-12.00 Reluări 12.45 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.15 Transilvania insolit 17.45 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Ora adevărului 22.45 Real Magic – Formaţia „Queen" 23.45 Poveşti nespuse încă: Freddie Mercury.

prima

VINERI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „O femeie face carieră" (SUA, 1988). Cu: Melanie Griffith, Harrison Ford, Sigourney Weaver 2.00 Film: „Prietenei până la capăt" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Program pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Bani murdari" (SUA, 1988). Cu: Andy Garcia 0.00 Film: „Limitele erotismului" (erotic).

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice 8.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 12.00 Stil (r) 13.00 Film: „Starman" (coprod., 1984). Cu: Jeff Bridges 16.00 Copiii spun lucruri trăsnite 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Real Tv 21.00 Film: „Vacanţă boemă" (Anglia, 1991) 23.00 Film: „Tootsie" (SUA, 1982). Cu: Dustin Hoffman, Jessica Lange.

LUNI 8.00 Prima Mix! 13.30 Tradiţii (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Scara lui Jacob" (SUA, 1990).

MARŢI 8.00 Prima Mix! 13.30 Exploziv (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Film: „Realitate paralelă" (SUA, 1998) 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cinemagia (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Profesorul" (SUA, 1997).

JOI 8.00 Prima Mix! 13.30 Creaturi sălbatice 14.30 Cronica cârcotaşilor (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

ANDY GARCIA
PRIMA TV
sâmbătă, 21.00

acasă

VINERI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 7.30 – 14.00 Reluări 14.30 Serial: „Dex, mascatul" 15.00 Serial: „Al şaptelea cer" 16.00 Doctorul casei 16.30 La casa de vis 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Spune drept 18.00 Viaţa bate filmul 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile săptămânii 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Film: „Starul" (SUA, 1952). Cu: Bette Davis, Natalie Wood 23.10 Chef de chef.

DUMINICĂ 7.30 – 14.00 Reluări 14.30 Serial: „Dex, mascatul" 15.00 Serial: „Al şaptelea cer" 16.00 Acasă la români 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Ia-mă acasă! 18.00 Chef de chef 19.00 Film: „În căutarea copilăriei" (SUA, 1999) 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Fotbal Il Calcio.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Fotbal UEFA: PSG – Galatasaray Instanbul.

MIERCURI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

CHARLIE SHEEN
PRO TV
duminică, 21.00

PRO TV

VINERI 7.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 8.00 Ştirile Pro Tv 9.00 Serial: „Hercule" 11.45 Serial: „Bebe" 12.15 Film: „Zbor cu final neaşteptat" (M. Britanie, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Inseparabilii" (Canada, 1988). Cu: Jeremi Irons 1.05 Serial: „Corbul, îngerul negru" 1.45 Film: „Probă fizică" (SUA, 1989). Cu: Burt Reynolds.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 9.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 10.30 Serial: „Hyperion Bay" 11.00 Serial: „Familia Hughley" 13.30 Fotbal: Petrolul – Rapid 15.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.00 Film: „Un avocat cu probleme" (Italia, 1997, partea I). Cu: Ornela Muti 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Frankie şi Johnny" (SUA, 1991). Al Pacino, Michelle Pfeiffer 0.00 Serial: „Suflete pierdute" 0.45 Serial: „La limita imposibilului".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 10.30 Serial: „Liceul Madison" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „O femeie de onoare" (Franţa, 1996, partea I) 15.30 Fotbal: FCM Bacău – Steaua 17.30 Serial: „O lume dispărută" 18.15 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Wall Street" (SUA, 1987). Cu: Michael Douglas, Charlie Sheen 23.10 Procesul etapei.

LUNI 7.00 ProTv.ro 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 11.15 Serial: „Bebe" 11.45 Film: „Partitura prieteniei" (SUA, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 De la om la om 21.30 Urmărire generală 22.00 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Corbul, îngerul negru".

MARŢI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Bebe" 12.25 Film: „Bărbatul vieţii mele" (Franţa, 1997) 14.15 Film: „Răzbunare în Vestul Sălbatic" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.00 Film: „Crimă dublă" (SUA, 1985, partea I).

MIERCURI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Bebe" (ultimul ep.) 12.25 Film: „Telecomanda buclucaşă" (Islanda, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Ancheta înşelătoare" (SUA, 1999) 21.30 Fotbal 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.45 Film: „Crimă dublă" (SUA, 1985, partea a II-a).

JOI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Spirit de echipă" (ep.1) 12.25 Film: „Din nou la şcoală" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Puterea" (SUA, 1997). Cu: Clint Eastwood, Gene Hackman 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Echipa condamnaţilor" (ep.1) 2.15 Film: „Invadatorii" (SUA, 1988).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Film: „Echipa specială" (SUA, 1998) 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Captivul" (SUA, 1998) 3.00 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.30 Film: „Hiena neînfricată I" (Hong Kong, 1979) 8.00 Seria Stan şi Bran 9.30 Serial: „O pacoste de frate" 10.30 Roata de rezervă 12.00 Film: „În cursă cu timpul" (SUA, 1996) 14.30 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1994) 16.00 Orient expres 18.00 Documentar 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.00 Film: „Misiune ultrasecretă" (SUA, 1991). Cu: Gene Hackman 0.00 Serial: „Dezvăluiri intime" 0.30 Serial: „Zonele plăcerii" 1.00 Film: „Jeffrey" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.30 Film: „I s-a întâmplat lui Jane" (SUA, 1959) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.10 Serial: „Amazom" 14.00 Totul va fi bine 16.00 De vorbă cu Adrian Păunescu 19.00 Observator 20.00 Film: „Subiect de conversaţie" (SUA, 1995). Cu: Julia Roberts 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Meditaţiile Ritei" (M. Britanie, 1983). Cu: Michael Caine.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sheena, regina junglei" (SUA, 1984) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iubire trădată" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Maloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un tip dat Dracului" (1988). Cu: Rob Lowe 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

JULIA ROBERTS
ANTENA 1
duminică, 20.00

tele 7 abc

VINERI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-12.30 Reluări 14.45 Documentar 16.00 Domino 17.00 Emisiune muzicală 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Weekend ABC 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club ABC 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Emisiune muzicală 0.00 Lumea misterelor.

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală 10.00 Ţara spiriduşilor 13.00 Carnavalul Rio de Janeiro (partea I) 14.45 Documentar 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală 12.00 Club abc 13.00 Emisiune muzicală 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid 0.00 Ora unu a venit.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală 10.30 Cutia muzicală 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.30 Documentar 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-15.15 Reluări 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 13.45 Cutia muzicală (r) 14.45 Documentar 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

NIMENI NU-I PERFECT!

ANTHONY HOPKINS face daruri greu de digerat

Rolul din „Tăcerea mieilor" este pentru Anthony Hopkins unul dintre preferatele sale. N-a ezitat nici un moment când a fost vorba de o continuare a filmului care i-a adus un Oscar, aşa că anul acesta îl vom urmări din nou cutremuraţi

în „Hannibal". Atât de mult i-a plăcut personajul pe care l-a interpretat în cele două filme încât în viaţa de zi cu zi nu uită să-l evoce dacă are prilejul. Nu-şi dezminte niciodată umorul englezesc (căruia, e drept, i s-a adăugat o tentă americană, mai puţin rafinată!): cu prilejul intrării în noul mileniu, a găsit de cuviinţă să trimită în dar criticilor care abia aşteptau să devoreze continuarea la „Tăcerea mieilor", câte o carte de bucate din ediţia intitulată „The All New Joy of Cooking", însoţite de o urare: „Poftă bună! Semnează Hannibal, canibalul". Massmedia şi mai cu seamă criticii ştiau că în finalul filmului, Hannibal îi oferă partenerei sale de joc, Julianne Moore, o porţie de mâncare pregătită din creier de om. Greu de digerat...

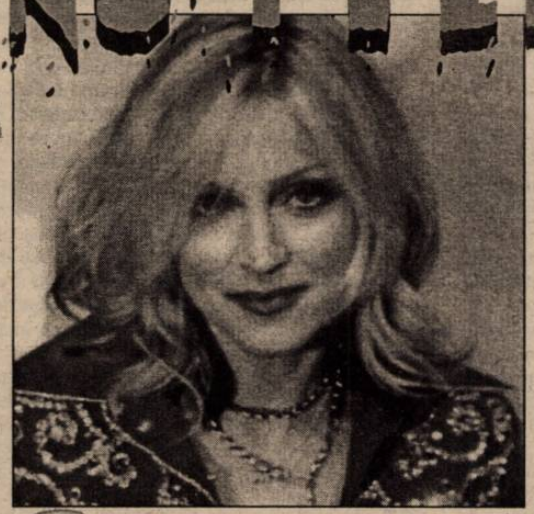

MADONNA ca actriţă, nu are rivale

Madonna nu mai are nevoie să susţină probe pentru obţinerea unui rol şi nici să uzeze de farmecul personal. Doar soţul ei, Guy Ritchie, e regizor, aşa că acesta i-a oferit pe tavă rolul principal din viitorul său film, „The Mole". Primul tur de manivelă e prevăzut pentru luna martie şi se va petrece la Londra.

CADOUL CEL MAI LA MODĂ? Un hipodrom

După ce lista cadourilor mai mult sau mai puţin obişnuite a fost epuizată, ce-i mai poate oferi soţiei sale unul dintre cei mai bogaţi regizori de la

Hollywood? Un centru de echitaţie. E vorba de Steven Spielberg care vrea să construiască pentru soţia lui, Kate Capshaw, un hipodrom mai ceva ca-n filme. Locul unde va fi amplasat nu e nici el lipsit de importanţă: a cumpărat deja un teren pe care a plătit aproximativ 8 milioane de dolari, chiar în Brentwood, unul dintre cartierele cele mai cochete din Los Angeles. Proiectanţii şi-au pus şi ei fantezia la lucru, imaginând grajduri subterane, acoperite de o cupolă rabatabilă. Ca dimensiune, construcţia va fi de şase ori mai mare decât cele mai somptuoase vile din împrejurimi. Există însă o singură problemă: locuitorii din zonă sunt de-a dreptul furioşi pentru că oricâte asigurări li se dau se tem de mirosurile neplăcute şi gălăgia care s-ar putea produce pe această nouă proprietate. Aşa că s-au urcat la rândul lor pe cai mari şi au protestat public împotriva „monstrului" pe care Spielberg vrea să-l aducă pe strada lor.

LIZ HURLEY se răzbună

După cinci ani de la scandalul provocat de fostul ei iubit, Hugh Grant care a fost surprins de poliţie într-o parcare în timpul unei... partide de sex oral cu o prostituată (Divina Brown), Liz Hurley şi-a luat revanşa. Văzând că nu mai

există nici o şansă de împăcare cu Hugh Grant, şi-a găsit un nou prieten, Steve, şi s-a lăsat purtată de iubirea lipsită de prejudecăţi şi inhibiţii. În perioada când turna la New York „Servicing Sarah" (împreună cu Matthew Perry), actriţa a profitat de o scurtă vacanţă, şi-a luat zborul spre Los Angeles, şi-a dat întâlnire cu Steve într-o parcare şi, pe bancheta din faţă a Fordului ei, a trăit o experienţă asemănătoare cu cea care a făcut înconjurul lumii când protagoniştii au fost Hugh Grant şi Divina. Doar că de data aceasta gesturile de mare intimitate dintre Liz şi Steve au avut scuza iubirii pe când cele dintre Hugh şi Divina au avut acuza prostituţiei.

Interesant este că timp de câteva luni ale anului trecut, Liz Hurley a avut statut de *persona non grata* în Los Angeles, dar nu pentru cine ştie ce atingere la moravurile oraşului, ci pentru că s-a delimitat de o grevă organizată în vară de sindicatul actorilor, în legătură cu filmele publicitare. Sindicatul i-a pretins atunci achitarea a peste 100000 de dolari drept pedeapsă. Spre sfârşitul anului trecut, actriţa s-a achitat de datorie, drept pentru care a fost ştearsă de pe lista neagră, aşa că a putut să se simtă şi să se manifeste ca la ea acasă în Oraşul Îngerilor.

JIM CARREY un copil trist

Jim Carrey ştie că de când e lumea, a face o femeie să râdă este cea mai bună manieră pentru un bărbat să o seducă. Ştie că umorul şi autoironia au fost dintotdeauna armele imbatabile ale bărbaţilor pe care natura nu i-a înzestrat cu cine ştie ce daruri fizice. Ceva în stilul Woody Allen care spune întruna „sunt mic, sunt miop, sunt nasol, sunt nevrozat...", dar are o agendă doldora de cuceriri. În ceea ce-l priveşte pe eroul din „Grinch", alias Jim Carrey, acesta este un clovn trist de 38 de ani, aproape depresiv ca structură psihică, un pic paranoic, care cultivă un tip special de umor pentru a uita... o copilărie nefericită. „Am devenit bogat şi celebru pentru că părinţii mei au fost săraci şi deprimaţi, declară actorul. Sunt un tip foarte emotiv şi lunatic. Nu-i uşor să trăiască cineva alături de

mine." Şi, cu toate acestea, cuceririle lui n-au fost puţine, deşi aproape fiecare poveste de dragoste s-a terminat trist din punctul lui de vedere. A fost însurat cu Lauren Holly, a fost îndrăgostit de Ashley Judd, o iubeşte pe nehotărâta Renee Zellweger...

BRAD PITT nu reuşeşte să dea lovitura

Deşi e considerat unul dintre cei mai frumoşi actori de la Hollywood, deşi a fost distribuit în zeci de filme, deşi a avut legături sentimentale mult mediatizate (cum ar fi cea cu Gwyneth Paltrow), deşi e căsătorit cu o populară actriţă de televiziune care are toate şansele să facă o carieră interesantă şi în cinema, Brad Pitt se luptă încă să obţină statutul de „piesă grea" a cetăţii filmului american. Cea mai recentă producţie în care a jucat, „Snatch", este ultima dintr-o serie de insuccese de box-office, în primele două săptămâni după lansare filmul reuşind să strângă doar 15 milioane de dolari şi asta în ciuda publicităţii masive de care a beneficiat. În săptămânile următoare, filmul a intrat într-o adevărată cădere liberă, coborând în clasamente de pe locul 4 pe locul 7, estimările pentru viitor nefiind nici ele mai optimiste. Producătorii sunt de-a dreptul uluiţi, mai ales că în film Brad Pitt dezvăluie spectatorului un corp perfect desenat, „amănunt" care în urmă cu zece ani, când actorul s-a lansat în „Thelma şi Louise", a reuşit să impresioneze pe măsura aşteptărilor. Din punct de vedere al încasărilor, se consideră că singurul „hit" al lui Brad Pitt în întreaga lui carieră a fost „Seven" în regia lui David Fincher (în cinci ani a adus 316 milioane de dolari de pe tot globul). În rest,

apreciază economiştii de la Hollywood, biografia artistică a lui Brad Pitt este plină cu filme frumoase dar costisitoare, care n-au adus cine ştie ce profit. Actorul, care a fost declarat de două ori „cel mai sexy bărbat în viaţă", urmează să apară în filmul „The Mexican" alături de Julia Roberts, actriţa cu succes garantat la public, ceea ce-i face pe producători să se simtă mai confortabil. În prezent, Brad Pitt lucrează la „The Spy Game" cu Robert Redford, după care va începe filmările la „Ocean's Eleven", în regia lui Steven Soderbergh, avându-i ca parteneri pe Julia Roberts, George Clooney şi alte „stele".

Pagină realizată de AURORA POPESCU

OSCARURI în avanpremieră

Cea de-a VII-ea ediţie a nominalizărilor Screen Actors Guild (SAG) anunţată la Los Angeles ar putea oferi o imagine a viitoarelor premii Oscar. În fiecare din cei şase ani în care Screen Actors Guild şi-a decernat premiile, câştigătorul trofeului pentru cel mai bun actor a câştigat şi Oscarul la aceeaşi categorie. Nominalizaţii de anul acesta sunt Jamie Bell

pentru rolul din „Billy Elliot", Russell Crowe pentru „Gladiatorul", Benicio del Toro pentru rolul din „Trafic", Tom Hanks pentru „Cast Away" şi Geoffrey Rush pentru „Quills". Premiile Screen Actors Guild la categoria cea mai bună actriţă nu le-au indicat cu aceeaşi precizie pe câştigătoarele premiilor Oscar. În 1994, Jodie Foster a câştigat premiul SAG pentru „Nell", însă Jessica Lange a fost cea care a câştigat Oscarul pentru „Blue Sky". Anul trecut, Annette Bening a câştigat premiul SAG pentru cea mai bună actriţă („American Beauty"), însă Hilary Swank a obţinut premiul Oscar pentru „Boys Don't Cry". Actriţele nominalizate pentru anul acesta sunt: Joan Allen („The Contender"), Juliette Binoche („Chocolat"), Ellen Burtyn („Requiem for a Dream"), Laura Linney („You Can Count On Me") şi Julia Roberts („Erin Brockovich").

HOROSCOP

12 – 18 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Sunteţi mai dominator şi mai agresiv ca niciodată, iar primele zile ale perioadei (luni-miercuri) sunt de-a dreptul infernale. O relaxare intervine o dată cu o veste financiară deosebită, iar prospeţimea sufletească se reface foarte repede. Pe de altă parte, curba afectiv-emoţională scade sub normal, deci evitaţi orice decizie importantă.

TAUR (21.04-21.05): Câteva umbre dinspre Neptun şi Pluton, care vor dura întreaga săptămână, vor determina ascuţirea sensibilităţii şi chiar un surmenaj intelectual. Fără realizări deosebite şi fără evenimente remarcabile, această perioadă va excela în schimb prin viaţa intimă foarte picantă, chiar frenetică. Sâmbătă vă aşteaptă o veste bună de departe.

GEMENI (22.05-21.06): Numai bucurii şi motive de optimism, toate vă merg din plin. Luni şi marţi sunteţi în preajma unor persoane foarte agreabile, de sex opus, şi veţi şti să îmbinaţi utilul cu plăcutul. Deşi curba financiară are o scădere (joi- sâmbătă), spre finele perioadei primiţi bani, la deznodământul unei afaceri foarte rentabile.

RAC (22.06-22.07): Iată o săptămână care vă rezervă o surpriză foarte plăcută pe plan profesional! Miercuri sau joi, o conjunctură extrem de favorabilă Mercur-Soare face să radieze personalitatea dv. asupra celorlalţi. Este de aşteptat şi o îndrăvenire a situaţiei financiare, la începutul perioadei. O veste foarte bună în familie duminică.

LEU (23.07-22.08): O săptămână mai bună decât precedenta, cu câteva evnimente memorabile în agenda dv. În primul rând aveţi mari şanse să stabiliţi o legătură trainică cu o persoană de sex opus, de a cărei seriozitate vă veţi da seama mai târziu. Miercuri sau joi hazardul va fi „impetuos" de partea dv., iar sâmbătă o călătorie scurtă vă va aduce profitul scontat.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Atenţie la ieşirile temperamentale. Luna cu capriciile ei vă poate „ajuta" să faceţi un gest pripit, sau să comiteţi o gafă greu reparabilă. De altfel, luni şi vineri vor fi zile ghinioniste în care tradiţia spune că doar chilia unei mănăstiri te „salvează". În mod compensatoriu, o bună reuşită profesională vă pândeşte miercuri.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Configuraţia astrală vă induce linişte şi pace în suflet, dar pe fondul unor nelinişti (obsesii) care îşi fac simţită prezenţa în viaţa intimă. Pe plan profesional lucrurile stagnează, însă curba financiară, având tendinţa de creştere (începând de miercuri), vă oferă orizonturi noi pentru investiţii. Vineri vă „traversează" un Scorpion.

SCORPION (23.10-21.11): Luciditate, ambiţie, revanşă, iată care ar fi etichetele săptămânii – o perioadă destul de agitată. Contacte de mare intensitate nervoasă, implicări sufleteşti deosebite (luni, joi) vor conduce spre un surmenaj intelectual, manifestat printr-o iritabilitate crescută. Pe de altă parte, către finele perioadei vă realizaţi mai multe planuri.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Un eveniment aşteptat se produce joi sau vineri, când Pluton vă mângâie afectuoasă destinul. Este vorba fie de îndeplinirea unei dorinţe care vă deschide mari perspective, fie de debutul unei afaceri care vă va scoate din impasul cotidian. Oricum ar fi, în această săptămână aveţi un tonus remarcabil şi ochii permanent senini.

CAPRICORN (21.12-19.01): Spre deosebire de săptămâna precedentă, în această perioadă vă menţineţi pe creasta valului, într-o poziţie optimă faţă de Soare. Se remarcă în primul rând zilele de marţi şi sâmbătă, fecunde în ceea ce priveşte finanţele şi zestrea afectivă. Creativitatea este de partea dv., dar nu vor lipsi contactele profitabile cu persoane influente.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Mare agitaţie în sufletul dv. , o energie deosebită vă determină să vă implicaţi în foarte multe direcţii, cu un altruism remarcabil. Curbele emoţională şi intelectuală sunt la cote optime şi veţi şti, totuşi, să exploataţi „vulcanul" interior. Marţi primiţi bani, însă speranţele dv. se leagă mai mult de satisfacţii morale în această perioadă.

PEŞTI (19.02-20.03): Plutiţi parcă în al nouălea cer, deşi motivele (care apar luni şi vineri sau sâmbătă) nu sunt foarte puternice. Financiar, se poate observa o redresare consistentă, iar pe plan socio-profesional sunteţi dominat de tenacitate care nu vă dă deocamdată roadele aşteptate. Atenţie la o capcană senzuală (joi), care vă poate lăsa un gust amar.

S. Malarmé

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Tony Bulandra, Ion Fintesteanu, Dan Nuţu, Iurie Darie, Albert Einstein (Nobel fizică 1922), Sully Prud'homme (Nobel literatură 1901), Valentin Rasputin, Stéphane Malarmé, N.A.Rimski- Korsakov, Jerry Lewis, Ursula Andress, Sviatoslav Richter, Liza Minelli. (P.I.)

T. Bulandra

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE LEGEA LOCUINŢEI

Domnului Vladimir Temirov din Craiova

Din relatările dvs. am reţinut că proprietarii de apartamente din blocul în care locuiţi nu s-au constituit încă în asociaţie de proprietari conform Legii nr. 114/1996 ci continuă să fie organizaţi într-o asociaţie de locatari potrivit Decretului Consiliului de Stat nr. 387/1997 şi că acest fapt este de natură a crea neînţelegeri şi stări conflictuale între locatari privind contribuţiile acestora la plata întreţinerii.

Legea nr. 114/1996 modificată prin Legea nr. 145/1999, prevede în art. 69 că asociaţiilor de locatari care nu s-au transformat încă în asociaţii de proprietari, li se aplică prevederile din statutul propriu şi cele din Legea nr. 114/1996. Prin urmare, toate drepturile şi obligaţiile stipulate de actul normativ menţionat pentru membrii asociaţiilor de proprietari se aplică prin analogie şi membrilor vechilor asociaţii de locatari.

Normele de aplicare a legii locuinţei (H.G. nr. 1275/2000) reglementează trei categorii de cheltuieli la care sunt obligaţi proprietarii de apartamente pentru întreţinerea, repararea şi exploatarea unui imobil:

a) cheltuieli care se percep pe numărul de persoane, cum ar fi cele pentru consumul de apă şi pentru canalizare, ridicarea gunoaielor menajere, deratizare, consumul de energie electrică aferent părţilor comune din clădire, consumul apei calde menajere etc.;

b) cheltuieli care se percep pe cota-parte de proprietate deţinută în imobil, de exemplu cheltuielile pentru întreţinerea, repararea, exploatarea şi, după caz, consolidarea părţilor din imobil aflate în proprietate comună indiviză (acoperiş, scara blocului, instalaţii comune etc.);

c) cheltuieli pe consumatori tehnici şi de altă natură, precum cheltuieli efectuate pentru administrarea imobilului şi cheltuielile pentru încălzirea locuinţelor, care se repartizează proporţional cu suprafaţa radiantă a tuturor corpurilor de încălzire aparţinând fiecărui apartament.

Faţă de aceste precizări şi faţă de situaţiile concrete cu care vă confruntaţi, suntem de părere că:

– proprietarul unui apartament, în situaţia în care nu locuieşte în acel apartament şi nici nu îl închiriază, are obligaţia de a plăti contribuţia sa pentru întreţinerea şi repararea părţilor comune din imobil, precum şi contribuţia sa pentru administrarea imobilului; nu poate fi însă obligat să plătească utilităţile de natură energetică dacă a făcut o cerere de sistare a furnizării acestor utilităţi şi nici cheltuielile care se percep pe număr de persoane, dat fiind că nu locuieşte nimeni în apartament;

– în cazul în care apartamentul este închiriat, deci locuit, la obligaţiile financiare menţionate mai sus se adaugă cheltuielile aferente numărului de persoane care locuiesc în apartamentul închiriat;

– repartizarea obligaţiilor financiare pe fiecare proprietate individuală revine administratorului; deşi legea nu prevede expres se poate deduce că administratorul are dreptul de a calcula contribuţia la întreţinere pe apartamente în funcţie de numărul real de persoane care locuiesc într-un apartament, şi nu de cel declarat;

– proprietarii de apartamente sunt obligaţi să achite contribuţia astfel stabilită în termen de 30 de zile de la afişare, după care asociaţia de proprietari are dreptul să calculeze penalităţi de întârziere conform procentului stabilit prin hotărârea adunării generale a proprietarilor; proprietarul poate fi acţionat în judecată şi executat silit asupra sumelor datorate, în baza unei hotărâri judecătoreşti, asociaţia de proprietari având şi un privilegiu asupra apartamentului şi bunurilor mobile ale datornicului dacă termenul de întârziere este mai mare de trei luni;

– adunarea generală a proprietarilor dintr-un imobil are dreptul de a decide perioada pentru care persoanelor aflate în vizită nu li se percep cotele de participare la cheltuielile de întreţinere aferente persoanelor cu domiciliul stabil în clădire;

– legea nu prevede ce perioadă poate folosi apartamentul un proprietar care a făcut cerere pentru scoaterea de la întreţinere pe motiv că nu mai locuieşte în apartament; pentru identitate de raţiune socotim că se aplică termenul fixat de adunarea generală pentru persoanele aflate în vizită;

– suprafaţa de teren din jurul blocului aflată în proprietatea comună variază de la un imobil la altul, deci nu putem răspunde la această întrebare: în orice caz, proprietarii apartamentelor din imobil nu pot să-şi aroge nici un fel de drept de folosinţă exclusivă asupra vreunei părţi din acest teren blocând accesul celorlalţi, întrucât nu deţin în proprietate o suprafaţă determinată de teren ci doar o cotă-parte indiviză şi abstractă din suprafaţa totală;

– fiecare asociaţie stabileşte cuantumul şi modul de utilizare a fondului de rulment; considerăm că adunarea generală a proprietarilor (în cazul dvs., asociaţia de locatari) decide, aşa cum am arătat, asupra procentului de penalizări de întârziere şi a cazurilor concrete de aplicare.

Avocat DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

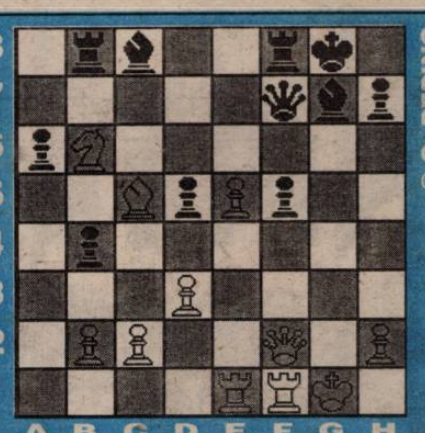

© G. PEPINO

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
NEGRUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

Bezdan-Zsinka, 1987

1... Tb6! 2. Nb6 (2. Nf8 Rg6 3. Rh1 d4 şi apoi Nb7 - +) 2... Dg6 3. Rh1 d4!! (cu dubla ameninţare 4... Nb7 şi 4... Db6 se câştigă o piesă).

MEMENTO

12 martie **– în anul 1965 a murit George Călinescu, iar în 1992 a murit Nicolae Ţic**

13 martie **– în anul 1949 a murit Gh.Brăescu**

14 martie **– în anul 1854 s-a născut Al.Macedonski; în anul 1888 a murit pictorul, graficianul şi fotograful Carol Popp de Szathmary**

15 martie **– în anul 1964 a murit Al.O.Teodoreanu**

16 martie **– în anul 1897 s-a născut pictoriţa Margareta Sterian**

17 martie **– în anul 1819 s-a născut Alecu Russo; în 1964 a murit Mihai Ralea, în 1941 a murit Nicolae Titulescu**

18 martie **– în anul 1909 s-a născut Barbu Brezianu, iar în 1823 s-a născut istoricul, scriitorul şi publicistul Constantin D.Aricescu**

Ştiaţi că...

◆ *...în mitologia romană există o zeiţă ocrotitoare a secerişului grânelor? Ea se numea Segestă.*

◆ *...foliola este o frunzuliţă care intră în alcătuirea unei frunze compuse? De exemplu trifoiul are trei foliole iar salcâmul între 10 şi 20.*

◆ *...adevăratul nume al scriitorului francez Vercors (1902-1991) a fost Jean Bruller? Militant în Rezistenţa franceză se remarcă prin scrieri ca „Bătălia tăcerii", „Animale denaturate", „Tăcerea mării".*

◆ *...bazilica San Marco din Veneţia a fost construită în perioada 840-976? Ea a fost refăcută în stil bizantin în secolul al XI-lea.*

◆ *...cerbul lopătar este originar din Asia Mică? El a fost adus în Europa de romani, iar în ţara noastră a apărut destul de târziu, primele date certe despre introducerea sa fiind din 1904, când a luat fiinţă parcul de vânătoare de la Şarlota, jud. Timiş. Există însă consemnări despre prezenţa sa încă din secolul al XVIII-lea.* (I.S.)

Scrisori primite

Călin Dumitru, Braşov: Într-un anume fel, aveţi, într-adevăr, dreptate! Explorarea spaţiului cosmic şi-a mai „redus motoarele". Şi aceasta, din două motive: pe de o parte, accentul s-a deplasat de pe spectaculosul unor misiuni, pe aprofundarea cercetărilor referitoare la noi tehnici, tehnologii şi materiale de natură să perfecţioneze tehnica spaţială fără de care înaintarea noastră în Sistemul nostru Solar (deocamdată) ar deveni riscantă. Pe de altă parte, costurile au devenit atât de uriaşe, încât actualele proiecte – privind, bunăoară, ISS (Staţia Spaţială Internaţională) sau noi generaţii de navete cosmice – nu pot să fie finalizate decât printr-o intensă colaborare internaţională. La urma urmei, aşa şi trebuie să fie, de vreme ce Omenirea întreagă este o oază a Vieţii în Univers!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Primăvara, anotimpul înmulţirii plantelor

Pentru majoritatea plantelor, fie ele de apartament sau de grădină, cea mai folosită metodă de înmulţire este cea pe cale vegetativă. Prima condiţie a reuşitei este ca planta mamă (de la care se obţin urmaşi) să aibă calităţi deosebite nu numai din punct de vedere decorativ, ci şi al vigorii şi stării de sănătate.

Înmulţirea prin butaşi Este metoda cu utilizarea cea mai largă şi se bazează pe însuşirea pe care o au cele mai multe specii de a reconstitui plante noi din diferite fragmente desprinse de pe planta mamă, puse în condiţii optime de mediu. Înmulţirea prin butaşi are avantajul că reproduce fidel caracterele plantei mamă, dar şi inconvenientul legat de transmiterea bolilor.

În funcţie de specie se folosesc: ◆ butaşi de vârfuri de lăstar (garoafă, crizantemă, muşcată, cerceluş, etc.) ◆ butaşi de tronsoane de tulpină (yuca, filodendron, colocasia etc.) ◆ butaşi de muguri (hortensia, ficus) ◆ butaşi de frunze întregi (violeta de cameră, peperomia etc.) ◆ butaşi de fragmente de frunze (begonia, gloxinia, streptocarpus etc.) ◆ butaşi de rădăcină (aralia, clerodendron etc.).

Butaşii de vârfuri de lăstari se fac la lungimea de 5-10 cm. În general se preferă butaşii mai scurţi, dar foarte important este ca ei să aibă cel puţin 2-3 noduri. Secţiunea de la bază se face prin tăiere transversală, cu un briceag ascuţit, imediat sub nod (1-2 mm) sau chiar prin rupere în dreptul nodului. Porţiunea bazală, pe lungimea de 2-3 cm se eliberează de frunze. Pentru limitarea evaporării apei, suprafaţa frunzelor care rămân pe butaş se micşorează prin tăierea unei porţiuni din ele (dar numai la speciile cu frunze mari). Eliminarea eventualilor boboci şi flori este obligatorie pentru a nu consuma din rezervele nutritive ale butaşului.

Butaşii din frunze se fac din frunze adulte, dar nu prea bătrâne. La frunzele cu peţiol lung (codiţe) se scurtează peţiolul la 2-3 cm.

Butaşii din fragmente de frunze trebuie să aibă neapărat o nervură principală viguroasă.

Butaşii plantelor cu latex (suc lăptos), cum este cazul ficusului, se ţin în apă caldă (35 grade C), timp de 20-30 de minute, pentru a se evita închiderea vaselor conducătoare prin coagularea (întărirea) latexului. În cazul acestor soiuri, procesul de evaporare a apei prin frunzele de dimensiuni mari se reduce nu prin micşorarea dimensiunii frunzelor, ci prin rularea lor.

Substratul în care se pun butaşii la înrădăcinat trebuie să aibă o bună porozitate şi să fie perfect sănătos (steril). Se pot folosi în acest scop perlitul, turba fibroasă, nisipul, singure sau în amestec. Butaşii se pot pune la înrădăcinat în ghivece sau chiar în pungi de plastic, această metodă având avantajul că păstrează bine umiditatea iar plantele obţinute nu mai sunt prea mult deranjate când sunt transplantate în vasul definitiv. *(Aurora Popescu)*

FEMEI

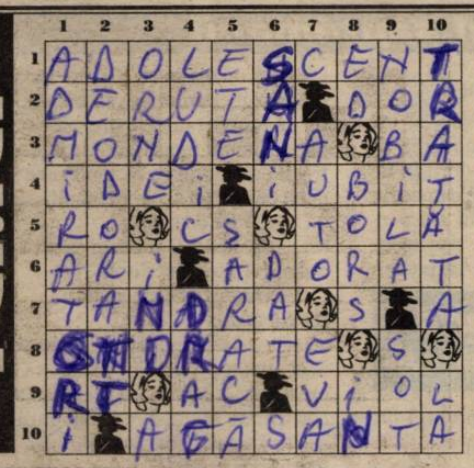

ORIZONTAL: 1) Umblă după fete. 2)A face false promisiuni în dragoste – Chemă dragostea. 3) Se poartă după modă – Cap de bărbat! 4) Încolţesc în capul femeii – Amant. 5) Roşie la faţă – Aripi de cocoş – Foaie de tablă. 6) Suprafeţe mici – Iubit peste măsură. 7) Femeie gingaşă. 8) Femei respectate. 9) Ultimul raport – Trage aţa – Atitudine nedemnă, brutală faţă de femeie. 10) O femeie plictisitoare.

VERTICAL: 1) Iubesc cu pasiune. 2) La mare preţ în toaleta doamnelor. 3) Departament în N.V. Franţei – Doica lui Bachus. 4) Lipsit de experienţă în dragoste – Iubit. 5) Fete fără cap! – Faţă fără zestre. 6) Graţii feminine – Dăruit. 7) Cu mijloace proprii – Prima femeie. 8) Începutul unei educaţii! – Se bagă în ciorbă! – Sfârşit! 9) Femeie cu suflet ales – Tovarăşul de viaţă. 10) Înconjurată cu atenţie – Nota diapazonului.

DICŢIONAR: ORNE, INO, ETE.

Gheorghe Câmpeanu
Focşani

Soluţia careului „JOIA"

Orizontal: CARAMIDARI - ADEVAR - MARE - RUSAN - ZECE - ANTRENOR - VC - GAA - TILIHOI - ITUL - CAC - CT - A - RODI - ATAA - LIA - OCA - ABD - E - TANASE - IE - JOIANA - ELL - GERARD - JOIA.

PERSPICACITATE

8 diferenţe

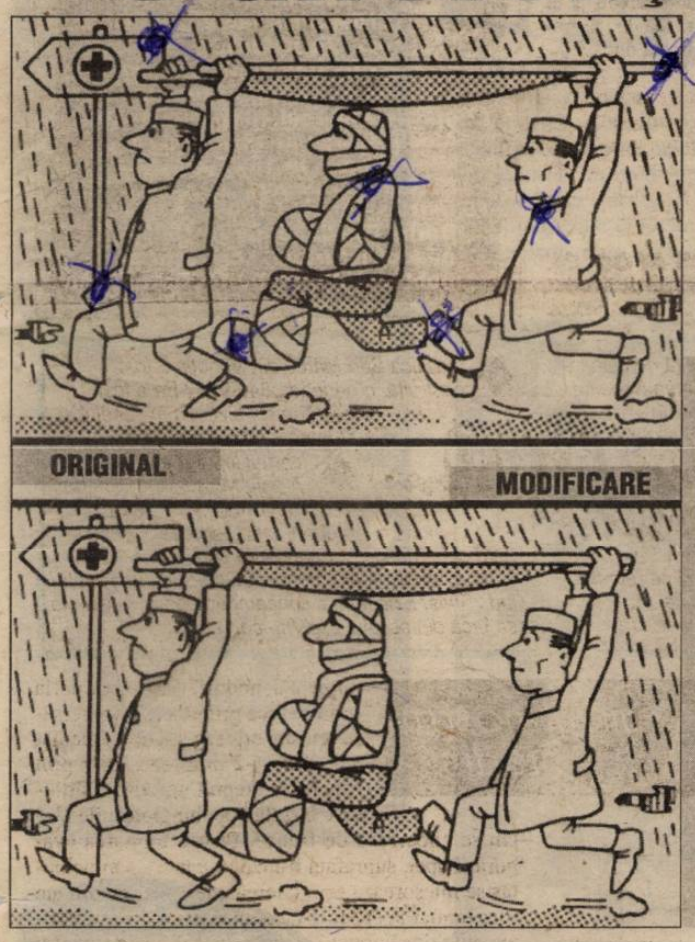

Care sunt cele 8 diferenţe din imaginile alăturate?

Soluţia: *1) Indicatorul. 2) Colţul halenei primului sanitar. 3) Bandajul de la picior. 4) Piciorul drept al rănitului. 5) Gulerul celui de-al doilea sanitar. 6) Mânerul tărgii, din spate. 7) Faşa de la gâtul rănitului. 8) Mânşonul de la piciorul celui de-al doilea sanitar.*

Umor

– *Ieri am cumpărat de la dumneavoastră un canar!*
– *Îmi amintesc! Şi?*
– *Când am ajuns acasă am văzut că era şchiop.*
– *Dar credeam că l-aţi luat să cânte, nu să danseze!*

– *Poţi să mă feliciţi! Eram cea mai frumoasă dintre invitate!*
– *Bine că nu m-am dus! Îmi închipui cum arătau celelalte!*

– *Am pierdut 15 kilograme după operaţia de apendicită!*
– *Ca să vezi cât poate cântări un apendice!*

– *Cum se deschide cutia asta?*
– *E scris înăuntru, doamnă!*

– *Zi, bade, ţi-a folosit conferinţa mea pe teme agricole?*
– *Cred că o zi de ploaie ar fi fost mai folositoare!*

– *Când spune un eschimos „Bună ziua"?*
– *După ce învaţă româneşte!*

Doi soţi scoţieni îşi beau ceaiul. La un moment dat soţia constată:
– *Ne-ar trebui totuşi un ceainic nou! Ăsta e de trei generaţii şi e lipit pe toate părţile!*
– *Ia te uită! Noi nu avem bani de chirie şi ea vrea să cumpere mobilă!*

Fotografii de la cititori

«Duioşie...»
MARIA GHEORGHE mamă şi fiică – Comuna Vedea

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

CARDINALI

1) Ce este un cardinal în ierarhia bisericii catolice?

2) Cine a scris poezia „Baladă despre întârziatul cardinal..."?

3) Ce cardinal francez, de origine italiană, a condus Franţa ca prim-ministru (1642-1661), împreună cu Ana de Austria, în timpul minoratului lui Ludovic al XIV-lea?

4) Cui aparţine sculptura intitulată „Cardinal", realizată în 1950?

5) Ce regizor a realizat în 1963, filmul „Cardinalul"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Tatăl lui Ştefan cel Mare era Bogdan al II-lea din familia Muşatinilor. 2) Cronicarul moldovean Grigore Ureche (c.1590-1647) evocă în „Letopiseţul Ţării Moldovei" domnia lui Ştefan cel Mare, căruia îi face un portret rămas clasic în literatura noastră. 3) Drama „Apus de Soare" a fost scrisă de Barbu Ştefănescu Delavrancea (1858-1918). 4) Statuia ecvestră a lui Ştefan cel Mare din faţa palatului Culturii din Iaşi este opera sculptorului francez Emmanuel Fremiet (1824-1910). 5) Filmul „Ştefan cel Mare – Vaslui 1475" a fost regizat de Mircea Drăgan.*

Poşta cititorilor Cei care au răspuns corect la întrebările noastre sunt: *Silvia Chiriac* – Neamţ, *Cristina Ştefănescu* – Cluj-Napoca, *Ileana Constantinescu* – Focşani, *Mioara Tănăsescu* – Bucureşti, *Sorin Vâlcu* – Arad, *Mircea Micu* – Bucureşti.

Sorin Vâlcu – Arad. Vom aborda cât de curând şi teme cu profil geografic. De altfel au mai existat în rubrică şi nu am început încă să le reluăm, firesc, din alt unghi. *(Irina Soica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DOGME"

SCOASĂ PE TUŞĂ / INCREDIBILĂ	N	OPRITĂ / INSTRUMENT	R	GRABĂ / APERITIVE	Z	IBIS! / NORDICI	I	ZEIŢĂ ROMANĂ / PLOAIE REA	M	LEMN EXOTIC / DIN PLIC!	S
H	E	V	E	R	O	S	I	M	I	L	A
OMISIUNI / DÂRZ	U	I	T	A	R	I	POMUL APELOR	A	N	I	N
S	T	O	I	C	VALABILE / PRIMII LA RELE	B	U	N	E	MÂNCARE	T
LUATE ÎN SPATE / BUZE DULCI	R	A	N	I	T	E	A ÎNCĂRCA	A	R	M	A
S	A	R	U	T	A	R	E	UNDĂ / DATĂ DE MEDIC	V	A	R
ARCANE / 3,14	C	A	T	U	R	I	PUS ÎN COLECŢIE	R	A	R	ASFINŢIT
P	I	CĂI DE CIRCULAŢIE / ZĂVOR	A	R	T	E	R	E	MIASMĂ / POMUL APELOR	I	S
24 ORE / VAS	Z	I	MERE / DIN PARIS!	I	O	N	A	T	A	N	E
A	A	V	A	VECIN / GET!	R	I	V	E	R	A	N
DUC RĂNIŢII / VĂZUT	T	A	R	G	A	ARĂTĂ O CANTITATE	A	T	I	T	L
Z	A	R	I	T	CURĂŢAT	A	S	A	N	A	T

Dezlegarea integramei ***„MISTERE"***

Orizontal: S - S - A - A - S - Z - SENTIMENTALI - NORMATOARE - IZA - EN - SLEIT - ATENTATE - TR - STERS - LANA - E - IN - ITI - TRUC - DO - STRATEGIE - NA - AITA - IT - SARETA - SELAR - LAVETA - MORI - SECA - ISCUSIT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

CITITORILOR NOŞTRI FIDELI

Ne interesează părerea dumneavoastră

Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări privind conţinutul revistei noastre. Ce pagini sau ce tematică vă atrag cel mai mult: *a) Realizările ştiinţifice de ultimă oră; b) Paranormal; c) Probleme mondiale ale „Stării de veghe"; d) Probleme româneşti ale „Stării de veghe"; e) „Femina Club"; f) Aspecte medicale şi farmaceutice, sfaturi medicale; g) Teme enciclopedice, de cultură generală; h) Aspecte istorice mai puţin cunoscute; i) Întâmplări adevărate; j) Spiritualitate românească; k) Viaţa şi performanţele marilor actori de film; l) Interviuri cu personalităţi din diverse domenii; m) Curiozităţi de pe mapamond.*

Vă rugăm să aşezaţi preferinţele dv., conform literelor respective, în ordinea importanţei pe care le-o acordaţi: _____

Ce alte teme aţi dori să găsiţi în revista noastră? _____

_____

Numele şi prenumele _____

Vârsta _____ Profesia _____ Adresa _____

_____

Adresa noastră este: revista MAGAZIN, Bucureşti, Piaţa Presei libere nr.1, cod 71341, cu menţiunea «Pentru SONDAJ».

Vă mulţumim pentru colaborarea dv. şi vă menţionăm că, prin tragere la sorţi, **VOM ACORDA PREMII ATRACTIVE** celor ce ne vor răspunde la sodaj până la 5 aprilie 2001.

Mini-interviul săptămânii

CEZAR IVĂNESCU poet

– Cezar Ivănescu, sunteţi unul din cei mai importanţi poeţi ai generaţiei '70. Cum vă simţiţi în această epocă a subculturii şi divertismentului?

– Toţi poeţii moderni, întru-un fel sau altul, se simt izolaţi în timpurile pe care le trăiesc. Important pentru un poet este să găsească o cale de a ajunge la marele public fără să facă concesii, fără să-şi degradeze arta şi de a-şi crea publicul adecvat. Aş face însă observaţia că această epocă a subculturii conţine şi germenii unei posibile renaşteri spirituale prin reconsiderarea unor valori interzise înainte de '89.

– Nichita Stănescu obişnuia să-şi recite versurile apăsând într-un mod straniu pe cuvinte ca şi cum ar fi încercat să le „strivească". Efectul recitării era colosal. Cezar Ivănescu îşi cântă poemele.

– Dintotdeauna am fost convins că poezia trebuie să redevină ceea ce a fost mii de ani, de la „Vedele" indiene şi până la trubadurii moderni. O artă însoţită de muzică. Am dorit în tinereţe să fac aceste spectacole de poezie ca *artă tradiţională* dar nu mi s-a permis decât pentru scurt timp. Am făcut un spectacol prin '70 , „Amintirea paradisului", însoţit de propria-mi orchestră, interzis apoi până în 1989. Au urmat altele „Rosarium", „Doina", „Închinare lui Eminescu", acompaniat la acest ultim spectacol de reputaţii muzicieni Mircea Tiberian, Pedro Negrescu şi Daniel Marin.

«Poezia – o artă însoţită de muzică»

– V-am surprins într-o seară – cu mulţi ani în urmă – stând lângă Marin Preda în sufrageria din Casa de creaţie de la Mogoşoaia. Îi şopteaţi ceva la ureche şi „monşer" părea fascinat de vorbele dv. de taină. Mereu m-am întrebat, ce-i spunea Cezar Ivănescu lui Marin Preda?

– În prietenia cu Marin Preda eu mă consideram prietenul bătrân în ciuda faptului că marele prozator era de vârsta tatălui meu. Toată lumea era intrigată de faptul că Marin Preda mă asculta cu atenţie şi că-mi asculta sfaturile.

– Ce fel de sfaturi?

– În general pledam pentru binele colegilor noştri scriitori.

–Mogoşoaia, un spaţiu privilegiat...

– Aşa e. Mereu am fost conştient că acel spaţiu privilegiat care era Casa de creaţie Mogoşoaia va dura atâta timp cât va trăi Marin Preda, singurul mare scriitor român pe care puterea acelor vremuri îl respecta.

– Ce mai face editorul Cezar Ivănescu?

– Sunt Directorul editurii *Junimea* din Iaşi, editură la care vreau să tipăresc cât mai mulţi scriitori, mai ales pe cei dispăruţi: Labiş, Baconsky, Petru Aruştei, Ioanid Romanescu, Dan Laurenţiu... Şi în timpul care îmi rămâne la dispoziţie vreau să-mi tipăresc integral cărţile aşa cum au fost scrise.

DORIN MĂRAN

SPORT FLASH

CÂND SE CEARTĂ DOUĂ MARI ATLETE... Este deja cunoscută zâzania care a intrat între cele două atlete de excepţie ale atletismului românesc, Violeta Beclea-Szekely şi Gabriela Szabo. Cea din urmă a jignit-o pe prima, motiv pentru care

Violeta a dat-o în judecată pretinzând daune morale de 150000 dolari. Deşi recunoaşte într-un interviu recent că Gabi este o atletă de excepţie, „ca om este zero" spune atleta jignită. Excedată de acest conflict căruia i s-a dat prea multă atenţie, doamna Iolanda Balaş, preşedinta FRA le ameninţă cu sancţiuni pe cele două semifondiste dacă cearta mai continuă în dauna imaginii atletismului românesc. Mai ales că pentru ambele se apropie Campionatele mondiale de atletism de la Lisabona. Din păcate Violeta Beclea a suferit o accidentare la gleznă motiv pentru care, dacă înainte de accidentare ea se gândea la titlul mondial, acum priveşte cursa de 1500 m cu mai multe rezerve, intenţionând să cucerească o medalie, indiferent de culoarea ei.

GAŢU ESTE NEVINOVAT. Un scandal a bântuit şi Federaţia Română de Handbal, ţinta fiind marele handbalist român, Preşedinte al FRH, Cristian Gaţu, acuzat că ar fi deturnat nişte fonduri destinate organizării Campionatului European feminin de Handbal care a avut loc în decembrie la Bucureşti. Au fost declanşate controale din partea Ministerului Tineretului şi Sporturilor, au fost cerute acte de justificare de la Federaţia Europeană de Handbal şi în cele din urmă verdictul a fost dat: Gaţu este nevinovat. Ministrul Georgiu Gingăraş în scrisoarea trimisă către Federaţia Română de Handbal şi Fundaţia Olimpică Română scrie negru pe alb: „Ca urmare a controlului efectuat la Federaţia Română de Handbal şi Fundaţia Olimpică Română, vă facem cunoscut că din raportul întocmit de cele două echipe de control ale ministerului nu au rezultat încălcări ale prevederilor legale privind încheierea şi derularea contractului dintre FRH şi organizatorii Campionatului European de Handbal - EURO 2000".

START ÎN MARELE CIRC. Duminică s-a desfăşurat prima etapă a Campionatului automobilistic de Formula 1 din acest mileniu. Marele Premiu al Australiei s-a desfăşurat pe circuitul Albert Park cu o lungime de 5303 metri. După ce în timpul antrenamentelor de sâmbătă campionul en-titre, Michael Schumacher, a fost protagonistul unui accident soldat doar cu o sperietură, duminică germanul a fost protagonistul numărul unu al cursei, el reuşind să termine victorios în faţa lui Coulthard de la McLaren Mercedes, e drept la o diferenţă de doar două sutimi de secundă. Al treilea s-a clasat coechipierul lui Schumi, brazilianul Rubens Barichelo. Hakkinen a ratat locul secund datorită unei ieşiri spectaculoase în decor după ce una din suspensiile frontale ale monopostului a cedat. A existat şi un accident efectiv stupid în cursul căruia unul din controlorii de cursă a fost rănit mortal de resturile maşinii lui Villeneuve, implicată într-o coliziune cu

maşina lui Ralf Schumacher. Alţi 7 spectatori au fost răniţi.

BOX CU VORBELE. Nici nu s-a stins bine scandalul dintre Leu şi Auraş, că boxul românesc este împiedicat să înainteze de alt scandal, de data asta între Simion şi Vaştag. Motivul? Evident, copiii lui Gheorghe Simion. Cuiul lui Pepelea? Feri Vaştag care vrea să-i antreneze pe fraţii Simion, Dorel şi Marian. Simion-tatăl declară sus şi tare că dacă lucrurile continuă aşa, adică sub antrenoriatul lui Vaştag, copiii lui, medaliaţi olimpici, n-au nici o şansă să urce pe podiumul mondialelor de la Dublin, de peste două luni. Or, cum Vaştag n-are nici o medalie olimpică în contul boxerilor antrenaţi de el, e clar că pălăria de antrenor e prea mare pentru Vaştag, spune Gheorghe Simion şi pe undeva, zău, că pare să aibă dreptate. Dacă un om vrea să-şi antreneze copiii mai bine decât altul de ce n-o fi lăsat? De ce atâta îndârjire?

G. CUŞNARENCU

ROCHIE din alge

Angela Cotteril, o englezoaică de 35 de ani, a lucrat timp de două luni pentru a realiza o rochie din alge culese de pe o plajă din Ţara Galilor. Evident, ideea de a confecţiona o rochie din alge croşetate a presupus, pentru a deveni realitate, multă migală şi pricepere. Pentru a rezista mai bine în timp, rochia trebuie băgată la înmuiat o dată la trei zile. Chiar şi aşa pretenţioasă cum e, rochia a stârnit interesul destulor femei cu gusturi extravagante, dar preţul ei nu e la îndemâna oricui – aproximativ 3000 de dolari. *(A.P.)*

Cel mai mare BABY-FOOT din lume

Are 8 metri lungime. La joc pot participa 22 de persoane împărţite evident în două echipe. Pe 26 noiembrie 2000, în regiunea pariziană Pantin s-a desfăşurat chiar şi un „turneu de fotbal"; componenţii celor două echipe care au intrat în competiţie au spus că e inimaginabil de dificil să marchezi un gol, dar, cine a dorit din tot sufletul să se remarce, a reuşit. (A.P.)

Un panteon JOHN LENNON

O chitară, fotografii, manuscrise, partituri. Aceste amintiri – fetişuri, ale lui John Lennon, păstrate de soţia sa Yoko Ono, sunt acum accesibile vizitatorilor. Primul muzeu de acest fel din lume, cel închinat cunoscutului cântăreţ, doreşte să menţină treaz în mintea vizitatorilor amintirea lui şi a celorlalţi trei Beatles atât de dragi publicului. Sunt expuse aici peste 130 de obiecte ale artistului, toate strâns legate de cariera sa. Muzeul a fost deschis la Tokio anul trecut, la 9 octombrie, ziua în care artistul ar fi împlinit 60 de ani. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Dormitul în preajma propriei case a devenit o modă în mai multe localităţi din sudul Franţei, de când meteorologul Jean Christoph şi-a instalat în curte un balon plin cu instrumente de măsurat presiunea atmosferică, temperatura şi viteza vântului. Astfel, familia Daumiér din Vens-sur-Moine doarme noaptea, zi de zi, indiferent de anotimp, în nacela unui montgolfier din anul 1985. Uriaşul balon cu aer cald este „priponit" de un plop din spatele casei. În acel cuibuşor de nebunii există radio şi televizor şi, evident, o sobă cu gaze.*

◆ *James Rhinetti, din Denver (Colorado) şi-a construit un cuib elegant şi încăpător într-un copac din curte, de unde studiază obiceiurile păsărilor vecine. James a scris mai multe cărţi despre viaţa porumbeilor sălbatici şi a... ciorilor; tot el a inventat mai multe fluiere care imită peste 15 specii de păsări.*

◆ *Într-un coteţ suficient de încăpător, Donald Frame s-a „culcuşit" împreună cu o familie de canine, pentru a-i arăta soţiei că viaţa de câine este mai agreabilă decât cea de soţ-model (primise acest premiu măgulitor de la o revistă de mare tiraj din Detroit, în urma completării unor formulare). Când atmosfera în coteţ devine insuportabilă, Donald doarme într-un hamac (de menţionat că exasperatul soţ foloseşte deodorante speciale pentru a putea merge la serviciu).* (P.I.)

În numărul viitor

■ Sexul nou-născuţilor influenţat de anotimp? ■ Anul Unu după Genom... ■ Clonarea, instrument de mutilare a umanităţii ■ Femeia care a devenit... Papă! ■ Un palat liliputan ■ Şocul titanilor ■ Cum va arăta ziua de mâine? ■ Filmul care a „ucis" un regizor şi un cuplu ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: CARMEN CIOBĂNICĂ, pictoriţă ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 512 • ANUL XLIV • 15 MARTIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 11 (2262)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

15 MARTIE

1917 Ţarul Rusiei, Nicolae al II-lea, abdică.

1933 Adolf Hitler proclamă cel de-al III-lea Reich.

1991 SUA restabilesc relaţiile diplomatice cu Albania după 52 de ani.

S-a născut în această zi

1767 Andrew Jackson, cel de-al şaptelea preşedinte al SUA.

CLONAREA
instrument de mutilare a umanităţii

femina club

Anul Unu după
GENOM...

Un palat
LILIPUTAN

MIELUL
din congelator

Clinica de ginecologie din Viena s-ar putea spune că se pregăteşte de Paşti într-un mod deosebit: a creat un miel din ovule congelate. De fapt, este vorba despre un succes al ştiinţei. Un colectiv de cercetători de la departamentul de ginecologie şi endocrinologie al amintitei clinici a extras cu mai mult timp în urmă ovulele unei oi şi le-a pus la păstrare în congelator (folosind, evident, tehnica criogeniei). Apoi şi-au continuat opera: au „decongelat" ovulele, le-au fecundat şi le-au reimplantat oii-mame. Rezultatul? Au reuşit să aducă pe lume un miel perfect sănătos, care s-a născut pe 1 august anul trecut. Cercetătorii nu au anunţat imediat succesul repurtat, dorind mai întâi să se asigure că mielul se va dezvolta normal şi nu va înregistra tulburări de comportament. Ezitarea privind succesul acestui experiment este de înţeles de vreme ce au mai existat înainte alte 15 încercări soldate cu eşecuri. *(A.P.)*

«Zborul imposibil» – Marcel Chirnoagă

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Un nou virus pe
INTERNET
tulbură liniştea

Se numeşte „Naked Wife" şi se propagă în rândul computerelor care folosesc sistemul de poştă electronică al Microsoft, Microsoft Outlook. Potrivit creatorului de soft Network Associates, noul virus, „cu risc ridicat", poate provoca pagube importante, o dovadă fiind faptul că deja au fost afectate 25 de companii clasate ca importanţă între primele 500 din America. După cum precizează creatorii de programe antivirus, „Naked Wife" este similar cu „un vierme" care poate pătrunde în toate adresele din mesageria Outlook; virusul ajunge la utilizator sub forma unui e-mail cu mesajul „Soţia mea nu a arătat niciodată asta" şi conţine un document anexat numit Nakedwife.exe., care activează virusul. *(A.P.)*

Dragoste...
cu greutate

Stele fragile
FILMUL

care „a ucis" un regizor şi un cuplu

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Sărutul" (piatră, 1907 – Muzeul de Artă, Craiova)

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Sexul nou-născuţilor, influenţat de anotimp? ◆ planet@IT **MISTERELE LUMII** ◆ Invazia s-a terminat de mult? **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Energiile curate – vântul sau Soarele? **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ Necesarul de magneziu în organism ◆ Dieta anticanceroasă **TERRA X** ◆ Rubens contrazice mitologia ◆ Femeia care a devenit... Papă! **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Şocul titanilor ◆ Viitorul aparţine spaţiului **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ Cum va arăta ziua de mâine ◆ Oraşele caracatiţelor **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Oamenii care sfidează apa ◆ A trăit cinci luni de infern **TIMP LIBER** ◆ De vorbă cu avocatul casei

Bibliotec[illegible] ăţeană

cartea albă

NUMELE TRANDAFIRULUI

Un eveniment cultural ieşit din obişnuit s-a consumat săptămâna trecută la Teatrul Naţional Bucureşti. După o întrerupere de un an, spectacolul *Numele trandafirului* a fost reluat pe prima scenă a ţării, în regia lui Grigore Gonţa şi cu Radu Beligan în rolul părintelui Guglielmo. Scenariul a fost realizat având la bază romanul omonim al scriitorului Umberto Eco. Interesant de amintit este faptul că Umberto Eco, făcând o vizită la Bucureşti, cu câţiva ani în urmă, a dat dreptul de dramatizare a cărţii sale lui Fănuş Neagu şi lui Mircea Micu, Teatrul Naţional fiind singura instituţie teatrală din Europa de Est faţă de care scriitorul italian a făcut acest gest.

ELENESCU – 90

Este bine, este sănătos chiar ca acum, când toate ziarele anunţă cu titluri mari şi mici sosirea în ţara noastră a unei celebre actriţe şi cântăreţe de aiurea, pe nume Natalia Oreiro, cred că am scris corect numele, să amintim şi numele unui mare artist român, care trăieşte lângă noi, la 90 de ani, anonim şi aproape uitat, maestrul Emanuel Elenescu. Câte mii de ore de înregistrare, mii de repetiţii, câte serii de concerte nu i-au încântat pe cei care l-au cunoscut şi care i-au iubit maniera dirijorală. Pentru a-şi sărbători această incredibilă longevitate artistică, maestrul Emanuel Elenescu a dirijat la pupitrul Orchestrei Naţionale Radio, alături de alţi muzicieni, Uvertura Leonora 3 de Beethoven, Concertul în do major de Mozart şi Simfonia a III-a de Camille Saint-Saens. De-a lungul vieţii, maestrul Elenescu s-a amuzat urmărind spectacolul muzicii şi al lumii. Biografia lui e sinuoasă, dar norocoasă. A studiat fagotul la Conservatorul din Iaşi, dar a debutat dirijând Orchestra Radio la Ateneul Român, era anul 1938. După acest debut norocos, Emanuel Elenescu a avut de aşteptat ani întregi pentru a se urca pe o scenă şi a dirija. În tot acest răstimp, a dat lecţii de fagot, a cântat la fagot şi a dirijat nu o orchestră, ci corul Radio şi de-abia în 1952 a devenit dirijorul formaţiilor simfonice ale Radiodifuziunii. Avea atunci vârsta la care alţi artişti se consideră ajunşi. Dar Emanuel Elenescu a mai avut la dispoziţie o jumătate de veac pentru a-şi desăvârşi cariera de mare muzician. S-a arătat preocupat şi a devenit un specialist în muzica clasică şi romantică, scrie George Constantinescu, de la Beethoven la Berlioz, dar şi în muzica românească, de la Enescu la muzica din genul concertant.

OEDIP, 65 DE ANI DE LA PREMIERA MONDIALĂ

Puţini dintre noi, şi eu nu mă număr printre aceştia, îşi mai amintesc că în anul 1936, mai exact pe data de 13 martie, la Paris, pe scena Operei mari, a avut loc premiera absolută a tragediei *Oedip* de George Enescu. Un eveniment memorabil care a schimbat radical destinul artistic al lui Enescu şi chiar destinul muzicii româneşti. Nefericirea a făcut ca Enescu să moară în 1955 fără să fi apucat să se bucure de impunerea operei sale lirice în conştiinţa şi patrimoniul cultural contemporan. Lucru care s-a realizat ulterior, prin numeroasele turnee internaţionale ale Operei Române, dar şi prin montările realizate în capitalele statelor Europei occidentale. Puţini ştiu, de asemenea, că pentru a surprinde atmosfera specifică tragediei greceşti, George Enescu a făcut o călătorie în Grecia. După 65 de ani de la acest eveniment unic, azi, la început de mileniu, se poate spune că acea seară de 13 martie a fost „o seară decisivă în istoria muzicii".

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

„A.T.M.P." George Harrison

Au trecut mai bine de 30 de ani de la debutul solo al acestui muzician, unul dintre numele de referinţă ale pop-rock-ului mondial, şi iată-l pe *Harrison* reeditându-şi albumul de debut apărut atunci ca un triplu pe vinil. 1970 avea să reprezinte şi finalul pentru *The Beatles*... O, tempora... De altfel, *Harrison* devenea atunci şi primul ex-*Beatles* care ajungea solo în vârful clasamentelor cu *„My Sweet Lord"* (melodie pentru care mai târziu *Harrison* avea să fie acuzat de plagiat!)... Prin urmare, iată-l acum pe *„ATMP" („All Things Must Pass")* reeditat sub forma a două CD-uri (care conţin şi câteva bonus-track-uri...). Ceea ce este cu adevărat extraordinar la acest album este faptul că în pofida conţinutului său religios (sau, poate, tocmai de aceea?) *„ATMP"* a înregistrat de-a lungul anilor cifre remarcabile de vânzări! Atuul principal al lui *Harrison* este, indiscutabil, gustul său muzical perfect care i-a permis să combine religia cu cultura vestică, într-o melodicitate absolută! Dacă vă voi mai spune că printre guest stars au fost *Eric Clapton* (prietenia extraordinară dintre ei nu a putut fi stricată nici de faptul că soţia lui *Harrison – Patti Boyd* – a divorţat de acesta pentru a se căsători cu *Clapton!* Pentru ea a scris *Eric* celebra *Layla,* în perioada în care o iubea în tăcere pe *Patti...), Billy Preston* şi *Dave Mason,* albumul are plusuri şi minusuri (acestea aparţin, în special, duratei sale cam mari, care l-a determinat / silit – cum vreţi... – pe *Harrison* să fie un pic inconsistent spre final) dar, din fericire, pe ansamblu, lucrurile stau mai mult decât bine! şi, oricum, istoria şi-a spus cuvântul!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Manic Street Preachers tocmai au prezentat noul lor album – *„Know Your Enemy"*, care are sarcina dificilă de a se ridica la nivelul extraordinar al precedentului album al trupei – *„This Is*

My Truth, Tell Me Yours", multiplatinat pe Continent şi în State...

Era şi timpul ca *Aerosmith* să revină în fruntea topurilor! Noul lor single Number One este *„Jaded"*, primul extras de pe albumul *„Just Push Play"*

care stă să apară sub semnul casei *Columbia...*

Peter Criss, primul baterist al legendarilor *Kiss*, se pare că a părăsit, pentru a doua oară, trupa cu care a cunoscut gloria! El va fi înlocuit de *Eric Singer*, cel care a stat în spatele tobelor de la *Kiss* în perioada 1991-1996...

Un album pentru cunoscători: pe 13 martie a apărut *„Wicked Grin"* semnat de celebrul muzician de blues *John Hammond*. Noul titlu este al 28-lea din discografia sa şi al cincilea din colaborarea cu casa *Virgin*. Toate cele 11 piese de clasă au fost scrise de *Hammond* împreună cu prietenul său de o viaţă, nu mai puţin cunoscutul *Tom Waits*, care este şi producătorul albumului...

Albumul *„Double Live"*, scos la casa *Capitol Nashville* de *Garth Brooks* a depăşit tirajul de 14 milioane de copii vândute numai în SUA, potrivit statisticilor publicate *Recording Industry Association Of America* (RIAA), singura instituţie americană care monitorizează vânzările de discuri din State. Albumul respectiv a devenit astfel cel mai bine vândut live din istorie iar *Brooks* este primul artist solo care a vândut mai bine de 100 de milioane de discuri în SUA!

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: First Hits (august 2000) ● Universal Masters Collection (ianuarie 2000) ● As time goes by (noiembrie 1998) ● Beautiful noise/Livingstone seagull/Jazz singer (noiembrie 1997) ● In my lifetime (octombrie 1996) ● The ultimate collection (august 1996) ● Sweet Caroline/Moods (iulie 1996) ● Tennessee moon (februarie 1996) ● The

NEIL DIAMOND

very best of Neil Diamond (februarie 1996) ● The Christmas album vol. 2 (noiembrie 1994) ● Live in America (iulie 1994) ● Up on the roof (octombrie 1993) ● Triple CD set (iulie 1993) ● The Christmas Album (noiembrie 1992) ● Lovescape (octombrie 1991) ● Jonathan Livingstone Seagull (decembrie 1990) ● Best years of our lives (noiembrie 1989) ● Greatest hits (octombrie 1988) ● Red red wine (februarie 1988) ● Hot August nights vol. 2 (noiembrie 1987) ● Rainbow/Velvet gloves and spit (septembrie 1986) ● Headed for the future (mai 1986) ● Love songs/Gold (septembrie 1984) ● Touching you, touching me/moods (septembrie 1984) ● Primitive (mai 1984) ● Very best of Neil Diamond (decembrie 1983) ● Gold (noiembrie 1983) ● Greatest original hits: Neil Diamond (ianuarie 1983) ● Hearlight (noiembrie 1982) ● 12 Greatest hits vol. 2 (iunie 1982) ● Live Diamond (mai 1982) ● Velvet gloves and spit (februarie 1982) ● On the way to the sky (ianuarie 1982) ● The best of Neil Diamond (decembrie 1981) ● Diamonds (octombrie 1981) ● And the singer sings his song (august 1981) ● The way to the sky (februarie 1981) ● Love songs (ianuarie 1981) ● The jazz singer (noiembrie 1980) ● September morn (ianuarie 1980) ● Neil Diamond (noiembrie 1979).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Genomul uman – o promisiune respectată

Anul Unu după Genom...

MIHAELA DOROBANȚU

Între interesul ştiinţific evident, spectaculozitatea, uneori surpriza unor rezultate, emoţia generată de perspectivele deschise vindecării unor boli care de multă vreme macină fără speranţă omenirea contemporană, Genomul Uman descifrat poate fi considerat că împarte istoria în două perioade total diferite între ele: înainte şi după Genom...

Biologie şi afaceri La începutul acestui an, alături de anunţul oficial al HGP (Human Genome Project), firma Celera Inc. şi fondatorul ei, Craig Venter, biolog şi om de afaceri, publică simultan primele secvenţe ale hărţii ADN, care impun o concluzie mai puţin aşteptată: genomul uman s-ar putea să conţină mai puţin de 30000 de gene care codifică proteine!! De la un vierme banal la om, la orice mamifer, numărul genelor creşte doar cu 1/3! Omul este doar de 5 ori mai complex decât o bacterie! Cu alte cuvinte, pe lângă „problema C" – masa celulară conţinută în ADN ca definitorie pentru complexitatea unui organism – apare şi o „problemă N" – cum este cea legată de complexitatea unui organism de numărul său de gene?

Interesant, şi în primăvara anului 2000 se grăbise Craig Venter să anunţe încheierea descifrării genomului uman... înaintea HGP! Un mic bluff, menit să-i ridice preţul acţiunilor Celera, aflat în cădere liberă. Oricum, la început de mileniu trei, Genomul Uman este cotat la bursă... Aceasta în timp ce problemele sale sunt cu mult mai serioase. În primul rând este vorba de...

Dezordinea din genom Genomul uman este o structură extrem de... dezordonată. „Desfăşurându-l" de pe dubla sa elice, vom avea surpriza să găsim pe cei 2 metri cât măsoară el (simpla înşiruie a literelor ar ocupa aproape 400000 de pagini ale unei reviste format A4!) porţiuni întregi... nescrise. Un număr imens de gene (95-97 la sută din numărul lor total!) par a... nu servi la nimic, în sensul că în nici un caz nu codifică formarea unei proteine. Probabil că au avut rolul lor în trecut – au servit stră-strămoşilor noştri, dar şi-au pierdut între timp utilitatea. S-a crezut că misterul a fost dezlegat atunci, descoperindu-se că părţi din acest ADN invizibil sunt un fel de... bodyguarzi pentru cromozomi, în particular împotriva agresiunii unor enzime. Dar când s-a descoperit un peşte (*Fugu rubripes*) care are mult mai puţin ADN decât alţi peşti, fără ca prin aceasta să fie handicapat în vreun fel în raport cu ei, problema s-a repus şi răspunsul continuă să întârzie.

Oameni şi şoareci Suntem într-adevăr la fel de „puţin complicaţi" ca fiinţele aflate la capătul de jos al scării evoluţiei? Soluţia lui Jean-Michel Claverie, profesor de genetică la Marsilia, este de a lega complexitatea unui organism de numărul de stări de transcripţie pe care genomul său îl poate realiza. În modelul cel mai simplu, în care o genă este ON sau OFF (acţionează sau nu), un genom cu N gene poate codifica 2 la puterea N stări. Dacă omul are 30000 de gene iar un vierme are 20000, atunci înseamnă că omul este de 2^{30000} /2^{20000} = 2^{10000} aproximativ 10^{3000} de ori mai complex. Aceasta în timp ce Universul este de 10^{40} ori mai mare decât un nucleon! Avem deci de-a face cu un număr efectiv foarte mare, suficient de mare pentru a ne „liniști" în ceea ce priveşte unicitatea omului ca specie pe Pământ.

Anul 1 – sfârşitul începutului În fine, pornind de la faptul că aproximativ 10 la sută din genele umane corespund unor maladii vindecabile prin administrarea de medicamente, înseamnă că am avea de „lucrat" cu aproximativ 3000 de gene. Adică 30 de gene de studiat pentru fiecare din cele 100 de companii importante ale industriei farmaceutice contemporane!

Viitorul „tratamentelor personificate", bazate pe aşa numitele polimorfisme genomice şi pe modelele individuale de transcripţii, poate fi mult mai aproape decât s-au grăbit să se îndoiască diverşi specialişti care au considerat acest tip de terapii genetice ca fiind nerealiste din punct de vedere economic. „Sfârşitul începutului" erei genomice poate însemna „începutul sfârşitului" unei lungi ere a industriei mondiale a medicamentelor...

Recenzie

„SATELIŢII DE NAVIGAŢIE"

Sistemele satelitare de navigaţie şi-au dovedit încă din anii '80 utilitatea şi eficienţa în multe domenii: transporturile maritime şi aeriene, cercetările geofizice, oceanografice, pentru poziţionarea zonelor cu resurse minerale sau petroliere, precizarea poziţiilor succesive ale unor iceberguri etc. În transporturile aeriene aceste sisteme amplifică siguranţa traficului şi ameliorează eficienţa de utilizare a aeroporturilor; în domeniul cosmic, ele sunt singurele care asigură precizia de întâlnire pe orbită a vehiculelor spaţiale şi de revenire la sol a celor reutilizabile. Astfel, pentru dezvoltarea aviaţiei şi a astronauticii, radionavigaţia satelitară a devenit un instrument indispensabil, iar sistemele moderne cum sunt GPS (SUA) şi GLONASS (Rusia), şi-au dobândit un loc binemeritat în amplificarea securităţii zborurilor. Cum acţionează aceste sisteme, ce echipare au sateliţii de navigaţie, cum este construit şi cum funcţionează un receptor de semnale satelitare de navigaţie, ce rol au antenele Centrului de urmărire şi control dar şi cele ale unui satelit, sau cum acţionează forţele pe o rachetă care lansează sateliţi – la toate aceste întrebări şi evident şi la multe altele – răspunde lucrarea „Sateliţii de navigaţie". Întrucât personal l-am solicitat pe dl. prof. Zăgănescu să prezinte cursanţilor Ciclului de studii aprofundate al specialităţii „Echipamente şi instalaţii de bord" din Facultatea de Electrotehnică a Universităţii din Craiova, prelegeri referitoare la acest subiect, recomand cu căldură acest volum, elaborat cu maximă competenţă şi într-un stil modern, care îmbină demonstraţiile matematice riguroase cu descrieri accesibile cititorilor nespecialişti. Ţin să remarc eforturile Editurii Academiei Tehnice Militare care, împreună cu realizatorii coperţii, au asigurat atractivitatea volumului apărut la finele anului 2000.

Prof. dr. ing. ROMULUS LUNGU – Craiova

PĂIANJENI în ajutorul cardiacilor

Dintre toate aritmiile cardiace, fibrilaţia atrială este cea mai frecventă. Unul dintre remediile acestei maladii ar putea veni din partea tarantulelor al căror venin conţine o peptidă care inhibă receptorii sensibili la tensiunea arterială a celulelor musculare cardiace, atenuând considerabil fibrilaţia atrială (atriile reprezentând două cavităţi importante ale inimii). Unele firme americane sunt deja interesate să producă un medicament pe baza veninului de păianjen dar nu dispun de materie primă. O afacere atractivă şi pentru viitorii crescători de tarantule. (D.M.)

Lupta ANTI-SIDA

Cercetătorii de la Universitatea din California au descoperit unul dintre mijloacele prin care organismul uman încearcă să lupte în momentul în care este infectat cu HIV. Un medic de la această Universitate a stabilit o legătură între o substanţă IL-7, aparţinând sistemului imunitar, şi celulele albe (T) care sunt distruse de infectarea respectivă. IL-7 stimulează producerea şi creşterea de celule T. Distrugerea acestora duce la creşterea de IL-7, încercându-se astfel refacerea globulelor albe. Se speră că prin studierea acestei substanţe se va face un pas important în tratamentul temutei boli. *(I.S.)*

SEXUL NOU-NĂSCUŢILOR influenţat de anotimp?

Alexander Lerchl, cercetător la Universitatea Münster din Germania, a efectuat o statistică a temperaturilor medii, lună de lună, din 1946 şi până-n 1995, după care le-a comparat cu numărul naşterilor de băieţi şi fete. Concluzia la care a ajuns este aceea că temperatura medie a lunii ce precede concepţia copilului influenţează sexul acestuia. Din acest motiv, spune cercetătorul, se nasc mai mulţi băieţi în perioada aprilie-iulie, în timp ce în anotimpul friguros vin pe lume mai multe fete. O explicaţie ar fi că spermatozoizii cu cromozomi X suportă greu căldura. *(A.D.)*

Întrebările mileniului

Când s-a născut CIRCUL?

Binecunoscutul dicton latin „panem et circenses" are prea puţine lucruri în comun cu o posibilă origine romană a circului, aşa cum îl ştim noi astăzi. De fapt, la romani circul reprezenta pur şi simplu spaţiul de formă circulară, inelară, unde se desfăşurau întrecerile de care, în timp ce amfiteatrele erau rezervate în primul rând luptelor de gladiatori.

Nu este însă mai puţin adevărat că multe din ceea ce numim astăzi „numere de circ" îşi au originea în antichitatea foarte îndepărtată: printre acestea diferitele acrobaţii, numerele de echilibrism şi jongleriile.

Circul modern însă, înţeles ca formă organizată de spectacol, cuprinzând atracţii de cele mai diverse tipuri, are o origine mult mai recentă. El s-a născut de fapt în anul 1768 în Anglia, din iniţiativă unui fost maior al armatei engleze, Philipp Astley, specializat în acrobaţii pe cai. El şi-a ales un spaţiu de formă circulară unde să-şi prezinte numerele, aceasta pentru că descoperise că putea efectua acrobaţii spectaculoase şi foarte îndrăzneţe stând în picioare pe spinarea calului în plină fugă, şi aceasta fără nici un risc, deoarece era „protejat" de forţa centrifugă. Lui i s-au alăturat imediat clovni, muzicieni şi alte categorii de artişti, realizând un spectacol complet şi foarte apreciat. Nu lui i se datorază însă şi numele, ci unui rival, Charles Hugues, care l-a folosit pentru prima oară în 1782 când a deschis la Londra ceea ce s-a numit „The Royal Circus". *(M.D.)*

planet@IT

Afaceri ilegale prin intermediul Internetului

Traficul de arme şi de droguri există din timpuri imemoriale. Ceea ce este mai nou este că orice persoană poate avea acces la acestea prin intermediul Internetului. Web-ul nu constă numai în paginile arhicunoscute, care pot fi localizate relativ uşor. Adevăratele operaţiuni ilegale se fac prin intermediul „newsgroup"-urilor, chaturilor, forumurilor sau rubricilor de anunţuri aflate online. Este celebru cazul de adopţie, început şi finalizat pe web, al gemenelor americance Belinda şi Kimberly. Acestea au fost „cumpărate" de o pereche din SUA, pentru ca apoi să fie revendicate de un cuplu englez, care a şi dublat suma iniţială. Totul a început pe una dintre cele peste 40.000 de pagini web dedicate serviciilor de adopţie, în speţă pe www.adoption.com, un gigant impresarial în domeniu. Alt caz este cel al firmei eBay, un ISP american, care a descoperit, în paginile serverelor sale, o adresă la care se vindeau doi bebeluşi şi un rinichi. Un copil era oferit la preţul de 100.000 de dolari, iar părinţii, doi studenţi de la Universitatea de Drept din Chicago, ofereau ca „pedigree" testul lor de inteligenţă. Rinichiul era cotat la scandaloasa sumă de 5 milioane de dolari. Publicaţia chineză Yangcheng a descoperit, în baza de date a unui portal local, posiblitatea de a căuta vânzători de organe umane, alături de cărţi, discuri compact sau flori. Un alt gen de acţiuni ilegale este vânzarea ovulelor unor presupuse modele sau actriţe. Cel mai celebru sit de acest gen este www.ronsangels.com, care vinde ovulele unor tinere, majoritatea provenite din Europa de Est, promiţând copii frumoşi femeilor sterile. Tranzacţiile se încheie la preţuri cuprinse între 15.000 şi 150.000 de dolari, iar 20 la sută revin sitului. Ron Angels este perfect legal şi se bazează pe o lege americană ce permite chiar şi comerţul cu viaţa umană. Acest sit a anunţat de asemenea că va inaugura un nou serviciu, prin care va vinde sperma personalităţilor masculine. Www.clonaid.com este unul dintre cele mai mari situri ce oferă posibilităţi de clonare. Clonaid are în spate prima firmă din lume deschisă în acest domeniu. Ea oferă posibilitatea păstrării celulelor unei persoane pentru suma de 50.000 de dolari, în vederea clonării ulterioare. Acest sit are un obiectiv clar: crearea unei metode de transfer a informaţiei din creierul uman pe un alt corp. În plus, va oferi serviciul „Clonarea animalului de casă", pentru a putea beneficia de pisicile sau câinii iubiţi mai mult timp. Cu 40.000 de dolari se poate cumpăra de la adresa www.passthrough.com un paşaport legal în mai puţin de două luni pentru a obţine viza şi cetăţenia „într-o ţară mică şi sănătoasă" din Uniunea Europeană. Situl asigură că nimeni nu va avea probleme cu noua sa naţionalitate. În SUA există peste 4000 de situri web care se ocupă cu vânzarea de arme ilegale: misile, grenade, bazooci, pistoale, mitraliere sau, aşa cum s-a descoperit la eBay în 1999, un tanc rusesc. Cumpărătorii de canabis şi ai derivaţilor săi se pot adresa cu încredere portalului Yahooka, care ascunde mii de firme ce vând „iarbă", profitând de vacuumurile din legislaţia unor ţări. www.vitaminsupermart.com ascunde printre hormoni de creştere şi vitamine, sute de produse sintetice şi medicamente ilegale destinate consumatorilor de anfetamină. Www.ou.edu/oupd este un sit unde se poate consulta numărul de ani de închisoare ce se pot primi în cazul comiterii oricărui delict existent în legislaţia americană.
(GEORGE VADIM CUŞNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

ENERGIILE CORPULUI UMAN
şi bolile spiritului

ION ŢUGUI

Discuţiile şi publicistica dedicate biocâmpului, biomagnetismului, energiilor subtile care fac veşmântul nevăzut al fiinţei noastre pământeşti au condus, iată, la tot felul de autodiagnostice în care sunt acuzate, empiric, atacurile energetice cauzatoare de boli şi de stări speciale, vecine cu vrăjitoria şi magia neagră. Ceva mai mult, numeroşi oameni impresionaţi de posibilitatea de a fi atacaţi energetic se montează pur şi simplu într-o stare de spirit care prin ea însăşi poate deveni cauza unor maladii cu atingere psihică...

Tinere femei şi tineri bărbaţi care doresc cu ardoare să-şi întemeieze un cămin, iar dorinţele lor se spulberă după o legătură conjuncturală de o oarecare durată, cred sincer că li s-au provocat eşecurile sentimentale de către vrăjitoare şi alte forme de producere a răului! Declaraţiile unor fete, spre exemplu, seamănă între ele deşi nu le-au compus în colectiv, ci individual; iată cum sună aceste declaraţii: „Ne înţelegeam foarte bine, eram fericiţi, am stat împreună şase luni, un an, doi ani şi aşa mai departe şi, dintr-o dată, el sau ea au dispărut fără nici o explicaţie, totul s-a rupt şi sufăr cumplit. Cred că mi-au făcut vrăji rudele lui, rudele ei..." Mărturisiri cu conţinut asemănător se produc în multe situaţii diferite de cele sentimentale. Astfel o seamă de eşecuri ale existenţei se transferă unor forţe nevăzute, cu precădere energiilor negative – noţiune atât de abstractă şi de indefinibilă, transformată în cauză pentru multe aspecte ale vieţii pământeşti. Această raportare a unor energii către cauze abstracte începe să se generalizeze şi, bineînţeles, să se vulgarizeze. Astfel cozile la vrăjitoare şi la „pricepuţi" în ale energiilor corpului uman se îngroaşă şi apar adevărate „laboratoare patetice" de vindecat iluziile!

Fenomenul este, cum spuneam, asemănător unei mode sau unei molime. Fără a se pătrunde printr-o corectă cunoaştere ştiinţifică în câmpul energetic uman şi biomagnetism, se lansează tot felul de atacuri energetice care nu au nici o legătură cu vreo realitate a fiinţei noastre. Sau, altfel spus, au o *legătură*, dar nu în felul în care este făcută ea, comercial şi folcloric...

Oamenii se pot influenţa energetic, fără îndoială, însă această „atingere" nu poate avea măsura şi anvergura unei decizii de destin. Blestemul poate fi o cauză în anumite situaţii, provocând, să zicem, o seamă de evenimente dezagreabile sau grave, dar aceasta nu se poate întâmpla precum se tot povesteşte azi. Gândirea negativă poate fi o „forţă noesică" de temut, dar aceasta nu înseamnă că mergi pe stradă şi gândeşti negativ, iar în secunda următoare cel despre care ai gândit cu răutate se împiedică şi cade cu nasul pe trotuar! Acestea sunt „ipoteze vulgarizate" şi nu au nici o eficienţă în planul existenţial...

Atacurile energetice (aşa zise) şi agresiunile energetice aparţin azi unor persoane înzestrate cu multă cunoaştere şi cu o mare capacitate extrasenzorială şi chiar magică! Iar transformarea, generalizată, a puterii energetice în arme potrivnice este în totul abuzivă şi ignorantă. Persoanele cu astfel de însuşiri nu sunt de regulă popularizabile, îşi refuză statutul de persoane publice; ele nu apar la televiziune, nu se scriu articole senzaţionale despre ele...

Şi totuşi, ce-i de făcut? Bolile spiritului sunt într-o mare măsură boli ale gândurilor, ale aspiraţiilor, ale faptelor noastre, ale sistemului relaţional pe care îl trăim inevitabil zi de zi. Ne întoarcem aşadar la mesajul creştin. A gândi pozitiv, a acţiona pozitiv, a fi mai puternic în credinţă, a aborda cu pricepere şi sinceritate Rugăciunea – în sensul în care îl sugera omul de ştiinţă Alexis Carel. Terapii împotriva agresiunilor energetice încă nu ştim să existe în afara propriei noastre igiene spirituale şi morale... Şi, să privim cu mai mare atenţie propriile noastre relaţii cu semenii.

Dosarul gândurilor comunicante

INTERFERENŢE şi ratări

MIHAELA DOROBANŢU

Prima serie de experimente efectuate la Spitalul Maimonide a cuprins şase teste. Unele din ele au avut rezultate fantastice, cum ar fi cel în care imaginea-ţintă transmisă era un tablou înfăţişându-l pe celebrul revoluţionar Zapata şi pe soldaţii săi, iar subiectul a visat printre altele că... visa şi, în visul din vis, apăreau scene din filmele de la începutul cinematografului cu actori care, avea să se dovedească apoi, îl jucaseră pe Zapata sau apăruseră pe ecran cam în timpul când acesta devenise conducătorul revoluţionarilor săi... Un test de nota 1,7 – un rezultat excepţional. Nu ca acela al testului în care, recepţionând telepatic imaginile tabloului „Natură moartă cu căţeluşi" al lui Paul Gaugain, în care căţeluşii beau apă din nişte castronaşe aflate în spatele unor pahare albastre, subiectul, un inginer chimist, a visat nişte sticle de culoare albastru închis şi a auzit lătrat de câini – test apreciat ca slab, doar cu 5,3. Unele teste au fost mai reuşite, altele mai puţin (oricum, din şase teste, patru au fost apreciate ca foarte reuşite, unul ca mai puţin reuşit şi unul singur ca ratat). Ultimul din serie a fost cel considerat ratat – o „notă" de 8,3 pe o scară de la 1 la 12, 1 însemnînd un rezultat foarte bun. Ce s-a întâmplat de fapt? Subiectul era un manechin şi imaginea-ţintă era „Ţigancă dormind", tabloul lui Douanier-Rousseau. Un tablou mai straniu, în care se vedea o ţigancă adormită în plin deşert cu un leu dându-i târcoale. Şi ce visează manechinul? O scenă „de familie", acasă la ea, o cameră cu o pisică şi mama ei dormind pe canapea! „Test ratat!" este decizia generală şi toată lumea rămâne să se întrebe care au fost motivele care au dus la acest rezultat. A fost evident vorba de o sursă de confuzie, legată printre altele de cursurile de psihologie ale conducătorului testelor, Prof. Feldman, cursuri care avuseseră loc inclusiv în seara experimentului, şi în care vorbise despre o teorie a unui alt psiholog şi medic, Dr. Tart, asupra tendinţei subiectului de a găsi... un „happy end", o soluţie fericită, la situaţii de groază sugerate hipnotic. Ceea ce este evident cazul aici! Aflată sub influenţa acestor cursuri de psihologie – la care participa de un oarecare timp – manechinul se visează (rezultat al interferenţei în fluxul de imagini primite) neştiind cum să decidă ce înseamnă dreapta şi stânga într-o scenă în care trebuia să conducă un cal într-un număr de dresaj. A fost suficient pentru ca „spaima" dificultăţii de a lua decizia cea bună să determine schimbarea radicală a atitudinii faţă de imaginile africane ale marelui pictor francez. Înseamnă oare aceasta că imaginile nu au fost nici măcar primite telepatic? Sau doar că uneori un amănunt aparent neînsemnat este suficient pentru a ne determina decizia sau a schimba o decizie pe care o credeam nestrămutată...

Înconjuraţi de baze extraterestre

INVAZIA
s-a terminat de mult?

DAN D. FARCAŞ

Nenumărate victime ale unor întâlniri de gradul IV afirmă că răpitorii lor le-ar fi spus că civilizaţiile care ne vizitează sunt organizate în federaţii, reţele, imperii etc. Uneori li se sugerează că Pământul ar fi, încă din negura milioanelor de ani, un obiect de dispută între aceste organizaţii. Investigatorii OZN primesc din când în când scrisori, telefoane etc., de la persoane care se dau drept extratereştri aflaţi aici, pe Pământ, amestecaţi printre oameni, fără a fi recunoscuţi.

Una dintre componentele pitoreşti şi bine conturate ale noii mitologii privind implicarea structurilor galactice în treburile pământenilor este *Comandoul Ashtar*, o armată de 10 sau 20 de milioane (!) de fiinţe dispunând de o uriaşă flotă de nave extraterestre, care staţionează nevăzute în preajma Pământului. Rolul acestei armate ar fi ca, în cazul unei situaţii catastrofale pe Terra, să evacueze rapid partea considerată „mai valoroasă" a omenirii, urmând să repopuleze Pământul după ce lucrurile se vor linişti. Alte grupuri, mai mici, de extratereştri, se spune că stau şi ele pe aproape. Şi clarvăzătorii armatei americane, utilizând metoda SRV (*Scientific Remote Viewing*), au purces, la un moment dat, la căutarea ipoteticei „Federaţii Galactice" a supercivilizaţiilor. Courtney Brown a ajuns la concluzia că această Federaţie este mai degrabă o organizaţie a unei lumi invizibile, eterice, transcendente, paralelă cu lumea fizică în care trăim. La un moment dat i s-a spus chiar: „Fiinţe fizice nu ar fi în stare să coordoneze Galaxia"... Alţi clarvăzători ca Mel Riley, Ray Bordon şi alţii, au ajuns, în mod straniu, să descrie şi ei, în mod independent, cu detalii aproape identice, o aceeaşi imagine, a „sediului" acestei Federaţii, undeva în afara galaxiei noastre, într-un loc de întâlnire a nenumărate rase...

Foarte probabil există un mare număr de civilizaţii interesate de noi. S-ar putea chiar să fim în anticamera acelei Federaţii Galactice, federaţie care aşteaptă să ajungem la maturitatea necesară pentru a intra, oficial, în dialog cu noi. Astronomul Carl Sagan, deloc un fan OZN, spunea că, la ora actuală, pretenţia pământenilor de a deveni membrii unei Federaţii Galactice ar fi echivalentă cu pretenţia unei gaiţe albastre sau a unui *armadillo* (animal solzos care trăieşte în America) de a fi primit ca stat membru în ONU.

Logica ne îndeamnă să admitem că o supercivilizaţie trebuie să fi atins şi un stadiu de *super-morală*; iar alfa şi omega unei morale superioare este respectul pentru viaţă şi pentru diversitate. Deci, o astfel de civilizaţie nu doar că nu şi-ar pune problema să ne extermine ori să ne transforme în sclavi, dar nici măcar n-ar încerca să ne influenţeze altfel decât cu maximă discreţie. Dacă au existat, totuşi, în lunga istorie a Universului, civilizaţii incurabil agresive, ele, mai mult ca sigur, s-au autodistrus înainte de a ajunge în stadiul de supercivilizaţie. OZN-urile par să fie emisarii acelor *supercivilizaţii* pe care le bănuim în străfundurile Cosmosului, sau poate pe tărâmuri deocamdată inaccesibile simţurilor noastre. Călătoriile interstelare ale reprezentanţilor acestor lumi trebuie să ne fi devansat cu milioane de ani, dacă nu cumva cu zeci sau sute de milioane. Aceste călătorii trebuiau să includă, încă de milioane de ani, şi vizite pe Pământ. Cu alte cuvinte, dacă reprezentanţii supercivilizaţiilor ar fi vrut cu adevărat *să ne invadeze* planeta, exterminând specia umană şi instalându-se ei în locul nostru, puteau s-o facă mult mai uşor acum cincizeci de mii sau poate chiar acum un milion de ani. Dacă n-au făcut-o, înseamnă că nu au vrut şi, în consecinţă, foarte probabil nu vor nici acum. De ce? Poate din acelaşi motiv pentru care noi declarăm anumite oaze de viaţă rezervaţii naturale, ori, mai probabil, deoarece aşteaptă ceva de la noi, ceva ce nu s-ar mai produce dacă ne-ar „invada".

Neîncetatele şi mai mult sau mai puţin discretele apariţii inexplicabile, ba aici, ba în altă parte a globului, scrierile din vechime, misterioasele rapoarte despre răpiri şi experimente genetice, ca şi toate celelalte bizarerii consemnate în scrierile despre fenomenul OZN, converg, toate, spre a ne face să înţelegem, treptat, că nu trebuie să ne aşteptăm la nici o invazie nimicitoare, deoarece, într-un fel, noi *suntem deja de mult invadaţi*, probabil de zeci de mii de ani, poate de milioane, chiar dacă nu ne face nici o plăcere să recunoaştem...

(Sfârşit)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/11

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

UN MAESTRU
al călătoriilor extatice

PAUL IOAN

Toţi vizionarii contemporani, în toate variantele lor de scenarii despre „lumile invizibile", au drept model (fie că recunosc sau nu) pe „prinţul clarvăzătorilor şi teologilor", aşa cum a fost poreclit Emmanuel de Swedenborg, născut la Stockholm în 1688.

A ajuns de tânăr membru al Academiei regale din Uppsala. Acest titlu deosebit de onorant spune totul despre erudiţia acestui extraordinar personaj al veacului al XVIII-lea. Dar la vârsta de 33 de ani, în timp ce servea cina într-un restaurant londonez, Swedenborg suferă spontan prima viziune mistică (pe durata unui sfert de oră, se spune), care i-a schimbat total viaţa. „Atunci, afirmă el, Dumnezeu mi-a dictat tot ceea ce aveam să fac şi să scriu"!

Urmarea? Eroul nostru a „vizitat", pe când se afla în transă, de şase ori planeta Mercur, de douăzeci şi trei de ori pe Jupiter, de şase ori pe Marte, şi de câte două ori pe Saturn şi Venus. Deci nu i-a scăpat nimic, Neptun şi Pluton nu fuseseră încă descoperite. Dar în doctrina sa ulterioară despre călătoriile extatico-mistice, Swedenborg afirmă, spre uluiala şi mai mare a cititorilor şi adepţilor săi, că nu el a fost pe acele astre, ci planetele l-au vizitat pe el. Cum? Spiritele mercuriene, jupiteriene etc. veneau în „roiuri" şi-l inundau cu informaţii de tot felul. Maestrul nu ezita să descrie fizic acele entităţi astrale, fără să uite nici un detaliu (unii sunt „pitici galbeni cu ochi negri", alţii merg în patru labe, câţiva aud cu ochiul stâng, altora le ies fluvii de lumină din ochi etc.,etc.). Nu mai puţin de 17 tratate mistice şi un „Jurnal spiritual" reprezintă opera de bază a acestui vizionar cu o imaginaţie greu de calificat. Delirul fanteziei sale l-a făcut să exploreze, pe urmele Divinei Comedii a lui Dante, Infernul şi Paradisul (Purgatoriul i-a scăpat). Culmea!, în unele acţiuni turistice a ieşit din Sistemul nostru Solar, avântându-se cu nădejde „spre stele"... La bătrâneţe, epuizat şi singur, Swedenborg şi-a propus să reformeze creştinismul conform cu cele învăţate în naveta sa inter-astrală... Doctrina lui a prins foarte mult la public, în ţara natală, dar şi în Anglia şi Franţa.

Cine are nevoie de super-oameni?

CLONAREA

instrument de mutilare a umanităţii

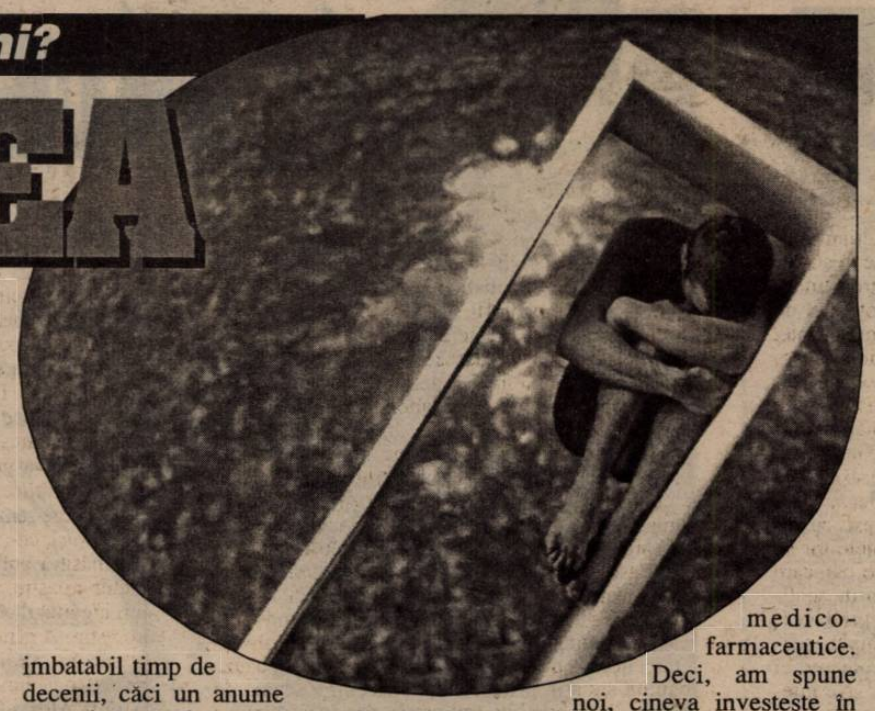

„Copii speciali" făcuţi la comandă

În România s-a interzis, de curând, clonarea. Nu prea este o lege aşteptată cu sufletul la gură, dar e bine venită, căci nu se ştie niciodată. Dar e oare suficient? Întrebarea este perfect legitimă şi se bazează pe următorul gen de COMERŢ CU SUFLETE.

Acum trei ani (relatează prestigioasa revistă „Time" în ultimul număr pe februarie), un cuplu de new-yorkezi sterili a întreprins o autentică investigaţie (printr-o agenţie de detectivi specializaţi) cu caracter medical şi social. Peste câteva luni s-au decis: vor cumpăra ovule de la o profesoară (de 28 de ani) a unei universităţi californiene şi spermatozoizi de la un tânăr actor de pe Broadway. Numai prelevarea respectivelor celule sexuale a costat cuplul 50 de mii de dolari. De ce? Profesoara-donatoare ăvea un coeficient de inteligenţă foarte mare, un corp superb şi era o fire echilibrată. Actorul-donator avea o înălţime de 1,88 metri, ochi albaştri şi alură de atlet (ambii sănătoşi tun şi cu părinţi longevivi)... *SUPER-COPILUL* a fost adus pe lume de mama-cumpărătoare, dar, de fapt, *al cui este*?

Cu alte cuvinte, degeaba interzicem clonarea: „Comerţul cu suflete" există, cuplurі iresponsabile sunt cu duiumul, iar cu bani se poate face, vai!, orice. „Tarabele" cu celule sexuale la borcan sunt, deocamdată, privilegiul celor cu buget ultra-rotofei. Însă acesta-i un procedeu la vedere, care, evident, contravine flagrant eticii şi chiar biodiversităţii genetice umane. Ce se întâmplă în umbra „eprubetelor" geneticienilor?

Perspective delirante: super-clone pentru colonizarea planetelor

Totalul genelor umane este de numai 30 de mii, mult mai puţine decât se aşteptau specialiştii. IATĂ O VESTE FOARTE TRISTĂ! De ce?

Nu mai este un secret pentru nimeni CĂ NU EXISTĂ O MACROETICĂ UNANIM ACCEPTATĂ, care să limiteze abuzul de combinaţii perfecţioniste ale embrionului uman. Şi, cu cât numărul de gene este mai mic, cu atât testele de realizare de super-oameni sunt mai puţin laborioase şi cu şanse mai mari de succes. Un comentator al revistei „Time" îşi imaginează următorul SCENARIU, pentru a ne edifica în ceea priveşte „delirul discret al clonării umane": „Este anul 2012 (deci nu foarte departe). În faţa unei comisii de experţi, apare tânărul John-1, apoi John-2, apoi... John-10. Sunt leiţi-poleiţi, nu i-ai putea deosebi nici cu lupa. Li se prelevează sânge, se fac analizele genetice. Verdictul: John-1, 2 şi 3 sunt excelenţi pentru acţiuni militare în deşert şi junglă; John-4, 5 şi 6 au o „valoare spermatică" formidabilă, vor fi „conservaţi" pentru reproduceri de elită; John-7 va fi un campion imbatabil timp de decenii, căci un anume grup de gene îi încetineşte îmbătrânirea; şi vine rândul lui John-8, 9 şi 10. Experţii discută în şoaptă, apoi dau un telefon „mai sus", pentru ca o persoană cu mare putere decizională să opteze pe care planetă să-i trimită şi să experimenteze o ambianţă ce-ar permite colonizarea..."

Este acest scenariu utopic? Aţi uitat cumva de dezvăluirile uluitoare (de anul trecut) ale unui fost inginer de la NASA, care vorbea despre un „plan de colonizare" a Lunii, sistat o dată cu ultima misiune Apollo? Nu, această informaţie trebuie luată în serios şi analizate toate conotaţiile ei. Aţi uitat de amestecul de gene umane şi porceşti, experiment al anului 2000? Şi încă un „detaliu": la finele anului trecut, Parlamentul englez a permis clonarea umană în scopuri medico-farmaceutice. Deci, am spune noi, cineva investeşte în astfel de operaţii „estetice" ale genomului, cineva are obsesia super-oamenilor, fără să-i pese de opinia publică mondială – reprezentată la ONU.

CÂT DE DEPARTE S-A AJUNS?

De la ferme de animale clonate, la batalioane de femei şi bărbaţi selectaţi genetic „pe sprânceană"... Opinia publică nu va şti niciodată cu precizie ce se întâmplă dincolo de discreţia absolută a unor laboratoare de inginerie genetică.

„Donatori de sânge, fiţi cu ochii-n patru!"

Acest avertisment ce ţine de etica medicală şi nu numai are următoarea nuanţă sumbră: nu ştiţi în ce colţ al lumii apare o clonă cu cele mai importante trăsături ale dv. inclusiv inteligenţa, voinţa, imunitatea la diverse boli etc. Atenţionarea specialiştilor ce colaborează la revista franceză „Recherche" nu este gratuită. Atât de mare este secretomania în domeniul geneticii, încât ceea se face astăzi vom afla peste 4-5 ani, când va fi prea târziu. Dacă alarma pentru primitorii de sânge se referă la transmiterea de maladii (aproape) incurabile, donatorii şi picătura lor de sânge pot reprezenta o comoară pentru „delirul clonării umane". Şi la noi, supravegherea strictă a folosirii sângelui ar necesita o lege foarte drastică, la fel şi utilizarea celulelor sexuale umane. Interzicerea clonării în România este necesară, dar nu şi suficientă.

PAUL IOAN

Energia – promisiunile mileniului trei

ENERGIILE CURATE

– vântul sau Soarele?

MIHAELA DOROBANŢU

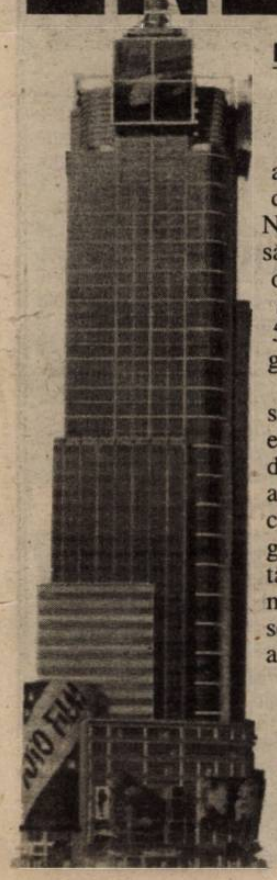

Marele vis rămâne sursa de energie curată şi inepuizabilă ◆ 1970-2020: triplarea nevoilor de energie ale Terrei în doar o jumătate de secol ◆ Competiţia costurilor de producţie ◆ Câţi „câştigători" vom avea?

Soarele în întârziere Soarele a fost totdeauna sursa de energie recuperabilă cea mai aşteptată. Iluzie? Nicidecum! Dacă am reuşi să captăm şi să convertim întreaga energie pe care Terra o primeşte de la Soare într-o singură zi, am avea la dispoziţie o cantitate de energie de 50 de ori mai mare decât consumul întregii populaţii a Pământului pe un an de zile!

Problema este însă a materialelor folosite pentru convertirea radiaţiei solare în electricitate: eficienţa acestora este extrem de mică (familiarele panouri fotovoltaice au un randament de numai 15 la sută iar recurgerea la celulele cu arseniură de galiu-galiu şi antimoniu îl cresc doar la 37 la sută)! O mare parte din energie se pierde tocmai în procesul de transformare şi progresele din ultimii ani nu au fost pe măsura aşteptărilor.

Supercentralele Dacă energia solară (fotovoltaică) implică costuri de producţie de trei ori mai mari decât cea furnizată de combustibili fosili (energia „obişnuită", cea a petrolului sau a cărbunilor), costurile de producţie ale energiei eoliene sunt de trei ori mai mici! Şi din acest motiv, şi din cauza dispariţiei alarmant de rapide a combustibililor fosili, şi drept urmare a unei directive la nivel european de a dubla energia produsă din surse solare şi eoliene, aducând la 12 la sută contribuţia ei, eforturile şi preocupările pentru energia eoliană şi solară cunosc un nou reviriment. Dintre cele două, frontul eolian pare cel mai promiţător: Europa produce deja pe această cale 4500 MW, peste jumătate din cei 7000 MW la nivel mondial. Germania a dat cale liberă construirii celei mai mari centrale eoliene din lume, în mijlocul mării, la 20 km în largul insulei Usedom: 200 de rotoare eoliene vor produce aici 1000 MW – cât o centrală nucleară, deci, suficient pentru acoperirea nevoilor de energie ale unui oraş de 1,5 milioane de locuitori. Şi totul fără nici o urmă de poluare. Şi... fără grija că peste un secol, sau un mileniu, sau chiar mai mult, „rezervele" să se epuizeze...

Un bloc se înalţă în New York... 48 de etaje, în inima oraşului. Pare un bloc ca toate celelalte. Doar că spre deosebire de ceilalţi zgârie-nori, acesta ...economiseşte energie în loc doar să o consume. Pentru că cele 11-etaje superioare ale sale sunt acoperite cu panouri solare care produc 15 KW, în timp ce generatori cu celule de combustibil furnizează toată energia necesară pentru acoperirea necesităţilor nocturne şi 4 la sută din cele diurne. Bob Fox, arhitectul care l-a construit, l-a gândit în aşa fel încât geamurile să lase să treacă maximum-ul posibil de lumină, reducând astfel cererea de lumină artificială şi realizând în plus o optimizare a distribuţiei căldurii în interior. Asemenea construcţii, care recurg masiv la sursele alternative de energie, vor deveni desigur prezenţe obişnuite încă din primii ani ai actualului mileniu.

Problema, sau întrebarea, dacă preferaţi, este una singură: cât de clar se vede de la ultimele lor etaje viitorul energetic al mileniului trei?

Anatomia secundei

În zilele GLOBALIZĂRII

ALEXANDRU MIRONOV

S-a lansat pe piaţă, anul trecut (în secolul trecut! În mileniul trecut!), cu uriaş succes, primul „episod" din „Războiul Stelelor", cel pe care George Lucas îl promisese, acum mai bine de 20 de ani, pe vremea când trilogia *Star Wars* pornise să cucerească inimile copiilor de toate vârstele. Amintesc că George Lucas şi Steven Spielberg s-au apucat să realizeze o sagă cosmică începând cu... sfârşitul, adică ultimele trei episoade din saga! Şi dacă Spielberg s-a îndreptat către alte orizonturi, eternul adolescent George Lucas se ţine, iată, de cuvânt, „Ameninţarea fantomei", episodul nr.1, rulând deja pe ecranele (mari) ale lumii, pe care le va bântui vreo 10-12 ani şi apoi va trece pe videocasete, devenind bun privat al mai fiecărui cetăţean planetar. Wookie, Ewok, Regina Amidala, Qui-Gon, Obi-Wan-Kenobi, Dauth Maul, deliciosul Yoda au pornit deci defilarea către vitrina cu personaje de vis, dar şi bătălia pentru a depăşi recordurile: ziua cu cea mai bună vânzare de bilete în sălile cinematografelor (au şi reuşit, spulberând cele 26,1 milioane de dolari realizate de *Lumea pierdută: Jurasic Park!)* şi încasările totale (costul filmului, 115 milioane de dolari, va fi, probabil, rambursat înzecit de către spectatori, mai ales dacă ne gândim la pletora de „obiecte de cult" – tricouri, jucării, albume, postere, jocuri video – care vor însoţi filmul). Subiectul? Mai puţin important, oricum, bătăliile între Bine şi Rău, cu victoria Binelui, cum îi şade bine oricărui basm. Pretextul este însă cheia, căci folosind pretextul videobasmului stelar, George Lucas demonstrează ce poate face, cu adevărat, mariajul dintre cinematografie şi computer, în era digitalului: efecte, uluitoare efecte, fermecătoare creaţii virtuale, implicând total cortextul privitorului în aventuri din universuri paralele. Lumea filmului nu va mai fi niciodată cum a fost, după ce, spre 2006, George Lucas îşi va fi terminat – după spusele lui – videosaga „Star Wars".

Las de o parte însă *Ameninţarea fantomei* (căci a şi fost pe ecranele noastre) şi dau cititorilor paginii o ştire din inventică. Ei bine, aflaţi că marele succes de piaţă şi celebritate în inventica actuală este o creaţie a taiwanezului Aaron Ho, un... sutien minune, pe care bravul asiatic l-a conceput prin 1993, întreţesând în pereţii delicatului articol de lenjerie feminină conducte subţiri prin care circulă apă şi ulei. Ca în toate poveştile cu inventatori, şi dl. Ho a rămas, o vreme, necunoscut, până când două teleaste germane, Sonja Goihl şi Sabine Reyner, i-au prezentat invenţia la o emisiune TV în Marea Britanie. Prin globalizare s-a constituit, în octombrie trecut, Compania Magic Bra Co, transnaţională, deja, care creşte cu o viteză comparabilă doar cu a celebrei Coca-Cola, în urmă cu câteva decenii, stârnind o competiţie nebună, în care s-au zvârlit, printre altele, companii ca *Ultima Bra, MYM International, Germany's Triumph, Charnos, Fashion Forms.*

Mare-i grădina lui Dumnezeu, în zilele globalizării...

E bine de ştiut

Câte ceva despre CANDIDOZE

Prezentă în mod normal, în organism, candida albicans este localizată îndeosebi pe mucoase. Bucală ori vaginală, ca predestinaţie, identificarea candidozelor, la prima vedere, nu poate avea întotdeauna o semnificaţie patogenă. Şi aceasta, pentru că, atât diagnosticul candidozei cât şi al alergiei sale trebuie să fie evidenţiat de elemente clinice (stomatite, vaginite) ca şi de testarea dermică ori prin examen imunologic de laborator. Aşadar, atât candidoza cât şi infecţia sunt două entităţi care se condiţionează reciproc şi coexistă în acelaşi timp. Infecţia este cel mai adesea evidenţiată, iar alergia este consecinţa directă a primei. Ambele se pot caracteriza sub formă şi intensităţi diferite. De regulă, candidoza se declanşează mai frecvent după tratamente prelungite cu antibiotice, preparate cortizonice sau tablete anticoncepţionale. Nu-i mai puţin adevărat că şi unele îmbolnăviri ca: diabetul, proasta funcţionare a constelaţiei endocrine sau anemiile „pregătesc" terenul pentru instalarea candidozelor.

Specialiştii în homeopatie susţin că în general candida însoţeşte vârstele extreme ale vieţii – copilărie ori bătrâneţe – sau survine la persoanele cu dietă alimentară dezechilibrată. Străvechea medicină chineză argumentează însă că declanşarea candidozelor bucale ca şi a celor intestinale este consecinţa scăderii reactivităţii meridianului stomacului şi al colonului, corelată cu cea a meridianului splină-pancreas, care este socotit drept regeneratorul energetic al meridianelor din întregul organism uman. Tratamentul cu antifungice poate calma un episod acut, dar recidivele nu întârzie să apară, fapt pentru care se impune un vaccin anticandida. Pentru că între consumul de bere şi aluaturi dospite cu drojdie de bere există o înrudire antigenică, este exclus ca după consumul acestora să nu se instaleze, rapid, un nou episod, o altă criză de candida. Împotriva invaziei parazitare, medicina tradiţională chineză insistă pe reechilibrarea energetică pe meridianul stomac-intestin care influenţează pozitiv întreaga floră. În ce priveşte tratamentul homeopat al candidozelor specialiştii susţin că acesta trebuie să fie strict individualizat fiecărui bolnav. În măsura în care cauza declanşării candidozelor poate fi identificată, trebuie îndepărtată total, şi cât mai rapid cu putinţă.

Aşadar, tratate de la primele simptome, candidozele, aceste îmbolnăviri sâcâitoare, pot fi învinse.

Dr. VALERIU MANTA

INCANDESCENTĂ ca lava Etnei

Comparată de unii cu lava incandescentă a Etnei, pentru alţii, Monica Bellucci are „strălucirea unei pietre brute asupra căreia nu şi-a pus amprenta încă erozianea". Monica Bellucci este mereu în vervă, bine dispusă, niciodată enervată. După debutul din anii '90, locuieşte la Paris şi toarnă trei filme pe an. A avut succes şi în „Dracula". Lecturile sale favorite sunt Proust şi Oscar Wilde. Iubirea vieţii sale este Vincent Cassel. S-au întâlnit cu cinci ani în urmă, când se turna „Apartamentul", s-au căsătorit şi de atunci sunt nedespărţiţi, atât în viaţă cât şi în cinema...

Lumea visătorilor

Atunci când eram mici credeam în poveşti, basme, poezii; râdeam şi ne bucuram de cea mai neînsemnată floare, credeam în tot ce ne înconjura şi, mai ales, credeam în oameni. Când ne izbeam de greutăţi sau când ceva ne dezamăgea, ne luam creioanele colorate şi desenam. Credeam cu tărie că nouă ne revine responsabilitatea de a schimba lumea şi eram convinşi că desenul nostru se proiecta în lume pentru a o schimba.

Dar brusc, într-o dimineaţă, ne-am trezit cu toţii că nu mai suntem copii. În acel moment unii dintre noi au devenit visători. Din dorinţa de a ne opune scurgerii timpului, din dragostea pentru inocenţa de ieri, din melancolia „paradisului pierdut"... visătorii se contopesc cu toţii într-o poveste asemănătoare căci sufletul le rămâne asemănător celui al copilului. Ei sunt cei care merg drept înainte spre lumea creată de ei. Nu au convingerea că există această lume dar totuşi ei înaintează şi trăiesc în ea. Sunt iubiţi doar de oameni deosebiţi, sunt înţeleşi de cei care cred sau simt ca ei. Şi care au descoperit că cele mai frumoase şi mai înălţătoare sentimente le găseşti doar în lucrurile simple.

Ceilalţi oameni se grăbesc să ajungă undeva – poate de multe ori nici ei nu ştiu unde. Visătorii se opresc în mijlocul lor, stau neclintiţi, lăsându-i pe ei, cei grăbiţi, să treacă. Căci ei, visătorii, se grăbesc să ajungă în ţara sufletului, visului, gândului. Se alimentează cu versuri dar şi cu proză. Trăiesc frumuseţea şi, poate, utopia visului lor.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

POSTUL un miracol pentru frumuseţe

Ne aflăm în postul Paştelui. Pe lângă marile sale subtilităţi postul poate fi transformat într-un proces cosmetic care ne înfrumuseţează organismul sub toate aspectele. Iată câteva argumente care pledează în favoarea postului:

■ postul este mai uşor decât oricare dietă; ■ este adaptabil unei vieţi tumultoase; ■ este modul cel mai rapid de a pierde kilogramele în plus; ■ oferă corpului o odihnă fizică; ■ este folosit cu succes în tratamentul multor boli fizice; ■ reduce colesterolul şi nivelul tensiunii arteriale; ■ reprezintă o experienţă de liniştire, reducând tensiunea nervoasă şi insomnia; ■ postul conduce la formarea unor obiceiuri îmbunătăţite în dietă; ■ postul induce frecvent o senzaţie de euforie, o „înălţare" naturală; ■ măreşte plăcerea de a mânca; ■ contribuie la încetinirea procesului de îmbătrânire; ■ postul înlătură energiile negative şi le activează pe cele pozitive; ■ conferă vigoare sexuală; ■ ajută la renunţarea obiceiurilor de a bea, de a lua medicamente sau droguri; ■ postul eliberează corpul de toxine făcându-i un duş interior; ■ postul nu privează corpul de substanţele nutritive esenţiale; ■ prin post nu se stimulează apetitul; chinurile de foame dispar după o zi sau două; ■ este o experienţă obişnuită a omului de la începutul existenţei sale; ■ postul este un ritual în toate religiile; numai în Biblie se fac 77 de referiri; ■ postul în condiţii corespunzătoare nu prezintă nici un pericol; ■ postul este o cură a naturii de vindecare.

Dacă reuşiţi măcar parţial să ţineţi post pielea dv. va suferi o mare transformare benefică.

Pe parcursul postului sunt deosebit de eficiente terapiile cosmetice de vitalizare, de refacere, de drenare, de tonifiere – terapii care folosesc produsele stupului: miere, polen, lăptişor de matcă, propolis.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 9
Valabil până pe data de: 22 MARTIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

FEMEIA jucată la zaruri

O tinereţe mai tumultuoasă decât cea a Jeannei Vaubernier ar fi greu de găsit în „arhivele amoroase" de la Curtea Franţei. Rod al iubirii de-o noapte dintre un călugăr franciscan şi o bucătăreasă a lui Ludovic XV, Jeanne devine în decursul unui singur an – 1744 – miza tripourilor parisiene. „Culeasă" mai întâi de contele de Barry, apoi schimbată cu alte figuri nobiliare obscure, frumoasa din Vaucouleurs este un fel de obiect de lux pentru ghinioniştii jocului de zaruri, ruletă sau baccara. Avansată degustătoare la mesele regelui de la seraiul din Parc-aux-Cerfs, faima ei de „femeie cu uriaşă experienţă amoroasă" ajunge la urechile lui Richelieu. Şi cum regele tocmai trecea printr-o fază de depresie, viitorul cardinal îl mituieşte pe contele de Barry ca s-o ia de nevastă pentru un sfert de oră şi să-i dea „trufandalei" un nume. Jeanne se metamorfozează în contesa de Barry şi aşa este acceptată de rege (şi de Madame de Pompadour) drept metresa responsabilă cu înviorarea spiritului suveranului... Ce vremuri! În câteva luni, o tânără obscură, o provincială răpitoare ajunge în alcovul suprem. Este un caz „singular", nu-i aşa? *(P.I.)*

Gastronomice

Reţetele săptămânii ne sunt sugerate de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Supă de sparanghel

1/2 kg sparanghel, 150 g smântână, 1 ou, sare, 2 litri apă, 50-60 g unt, 1/2 lingură de făină.

Se curăţă uşor sparanghelul, se taie în bucăţi de 2-3 cm şi se pune într-o oală la foc. Când sparanghelul este fiert, se trage oala la marginea maşinii. Se topeşte untul într-un vas, se adaugă făina, se amestecă bine, apoi se toarnă câteva linguri de supă. După câteva clocote, se toarnă în supă şi se lasă să fiarbă împreună 5-10 minute. Se bate un ou cu smântâna, se presară pe deasupra pătrunjel verde tocat fin. Se serveşte cu saleuri cu caşcaval.

Sparanghel la cuptor

1 kg sparanghel, 2 linguri zeamil, 2 gălbenuşuri, 1/2 litru lapte, puţin caşcaval ras.

Sparanghelul spălat şi curăţat se pune la fiert într apă clocotită, timp de 20 de minute. Se scurge şi se aşază într-un vas, rezistent la foc, uns cu margarină şi tapetat cu făină. Separat se prepară un sos alb din lapte şi zeamil, care se lasă la foc mic câteva minute. Se ia de pe foc şi după ce s-a răcit puţin se încorporează gălbenuşurile şi brânza rasă. Se toarnă sosul peste sparanghel, se presară puţină brânză rasă şi se dă la cuptor unde se ţine aproximativ 20 de minute. Se serveşte imediat.

Ouă moi cu sparanghel

4 ouă, 8-10 fire de sparanghel, 3 linguri maioneză sau sos tartar.

De obicei, sparanghelul se serveşte cu ouă fierte tari. Se poate încerca şi cu ouă moi, este delicios. Se alege sparanghelul foarte proaspăt. Se curăţă de partea fibroasă şi se spală în mai multe ape. Se leagă cu o sforicică câte 8-10 fire şi se potrivesc de aceeaşi lungime. Se pun legăturile la fiert în apa clocotită cu sare. Apa trebuie să le acopere bine. Se ţin pe foc slab 1/2 oră din momentul când începe să fiarbă, se taie aţele şi se pun în farfurie. La mijloc se aşază ouăle fierte şi curăţate. Se servesc cu sos de maioneză, sos tartar sau olandez. Pe ouă se presară pătrunjelul tocat.

Piept de viţel umplut

900 g piept viţel, 3 felii de pâine albă, 5-6 cepe, 150 g margarină, pătrunjel, 300 g parizer sau şuncă de Praga.

Se desprinde muşchiul pieptului în aşa fel încât să se formeze un fel de buzunar în care se pune umplutura obţinută din amestecul de ceapă tocată mărunt, înăbuşită în margarină, miezul de pâine înmuiat în lapte, parizerul sau şunca tocată, pătrunjel verde. Se coase apoi buzunarul, se adaugă cimbru, usturoi, după gust. Se pune în tavă cu margarină sau ulei şi puţină sare. Se lasă la foc potrivit la cuptor, stropind din când în când cu zeamă. Când este gata se îndepărtează aţa şi se taie felii groase de aproximativ 1 cm, care se pun pe un platou. Deasupra se toarnă sosul în care a fiert friptura. Se poate servi cald sau rece.

Ostropel de pui

1 pui, 2 linguri de ulei, 4-6 roşii sau 2 linguriţe de bulion, 2 cepe, 2 linguriţe de făină, pătrunjel, usturoi după preferinţă.

Puiul tăiat în bucăţi se fierbe împreună cu ceapa. Când este aproape fiert se adaugă roşiile curăţate de pieliţă şi tăiate în felii sau bulionul, făina desfăcută în puţină apă, verdeaţa şi usturoiul bine pisat şi se dă la cuptor.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

CEAI PENTRU GARGARĂ

Este recomandat în special în *laringite şi amigdalite.* Compoziţia se bazează pe rădăcină de nalbă, rădăcină de cerenţel, flori de muşeţel şi flori de gălbenele. Uleiul volatil din muşeţel are o puternică acţiune antiseptică şi, totodată, împreună cu mucilagiile din nalbă, are acţiune emolientă şi antiinflamatoare. Substanţele active din gălbenele completează acţiunea celorlalte plante prin activarea circulaţiei sangvine, la nivelul ţesuturilor.

Se prepară o infuzie dintr-o linguriţă de rădăcină de nalbă, o linguriţă rădăcină de cerenţel, 2 linguriţe de flori de muşeţel, 2 linguriţe de flori de gălbenele, la 300 ml apă clocotită. Se foloseşte sub formă de gargară, de 3-4 ori pe zi. După gargară, evitaţi să mâncaţi sau să beţi timp de o oră.

CEAI ÎMPOTRIVA HIPERTENSIUNII ARTERIALE

Pentru obţinerea acestui ceai este nevoie de: frunze de mesteacăn (2 linguriţe), frunze de vâsc (1 linguriţă), flori de lavandă (1 linguriţă), păducel (1 linguriţă), şi talpa gâştei (1 linguriţă). Plantele se amestecă. Jumătate din această cantitate se toarnă în 250 ml apă la temperatura camerei şi se lasă la macerat timp de 8 ore. Ulterior se strecoară iar lichidul obţinut se bea împărţit în trei doze, pe parcursul unei zile, ultima parte seara la culcare. După 8 zile de tratament se controlează tensiunea arterială, deşi cine are posibilitatea poate să o facă şi zilnic. Substanţele active din mesteacăn, vâsc şi păducel cresc permeabilitatea vasculară, sunt vasodilitatoare coronariene şi periferice, brahicardice şi hipotensive imediate şi de durată. Lavanda are la rândul ei efect neurosedativ iar talpa gâştii completează efectele hipotensive ale celorlalte plante.

CEAI SEDATIV

Acest ceai este folosit în medicina populară drept „somnifer". De asemenea, e un bun sedativ în stări de climacterium şi distonie neurovegetativă, precum şi în palpitaţii. Se prepară din flori de lavandă, flori şi frunze de păducel, odolean. Uleiul volatil din lavandă, derivaţii flavonici din păducel şi uleiul volatil şi valerianatul de metil din odolean micşorează excitabilitatea nervoasă având efecte neurosedative.

Se prepară o infuzie din câte două linguriţe din fiecare plantă la 400 ml apă clocotită. Se strecoară după 30 de minute şi se ţine la rece. Ca sedativ se iau câte două linguri de trei ori pe zi. Ca somnifer, 3-4 linguri, seara la culcare.

RECTOCOLITA ULCEROASĂ

o boală rebelă la tratament

Cunoscută mai mult sub denumirea de colită ulceroasă, în termeni strict medicali boala e denumită *rectocolita ulcerohemoragică.* Aceasta se localizează în porţiunea terminală a colonului, de unde poate să se extindă la întreg colonul. Boala debutează de obicei la vârste tinere, între 20 şi 30 de ani. În ceea ce priveşte cauzele maladiei, s-au emis diverse teorii, unele considerate în prezent eronate, altele demne de studiat în continuare.

◆ ***Teoria infecţioasă*** **este cea care a pierdut teren în ultimul timp deoarece nu s-a reuşit identificarea unui germene răspunzător de această boală, iar tratamentul cu antibiotice nu a dat rezultate.**

◆ ***Teoria alergică*** **se bucură încă de sprijin fiind susţinută de o serie de constatări cum ar fi: boala apare mai frecvent la persoanele cu teren alergic, se agravează în timpul puseelor de urticarie, se acutizează din cauza unor alergeni alimentari.**

◆ ***Teoria nervoasă,*** **cu numeroşi adepţi, încearcă să explice boala prin modificări de intervaţie locală.**

◆ **În ultimul timp se tinde şi către o explicaţie imunitară a bolii.**

Colita ulceroasă se caracterizează prin faptul că evoluează în pusee acute, întreruptă de perioade de acalmie, când pare că a dispărut total. În timpul episoadelor acute, starea generală de sănătate se alterează, mai ales că, în cele mai multe cazuri, apare şi febra constantă. Durerile abdominale sunt puternice, sub formă de colici, scaunele devin diareice, mucosanghinolente şi purulente, cu senzaţia de necesitate iminentă, greu de ţinut sub control. În evoluţia cronică a bolii, starea generală a pacientului nu se modifică, doar că are 1-2 scaune pe zi cu aspect mucosangvinolent sau purulent. Diagnosticarea rectocolitei ulcerohemoragică nu este foarte dificilă, aceasta bazându-se pe semnele clinice, coprocultură, examen rectoscopic şi radiologic.

Netratată, boala poate îmbrăca forme grave prin complicaţiile locale şi generale pe care le poate dezvolta. Există în primul rând un potenţial cancerigen (în 10-30 la sută din cazuri); poate duce la perforarea colonului cu peritonită secundară; se poate transforma în colită cu stafilococ, datorită suprainfectării intestinale; poate declanşa un fenomen grav (până la forma letală) de denutriţie.

În ceea ce priveşte tratamentul, acesta poate fi medicamentos sau chirurgical, în funcţie de fiecare caz în parte. Problema cu adevărat dificilă este aceea de a stabili momentul când tratamentul prin medicamente nu dă sau nu mai dă rezultate, deci când bolnavul trebuie îndrumat spre chirurgie. Tocmai de aceea, în mod normal, în tratamentul acestei boli, se merge pe o colaborare interdisciplinară între internist, gastroenterolog şi chirurg. Dacă altă soluţie nu există în afara celei chirurgicale, e bine ca bolnavul să fie operat într-o perioadă de acalmie a maladiei, când colonul prezintă inflamaţii şi leziuni minime.

Tratamentul exclusiv medicamentos

(corticoterapie, sedative nervoase centrale, antibiotice, antialergice etc.) se practică în special în faza de debut a bolii şi urmăreşte pe de-o parte înlăturarea simptomelor neplăcute iar pe de altă parte ameliorarea bolii. Prin acest tratament, în general, boala nu se vindecă, obţinându-se doar perioade lungi de remisiune, inclusiv încetinirea evoluţiei bolii. Tratamentul local are în vedere leziunile şi constă în clisme cu untură de peşte, vitamina A, hidrocortizon, infuzie de muşeţel etc. În formele grave de boală, dacă remisiunea nu se obţine în 4-10 zile de tratament medicamentos corect, se recomandă intervenţie chirurgicală.

Tratamentul chirurgical

se adresează cazurilor acute rebele la alt tip de tratament, precum şi formelor cronice cu recăderi frecvente. Alegerea tehnicii operatorii depinde de gradul leziunii şi de extinderea ei pe colon.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ULEIUL VINDECĂTOR

GHEORGHE MITRAN din Constanţa – *Cura de ulei a fost într-adevăr în mare vogă la un moment dat, a fost foarte apreciată pentru rezultatele pe care le dădea în ameliorarea multor boli, apoi aceasta a lăsat locul altor reţete considerate „la modă". Pentru că vă interesează, v-o reamintim: Timp de 15-20 de minute se agită în gură o lingură de ulei de floarea soarelui, fără să-l înghiţim. Precizarea e foarte importantă pentru că rolul uleiului este tocmai de a capta microbii şi toxinele din cavitatea bucală, care apoi trebuie aruncati afară odată cu uleiul. Când este eliminat, uleiul trebuie să fie alb ca laptele şi apos. Dacă nu are acest aspect, înseamnă că nu a fost suficient de bine agitat în gură, aşa că procedeul se poate repeta. După procedură, se clăteşte bine gura cu apă pentru că orice rămăşiţă reprezintă un rest de microbi. Acest tip de cură, propusă şi experimentată pe sute de persoane de dr. P. R. Koksuk, are meritul, după cum susţine „părintele" ei, să amelioreze diferite boli, cum ar fi: dureri de dinţi, dureri de cap, eczeme, boli ale traseului digestiv şi ale stomacului, boli de rinichi, boli de inimă, boli ale sângelui etc. În plus, are meritul de a albi dinţii. Cura poate fi urmată un timp nelimitat, preventiv sau până la ameliorarea bolii.*

REACŢIE ALERGICĂ

OPREA GHEORGHIU din Caracal – *Senzaţia permanentă de nas şi urechi înfundate nu poate fi pusă pe seama tratamentului antihipertensiv pe care îl urmaţi, „prea încărcat de medicamente", după cum apreciaţi dv. Mai curând, e posibil să fie vorba de o reacţie alergică (la vreuna dintre substanţele care intră în componenţa unui medicament sau la un cu totul alt tip de alergen, nebănuit). În mod normal ar trebui să consultaţi un medic (la nevoie un alergolog) pentru a afla cu exactitate la ce sunteţi sensibil şi, dacă e cazul, să urmaţi un tratament cu medicamente antialergice.*

Necesarul de MAGNEZIU ÎN ORGANISM

Organismul unui adult conţine între 20 şi 25 grame de magneziu. Carenţa de magneziu din corp se manifestă în forme diferite:

- Oboseală generală şi senzaţie de sufocare
- Crampe musculare, cârcei, tremur al pleoapelor şi a altor muşchi
- Disfuncţii neurovegetative cu tendinţa către spasm în diferite organe, care se manifestă prin: dureri de stomac, colon iritabil, spasme uterine în timpul mestruaţiei, senzaţii de sufocare, palpitaţii etc.

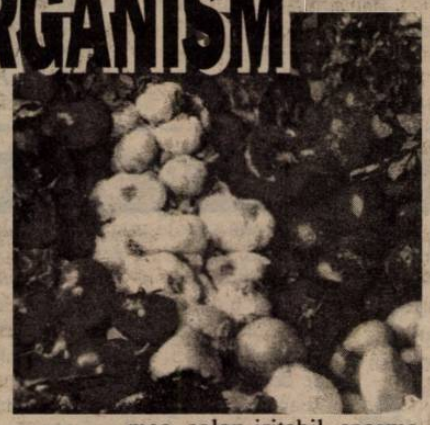

Necesarul zilnic de magneziu este:

- La copii şi adulţi – 300 mg
- La femeile gravide şi care alăptează – 500 mg

Printre cele mai bogate alimente în magneziu se numără: seminţele de floarea soarelui (420 mg de magneziu la 100 g), cacao (420 mg), migdale (252 mg), soia (242 mg), nuci (185 mg), făină de grâu integral (109 mg), spanac (55 mg), banane (38 mg), portocale (36 mg), cartofi (26 mg), făină albă (21 mg), smochine (20 mg), lapte de vacă (14,5 mg), ouă (14 mg).

DIETA anticanceroasa

Potrivit rezultatelor unui studiu realizat de un grup de experţi de la O.M.S. s-a dovedit că dieta care oferă cel mai scăzut risc de îmbolnăvire de diferite forme de cancer, cum ar fi cel de colon, prostată, sân, stomac şi esofag este următoarea:

- **o dietă cu un conţinut lipsit de grăsimi saturate (îndeosebi cele de origine animală)**
- **o dietă cu un conţinut ridicat de alimente de origine vegetală, în special zarzavaturi verzi sau colorate în roşu şi galben, precum şi citrice (lămâi, portocale, mandarine)**
- **o dietă cu un conţinut scăzut sau chiar lipsit de alcool, mezeluri, afumături şi sărături.**

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„Mi-e frică să nu înnebunesc..."

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– O cititoare din Târgovişte, care semnează doar cu iniţialele B.B., ne aduce în atenţie o problemă care evident că pentru dumneaei este una extrem de serioasă: „Am o pilozitate cumplită! Am ajuns să-mi fie ruşine să mă mai dezbrac în faţa prietenului meu. Care poate să fie cauza şi ce ar fi de făcut?"

– Dragă B.B., trebuie în primul rând să ştii un lucru: cauza unei pilozităţi excesive este o activitate hormonala dereglată. La rândul lor, cauzele acestor dereglări pot fi multiple. Singurul în măsură să dea răspunsul potrivit este medicul endocrinolog. El te va consulta, va afla cauza şi va indica tratamentul cel mai potrivit.

– Într-o altă scrisoare, Dna Margareta D. din Judeţul Bihor revine cu un etern subiect feminin – menopauza. Se apropie acea perioadă din viaţa sa care, crede ea, îi va aduce complicaţii cu totul speciale. Şi cum lucrurile care sperie cel mai tare sunt cele pe care nu le cunoaştem, vă propun să trecem în revistă pentru cititorii noştri (mai ales pentru cititoare!) elementele cele mai importante care să ne ajute să înţelegem ce reprezintă de fapt menopauza. „Trec printr-un adevărat şoc psihic", ne spune Dna Margareta. „Câteodată mi-e frică să nu înnebunesc. Aş vrea să ştiu dacă este vorba de schimbări psihice sau doar de schimbări, cum să le spun, naturale, în organism".

– Menopauza, o perioadă care se instalează în viaţa fiecărei femei în momentul când aparatul său reproductiv nu îşi mai îndeplineşte această funcţie. Aceasta se întâmplă când hormonii produşi de glanda hipofiză nu mai „declanşează" ciclul reproductiv. Prima consecinţă este încetarea fluxului menstrual – progresiv sau brusc. Tulburările tipice pentru această fază din viaţa fiecărei femei se datorează reducerii prezenţei estrogenilor şi a progesteronului (produşi de ovare). După cum vedeţi este vorba de... schimbări naturale. Cele psihice există, sunt serioase, sunt o consecinţă a acestora... dar ele pot fi depăşite.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Denumiri populare ale plantelor medicinale

Roiniţă – busuiocul stupului, floarea stupilor, iarba roilor, lămâiţă, mătăcină, melisă, roişte

Rostopască – buruiană de negi, calce mare, crucea voinicului, gălbinele, iarba rândunicii, paparună, sălăţea, scânteiuţă, tătărcele

Salcie – răchită, răchită de luncă, răţită, salşi, sălcuţă

Salcâm – acacie, acăţar, brebene, lemn alb, măgrin, păşuele, pinar, rug, salcâm alb

Salvie – jale, jale de grădină, jaleş bun, jaleş de grădină, salbie, şalet, şelvie, şerlai

Săpunăriţă – berbecei, ciuin, floare de săpun, odogaci, săponel, săpunaşi, săpunel, văcăriţă

Scai vânăt – buruiană de cârtiţe, mărăcini, scai albastru, spinul vântului

Soc – coramnic, iboz, scorpat, soace, soc negru

GALAPAGOS

sub asediul poluării

Rezervația naturală a Arhipelagului Galapagos – aflat în Oceanul Pacific, în vestul statului Ecuador – a fost de curând foarte aproape de un dezastru ecologic. Un tanc petrolier eșuat a deversat în acea zonă câteva sute de tone de hidrocarburi. Din fericire, cantitatea nu a fost prea mare, rezervorul vasului nefiind plin, dar a fost suficient pentru ca sute de exemplare de păsări și de broaște țestoase uriașe să intre în agonie.

Surprinderea unui pui ieșind din ou, în laborator

Galapagos este una dintre cele mai valoroase rezervații faunistice ale lumii (comparabilă, ca unicitate a speciilor, cu Madagascar), în primul rând datorită țestoaselor cu carapace pieloasă (Dermochelys coriacea) și iguanelor. Aici trăiesc cele mai mari broaște țestoase din lume, având o „platoșă" de 1,5-1,75 metri și greutăți de aproape jumătate de tonă. Ele trăiesc aproximativ 150 de ani. Intervențiile echipelor de depoluare (așa cum se observă în imagine) au salvat atât exemplarele agonizând în petele de petrol, cât și cuibarele pline cu zeci de ouă. Acestea au fost clocite artificial și se pare că populația de chelonieni are pierderi foarte puține.

O NOUĂ DESCOPERIRE PALEONTOLOGICĂ

„CHIMIȘTII"

de acum opt mii de ani

Craniu de acum 7.000 de ani refăcut de oamenii acelor timpuri din fragmente lipite cu colagen de origine animală și rășini vegetale

O recentă descoperire – care ne face să reevaluăm abilitățile „științifice" ale omului din era neolitică – este aceea legată de *folosirea drept adeziv (pentru unelte casnice și arme, dar nu numai) a unui amestec organic pe bază de colagen.* Pe șantierul arheologic din preajma Mării Moarte, în grotele din zona Nahal Hemar s-au găsit cranii formate din fragmente lipite între ele cu un compus de culoare neagră. Prima reacție a paleontologilor a fost aceea de a identifica adezivul respectiv cu bitumul. Acesta era, încă de acum 7000-8000 de ani î.Ch., o foarte răspândită materie primă pentru fixarea pietrelor pe mânere de lemn, pentru etanșeizarea vaselor casnice etc.

SURPIZA. O analiză amănunțită a compusului înnegrit de vreme a răsturnat însă ipoteza ce părea o certitudine. Compoziția și concentrațiile de proteine și aminoacizi au dat uluitorul verdict: omul erei neolitice știa să prepare un amestec proteic complex din gelatina obținută în urma fierberii oaselor de animale și rășini vegetale. Cu alte cuvinte, strămoșii de acum 9-10 milenii fabricau colagen lichid și îl depuneau între obiectele ce trebuiau să adere între ele. La răcire, colagenul se întărea și „piesele" respective rămâneau unite în ansamblul lor.

„SIMPLĂ" INOVAȚIE TEHNICĂ sau RITUAL ? Acest procedeu – care, am putea spune, precede așa-numita chimie organică pragmatică – este cu atât mai important, cu cât devansează ceea ce se știa până-n prezent cu aproape 7.400 de ani. Folosirea colagenului animal-vegetal era o practică obișnuită a meșteșugarilor fenicieni, greci și romani (și nu numai). La fel de interesantă este și dilema în care se află paleontologii după această descoperire: *folosirea unui adeziv „modern" era o practică ce ținea de perfecționarea uneltelor, ustensilelor și armelor curente, sau era dedicată doar unor ritualuri?*

În cazul unui procedeu dedicat exclusiv ritualurilor, se pune și problema contextului cultural al omului din neolitic, din acea zonă a lumii. Dar cum dezvoltarea tehnicilor de lucru nu a fost uniformă, cercetătorii își pun și următoarea întrebare: a fost vorba de un împrumut tehnic (ritualic) din alte regiuni ale Orientului Mijlociu (sau chiar din Europa)? Cum de locuitorii unei zone unde abundau zăcămintele bituminoase de suprafață au recurs la un procedeu mult mai complicat de îmbinare a unor piese și reconstituirea unor cranii? Să fi fost un transfer inter-civilizații?

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Rubens

contrazice mitologia

Splendida pânză intitulată „Răpirea fiicelor lui Leucip", a pictorului flamand Pieter Paul Rubens (1577-1640), impresionează de secole (a fost realizată în 1618) prin imaginația compozițională și dinamica scenariului. Iubire și violență între fete și răpitori, forța dezlănțuită a cailor aflați și ei în plin zbucium, candoarea celor doi „îngeri-amorași" ancorați de coamele armăsarilor...

Dar *de ce agresorii îndrăgostiți sunt identificați de autor drept Castor și Polux, frați gemeni, fii ai lui Zeus (dioscuri)?* Episodul mitologic este inspirat după o poveste a lui Teocrit, însă contravine flagrant mitologiei grecești clasice. În primul rând, cei doi bărbați reprezentați pe pânză nu sunt gemeni. Mai mult, unul are trăsături romane, celălalt grecești. În al doilea rând, Castor și Polux se foloseau numai de faimoșii lor cai albi (fiind considerați și fii ai luminii), iar în scena lui Rubens ei călăresc un armăsar bălan și unul brun-roșcat. Aceste detalii sunt comune în operele marilor mitologi Teocrit, Hesiod și Xenophanes. În consecință, criticii operei lui Rubens au propus schimbarea titlului pânzei în *„Răpirea Sabinelor"*, și aceasta este denumirea cea mai răspândită sub care este cunoscută capodopera rubensiană (aflată la *Alte Pinakothek* din München).

DETECTIV PRIN COLB DE CRONICI

NEGRU PE ALB. A fost mai întâi o scrisoare a papei Leon IX (1049-1054) către împăratul Bizanțului, Constantin IX Manomahul (1042-1055). Deși Biserica Apuseană și cea Răsăriteană se aflau în preajma Marii Schisme (1054), în misivă se strecoară un amănunt de-a dreptul rocambolesc: *„pe scaunul papal al Romei fusese, cândva, o femeie!* „Să fi fost o glumă nesărată a lui Leon IX?

Două secole mai târziu, călugărul dominican Martin de Troppau elaborează o amplă și bine documentată „Cronică a papilor și împăraților", în care se menționează că în perioada anilor 855-858, pe tronul pontifical ar fi domnit o femeie, sub numele de Ioan VIII „Angelicul". Era o altă eroare, un simplu detaliu picant?

Un alt reper îl reprezintă cronicile lui Adam de Usk și Jacopo d'Angelo, care certifică faptul că între secolele XI și XV se instaurase cutuma verificării sexului pentru cel ales în funcția supremă a Bisericii romano-catolice. Însemnările celor doi istorici au fost îndelung contestate, dar care sunt faptele „incriminate" ?

UN TRAVESTIT PERFECT. Conform mai multor scrieri medievale, prin anul 822 se naște la Mainz (Renania-Palatinat, Germania) fiica unor țărani înstăriți al cărei nume adevărat nu-l vom cunoaște niciodată. Încă din adolescență, fata dovedește un apetit neobișnuit pentru învățătură. Dar cum pe atunci școlile nu permiteau și instruirea fetelor, eroina noastră se deghizează în băiat și ia drumul marilor centre de educație și cultură ale Europei, sub numele de „Jean l'Anglais" (Ioan Englezul).

Într-un mod de-a dreptul incredibil, fata păcălește autoritățile din centrele de cultură ale unor mănăstiri din Grecia, Germania și Franța. „Tânărul" nu este numai inteligent și cu mare drag de carte, dar este și foarte frumos și sfios – ca un înger. Apreciat și iubit, Jean l'Anglais urcă pe toate treptele ierarhiei clerului și ajunge cardinal la Roma, la vârsta precoce de 32 de ani. În anul 855, papa Leon IV moare și trebuie ales un nou papă dintre marii cardinali. Iar alegerea Conciliului se oprește asupra femeii perfect travestite... Este unsă în funcția supremă sub numele de Ioan VIII Angelicul. Nimeni nu bănuia nimic. Nici măcar dorința noului Pontif de a se arăta din ce în ce mai puțin în public nu mira pe nimeni. Dar viața nu „iartă" la nesfârșit...

După mai bine de trei ani de pontificat, a sosit și ziua ceremoniilor pascale ale anului 858. Ioan VIII este obligat să se arate mulțimii. Deodată, se întâmplă un lucru total neprevăzut...

(Va urma)

Femeia care a devenit...

PAPĂ!

„Încoronarea papesei", ilustrație de Giovanni Boccaccio la „Decameronul"

EXPLORATOR

BORA-BORA

un paradis pe cale de dispariție

În urmă cu peste 4 mii de ani, erupția unui vulcan submarin a dat naștere unei insule minuscule în Pacificul de Sud, în cadrul Arhipelagului Polinezian, la nord-vest de Noua Zeelandă, în apropiere de Tahiti. Acest mini-paradis a fost descoperit în 1769 de către navigatorul englez James Cook, care a botezat-o, inițial, Bola-Bola (după felul cum denumeau localnicii piatra de smarald). Actualmente, Bora-Bora face parte din Polinezia franceză. Ce poate fi mai încântător decât o fâșie de pământ cu vegetație luxuriantă, de numai 6,5 kilometri lungime și 4 kilometri lățime? Bora-Bora supraviețuiește, încă, într-o lagună înconjurată de corali cu o splendidă policromie. Acum trei mii de ani, când a început să fie populată cu polinezieni din Fiji și Noua Guinee, înălțimea crestelor muntoase era de 1200-1300 de metri. Astăzi, în ritmul unei lente scufundări, cele mai semețe culmi au 600-700 de metri. Eroziunea provocată de vânturi și talazuri este extrem de puternică, iar trunchiul fostului vulcan activ a fost invadat de ape. Coloniștii au avut inteligența de a nu defrișa decât foarte puțin pădurea tropicală, pentru a cultiva plante agricole. Verdele clorofilian se îmbină tulburător de frumos cu piatra roșie vulcanică, cu albastrul oceanului și albrozul recifului de corali...

Din păcate, nimeni nu poate salva de la dispariția în apele Pacificului, această „Insulă a smaraldului". Întâlnim aici două tendințe contrarii: pământul care se „ascunde" tot mai mult și circulara barieră coraligenă care se dezvoltă necontenit. Geologii spun că „înghițirea" insulei Bora-Bora este o problemă de secole, poate mii de ani, sau o problemă de câteva ore, dacă vulcanul se reactivează într-o zi nefastă pentru această bijuterie a naturii.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Şocul TITANILOR

DORIN MĂRAN

Un parc natural din Africa de Sud a fost teatrul unor evenimente sângeroase, învăluite de mister, care au avut loc cu câţiva ani în urmă. Victimele acestor carnagii: rinocerii.

Se întâmplă frecvent ca animalele să se confrunte violent pentru a-şi asigura controlul habitatului aşa încât prezenţa unor cadavre pe câmpul de luptă nu constituie un lucru ieşit din comun. Rezervaţia naturală Pilanesberg, o enclavă din nord-vestul Africii de Sud, constituie însă o excepţie. În urmă cu câţiva ani aici au fost descoperite cadavrele unor rinoceri care purtau urmele unor răni provocate de colţii elefanţilor, la nivelul umerilor şi gâtului. Din acel moment parcul a fost monitorizt pentru a se descoperi resorturile unor asemenea acte de violenţă într-un spaţiu în care nu s-au semnalat evenimente deosebite. Observatorii au sesizat în mai multe rânduri comportamentul agresiv al unor elefanţi masculi. Unul dintre potenţialii killeri responsabili de masacrul celor 12 rinoceri (ce a avut loc în 1996) care a atacat în mai multe rânduri jeep-urile turiştilor a fost sacrificat. Crimele în serie au fost reluate însă de alţi congeneri care au ucis până în 1997 peste 40 de rinoceri. Pentru a curma aceste masacre, experţii Universităţii din Natal (Durban, Africa de Sud) s-au gândit să manipuleze chimic secreţia hormonală de testosteron a elefanţilor, operaţie greu de efectuat însă în cazul unor indivizi aflaţi în stare de libertate. S-a recurs în cele din urmă la o soluţie originală, introducându-se în rezervaţie alţi elefanţi. O decizie bazată pe următoarea explicaţie. Exemplarele din rezervaţia Pilanesberg au fost introduse aici la sfârşitul anilor '70 ca urmare a scăderii drastice a efectivelor de elefanţi autohtoni , împreună cu nu mai puţin de 7000 de specii de animale. Elefanţii erau în totalitate tineri orfelini. Lipsiţi de compania părinţilor sau a congenerilor în vârstă, aceştia au trăit anarhic, dezorientaţi, lipsiţi de cunoştinţe de adaptare la mediu. S-a observat, de pildă, că în perioadele de secetă aceştia intrau în panică, neştiind cum şi de unde îşi pot procura necesarul de apă. Se ştie că una din trăsăturile remarcabile ale elefanţilor care îi apropie de specia umană o constituie capacitatea lor de a învăţa de la cei vârstnici, cu experienţă, cum să se comporte şi cum să se adapteze mediului. Pe acest lucru s-au bazat cercetătorii universităţii din Natal în momentul în care au hotărât să introducă în rezervaţie exemplare mature, cu o îndelungată experienţă în relaţiile inter-indivizi şi cu mediul înconjurător. Rezultatul a fost cel aşteptat. Generaţia de tineri feroce a fost stăpânită de mentorii lor mai în vârstă, în parcul Pilanesberg restabilindu-se pacea. Până în prezent nici un cadavru de rinocer nu a mai fost semnalat. Acest gen de crime în serie a apărut însă şi în alte regiuni din Africa de Sud. În parcul Hluhluwe Umfolozi, 38 de rinoceri au căzut victime furiei elefanţilor. Un fenomen alarmant având în vedere faptul că rinocerii sunt pe cale de dispariţie. Soluţia va fi aceeaşi: introducerea în rezervaţie a unor masculi în vârstă capabili să instaureze un cadru ierarhic în care agresivitatea să fie ţinută sub control.

JARKOV nu va renaşte din propria-i cenuşă

Cu toate că vestigiile mamutului Jarkov, descoperite în gheţurile Siberiei, sunt bine conservate, nu există speranţe că patrimoniul său genetic ar putea fi util pentru o eventuală clonare, primele eşantioane de ADN prelevate fiind deficitare din acest punct de vedere. Aşadar, nu vom asista, aşa cum sperau geneticienii, la naşterea unui pui de mamut care a trăit în Siberia în urmă cu 20000 de ani. Naşterea ar fi fost posibilă prin clonarea unei femele elefant din Asia sau Africa. *(D.M.)*

Un palat liliputan

IRINA STOICA

Miniaturile au constituit întotdeauna o preocupare de prim ordin pentru artişti. Dintre acestea, aşa-numitele case de păpuşi sunt poate dintre cele mai renumite. O asemenea casă este cea englezească, dăruită reginei Mary (1867-1953) şi construită în 1920. Este vorba de un adevărat palat, realizat după planurile arhitectului Lazyens şi la care au lucrat zeci de artişti de toate genurile: sculptori, ebenişti, pictori. Faţada acestui palat este detaşabilă aşa că vizitatorii pot privi nestingheriţi înăuntru. Nici o păpuşă nu „locuieşte" aici,

dar holul de onoare cu o scară monumentală, străjuită de halebardieri, nu mai înalţi de 10 centimetri, îşi aşteaptă vizitatorii. Totul este redat cu fidelitate: armurile, pendula, uşile, scara din marmură şi pavimentul din lapislazuli, tabloul mural reprezentând „Izgonirea lui Adam şi a Evei" din Paradis. Sufrageria, cu masa aranjată cu sfeşnice şi argintărie, şi camera de muzică, unde presupuşii locuitori vin să bea cafeaua şi să fumeze o ţigară, au sobe monumentale, „cămine" pe a căror polițe sunt vase de porţelan sau ceasornice. Pereţii sunt împodobiţi cu tablouri iar duşumelele sunt acoperite cu covoare frumos lucrate. Pianul, la care chiar se poate cânta, este el însuşi o capodoperă iar pereţii sunt lambrisaţi şi tavanele pictate.

De mare efect este dormitorul reginei cu draperii de damasc, un lampadar de cristal, totul părând desprins dintr-o poveste cu zâne. Foarte admirată, perfect realizată, este biblioteca. Aceasta conţine „volume" de Kipling, Conan Doyle şi o întreagă literatură clasică. Toate cărţile sunt legate în piele şi au circa 2,5 centimetri în lungime. Biroul este împodobit cu rame şi statui şi totul creează o ambianţă perfectă. Ca într-un veritabil castel nu lipsesc nici dependinţele: bucătăria, pivniţa de vinuri, debaralele cu mături şi aspiratoare. În garaj se află o mulţime de maşini printre care un Rolls-Royce, iar acestora li se alătură o bicicletă. În faţa intrării principale există o mică grădină, străjuită de plopi, străbătută de aleile care străbat gazonul de catifea. Întregul castel are lumină electrică şi apă curentă şi este expus vizitatorilor – circa 650000 pe an. Banii obţinuţi prin vânzarea biletelor sunt folosiţi pentru opere de binefacere.

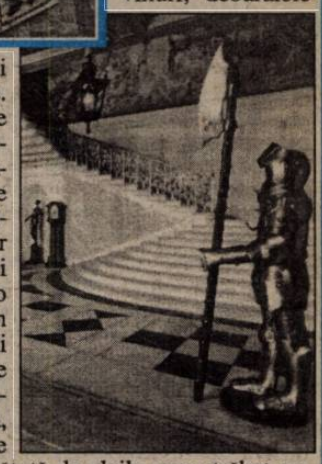

O armă împotriva ţânţarilor

Maimuţele capucine din America de Sud au găsit o soluţie deosebit de inteligentă pentru a scăpa de un inamic în faţa căruia omul se dovedeşte adesea neputincios: ţânţarii. Maimuţele nu folosesc sprayuri sau unguente chimice şi nici pastile chinezeşti, ci o specie de miriapode (care secretă o substanţă repulsivă pentru ţânţari) pe care le strivesc în palmă, frecându-se cu această originală cremă pe tot corpul. (D.M.)

Viitorul aparţine spaţiului

La Lyon, savanţii comemorează... staţia MIR!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La începutul acestei luni, staţia spaţială MIR, având venerabila vârstă de 15 ani, a fost programată să-şi sfârşească „zilele" în apele Oceanului Indian; de altfel, MIR – care încă din 29 decembrie 2000 avusese întreruperi periculoase în radiocomunicaţii – fusese „condamnată" prin ordinul Primului ministru rus M.Kasianov din 30 decembrie acelaşi an. Ca urmare, în regim de urgenţă a fost pregătită şi lansată nava automată PROGRESS MI-5, dotată cu programul de desatelizare a staţiei şi cu un surplus de carburant, pentru a avea posibilitate să scoată staţia MIR de pe orbită şi s-o dirijeze către straturile dense ale atmosferei terestre. Aceste activităţi au fost programate să se desfăşoare între 18 ianuarie a.c., când MI-5 s-a cuplat cu MIR, şi până la 6 martie a.c., când a fost pregătită prima pornire a rachetei din dotarea navei PROGRESS.

Deoarece efectuarea automată a complexei operaţii de desatelizare, de orientare a staţiei MIR către Pământ sub un unghi şi cu o viteză riguros menţinute, nu a mai fost efectuată. Din ordinul prim-ministrului Kasianov a fost menţionată şi pregătirea unui echipaj de cosmonauţi capabili să dirijeze, de la „faţa locului", cuplarea navei MI-5 cu MIR şi apoi să supravegheze, de la distanţa relativ redusă, derularea operaţiilor de desatelizare a staţiei şi de intrare a acesteia pe orbita de transfer din imediata vecinătate a aşa numitului „coridor al zborului aerodinamic stabil de revenire din cosmos"... Staţia MIR, admirată de numeroşii cosmonauţi, astronauţi şi spaţionauţi europeni care au lucrat la bordul ei, a stabilit numeroase recorduri astronautice, printre care: cel mai longeviv vehicul orbital cu echipaj la bord; cel mai mare număr de oameni ai cosmosului găzduiţi la bord; vehiculul orbital care a suportat cel mai mare număr de cuplaje şi decuplaje spaţiale cu nave locuite sau automate etc. Trecerea în revistă, rememorarea rezultatelor ştiinţifice obţinute la bordul acestei longevive staţii de către cele peste 20 de echipaje pe care MIR le-a găzduit de fapt chiar prezentarea unora dintre acestea în premieră, fac obiectul simpozionului intitulat „Cooperarea ştiinţifică internaţională la bordul staţiei MIR", găzduit între 19 şi 21 martie a.c. la Palatul Congreselor din Lyon (Franţa).

Informaţii despre cele peste 21 de secţiuni tehnice şi mese rotunde precum şi asupra titlurilor comunicărilor din domeniile: medicină spaţială, ştiinţa materialelor în imponderabilitate, detecţia spaţială, astronomie, astrofizică, tehnologie etc., pot fi obţinute la adresa de E-mail: agnes.letraublon @cnes.fr.

(Va urma)

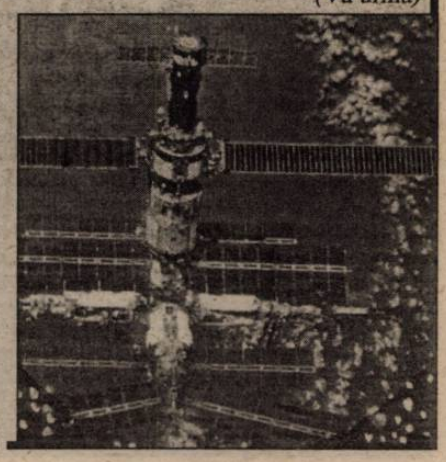

Oraşele caracatiţelor

CALMARUL GIGANT EXISTĂ

Totuşi, alături de exagerări evidente (cum ar fi povestea celor zece nave de război scufundate într-o singură noapte de un grup de calmari) sunt prezentate şi mărturii din care răzbate un fior de groază sinceră. Astfel, echipajul şi căpitanul unui vas din Dunkerque (Franţa) relatau că, într-o zi fără vânt, pe când nava se afla imobilizată în mijlocul Oceanului Atlantic, un kraken uriaş a ieşit din valuri, răpind doi oameni care curăţau copastia de alge şi scoici. Monstrul a încercat să se cţre pe punte după al treilea, dar în urma unei lupte înverşunate (în cursul căreia i-au fost tăiate câteva tentacule şi i s-au înfipt în trup mai multe harpoane) a renunţat, dispărând în adâncuri împreună cu cei doi nefericiţi. Un alt calmar a fost gata să scufunde o corabie din Saint Malo (Franţa), în apropiere de ţărmul Africii Occidentale şi numai cu mare greutate a reuşit echipajul să reteze tentaculele care trăgeau nava de catarge, înclinând-o puternic într-o parte. Această mărturie este reprodusă şi de Frank Lane în cartea *„The Empire of the Octopus". („Imperiul caracatiţei");* scriitorul şi naturalistul englez adaugă că marinarii au fost atât de înspăimântaţi încât, la întoarcerea în Saint Malo au plătit un fastuos „Te Deum", precum şi zugrăvirea unei picturi murale, reprezentând lupta cu monstrul, în biserica sfântului protector al navei.

Câteva decenii după Montfort, olandezul Harting şi danezul Steenstrup au scris articole şi lucrări în care prezentau numeroase documente şi mărturii găsite în arhive sau chiar în vechi manuscrise medievale conţinând descrierea unor monştri uriaşi, cu multe braţe, văzuţi de marinari în ocean sau aruncaţi pe ţărm de furtună. Dar oamenii de ştiinţă au refuzat să dea crezare „fanteziilor" cronicarilor şi nu au acordat importanţa cuvenită nici articolului publicat de Steenstrup într-o revistă daneză, în 1854, ce relata descoperirea în subsolul Muzeului din Copenhaga a unui vas conţinând resturile unui „om de mare, prins la Erzund, în timpul domniei regelui Christian al III-lea" (1534-1559). Naturalistul danez stabilea faptul că legendarul „călugăr de mare" făcea parte dintre moluşte şi îl denumise *Architheuthis monachus.* Din cauza gradului foarte înaintat de descompunere a rămăşiţelor, Steenstrup nu a reuşit să deducă şi alte caracteristici ale animalului ori să-i evalueze dimensiunile iniţiale.

30 noiembrie 1861 este data „recunoaşterii oficiale" a existenţei calmarului gigant. În acea zi, la ora 14, fregata franceză *Alecton* a atacat cu o parte din artileria de bord un animal uriaş ce plutea în apropiere de Insulele Canare (Oceanul Atlantic). Raportul locotenentului Bouillet (comandantul navei) descria monstrul ca având un trup fusiform, îngroşat la mijloc, zece tentacule groase şi lungi, situate pe cap (în apropierea ochilor neobişnuit de mari) şi un cioc încovoiat, ca de papagal. Lupta a început printr-o salvă de artilerie ratată din cauza tangajului, apoi *Alecton* s-a apropiat şi marinarii au înfipt câteva harpoane în calmar. Acesta s-a aruncat asupra fregatei, dar, primind alte şase descărcături de mitralii şi vergele de oţel în flancuri, şi-a schimbat intenţia, vrând să se îndepărteze. Nava franceză l-a urmărit, încercând să-l captureze, însă animalul era atât de greu, încât nu a putut fi ridicat la bord. Toate corzile harpoanelor s-au rupt, vinciurile au fost smulse din postamente şi, după tei ore de încleştare epuizantă, prada fregatei s-a redus la o „minusculă" bucată de coadă (cântărind vreo 20 kg) şi la acuarela executată de lt. Rouyer (şi care se află astăzi la Academia Franceză de ştiinţe), iar calmarul s-a scufundat în apele oceanului. Însă „actul de naştere" al krakenului fusese semnat, căci nimeni nu a mai putut afirma, după raportul comandantului Bouillet, că *Alecton* s-a luptat cu o „legendă".

Primul om de ştiinţă care a avut norocul să intre în posesia unui kraken întreg (şi relativ intact) măsurând 10 m şi prins într-un năvod, în noiembrie 1873, pe ţărmul insulei canadiene Terra Nova, a fost naturalistul R. Harwey, care l-a conservat, trimiţându-l Muzeului de Istorie Naturală din Londra. De altfel, între anii 1870-1880, o maladie necunoscută a bântuit printre calmarii giganţi, decimându-i; s-au semnalat aproape 300 cazuri în care cadavrele acestor monştri au fost întâlnite plutind pe mări şi oceane sau aruncate pe ţărmurile mai multor insule şi continente. Tot atunci, savantul A.E. Verrill a clasificat şi studiat în amănunţime speciile genului *Architheuthis,* răspândite în toate oceanele lumii cu excepţia Oceanului Îngheţat de Nord. Ceea ce nu-i împiedica pe zoologii „sceptici" să privească plini de ironie orice noi dovezi despre calmarii lungi de 15-20 m, afirmând că era vorba probabil de „cazuri izolate de gigantism".

În anul 1874, ziarul britanic *„Times"* publica două declaraţii date sub prestare de jurământ şi care au făcut vâlvă la vremea respectivă. Prima aparţinea căpitanului vasului britanic *Stettown:* „Am plecat din Colombo-Ceylon (...) şi la 10 mai traversam Marea Bengal. Am zărit o goeletă imobilizată din lipsă de vânt, la vreo două mile distanţă. Tocmai ne apropiam când, la suprafaţa mării a apărut între noi şi goeletă un animal uriaş, de culoare brună, semănând cu un morman de alge marine. Deodată, monstrul s-a năpustit lovind nava, care s-a înclinat puternic, redresându-se apoi din nou. Însă catargele ei s-au aplecat iarăşi într-o parte şi, privind prin binocluri, am văzut clar un trup gigantic ce se cţără sau se încolăcea în jurul navei. De fapt, expresia cea mai potrivită ar fi că se contopea cu ea! Catargele s-au înclinat tot mai mult în direcţia noastră, până ce vasul s-a răsturnat, dispărând după câteva minute. Un strigăt de groază a scăpat tuturor celor din echipajul meu care asistaseră la această scenă (...). Ajunşi la locul naufragiului, nu am găsit decât cinci supravieţuitori. Animalul nu se vedea nicăieri. (Este de remarcat curajul căpitanului de pe *Stettown* care, deşi văzuse ce s-a întâmplat cu goeleta, nu a pregetat să vină în ajutorul naufragiaţilor, cu riscul de a înfrunta monstrul – *n.a.)*".

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

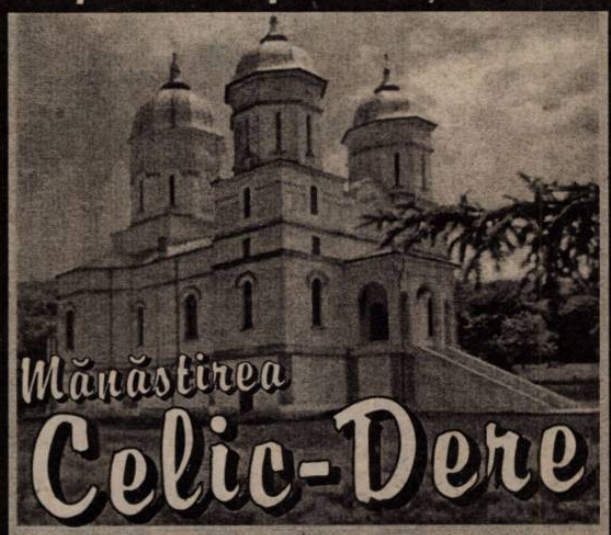

Mănăstirea Celic-Dere

Ridicată în 1840 pe locul unei vechi pustnicii, mănăstirea Celic-Dere din judeţul Tulcea se află chiar pe valea pârâului Celic. În 1846, după ce această aşezare este mistuită de flăcări, călugării construiesc o altă biserică având hramul „Adormirea Maicii Domnului". Locaşul avea un paraclis alături şi o clopotniţă, toate executate din piatră. Revărsarea pârâului Celic, în 1914, duce la distrugerea acestor anexe. În 1847 este dărâmată şi biserica, dar din 1901 episcopul Partenie Chinceni (1886-1902) începe zidirea unei noi construcţii, o biserică măreaţă din piatră şi cărămidă, aşezată pe un platou amenajat astfel, încât să fie ferit de revărsarea apei. Biserica avea tot hramul „Adormirea Marcii Domnului", iar la subsol a fost amenajat un paraclis cu hramul „Izvorul Tămăduirii". Biserica este sfinţită la 22 octombrie 1932 de episcopul Dunării de Jos, Cosma Petrovici. Locaşul este construit după planurile arhitectului Toma Dobrescu, un aşezământ impunător, supraetajat cu trei turle şi pridvor deschis. Exteriorul este zugrăvit în întregime fără alt ornament decât ferestrele şi firidele din partea superioară. Pictura este executată de Gheorghe Eftimiu. Este realizată în frescă în culori pastelate. Între 1909-1912 au fost instalate trei clădiri în partea nordică a bisericii. Una a fost destinată şcolii de pictură Sfânta Ana, alta atelierului de ţesătorie şi alta stăreţiei, în care, din 1954, a fost amenajat un atelier de covoare şi paraclisul cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului". După ce şcoala de pictură şi-a încetat activitatea, în 1967 s-a organizat aici o bogată colecţie de artă bisericească. Aceasta are program expoziţional şi conţine icoane, cărţi, potire, cădelniţe, veşminte bisericeşti, ţesute în fir de aur şi argint, multe dintre ele realizate chiar de călugăriţele mănăstirii. Mănăstirea Celic Dere se bucură şi de câteva icoane vechi, din secolul al XVIII-lea cum ar fi cea a Maicii Domnului, îmbrăcată în argint şi pictată în 1726, cu 12 proroci în chenar şi pe verso Sfântul Gheorghe şi 14 scene din viaţa sa. Tot în chenar. Din aceeaşi perioadă datează o altă icoană a Sfintei Fecioare adusă de la mănăstirea Adam o dată cu icoana Sfântului Stelian, ambele îmbrăcate în argint.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Cum va arăta

ZIUA DE MÂINE

MIHAELA DOROBANŢU

Momentul tragediei absolute a lemurienilor este asociat de multe ori cu cel al debutului istoriei popoarelor şi populaţiilor care se numesc „americanii nativi". Sunt oameni care au trăit pe Terra şi ai căror descendenţi mai trăiesc şi astăzi, pentru care „a ieşi din pământ" este o expresie care trebuie interpretată în sensul literal al cuvântului...

Existenţa „continentelor pierdute" este departe de a fi o simplă invenţie a autorilor S.F. – ea a fost semnalată inclsuiv de naturaliştii care au studiat Pământul din punctul de vedere al interesului paleontologiei şi antropologiei. Continentul, a cărui existenţă ei au dedus-o din datele pe care le aveau, era localizat exact în zona în care sunt plasate Lemuria şi ţara MU. Numele de „Lemuria" îi aparţine englezului Sclater şi provine de la antropoidul, sau familia de antropoizi cu acelaşi nume care, conform ipotezelor expuse de Ernst Haeckel în celebra sa Istorie Naturală a Creaţiei, s-ar fi dezvoltat pe acest continent. Aceasta într-o vreme când Asia centrală şi de nord, întreaga Europă şi cea mai mare parte a Africii şi Americilor de astăzi se aflau încă sub ape...

Într-o carte dedicată „Evoluţiei divine", Edouard Schuré citează estimări ale cercetătorilor care apreciază durata Lemuriei la 4-5 milioane de ani. Un pământ populat, cum îl descrie un alt englez, Scott Elliot, în cartea sa „Lost Lemuria", cu... întreaga grădină zoologică cu care ne-a obişnuit Jurassic Park! De la arborii uriaşi şi mlaştinile fierbinţi, la animalele de pradă ale căror dimensiuni depăşeau 10-15 metri.

Şi totuşi pentru locuitorii acestui continent a venit acea „zi de mâine" care le-a schimbat pentru totdeauna viaţa. Memoria acestei experienţe s-a încercat să fie transmisă peste timp. Nu neapărat sub formă de informaţie – uneori o întâlnim sub formă de convingeri, de un fel de înţelepciune a noastră interioară, spirituală. Nu poate fi vorba de religie aici, sau de convingeri religioase, pentru că acestea s-au format, se pare, doar după consumarea cataclismului lemurian. Inclusiv ca un fel de a fixa şi transmite experienţele şi cunoaşterea care de la ei încoace sunt integrate la nivelul cel mai fundamental al structurii noastre intelectuale şi spirituale.

Dar astăzi? Va trebui să facem şi noi faţă unui astfel de cataclism? Vom reuşi? – şi dacă da, cum şi la ce nivel – să prelucrăm şi să integrăm aceste informaţii, cunoaşterea aparent pierdută despre care vorbeam? Cum va arăta ziua *noastră* de mâine? În loc de un răspuns care, oricum, ar fi foarte greu de construit şi de oferit, iată cuvintele cu care Edouard Schuré încheie capitolul dedicat Lemuriei în amintita sa lucrare: „Totuşi, o elită a rasei lemuriene se refugiase la extremitatea de apus a contientului lemurian, sub conducerea unui Manu, sau călăuză divină. De aici, această elită a putut ajunge în Atlantida, pământul încă virgin şi acoperit de verdeaţă care cu puţin timp în urmă ieşise din ape şi unde urma să se dezvolte o nouă rasă şi prima civilizaţie omenească"...

Problema zilei de mâine a oricărei civilizaţii este poate în acelaşi timp cea a localizării unei noi Atlantide...

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

„Cei cinci" de la CAMBRIDGE

Mediile diplomatice au fost o ţintă predilectă şi nu prea dificilă pentru K.G.B.

Concluzia este confirmată de numeroase cazuri descoperite de multe state ale lumii (în primul rând au fost avute în atenţie marile puteri, deci cei mai importanţi inamici potenţiali, aşa cum o demonstrează şi cazul celor şase britanici (Burgess, Maclean, Philby, Blake, Blunt, Cairncross).

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

◆ ***Burgess,*** în 1950, era prim-secretar al Ambasadei Marii Britanii la Washington; *Maclean,* în acelaşi an este şeful departamentului pentru America la „Foreign Office". Informaţiile furnizate sovieticilor sunt de valoare maximă. Între altele, din fotocopii ale diverselor documente în legătură cu războiul din Coreea rezultă că mai mulţi consilieri de la Departamentul de Stat au interzis efectuarea de atacuri aeriene în profunzime, în spatele liniilor nord-coreene. Datorită spionajului, acest război se va prelungi, iar pierderile americane vor creşte de la 35000 de morţi, în prima etapă, la peste 200000, în total.

◆ În acelaşi caz ***Kim Philby,*** graţie calităţilor sale deosebite, ocupa în 1941 funcţia de şef al Secţiei a V-a S.I.S. ce avea ca zonă de acţiune Peninsula Iberică. În fapt, conducerea „Secret Intelligence Service" îl considera unul dintre cei mai buni oameni pe care îi avea. El acţionează ca un as al contraspionajului, dovedeşte, cu ajutorul ruşilor, un fler extraordinar şi identifică mai mulţi agenţi secreţi ai nemţilor în Spania. În 1946, regele George al VI-lea îi înmânează personal o înaltă distincţie drept recompensă.

Activitatea S.I.S. se îmbină cu cea a structurilor diplomatice. În 1946 Philby este numit prim-secretar al ambasadei engleze din Turcia. Trei ani mai târziu este numit prim-secretar la Ambasada Marii Britanii din Washington unde va menţine o legătură directă cu directorul C.I.A. Îl solicită chiar americanii. Este momentul de apogeu al carierei sale. În baza informaţiilor lui, K.G.B.-ul trimite la moarte zeci de agenţi ce acţionau împotriva U.R.S.S.

◆ ***George Blake*** a fost viceconsulul Marii Britanii în Coreea. Se susţine că ar fi denunţat K.G.B.-ului peste 400 de agenţi occidentali ce lucrau în Europa de Est şi că ar fi transmis sovieticilor tone de dosare referitoare la sistemele de ascultare engleze şi codurile folosite.

◆ ***Anthony Blunt*** a fost descoperit în anul 1970. Nu este judecat, apreciindu-se că un proces ar dezvălui multe secrete ale diplomaţiei britanice şi ale S.I.S.

Timp de 20 de ani (1940-1960) el a informat K.G.B.-ul în legătură cu toate acţiunile iniţiate de englezi în fostele ţări socialiste europene, transmiţând date cu caracter militar, politic, ştiinţific şi economic. Specialiştii englezi apreciază că o veritabilă armată n-ar fi putut provoca pierderi mai mari Marii Britanii. Deşi a fost demascat şi şi-a recunoscut faptele, Sir Anthony Blunt a fost menţinut în serviciul Coroanei în calitate de principal conservator al colecţiilor de artă ale palatului Buchingham.

◆ ***John Cairncross*** lucra, încă din 1936, pentru „Foreign Office", iar mai apoi la M.I.5. În 1943 a transmis ruşilor planurile ofensive germane, date despre preocupările americanilor de fabricare a bombei atomice, precum şi multe tone de documente.

DRAGOSTE...
cu greutate!

Când Boyd Neill din Australia a câştigat în anul 1983 suma de 80000 de dolari la loterie, tot ce şi-a dorit a fost să se bucure de bani şi cum dusese o viaţă plină de privaţiuni, mai tot timpul înfometat, s-a gândit... să-şi mănânce banii! Aşa că şi-a cheltuit efectiv o mare parte din ei pe mâncare. Rezultatul? În doar câţiva ani a devenit, la 41 de ani unul din cei mai graşi oameni din lume: peste 375 kg!

„Greutatea mea este condamnarea mea la moarte – din cauza ei sunt atât de nefericit..." Aceasta este declaraţia pe care a tot făcut-o, inclusiv la un show de televiziune unde a fost invitat să vorbească despre problemele „graşilor".

Ei bine, întâmplarea a făcut însă ca acest show TV să fie privit de Kristi Zanardi, o „slăbănoagă" de 21 de ani şi de numai 50 kg, cum avea să spună mai târziu Boyd amuzat, al cărei vis era să devină infirmieră. Kristi este impresionată de povestea lui Boyd şi se hotărăşte să-i telefoneze. După o conversaţie care părea că nu se mai sfârşeşte, cei doi hotărăsc să se întâlnească, şi Kristi, care observase că Boyd locuia în oraşelul vecin, se duce la el. Ce-i drept era oarecum îndoită, pentru că era convinsă că la asemenea „dimensiuni", el trebuie să aibă o figură respingătoare. Şi ce găseşte? Un om plin de farmec, pus mereu pe glume şi gata de orice sacrificiu pentru cineva pe care să-l poată iubi.

Se îndrăgostesc instantaneu şi, în ciuda tuturor diferenţelor imaginabile, se hotărăsc imediat să trăiască împreună. „Mi-a spus la telefon despre visele ei, eu i-am povestit despre viaţa mea, cum am ajuns să fiu nevoit să suport tortura acestui corp gigantic" – „M-a făcut să zâmbesc, mi-a spus... glume copioase: are un desăvârşit simţ al umorului". Acestea sunt declaraţiile celor doi, fiecare mai surprins decât celălalt de pasiunea care s-a născut între ei. Kristi îl ajută să ţină cura de slăbire cea mai potrivită şi chiar s-au hotărât ca Boyd să se interneze pentru a fi permanent sub supraveghere medicală: „De data aceasta o am pe ea, pe Kristi – ea este inspiraţia mea. Niciodată nu am fost mai fericit. Sunt hotărât să merg până la capăt." Adică să nu ajungă să-l concureze pe americanul Jon Minnoch care, în 1978 când a murit, era cel mai gras om din lume: peste 700 de kilograme! „Suntem ultimul cuplu total nepotrivit din lume!", spune Boyd, dar este gata de orice sacrificiu pentru a nu mai fi aşa... *(M.D.)*

O sabie cu ghinion

Un motociclist turc se grăbea să ajungă acasă după ce făcuse o vizită bunicului. Acesta îi dăruise o sabie de familie, pe care tânărul şi-o dorise dintotdeauna. Era un adevărat obiect de artă, cu mânerul de argint, realizat cu o lucrătură admirabilă. Fiind o sabie de paradă, bunicul o dăruise nepotului fără indicaţii speciale. La o intersecţie, tânărul era cât pe ce să fie lovit de o furgonetă. Evitând accidentul în ultimul moment, se opri pentru o discuţie „amicală" cu şoferul furgonetei. La un moment dat, simţindu-se în stare de inferioritate, tânărul smulse din teacă sabia şi începu să o agite în aer. Din nefericire, deşi obiect de paradă, sabia avea vârful suficient de ascuţit ca să-l rănească serios la mână pe interlocutorul stăpânului ei. Rănitul a avut nevoie de spitalizare, iar posesorului armei i-a fost teribil de greu să demonstreze că sabia îi aparţine şi nu a fost furată dintr-un muzeu. *(I.S.)*

Oamenii care sfidează
APA

Principalii adversari cu care mediul acvatic îi întâmpină pe temerarii scufundători sunt lipsa oxigenului (respirabil de către om) şi presiunea ce creşte proporţional cu adâncimea. Termenul generalizat pentru cei ce

înfruntă aceste obstacole este de *apneişti (de la grecescul pnein=respiraţie)*, însemnând cei ce-şi ţin respiraţia, cu alte cuvinte nu folosesc tuburi de oxigen.

APNEISM STATIC

Francezul Andy Le Sauce (din Insulele Réunion) face parte dintr-un club select de apneişti, ai cărui membri stau sub apă fără să respire cel puţin cinci minute. Dar Andy (în prim-plan, în fotografie) a reuşit recordul mondial de 7 minute şi 23 de secunde, într-o piscină de trei metri adâncime.

APNEISM DINAMIC DE ADÂNCIME

Italianul Umberto Pelizzari este

Andy Le Sauce

deţinătorul unei performanţe incredibile, dacă reuşita lui n-ar fi fost imortalizată de o cameră de luat vederi. Fără rezervor de oxigen, Umberto a coborât sub apa mării, pe o tijă ce-i indica adâncimea şi cu ajutorul unei greutăţi fixate de picioare, până la nivelul de 131 metri de la suprafaţă. Presiunea corespunzătoare a apei este la acea adâncime de 10-11 atmosfere.

Umberto Pelizzari

La femei, recordul aparţine temerarei scufundătoare cubaneze Deborah Andollo, care a coborât până la 62 de metri sub nivelul mării, fără a suferi vreo afecţiune pulmonară, cerebrală sau a inimii. *(P.I.)*

■ **Pe banii contribuabililor germani**

„CONCEDII DE ODIHNĂ" pentru deţinuţi

Autorităţile germane sunt foarte sensibile faţa de infractorii condamnaţi la închisoare cu un comportament agresiv. Pentru a-i îmblânzi, directorul unei închisori din Köln a selectat un lot de 11 infractori recidivişti recalcitranţi pentru a le oferi o săptămână de vis într-o staţiune montană din Austria unde au participat la cursuri de schi şi la drumeţii prin împrejurimi. Deţinuţii, bine păziţi, s-au simţit în al nouălea cer în paradisul montan, comportându-se ca nişte oameni cu scaun la cap. Atitudinea lor ireproşabilă nu i-a convins însă pe gardieni care ştiau că, o dată reîntorşi în penitenciar, deţinuţii le vor crea din nou probleme. La puţin timp după această vacanţă finanţată de Ministerul de justiţie, care a costat nu mai puţin de 11000 de dolari, deţinuţii au intrat în greva foamei pentru că cererea lor de a-şi petrece un alt concediu pe litoralul mediteranean le-a fost respinsă. Orice s-ar spune, nemţii sunt foarte inventivi în lupta pentru combaterea infracţionalităţii. *(D.M.)*

Ingeniozitate

UN ZBURĂTOR
colindă prin oraş

Nick Snyder este un american cumsecade pe care soarta l-a vitregit cumplit de mai multe ori. Între 21 şi 27 de ani, Nick a suferit nu mai puţin de patru accidente de circulaţie în oraşul său natal, Detroit. În trei cazuri a fost lovit de maşini (el fiind pieton), iar ultima oară, aflat la volan, a intrat zdravăn într-un copac, încercând să evite un copil ce-i răsărise brusc în faţă. După toate aceste întâmplări nefericite, în urma cărora a zăcut aproape nouă luni prin spitale), Nick s-a hotărât să circule altfel prin oraş. Fiind de meserie mecanic auto, el s-a apucat să-şi construiască un vehicul zburător foarte uşor de manevrat printre uriaşele clădiri citadine. În câteva săptămâni el a pus la punct ceea ce s-ar putea numi o paraşută cu motor sau un paraplan. Este vorba de un scaun prins de un schelet metalic cu trei roţi, având două motoraşe de numai 15 cai-putere, care acţionează o elice. De aparat este prinsă o paraşută dreptunghiulară. Locuind la marginea oraşului, dar având serviciul în centru – unde furnicarul circulaţiei este infernal – inventatorul s-a zbătut mult timp să obţină autorizaţia necesară neobişnuitului său traseu aerian şi aterizării pe acoperişul unei clădiri cu 24 de etaje.

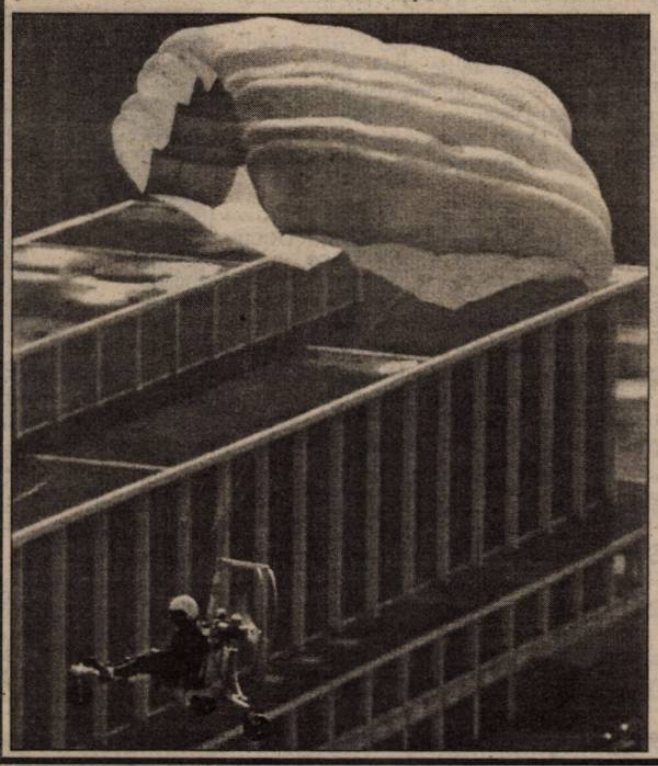

În cele din urmă, Nick Snyder nu numai că a obţinut permisiunea de zbor, dar a şi început să facă şi curse demonstrative şi de agrement. Foarte mulţi locuitori ai Detroit-ului doresc să zboare cu paraşuta cu motor, evident, în afara urbei. Ingeniosul pilot a strâns foarte mulţi bani şi şi-a înfiinţat un „Club al pietonilor aerului". Mai mult, combustibilul folosit la motoraşe este unul nepoluant, pe bază de alcool şi ulei de rapiţă... Oare la noi ar putea fi posibilă o astfel de experienţă? *(P.I.)*

■ **Condamnat la 20 de ani închisoare pentru o presupusă crimă**

A trăit cinci luni de INFERN

Guy Cordier de 41 de ani, din Grenoble (Franţa), a fost condamnat de un tribunal din Haiti la 20 de ani de închisoare sub acuzaţia că şi-a ucis soţia, Chantal. De ce din Haiti?

Aventura familiei Cordier a început în 1997, când Guy a lichidat propria afacere din Grenoble, oraş în care simţea că se sufocă, a cumpărat o ambarcaţiune pe care a botezat-o „Speranţa" şi a plecat împreună cu soţia şi cele două fiice ale lor, Sabine şi Laura, într-o lungă călătorie: Corsica, Sardinia, Cipru, Israel, Liban, Egipt, Miami, Caraibe. Au vândut ambarcaţiunea, au cumpărat alta mai mare, au botezat-o „Alouette" (Ciocârlia) şi au luat direcţia Saint-Martin. O furtună i-a obligat însă să se oprească la Tiburon, în Haiti, unde au fost atacaţi de un grup de piraţi format de vreo sută de oameni, care sperau că e vorba de un transport de cocaină. Singura scăpare a familiei Cordier a fost fuga. Au pierdut atunci tot ce aveau. Guy a fost nevoit să-şi caute de lucru pentru a face rost de bani şi a găsit o slujbă pe l'Île à Vache, în apropiere de Cayes. L-a angajat un francez ca şi el, care construia un complex hotelier în acea regiune. Salariul era suficient de mare ca familia Cordier să poată spera că vor strânge banii necesari plecării. Dar, Chantal, traumatizată de atacul ambarcaţiunii lor, de situaţia în care se afla familia ei, a rămas prizoniera unei pregnante stări de depresie. Îşi petrecea zile în şir pe mal, privind în gol spre orizont. Se învinovăţea tot timpul şi plângea. În noaptea de 24 spre 25 iunie 2000, a înghiţit un flacon de barbiturice, a plecat pe faleză şi, de la 25 de metri înălţime s-a aruncat în gol. Guy a găsit-o dimineaţa. Poliţia şi, ulterior, justiţia, au exclus însă varianta sinuciderii şi l-au acuzat pe Guy de crimă.

În Haiti, sinuciderea este încă un subiect tabu. S-a mers pe ideea că femeia era albă, avea un soţ şi copii, era suficient de bogată ca să-şi permită călătorii până la capătul lumii, deci era fericită, n-avea motive să-şi ia viaţa. N-au vrut să ia în consideraţie nici faptul că Chantal lăsase un bilet în care spunea: „Moartea mea este o sinucidere. Îmi cer iertare." Martorii care ştiau că Chantal era depresivă şi că lua de obicei pastile n-au contat nici ei. Haitienii n-au acceptat drept cauză a unei posibile sinucideri o boală des întâlnită în rândul celor care au trăit o viaţă întreagă la oraş. S-au folosit în schimb de faptul că în trecutul lui Guy existau câteva „pete negre": cândva, la Grenoble, fusese acuzat că, într-un acces de furie, a sechestrat un funcţionar care venise cu ordin de sechestru de bunuri pentru impozite neplătite la timp; apoi, undeva într-o carte găsită în casa lui Cordier, acesta scrisese printre alte adnotări: „poţi să ucizi din dragoste". În cele din urmă, Guy Cordier a fost condamnat la 20 de ani de detenţie. A fost trimis în închisoarea din Cayes. „Am trăit ca un animal, povesteşte Guy. Împărţeam o celulă cu alţi opt deţinuţi, fiecăruia îi revenea o suprafaţă de 0,78 metri pătraţi. Dormeam pe o saltea umedă pusă direct pe jos, primeam o gamelă de orez pe zi, pusă pe jos, lângă un vas destinat nevoilor fiziologice." A executat cinci luni de detenţie după care a fost eliberat, pentru că s-a ajuns la concluzia că a fost o eroare judiciară. Cum a fost posibil?

În acest caz aberant, s-au implicat în cele din urmă o mulţime de factori: medicul ambasadei franceze în Haiti, presa franceză, un comitet de susţinere a lui Guy Cordier format la Grenoble, reprezentanţi de nivel înalt ai justiţiei franceze. În ciuda acestei experienţe triste, Guy nu visează acum la altceva decât să plece din nou cu fetele lui pe mări şi oceane... *(A.P.)*

Săptămâna 16 - 22 martie

TVR 1

VINERI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Craiova 14.15 CiberFan 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.30 Drepturile omului 17.35 Ai carte, ai parte 18.15 Serial: „Pasiuni" 19.00 O vedetă... populară 20.00 Jurnal 20.45 Bravo, bravissimo! 22.15 Serial: „Îngerul întunecat" (ep. pilot) 0.00 Intelectul şi puterea.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Cântec în zori" 8.30 Desene animate 8.55 Film: „Biblia: Solomon" (coprod., 1997, partea I) 11.00 Drumul spre Europa 12.30 Casa mea 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Fotbal: Oţelul Galaţi – FCM Bacău 15.45 Arca Marinei 17.15 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Jackie Chan, pilot de curse" (Hong Kong, 1995) 22.10 Serial: „Amy" 23.10 Film: „Lulu" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.05 Tezaur folcloric 14.00 Fotbal: Rapid Bucureşti – Dinamo Bucureşti 15.50 Doc.: „Titanica" 17.05 Debut 50 Plus 18.25 Film: „Theodore Rex" (SUA, 1995). Cu: Whoopi Goldberg 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Escrocherii financiare" (M. Britanie, 1999) 22.45 Fotbal Show.

WHOOPI GOLDBERG
ROMÂNIA 1
duminică, 18.25

LUNI 7.00 Telematinal 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.15 Infomania 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Kronika 18.15 Serial: „Pasiuni" 19.00 Impas în doi 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Scrut pe doi 23.15 Memoria exilului românesc 0.00 Teatru Naţional TV prezintă: „Războiul domnului de Beaumarchaies".

MARŢI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.35 Pentru dv., Doamnă! 18.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Mr. Magoo: Chior să fii, noroc să ai!" (SUA, 1997). Cu: Leslie Nielsen 23.00 Videoteca veselă 23.45 Lumea dansului.

MIERCURI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 14.30 Oameni ca noi 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.35 Vino să vezi! 18.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Districtul" 21.45 Recurs la morală 23.15 Film: „Pumnul de fier" (SUA, 1986). Cu: Sylvester Stallone.

JOI 7.00 Telematinal 11.00 TVR Cluj 12.00 TVR Iaşi 13.00 TVR Timişoara 14.15 Infomania 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Convieţuiri 17.35 Medicina pentru toţi 18.15 Campionatul mondial de patinaj artistic 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorii" 21.50 Scurt pe doi 23.20 Film: „Crime şi secrete: Moartea unei fete nevinovate" (Italia, 1999, partea I).

TVR 2

VINERI 7.00-12.50 Reluări 13.20 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.45 E dreptul tău! 18.00 Reforma la bani mărunţi! 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Teatrul TV: „Muşatinii III" 20.30 Dezastre 21.05 D'ale lu' Mitică 22.10 Serial: „Misiune pe chei" 23.15 Film: „Păcătoşii" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 11.00 Serial: „Wishborne" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 Pe urmele dinozaurilor 14.40 Planeta singuratică 15.35 Secretele modei 16.30 Serial: „E timpul să mă mărit!" 17.00 Top TVR2 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" (ep.1) 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 19.15 Televiziunea, dragostea mea! 20.20 Cinematograful, o istorie vie 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.40 Serial: „Jonathan Creek" 22.40 NBA Action 23.15 Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Wishbone" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.00 Documentar: „Kideo" 14.05 În numele sportului 14.40 Splendorile naturii 15.45 Serial: „Star Trek Voyager" 16.35 Documentar: „Corpul uman" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Soţii şi fiice" (ultimul ep.) 19.45 Atenţie, se cântă! 21.00 Film: „Hărţuirea" (Franţa, 1997) 22.35 NBA: Orlando – L.A. Lakers.

LUNI 7.00-13.35 Reluări 14.10 Desene animate 15.35 Film: „Fiice şi soţii" (r) 17.15 Ţara de piatră 18.15 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal TVR 2 19.15 Toţi, împreună 20.00 Lumea de mâine 21.00 Obsesia vitezei 22.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „Profesionistul" de Dusan Kovacevic.

MARŢI 7.00-12.00 Reluări 12.45 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.15 Călătorind prin ţară 17.45 Patrimoniu 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Pragul de sus 22.40 Film: „Masca de argint" (România, 1985). Cu: Florin Piersic, Marga Barbu, Alexandru Repan.

MIERCURI 7.00-11.45 Reluări 12.35 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.15 Arta apărării 18.00 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Pe muchie de cuţit 22.00 Răscruci 22.45 Film: „Iubeşte-ţi duşmanul" (Italia, 1999).

JOI 7.00-12.00 Reluări 12.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.40 Tribuna partidelor parlamentare 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.15 Misterele vechilor oraşe: Bistriţa 17.45 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Ora adevărului 22.45 Concert Tori Amos 23.30 Festivalul de circ de la Massy, ediţia a VIII-a.

Prima TV

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Predator 2" (SUA, 1990) 2.00 Film: „Un trup perfect" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Diana, o prinţesă îndrăgostită" (SUA, 1996) 0.00 Film: „Expertul" (SUA).

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice 8.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 12.00 Stil (r) 13.00 Film: „Reposedată" (SUA, 1990). Cu: Linda Blair, Leslie Nielsen 16.00 Copiii spun lucruri trăsnite (r) 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Real Tv 21.00 Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 1984) 23.00 Film: „Povestiri din criptă" (SUA, 1991). Cu: Brad Pitt.

LUNI 8.00 Prima Mix! 13.30 Tradiţii 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Ultima bătălie" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Dame.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 13.30 Exploziv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Film: „Piciorul meu stâng" (coprod., 1989). Cu: Daniel Day-Lewis 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cinemagia 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Menajera" (SUA, 1987).

JOI 8.00 Prima Mix! 13.30 Creaturi sălbatice 14.30 Cronica cârcotaşilor (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

DANIEL DAY-LEWIS
PRIMA TV
marţi, 20.00

acasă

VINERI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 7.30 – 14.00 Reluări 14.30 Serial: „Dex, mascatul" 15.00 Serial: „Al şaptelea cer" 16.00 Doctorul casei 16.30 La casa de vis 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Spune drept 18.00 Viaţa bate filmul 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile săptămânii 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Film: „Isadora" (Anglia, 1968) 0.00 Chef de chef.

DUMINICĂ 7.30 – 14.00 Reluări 14.30 Serial: „Dex, mascatul" 15.00 Serial: „Al şaptelea cer" 16.00 Acasă la români 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Ia-mă acasă! 18.00 Chef de chef 19.00 Film: „Tenebrele nopţii" (SUA, 1998). Cu: Peter Strauss 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Fotbal Il Calcio.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

MIERCURI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

ORNELA MUTI
PRO TV
sâmbătă, 15.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile Pro Tv 9.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Spirit de echipă" 11.30 Film: „Prietenie periculoasă" (coprod., 1988) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „El Mariachi, trubadurul" (coprod., 1992) 0.30 Serial: „Echipa condamnaţilor" 1.30 Film: „În tabere opuse" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 9.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 10.00 Serial: „Hyperion Bay" 11.00 Serial: „Familia Hughley" 14.15 Serial: „Dharma şi Greg" 14.50 Formula 1 15.00 Film: „Un avocat cu probleme" (Italia, 1997, partea a II-a). Cu: Ornela Muti 17.00 Fotbal: FC Naţional – Rocar Bucureşti 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Robin Hood: bărbaţi în izmene" (SUA, 1993) 23.50 Serial: „Suflete pierdute" (ultimul ep.) 0.45 Serial: „La limita imposibilului".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Formula 1 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" (ultimul ep.) 14.00 Film: „Terapia minciunii" (Franţa, 1995) 15.50 Film: „O femeie de onoare" (Franţa, 1996, partea a II-a) 17.30 Marcă înregistrată 18.00 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Fotbal: Steaua – Petrolul 23.00 Procesul etapei.

LUNI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 11.30 Serial: „Spirit de echipă" 12.00 Film: „Clubul monştrilor" (SUA, 1987) 14.15 Film: „Deosebiri ireconciliabile" (SUA, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 De la om la om 21.30 Urmărire generală 22.00 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Echipa condamnaţilor".

MARŢI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Spirit de echipă" 12.25 Film: „Secta periculoasă" (Franţa, 1994) 14.15 Film: „Nebunie în toată regula" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Echipa condamnaţilor" 1.15 Film: „Crimă în alb-negru" (SUA, 1990).

MIERCURI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Spirit de echipă" 12.25 Film: „Trei zile de coşmar" (SUA, 1985) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Echipa trăsnită" (SUA, 1990). Cu: Gene Hackman 22.00 Film: „Curentul ucigaş" (SUA, 1988) 0.15 Serial: „Echipa condamnaţilor" 1.15 Film: „Victime inocente" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Bani de buzunar 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Spirit de echipă" 12.25 Film: „Replica trecutului" (M. Britanie, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Justiţia viitorului" (SUA, 1987). Cu: Arnold Schwarzenegger 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Echipa condamnaţilor" 2.15 Film: „Credinţă regăsită" (SUA, 1999).

Antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Fără onoare" (SUA, 1998). Cu: Charlie Seen 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Încă o sâmbătă seara" (SUA, 1986) 3.00 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.00 Film: „Fustangiul" (Franţa, 1978) 7.30 Film: „Hiena neînfricată II" (Hong Kong, 1980) 9.00 Fir întins 10.00 Roata de rezervă 11.30 Documentar 14.30 Film: „Răscumpărarea" (SUA, 1982). Cu: Tom Selleck 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Sheena" (ep.1) 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.00 Film: „Jocuri mortale" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „Dezvăluiri intime" 0.30 Serial: „Zonele plăcerii" 1.00 Film: „Moştenirea" (SUA, 1998). Cu: David Hasselhoff.

DUMINICĂ 6.30 Film: „Regele Lear" (SUA, 1971) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 De vorbă cu Adrian Păunescu 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Amazon" 19.00 Observator 19.45 Film: „Bugsy" (SUA, 1991) 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Confesiunea" (SUA, 1999). Cu: Alec Baldwin.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.45 Film: „Perspectiva unei crime" (M. Britanie, 1985). Cu: Roger Moore 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 14.00 Film: „Ea trebuie să dispară" (Franţa, 1997) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Secrete întunecate" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Maloney" 14.00 Film: „În ritm de dans" (SUA, 1985) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ishtar" (1987). Cu: Isabelle Adjani 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.45 Serial: „Elena, viaţa mea" 12.30 Serial: „O pacoste de frate" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 2.30 Serial: „În slujba legii".

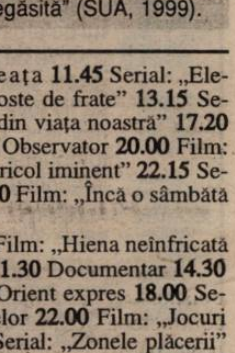

ALEC BALDWIN
ANTENA 1
duminică, 1.00

tele 7 abc

VINERI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-11.30 Reluări 14.45 Documentar 16.00 Domino 17.00 Emisiune muzicală 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.00 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino (r) 13.00 Weekend ABC 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club ABC 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Emisiune muzicală 0.00 Lumea misterelor.

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală 10.00-14.45 Reluări 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală 12.00 Cutia muzicală 13.00 Emisiune muzicală 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 La puterea a doua 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Offsaid 0.00 Ora unu a venit.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală 11.30 La puterea a doua (r) 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.30 Documentar 22.00 Lumea serviciilor secrete 1.00 Emisiune muzicală.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-15.15 Reluări 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 Emisiune muzicală 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 1.00 Emisiune muzicală.

JOI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 13.45 Cutia muzicală 14.45 Documentar 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 Emisiune muzicală 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 1.15 Emisiune muzicală.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

FILMUL care „a ucis" un regizor și un cuplu

După destrămarea cuplurilor Bruce Willis – Demi Moore și Alec Baldwin – Kim Basinger, mai tinerii Tom Cruise – Nicole Kidman, căsătoriți în urmă cu 11 ani, păreau să-și merite pe deplin faima de protagoniști ai uneia dintre cele mai solide familii de actori de la Hollywood. Poate tocmai de aceea, vestea hotărârii lor de a se despărți a venit ca o lovitură de teatru. Care putea să fie motivul de vreme ce niciodată nu s-a vorbit, nici măcar în cea mai puțin respectabilă revistă de scandal, despre vreo infidelitate, ceartă răsunătoare sau neînțelegere între cei doi actori aflați printre preferințele de vârf ale milioanelor de spectatori? Ce i-a determinat să distrugă mitul conviețuirii lor perfecte? Pe lângă faptul că sunt frumoși, bogați și celebri, și că sunt părinții a doi copii reușiți (chiar dacă sunt adoptați), protagoniștii acestui cuplu demn de invidiat au declarat de câte ori au avut prilejul cât de mult se iubesc și cât de norocoși sunt că se au unul pe celălalt. Dar iată că, brusc și cu seninătate, anunță ca, de comun acord, au hotărât să se despartă pentru că obligațiile profesionale și perspectivele carierei fiecăruia dintre ei i-a îndepărtat unul de altul. Evident, nimeni n-a fost dispus să înghită această explicație oficială, dar... prea de tot superficială. Așa că timpul a fost dat înapoi, în încercarea de a fi identificate motivele, dacă nu sută la sută reale, măcar mai plauzibile. Să fi fost vorba doar de o căsătorie de conveniență, cum s-a insinuat uneori?

Iubirea venită din cer

Sandra Bullock povestește: „Eram împreună cu Nicole Kidman în insulele San Juan (Seattle), în cea de-a doua săptămână de turnare la «Practical Magic». Pe platoul de filmare, la un moment dat, echipei i-a fost atrasă atenția de către un zgomot deranjant ce părea să vină de la un avion ce zbura la joasă altitudine. După puțin timp, la volanul unei banale mașini de închiriat, și-a făcut apariția, cu un imens buchet de flori în mână și zâmbetul lui de 20 de milioane de dolari, Tom Cruise. Aterizase cu avionul personal pe o pistă nu prea îndepărtată de locul de filmare și se grăbise să o vadă pe Nicole Kidman, la locul de muncă. Îmi amintesc că toate fetele au fost atunci la pământ. A urmat un week-end în care nimeni nu i-a văzut pe cei doi decât împreună, manifestându-se ca niște adevărați îndrăgostiți. Când Tom Cruise a trebuit să plece, a trecut cu avionul pe deasupra platoului de filmare pentru a-și lua un romantic adio. Fetele care au asistat la această scenă aveau lacrimi în ochi. Dacă asta înseamnă căsătorie de conveniență, mi-ar plăcea să fiu măritată cu un asemenea bărbat și lucrurile să se întâmple așa."

În ciuda celor povestite de Sandra Bullock, în aceeași săptămână, o publicație americană afirma un fapt incredibil pentru mulți admiratori ai cuplului: căsătoria dintre Tom Cruise și Nicole Kidman este departe de imaginea pe care o afișează.

Punct și fără lacrimi

Anunțul sec, formulat într-un limbaj de avocat obișnuit parcă numai să încheie și să rezilieze... contracte, a lichidat în câteva fraze o căsătorie de peste 10 ani. Iar protagoniștii „afacerii" nu au vărsat lacrimi, nu și-au aruncat acuze, nu s-au învinuit reciproc, nici măcar nu au pretins că suferă, așa cum se obișnuiește la Hollywood. Cât de adevărate au fost vechile declarații? Tom Cruise: *„Lumea crede că actorii sunt incapabili să trăiască împreună, dar eu nu-mi imaginez viața fără Nic".* Nicole Kidman: *„Căsătoria noastră are deja nouă ani, deci am trecut de cei șapte ani fatidici. Când reușești să iubești și defectele celuilalt poți să te simți cu adevărat în siguranță. Nu știu ce m-aș face fără Tom. Suntem atât de apropiați, încât fiecare poate să termine fraza celuilalt. Ne înțelegem fără vorbe".* Tom Cruise: *„Când am citit scenariul la «Jerry Maguire», am plâns la ultima replică în care se spune: «Tu mă completezi». Este exact ceea ce simt în relația cu Nic".*

Zilele tunetului nu anunțau furtuna

Tom și Nicole s-au întâlnit în 1990, pe platoul de filmare la „Zilele tunetului". Șase luni mai târziu, odată cu sărbătorile de iarnă, având-l drept martor pe Dustin Hoffman, cei doi s-au căsătorit în Colorado, unde ulterior aveau să-și cumpere un castel. Deși cei ce se ocupau de imaginea lui Tom Cruise, deja celebru pe-atunci, s-au străduit imediat să țeasă povești uimitoare despre iubirea ce i-a unit pe cei doi, unii s-au înverșunat să-i vadă ușor nepotriviți și să se întrebe dacă nu cumva roșcata australiancă are nevoie de un star lângă ea pentru a urca mai ușor treptele carierei. Presa s-a așezat la pândă gata să vâneze cea mai mică greșeală. Dar anii au trecut și nici un nor n-a apărut la orizont, ba mai mult, Nicole Kidman și Tom Cruise au intrat pe lista celor mai solide cupluri de la Hollywood. Intrigată, din când în când mass-media a găsit normal să insinueze că așa-zisa „relație perfectă" poate avea o singură explicație: căsătoria de conveniență, din pur interes. El, pentru a-și masca homosexualitatea, ea, pentru a face mai ușor carieră. Un timp, cuplul n-a reacționat, protagoniștii și-au văzut de viața lor, au înfiat o fetiță și un băiat și au continuat să afișeze imaginea unei familii extrem de fericite. La moartea Lindei McCartney s-au arătat foarte afectați și au declarat că au considerat cuplul pe care aceasta l-a format cu Paul McCartney un model pentru ei. Susțineau într-una că nu pot trăi unul fără altul și felul cum își organizau viața părea să fie un argument în stare să închidă gura oricărui clevetitor. Își alegeau filmele în așa fel încât datele și locurile de turnare să nu-i oblige să stea departe unul de celălalt mai mult de 15 zile. Dacă acest lucru nu era posibil, Tom zbura cu jet-ul personal la soția lui. Totul părea perfect.

Un film le-a schimbat viața

E vorba de „Eyes Wide Shut", filmul lui Stanley Kubrick, povestea unui cuplu în declin. A fost proba de foc la care se pare că Tom și Nicole n-au rezistat.

Când Stanley Kubrick s-a hotărât să facă filmul, a avut clar în minte ce vrea: un cuplu real de actori, căsătoriți de ceva vreme. Inițial, s-a gândit la Alec Baldwin și Kim Basinger, dar până la urmă i-a preferat pe Tom Cruise și Nicole Kidman. Cine n-ar fi dorit să joace într-un film al lui Kubrick!. E de înțeles că fără să fi citit scenariul Cruise a spus da. Dar, din momentul în care și-au dat acordul, cei doi actori știau că pornesc într-o lungă călătorie. Kubrick, unul dintre ultimele mari genii ale cinematografiei mondiale, avea faima că nu termină un film atâta timp cât nu iese cum vrea el. Numele lui era de mult legat de anecdote în care se spunea că a reluat de 60, 80 sau 100 de ori o simplă deschidere de ușă... În plus, avea mania de a nu deconspira nici măcar actorilor ceea ce avea el de gând să facă. Așadar, Nicole și Tom știau un singur lucru: că filmările vor avea loc la Londra și că pot dura... oricât. Au închiriat deci o locuință la Londra și abia apoi au aflat ce voia Kubrick de la ei: să-și pună sufletul pe tavă, să-și lase subconștientul să se exprime, sub lupa regizorului care explorează, disecă, decortică relația unui cuplu.

Față-n față cu adevărul

Kubrick se înșelase când a ales. Filmările aveau să dureze cu mult chiar și peste așteptările ultra-pretențiosului regizor: 26 de luni, un timp de Cartea Recordurilor pentru acest gen de film. S-a vorbit în mass-media la vremea respectivă de lipsa de senzualitate a cuplului, de inabilitatea protagoniștilor în scenele erotice. S-a afirmat că regizorul a fost nevoit să-și instruiască actorii cu ajutorul unui sexolog, ba chiar să angajeze un cuplu de actori porno pentru a le arăta soților Kidman-Cruise cum se procedează în momentele de intimitate. Actorii s-au simțit ofensați și au dat în judecată publicațiile care și-au asumat riscul de a face asemenea comentarii. Au câștigat procesele, dar în ciuda acestui fapt lumea s-a întrebat cum va reuși cuplul să traverseze o asemenea experiență fără să fie afectat. Cele două personaje din film, soț și soție, își comunică unul altuia gânduri, sentimente, fantezii... extrase din cele mai umbroase și tăinuite zone ale ființei lor. Și, pentru că niciodată secvențele nu le-au ieșit de prima dată, aceleași replici au fost rostite de 20 de ori, de 30 de ori, de câte ori a fost nevoie ca să le iasă bine scena. Sub bagheta magicianului-regizor, Nicole și Tom au confundat adesea ipostaza lor de actori, care interpretează niște roluri, cu situația lor reală, de cuplu măcinat de frustrări și nemulțumiri ascunse prin cine știe ce cotlon al sufletului.

Într-una din ultimele scene ale filmului, Nicole și Tom se privesc dimineața fără să-și mai adreseze nici un cuvânt, cu ochii umflați și înroșiți de lacrimi. Un ziarist care a asistat la filmarea acestei scene a întrebat-o atunci pe Nicole Kidman cum au făcut să aibă asemenea ochi. „Foarte simplu, a răspuns ea. S-a întâmplat să plângem amândoi înainte vreo patru ore". Oare de ce? În perioada promovării filmului, cu ocazia interviurilor acordate, soții Kidman-Cruise au spus că nu sunt prea siguri că mariajul lor ar mai fi rezistat mult timp după un asemenea film, dacă acesta s-ar fi turnat în urmă cu câțiva ani, când căsătoria lor nu era atât de solidă...

La finalul filmului, personajul lui Tom Cruise o întreabă pe Nicole Kidman: „Vom rămâne împreună pentru totdeauna?". Aceasta răspunde hohotind: „Să nu folosim acest cuvânt. Îmi produce frică".

La puțin timp după terminarea filmului, marele regizor Stanley Kubrick a încetat din viață, iar acum, după aproape doi ani, cuplul Nicole Kidman Tom Cruise declară că nu mai pot să rămână împreună.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

19 – 25 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Săptămână foarte activă, cu multe inițiative și afaceri. Practic, tindeți să puneți țara la cale în cel puțin două direcții : financiar și profesional. Miercuri și joi pot apărea unele neînțelegeri cu un amic sau partener. Finele perioadei vă găsește pe maxim în plan afectiv.

TAUR (21.04-21.05): Un mic incident familial sau de ordin sentimental-amoros vă scoate din sfera preocupărilor dv. (luni, marți), transformându-vă într-un munte de melancolie. O veste foarte bună (financiară) vă descrețește fruntea (joi), amintindu-vă de o afacere profitabilă abandonată.

GEMENI (22.05-21.06): Momente de bucurie autentică (miercuri), vor marca întreaga perioadă, la auzul unei vești profesionale sau sociale foarte importante. Curba financiară stagnează la un nivel acceptabil, iar pentru celibatari este o perioadă parfumată și rozalie. La sfârșitul săptămânii sunt posibile mici probleme cu sănătatea, care nu vor umbri reușita de miercuri.

RAC (22.06-22.07): Liniște și pace în constelația dv., pe plan financiar. Zbuciumul sufletesc se poate declanșa joi sau vineri, când o decepție sentimentală sau în legătură cu un amic apropiat vă va plonja într-o stare de incertitudine. Duminică este posibilă o revigorare materială, după o întâlnire de afceri cu totul neașteptată. Atenție la doi ochi verzi.

LEU (23.07-22.08): Oscilații puternice pe fond psihic, în legătură cu o prietenă (sau persoană de sex opus). Sunteți apatic, neproductiv și mereu pus pe hartă. Vă confruntați cu un pesimism cronic, din care numai luciditatea și un umăr prietenesc sincer vă pot scoate. Curba financiară are o creștere ușoară (vineri), iar weekend-ul vă găsește în brațele amintirilor.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Nici o umbră de îngrijorare pe chipul dv., toate vă merg din plin. Vânt bun dinspre pupa suflă mai ales din domeniul financiar. Joi sau vineri vor fi zile de adevărat triumf, când deznodământul unei afaceri foarte rentabile va înlătura toate suspiciunile.

BALANȚA (22.09-22.10): Constelația dv. are multe semne favorabile, dar unele simptome de „furtună". Sunteți nervos și agitat la începutul săptămânii datorită lâncezelii cu care se derulează o afacere. Primele raze de soare apar miercuri, când o veste foarte bună de departe vă reajustează moralul. Deveniți activ și stăpân pe sine și o reușită profesională vă așteaptă vineri.

SCORPION (23.10-21.11): Promisiuni neonorate vă determină unele reacții de mizantrop autentic. Vă certați cu toată lumea, sunteți apatic și iritat totodată (luni-miercuri). Nu așteptați în zadar clipa revanșei, mai bine dirijați-vă energia în rezolvarea unor probleme socio-profesionale de pe urma cărora veți avea mult de profitat. Primiți bani (joi) și petreceți un weekend de basm.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Parcurgeți o perioadă de afirmare atât a înțelepciunii, cât și a farmecului dv. Situații delicate și ușor controversate (luni și miercuri) se vor finaliza în beneficiul dv. Pe plan financiar și afectiv se produce un reviriment mult așteptat, care vă va spulbera multe incertitudini. Pluton vă stă în cale și aveți șansa unor decizii valoroase.

CAPRICORN (21.12-19.01): Sunteți mai realist ca oricând și începutul săptămânii vă obligă să vă reevaluați unele proiecte de viitor apropiat. În urma lui Saturn, sunt posibile disensiuni și polemici atât pe plan profesional, cât și pe cel sentimental. Chibzuința dv. va triumfa în controversele cu un Taur și (sau) un Vărsător. Decepție financiară vineri sau sâmbătă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Săptămână de căutări și regăsiri. Curba afectivă scade sub normal, (marți-joi), fapt care sugerează probleme sufletești puternice. Nu este momentul să luați decizii importante. Cel mai bun lucru este să vă implicați mai activ în hățișul problemelor cotidiene, iar rănile sufletești se vor tămădui de la sine.

PEȘTI (19.02-20.03): Nici o umbră de pesimism. Situația dv. afectivă și financiară stagnează la cote mulțumitoare. Atenție, nu puneți prea multă pasiune într-o problemă socio-profesională care tinde să vă afecteze interesele (miercuri-joi). Vineri primiți bani sau hazardul vă conduce spre un câștig foarte ușor. Nu evitați loteria. Atenție la relațiile cu o Balanță.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE EXECUTAREA HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI

Domnului Bălan Viorel din Galați

Din scrisoarea dumneavoastră am dedus că în anul 1987 în timp ce vă aflați într-o delegație împreună cu un coleg de serviciu, din culpa acestuia, ați suferit un accident de circulație în urma căruia ați devenit invalid de gradul I.

Ca urmare, dumneavoastră ați acționat în judecată atât persoana vinovată de producerea acestui accident cât și societatea la care era angajat, solicitând o despăgubire lunară care să acopere prejudiciul suferit.

Prin hotărâre judecătorească, în conformitate cu art. 998 și 1000 alin. 3 din Codul civil, pârâții au fost obligați în solidar, la plata către dumneavoastră a unei sume lunare cu titlul de despăgubire.

Potrivit textelor de lege menționate, *obligarea la plată în solidar* a acelor două persoane înseamnă că dumneavoastră, în calitate de creditor al obligației, aveți posibilitatea să cereți de la oricare dintre acestea plata în întregime a sumei stabilite prin hotărâre judecătorească.

Faptul că societatea a fost obligată să suporte alături de angajatul său plata acestei sume reprezintă o măsură de protecție acordată prin lege persoanelor vătămate, deoarece de cele mai multe ori, în practică, societatea este mai solvabilă decât o persoană fizică (are posibilități financiare mai mari). Aceasta nu înlătură însă posibilitatea dumneavoastră de a solicita suma lunară de la debitorul persoană fizică.

Am reținut, de asemenea, că pentru plata despăgubirii lunare v-ați adresat societății dar că aceasta întârzie în mod regulat trimiterea sumelor ce vi se cuvin lunar.

Față de această situație, dat fiind că debitorii dumneavoastră nu-și execută obligația în modul stabilit prin hotărârea judecătorească, aveți posibilitatea să puneți în executare silită hotărârea pe care ați obținut-o, solicitând instanței instituirea popririi asupra conturilor bancare ale societății debitoare și obligarea băncii la care aceasta își are deschis contul bancar, la plata lunară a sumei care vi se cuvine.

Prin această măsură aveți garanția că veți primi lunar, la termenele stabilite de instanță, sumele de bani stabilite prin hotărâre judecătorească.

Vă sfătuim ca, anterior acestui demers legal, să notificați societatea debitoare prin intermediul executorilor judecătorești de pe lângă judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul acesteia.

În cuprinsul notificării veți solicita societății să vă plătească la termenele stabilite sumele datorate, indicând totodată intenția dumneavoastră de a pune în executare silită hotărârea, în cazul unui refuz sau al unor întârzieri repetate la plată, urmând ca societatea să suporte în acest caz și cheltuielile de judecată pe care le efectuați cu ocazia executării silite (taxe de timbru, onorarii avocațiale etc.).

Este mai avantajos însă pentru dumneavoastră să acționați în acest mod amiabil, mai înainte de a chema societatea în judecată, deoarece taxele pe care urmează să le plătiți pentru o asemenea notificare sunt destul de mici: 30000 lei taxă judiciară de timbru, 1500 lei timbru judiciar și 7000 timbru poștal.

Măsura popririi conturilor societății, fiind deosebit de gravă pentru aceasta, este posibil ca sub amenințarea blocării conturilor, societatea să vă plătească sumele datorate de bunăvoie.

Răspunsul la a treia întrebare este negativ. Societățile comerciale nu pot fi obligate să răspundă la corespondența pe care o primesc. Deoarece din scrisoarea dumneavoastră nu reiese în mod clar acest lucru, presupunem că societatea care nu vă răspunde la corespondență este chiar societatea debitoare. În această situație puteți urma calea notificării pe care v-am prezentat-o mai sus, fie vă puteți adresa direct instanței de judecată cu o cerere de executare silită.

Vă precizăm că, deși notificarea se face prin intermediul executorilor judecătorești, deci prin organe ale statului, societatea nu este obligată să vă dea un răspuns scris la această notificare.

Avocat DRAGOȘ APOSTOL
Cabinete asociate de avocați
MIHĂILĂ & OANCEA

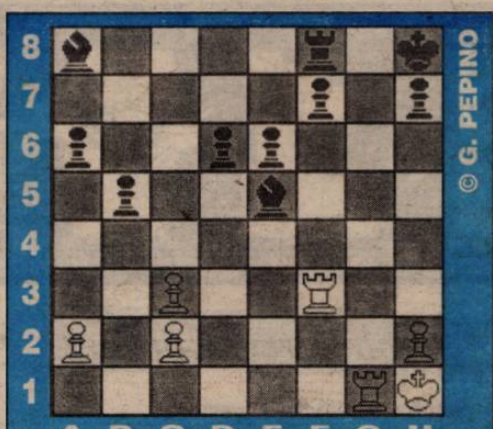

© G. PEPINO

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
ALBUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ
SOULTANBEIEFF-BORODIN, 1943

1. Tg2! Tg8 (dacă 1... Df3 2. Df8X) 2. Dh7 Rh7 3. Th3 mat.

MEMENTO

19 martie **– în anul 1895 s-a născut Ion Barbu (Dan Barbilian), iar în 1917 s-a născut pianistul și compozitorul Dinu Lipatti. În anul 1865 a murit Nicolae Filimon**

20 martie **– în anul 1886 s-a născut George Topârceanu, în anul 1831 s-a născut Theodor Aman, iar în anul 1820 s-a născut Alexandru Ioan Cuza**

22 martie **– în anul 1966 a murit sculptorul Constantin Baraschi**

23 martie **– în anul 1847 s-a născut A.D.Xenopol**

24 martie **– în anul 1921 s-a născut Traian Coșovei, iar în anul 1885 s-a născut compozitorul Dimitrie Cuclin**

25 martie **– în anul 1813 s-a născut Cezar Bolliac. În anul 1954 a murit Emil Isac**

Știați că...

◆ *...sulfatul de magneziu a fost brevetat de medicul și naturalistul englez Nehemish Grew (1641-1712)? El a făcut importanta descoperire la izvoarele de la Epsom.*

◆ *...moneda națională a Sloveniei se numește tolar? A fost introdusă în octombrie 1991.*

◆ *...primele actualități cinematografice din țara noastră au fost realizate în 1897 de tânărul fotograf Paul Menu? Filmate la București și Galați, peliculele au fost developate la Lyon și au fost excelent primite de presă și spectatori.*

◆ *...grifonul era un monstru din mitologia greacă? El era imaginat cu trup de leu, cap și aripi de vultur.*

◆ *...euritmia este o sinteză a gimnasticii și dansului cu muzica și poezia? Ea a fost creată de Rudolf Steiner.*

◆ *...naturalistul italian Lazzaro Spallanzani (1719-1799) a fost unul dintre fondatorii cercetării experimentale în biologia animală? El a efectuat primele cercetări asupra regenerării țesuturilor și organelor la amfibieni.* (I.S.)

Scrisori primite

Silvia Boeriu, București: După cum puteți vedea, și în acest număr publicăm un material referitor la progresele spectaculoase înregistrate în descifrarea genomului uman. Firește că vom mai reveni și în alte numere viitoare asupra acestei probleme cruciale pentru medicina deceniilor următoare – și nu numai pentru aceasta!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

J. W. Goethe

B. Bartók

Ștefan Ciubotărașu, Violeta Andrei, Geo Barton, Roger Martin du Gard (Nobel literatură 1937), Norman Borlaug (Nobel pace 1970), Johann Sebastian Bach, Johann Wolfgang Goethe, Béla Bartók, Steve McQueen, Simone Signoret, Ugo Tognazzi. (P.I.)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Înmulțirea prin drajoni Folosirea drajonilor (lăstari crescuți din mugurii de pe rădăcini) se practică la agave, bromelii, palmieri etc. Drajonii, bine dezvoltați și cu rădăcini, se desprind de pe planta mamă și se plantează individual în ghivece. Drajonii cu rădăcini slab dezvoltate (de exemplu la bromelii) se pun mai întâi la înrădăcinat, exact ca butașii, și numai după aceea se plantează în ghivece cu pământ. Timpul optim de înmulțire prin drajoni este primăvara, dar această lucrare se poate efectua tot timpul anului.

Înmulțirea prin divizarea tufei Se practică la plantele care cresc sub formă de tufă alcătuită din numeroși lăstari care se dezvoltă din mugurii plasați pe rădăcini. Metoda constă în scoaterea plantei din pământ și fragmentarea ei în bucăți, astfel ca fiecare diviziune să rămână cu mai mulți lăstari și câteva rădăcini. De multe ori se desprind numai părțile periferice ale plantei mamă. Divizarea e bine să se facă pe cât posibil cu mâna și nu cu instrumente care să rănească planta. Este important ca pământul de pe rădăcini să nu cadă. Fragmentele de plantă obținute se plantează imediat în ghivece.

Înmulțirea prin stoloni Stolonii sunt tulpini subțiri, flexibile, târâtoare, pe care se formează rozete de frunze cu rădăcini la bază (ca la Voalul miresei). Separarea rozetelor de pe tulpină se face când acestea au 4-5 frunze. Se plantează individual în ghivece și foarte repede se transformă în plante noi, tinere. Dacă rozetele de frunze nu au rădăcini, se procedează ca la butași, după detașare punându-se mai întâi la înrădăcinat în nisip sau turbă fibroasă și abia apoi se plantează definitiv în ghivece.

(Aurora Popescu)

SCRISORI

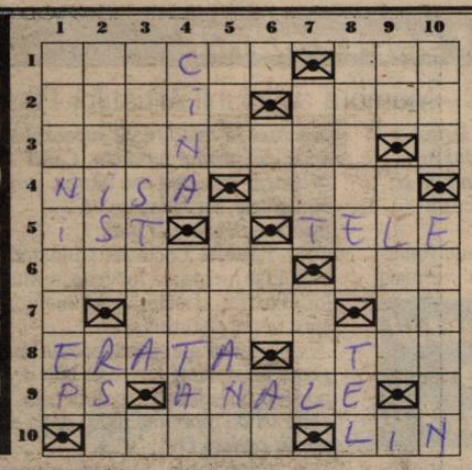

ORIZONTAL: 1) Scriitor român, autorul volumului de povestiri ostăşeşti „Scrisoarea" (Ion) – Îndeamnă la scris. 2) Celebru pictor rus, autorul tabloului „Zaporojenii scriu o scrisoare sultanului Mahomed al IV-lea" (Ilia Vasilievici) – „O scrisoare pierdută" în mâna lui Caţavencu! 3) Autorul a cinci scrisori intrate în patrimoniul de aur al liricii noastre (Mihai). 4) Firidă – Trecut obligatoriu pe orice adresă. 5) Acesta (pop.) – Televiziune (abr.fam.). 6) Pe neaşteptate (poetic) – Partea unei scrisori unde se scrie antetul. 7) Liric român care a expediat în versuri „O scrisoare mamei" (Nicolae; 1935-1956) – Conjuncţie. 8) Listă de greşeli la un text – Liric maramureşean care ne-a scris „O scrisoare de dragoste" (Tiberiu). 9) Ultima scrisoare! – Scriere istorică în care evenimentele sunt înregistrate an de an. 10) Indicaţie tipărită în partea de sus a unei scrisori oficiale, cuprinzând numele şi adresa expeditorului – Domol.

VERTICAL: 1) Imagine statuară a eroului Constantin Muşat, care, pierzându-şi mâna dreaptă în luptă, în iulie 1917, şi-a dictat ultima sa scrisoare către cei de acasă. 2) Recomandate înmânate destinatarilor – Negativă. 3) Scrisoare. 4) Masa de seară – Ca o scrisoare localizată în timp (masc.). 5) Morfeu autohton – Locuri pitoreşti de unde se trimit scrisori ilustrate. 6) Pense! – Începutul unui titlu! – Armăsar. 7) Stil tăios de a scrie – Forma scrisorilor de papirus. 8) Scriitor român, autorul romanului „Scrisoarea de dragoste" (Mihail) – Scop. 9) Scrie scrisori (fig.) – A evita în scrisoare un subiect delicat. 10) Efectul comic al răvaşelor de revelion – Reputat liric rus, semnatarul poeziei „Scrisoare mamei" (Serghei).

DICŢIONAR: ~~TELE~~

Gheorghe Câmpeanu
Focşani

Soluţia careului „FEMEI"

Orizontal: ADOLESCENT - DERUTA - DOR - MONDENA - BA - IDEI - IUBIT - RO - CS - TOLA - ARI - ADORAT - TANDRA - S - A - ONORATE - S - RT - AC - VIOL - I - AGASANTA.

PERSPICACITATE

Labirintul

Bărbatul din desen se pregăteşte să se îndrepte spre fotoliu şi are de ales unul dintre cele trei drumuri. Dumneavoastră pe care îl recomandaţi? (Gh.R.)

Soluţia: *Drumul marcat cu cifra 3.*

umor

– *Cum îţi place apartamentul? L-am mobilat după propriul meu cap!*

– *Probabil de aceea îmi pare atât de gol!*

– *Ce s-a întâmplat? întreabă doctorul un pacient venit plin de sânge.*

– *Domnule doctor, aseară am venit pentru prima oară treaz acasă!*

– *Şi?*

– *Şi câinele meu nu m-a mai recunoscut!*

– *De ce spuneţi că toate greşelile sunt ale lui Niculescu? întreabă directorul.*

– *Pentru că este singurul care lucrează.*

– *Noua mea dramă este gata. Aş fi vrut însă o catastrofă în final!*

– *Pune-o în scenă că vine ea catastrofa!*

– *Mi-a oferit mâna şi casa lui, dar l-am refuzat!*

– *Cum aşa? Era o partidă bună!*

– *Nu-i adevărat mâna era prea mare şi casa prea mică!*

– *Draga mea, se confesează o tânără unei prietene, eu nu cred în dragostea de la prima vedere!*

– *De ce?*

– *Păi cum să ştii de la prima vedere cât câştigă!?*

Fotografii de la cititori

CEZAR ALEXANDRU (Ploieşti) aplaudat, ca artist, de fraţii Dănuţa şi Teodor. LA MULŢI ANI

PAR(anormale) de TOPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

CÂNTECE ŞI CÂNTĂREŢI

1) Care a fost cel mai de seamă cântăreţ din mitologia greacă, cel căruia Apollon îi dăruise propria liră şi care izbutea prin cântec să mişte pietrele şi să îmblânzească fiarele?

2) Ce este „Cântecul lui Roland"?

3) Ce reprezintă, în istoria cinematografiei mondiale, filmul „Cântăreţul de jazz" realizat în 1927?

4) Cui aparţine cantata pentru cor şi orchestră intitulată „Cântecul parcelor"?

5) Cine a scris piesa de teatru „Cântăreaţa cheală"?

6) Cui îi este atribuit poemul biblic „Cântarea cântărilor" din Vechiul Testament?

7) Cine a scris poezia „Cântecul gintei latine" premiat la Montpellier cu „Marele premiu al latinităţii"?

Răspunsurile din numărul trecut – *1) În ierarhia bisericii catolice cardinalul este un prelat care ocupă cea mai înaltă funcţie după aceea de papă. El face parte din consiliul papal şi participă la alegerea noului papă. 2) Poezia „Baladă despre întârziatul cardinal..." a fost scrisă de Ion Larian Postolache. 3) Cardinalul francez care, în calitate de prim-ministru, a condus a Franţa împreună cu Ana de Austria în timpul minoratului lui Ludovic al XIV-lea, a fost Jules Mazarin. 4) Sculptura intitulată „Cardinal" aparţine artistului italian Giacomo Manzù. 5) Filmul „Cardinalul" a fost realizat în 1963 de regizorul american Otto Preminger (1906-1986).*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Cornelia Dinu* – Aiud; *Georgeta Mihai* – Sighişoara; *Irina Botez* – Iaşi, *Mirela Fătu* – Bucureşti; *Dinu Năstase* – Urziceni.

Irina Botez – Iaşi. Ne-am gândit şi noi la ilustrarea rubricii şi deocamdată studiem posibilitatea aplicării ei.

NOTĂ: Numele celor care au răspuns pentru concursul nostru vor fi publicate, începând din numărul viitor. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„MOSTRE"

FĂCUT CUM-PĂRĂTURI / SUPORTERI	A	ORAŞ BALTIC / IA ÎNAPOI	R	CEA MAI REDUSĂ / PLÂNS	M	REA DE MARE / PRENUME FEMININ	P	CASE ÎN CURTE... / ASIATICI	C	UIMIRI / EN GROS!	M
	S	P	R	I	J	I	N	I	E	O	R	I
AGENT DE REFACERE / ORAŞ	R	E	G	E	N	E	R	A	T	O	R	
	L	O	C	A	L	I	T	A	T	E	CIANU-RATĂ	A
PRIMUL VUIET / DĂ CU PICĂTURA	V	U	COPIIST... / PRENUME FEMININ	I	M	I	T	A	T	O	R	
	P	I	P.	E	T	A	PĂSĂRI / MISTUIRI	E	R	E	T	I
RĂVNĂ / ORIENTĂRI	Z	E	R	ZEI ROMANI / RUŞINAT	L	A	R	I	EMUL	R	PICTOR FRANCEZ	
	D	I	R	I	J	A	R	I	CRACĂ / HAINE LA CURTE	R	A	M
CĂUTATE ÎN PUSTIU / ALIANŢE	O	A	Z	E	MERS AIUREA / TOC GOLI	D	E	R	I	V	A	
	A	N	T	A	N	T	E	LEGAT DE OAIE / DIN CONT!	O	V	I	N
VOCALE / DEPUNERE	A	O	UNELE DE LA CIRC	A	C	R	O	B	A	T	E	
	S	T	R	A	T	CĂR-LIONŢAT		N	E	L	A	T

Dezlegarea integramei ***„DOGME"***

Orizontal: N - R - Z - I - M - S - NEVEROSIMILA - UITARI - ANIN - STOIC - BUNE - T - RANITE - ARMA - SARUTARE - VAR - LATURI - RAR - PI - ARTERE - IZ - ZI - IONATANE - NAVA - RIVERAN - TARGI - ATITI - ZARIT - ASANAT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

CITITORILOR NOŞTRI FIDELI

Ne interesează părerea dumneavoastră

Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări privind conţinutul revistei noastre. Ce pagini sau ce tematică vă atrag cel mai mult: *a) Realizările ştiinţifice de ultimă oră; b) Paranormal; c) Probleme mondiale ale „Stării de veghe"; d) Probleme româneşti ale „Stării de veghe"; e) „Femina Club"; f) Aspecte medicale şi farmaceutice, sfaturi medicale; g) Teme enciclopedice, de cultură generală; h) Aspecte istorice mai puţin cunoscute; i) Întâmplări adevărate; j) Spiritualitate românească; k) Viaţa şi performanţele marilor actori de film; l) Interviuri cu personalităţi din diverse domenii; m) Curiozităţi de pe mapamond.*

Vă rugăm să aşezaţi preferinţele dv., conform literelor respective, în ordinea importanţei pe care le-o acordaţi: _____

Ce alte teme aţi dori să găsiţi în revista noastră? _____

_____

Numele şi prenumele _____

Vârsta _____ Profesia _____ Adresa _____

_____

Adresa noastră este: revista MAGAZIN, Bucureşti, Piaţa Presei libere nr.1, cod 71341, cu menţiunea «Pentru SONDAJ».

Vă mulţumim pentru colaborarea dv. şi vă menţionăm că, prin tragere la sorţi, **VOM ACORDA PREMII ATRACTIVE** celor ce ne vor răspunde la sodaj până la 5 aprilie 2001.

Mini-interviul săptămânii

CARMEN CIOBĂNICĂ, pictoriţă – Membră a Uniunii Artiştilor Plastici

– Stimată Carmen Ciobănică, chiar şi după o primă şi scurtă excursie printre tablourile Dv. nu se poate să nu fii frapat de prezenţa Naturii în picturile pe care le expuneţi. O să vă rog pentru început să-mi spuneţi dacă este doar o întâmplare, sau este vorba de un sentiment mai puternic, predominant, care vă leagă?

– La Academia de Arte am studiat pictura monumentală, pictura de biserică, decorativă. Ulterior am început să pictez, să-mi placă să pictez. Acuarele în special. Şi cred că peisajele sunt cele mai adecvate pentru acuarele...

– Şi la vechea dragoste, arta monumentală, nu vă întoarceţi?

– Sigur că mă reîntorc. Am colaborat la pictura unor biserici, printre care o biserică din Galaţi, am pictat şi icoane... Dar prefer partea plastică, nu cea decorativă.

– Acolo vă simţiţi mai în largul Dv... Se vorbeşte despre modul în care vă simţiţi atrasă de Divinitate şi încercaţi să o exprimaţi în pictura Dv...

– Aceasta a spus-o Dl. Radu Ionescu, criticul de artă care a vernisat

«Ajungem la Dumnezeu prin ceea ce El a făcut»

expoziţia. Noi suntem toţi o creaţie divină. Şi încercăm să ajungem la Dumnezeu prin ceea ce El a făcut. Nu avem cum să atingem perfecţiunea, dar tindem către ea.

– Aţi avut expoziţii în străinătate, aţi fost în Italia...

– În Italia am fost cu o bursă de studii. Mi-aş dori foarte mult să am o expoziţie acolo...

– Sunteţi foarte tânără, cariera este deschisă în faţa Dv. Şi succesul se vede din primul moment. Când călătoriţi prin ţară sau aiurea, prin străinătate, ca artist, ce vă impresionează mai mult ?

– Peisajul Locurile. Culoarea. Mai întâi însă memorez locurile, arhitectura lor. Fie fac o schiţă, fie memorez şi apoi revin, definitivez.

– Vă veţi apropia vreodată de genul miniatural care este atât de potrivit peisajului? Aceasta prin contrast cu monumentalul de la care a pornit cariera Dv...

– Cred că da. Oricum, monumentală poate fi şi o lucrare foarte mică...

– Spuneţi-mi – discuţia noastră se desfăşoară într-o zi de iarnă care promite un pic de zăpadă – duceţi dorul zăpezii?

– Iubesc zăpada, îmi place iarna mai mult decât oricare alt anotimp – dar nu să le pictez.

MIHAELA DOROBANŢU

SPORT FLASH

A ÎNCEPUT!

Poate că Dinu, antrenorul alb-roşilor a avut dreptate: ce rost a avut întreruperea atât de prelungită a vacanţei fotbalistice dintre cele două secvenţe ale Diviziei A de fotbal? Probabil că, aşa cum există în orice probleme, există şi în acest caz şi păreri favorabile, dar şi păreri contrare. Cert este că returul Diviziei A de fotbal a început şi poate nici n-a început rău. E drept, nici gura târgului n-a rupt-o.

STEAUA ALEARGĂ SPRE TITLU. FCM Bacău, formaţia în care a debutat furtunos atacantul Cursaru despre care nu se mai aude mare lucru acum, a primit vizita steliştilor. Lumea se aştepta la un meci echilibrat, dacă nu la o victorie a băcăuanilor, măcar la o partidă egală, dar tocmai cu acest lucru nu era de acord Steaua. Elevii lui Piţurcă au înscris de două ori în repriza secundă şi cu asta spectacolul s-a terminat. Cu observaţia că deşi diferenţa dintre Steaua şi ocupanta locului secund a rămas de 6 puncte, la „adevăr", roş-albaştrii au acum +10, iar Argeşul doar +1, ceea ce ne îndreptăţeşte să spunem că Steaua a apucat-o pe drumul care se opreşte la titlul naţional. Asta dacă nu se întâmplă ceva major şi neplăcut în continuare.

CRAIOVA SUFLĂ ÎN CEAFĂ. Nu în ceafa steliştilor, ci în ceafa „câinilor roşii". Pentru că la Braşov Universitatea Craiova a reuşit să se impună cu 2-1, asta după ce au condus cu 2-0 într-o partidă care n-a strălucit cine ştie ce, oricum, suficient pentru ca studenţii să ajungă pe locul 5, cu un loc mai sus decât Rapid.

VIŞINIII AU OMORÂT „LUPII GALBENI". Fără nici o legătură cu campania de eutanasiere a câinilor vagabonzi, Rapidul a sosit la Ploieşti cu gândul la victorie. Le era necesară pentru a se apropia de plutonul fruntaş plasat în spatele Stelei. Petrolul care a încurcat mereu picioarele fotbaliştilor afiliaţi la marile echipe bucureştene, încurcând mereu micile socoteli ale „capitaliştilor", a oferit fanilor aflaţi în tribună un spectacol frumos, dar din păcate nu şi o victorie. Deşi au deschis scorul destul de repede, Pârvu, minutul 4, „lupii galbeni" nu au putut mai mult, e drept că şi arbitrajul a avut un cuvânt de spus. Gălăţeanul Viorel Anghelinei a reuşit performanţa de a nemulţumi, prin maniera lui de arbitraj, ambele echipe. Rapidiştii îi reproşează gălăţeanului că nu le-a dat mai mult, găzarii îi reproşează arbitrului că a oferit pe tavă rapidiştilor un penalty inexistent. Şi noi am văzut la fel, dar se vede treaba că problemele cu arbitrii nu s-au încheiat, deşi s-a bătut destulă apă în piuă în timpul lunilor de pauză competiţională pe marginea acestui subiect. Lucrurile au rămas cum ne înţelesesem. Revenind la partida de la Ploieşti să mai spunem că după debutul furtunos, „lupii galbeni" n-au mai reuşit nimic, iar penalty-ul a venit spre final, atunci când trebuia, în minutul 84. Asta a turnat plumb în picioarele ploieştenilor şi pe acest fond a căzut ca un trăsnet golul lui Burke din minutul 89.

FRAŢII SIMION EXCLUŞI. În urma scandalurilor din boxul românesc şi a dorinţei tatălui celor doi fraţi de a-şi antrena el fiii şi nu Vaştag, cei mai talentaţi boxeri români ai momentului au fost excluşi din lotul naţional şi nu vor mai participa la CM.

ARGINT PE PISTA DE ATLETISM. Scandalurile dintre Gabi Szabo şi Violeta Beclea se pare că le-a afectat prestaţia la recent încheiatele CM de atletism în sală de la Lisabona. Favorită în cursa de 3000 m, Gabi Szabo nu a reuşit decât un loc doi şi medalia de argint, iar Violeta Beclea a ocupat tot locul secund însă în cursa de 1500 m.

G. CUŞNARENCU

Un teatru UNIC

Supranumit „Florenţa Coreei", oraşul Kyongju etalează cele mai frumoase palate şi temple din această parte a lumii. Frumuseţea seculară a construcţiilor este completată de spectacolele tradiţionale din temple. Aceşti muzicanţi interpretând melodii străvechi, la instrumente populare, poartă aceleaşi măşti pe care le-au purtat şi înaintaşii lor. *(I.S.)*

URSULEŢ pentru persoane singure

Multe persoane în vârstă, singure şi mai ales izolate simt nevoia de a avea în preajmă o fiinţă care să le ţină companie, crescând în acest scop câini, pisici sau alte animale. Plecând de la această dorinţă, firma japoneză Matsushita Electric, a creat un ursuleţ pe care l-a numit Tama. Datorită captatorilor plasaţi după urechi el este sensibil la mângâieri, manifestându-şi bucuria. Un sistem de recunoaştere a vocii îi permite să „înţeleagă" şi să răspundă la câteva întrebări tip. Ursuleţul mai poate întreţine o mică conversaţie pe baza unui repertoriu de 50 de fraze. În cazul unei tăceri prelungite a persoanei căreia îi ţine companie, jucăria fiind conectată la un telefon mobil, formează automat un număr programat din vreme, dând alarma. Tama va fi pus la dispoziţia publicului japonez în acest an. *(A.D.)*

Biserica din fiord

Bisericile din lemn nu sunt specifice numai ţării noastre. Acest splendid locaş se află în Sognefjord, un sat aflat în fiordul norvegian cu acelaşi nume. Este vorba de un vechi sat viking, iar biserica are câteva secole, rezistând uluitor de bine intemperiilor vremii şi vicisitudinilor istoriei. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Unii semeni ai noştri sunt capabili de inutile gesturi dramatico-eroice în situaţii în care bunul simţ comun ar fi dictat o cu totul altă atitudine. În arhivele poliţiei din mai multe ţări figurează „automutilarea prin tăiatul limbii, executată de un martor principal". Între 1975 şi 1995, nu mai puţin de 34 de infractori au preferat acest procedeu „al onoarei" pentru a nu-şi divulga complicii. Dar 33 dintre aceştia au fost declaraţi normali psihic şi condamnaţi ca atare. În peste 80 la sută din cazuri era vorba de furturi prin efracţie.*

◆ *În Spania, Franţa şi Italia, acelaşi gen de automutilare întru „tăcere veşnică" a fost comisă de 18 bărbaţi acuzaţi de adulter - spete în care existau probe indubitabile. Deloc amuzantă este şi observaţia conform căreia în cinci dintre cazuri era vorba de soţii de peste 70 de ani! Într-unul cin cazuri, bărbatul prins în flagrant avea 83 de ani (în Spania), iar concubina, de 23 de primăveri, era chiar asistenta lui socială.*

◆ *Ramon Fernandez, un spaniol de 16 ani, şi-a tăiat un deget de la mâna dreaptă în urma pierderii unui pariu „specific vârstei". Ramon ar fi trebuit s-o seducă pe fermecătoarea profesoară de istorie, Carmencita D., astfel încât să primească note de trecere. Dar cucerirea nu s-a produs nici până la finele anului şcolar respectiv, iar colegii l-au obligat să se ţină de cuvânt... Intervenţia medicilor a fost tardivă, iar degetul lui a devenit unul „istoric", bine păstrat într-un borcan cu formol.* (P.I.)

În numărul viitor

■ Un comitet pentru Univers! ■ Plante modificate genetic ■ Este posibil să existe alte forme de viaţă inteligentă? ■ Ce a adus ultimul deceniu a mileniului trecut în studiul OZN-urilor? ■ Poluarea ucide – şi o face foarte scump! ■ Postul, ca factor de dezintoxicare a organismului ■ Curcubeele de piatră din Monument Valley ■ Starurile, reflectate de oglinzile magice de la „Vanity Fair" ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: ALEXANDRU ARŞINEL ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 513 • ANUL XLIV • 22 MARTIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 12 (2263)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

22 MARTIE

1904 Prima fotografie color de presă apare în ziarul american „The Daily Illustrated Mirror".

1942 BBC începe transmisia primelor mesaje în codul Morse către Rezistența franceză.

S-a născut în această zi

1923 Marcel Marceau, celebrul artist francez de pantomimă.

UN COMITET PENTRU UNIVERS

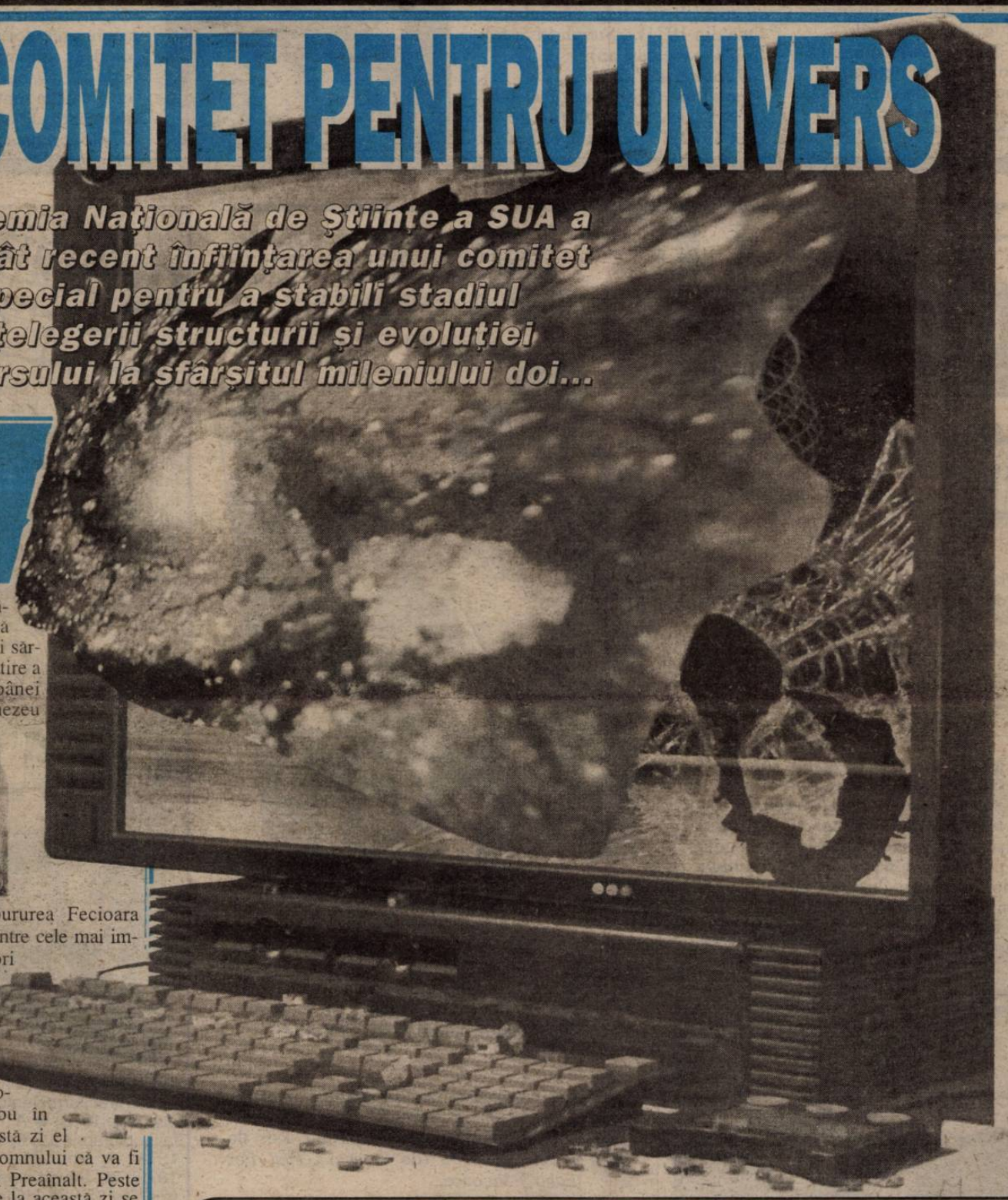

Academia Națională de Științe a SUA a hotărât recent înființarea unui comitet special pentru a stabili stadiul înțelegerii structurii și evoluției Universului la sfârșitul mileniului doi...

Buna Vestire

Peste numai câteva zile, duminică 25 martie, creștinii sărbătoresc Buna Vestire a Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu

Naşcătoarea şi pururea Fecioara Maria. Este una dintre cele mai importante sărbători praznuind venirea în Nazaretul Galileii a Arhanghelului Gavriil. Aşa cum ne arată preotul Nicolae Barbu în cartea sa, în această zi el vesteşte Maicii Domnului că va fi Născătoarea Celui Preaînalt. Peste exact nouă luni de la această zi se va sărbători Naşterea Domnului. Sărbătoarea Bunei Vestiri permite dezlegarea la peşte. În cinstea acestei sărbători în Nazaret a fost înălţată Catedrala Mitropoliei Ortodoxe, pictată între 1977-1978 de fraţii români Mureşanu. *(I.S.)*

Este posibil să existe alte forme de **VIAŢĂ INTELIGENTĂ?**

femina club

POLUAREA UCIDE – şi o face foarte scump

Cel mai vechi **MUZEU** din lume

Stele fragile

Starurile

reflectate de oglinzile magice de la „Vanity Fair"

MIŞTERE & PARANORMALE ◆ Telepatie clandestină **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Copacii nu mai mor în picioare **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ Postul ca factor de dezintoxicare a organismului ◆ Plante medicinale contra psoriazis **TERRA X** ◆ Curcubeele de piatră din Monument Valley ◆ În culisele capodoperelor **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Au evadat chiar în... braţele poliţiei

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „SOMNUL" (marmură, 1908; Muzeul de Artă, Bucureşti)

ECHINOCŢIUL DE PRIMĂVARĂ

La 20 martie, ora 15 şi 31 de minute începe primăvara astronomică. În emisfera nordică, echinocţiul de primăvară corespunde momentului în care longitudinea aparentă a Soarelui este de 0 grade (momentul în care direcţia Soarelui este cea a punctului de origine a longitudinilor cereşti).

Calendarul nostru (calendarul gregorian) este astfel construit încât să păstreze o dată fixă pentru începutul fiecărui anotimp. O dată cu crearea acestui calendar (1582), echinocţiul de primăvară cade la 19, 20 sau 21 martie. În ziua echinocţiului, dacă se face abstracţie de refracţia atmosferică, durata zilei este aceeaşi cu cea a nopţii. Este şi ziua în care Soarele răsare exact la est şi apune exact la vest. Echinocţiul de primăvară din emisfera de nord corespunde echinocţiului de toamnă în cea sudică.

ORA DE VARĂ

O dată cu primăvara astronomică şi cu creşterea numărului orelor de lumină naturală, se va trece din nou la orarul de vară. Acesta va fi aplicat în anul 2001 începând cu ultima duminică din martie, ora 3 dimineaţa. Deci, în noaptea de 24 spre 25 martie 2001, vom avansa din nou ceasurile cu o oră, diferenţa dintre ora oficială a României şi Timpul Universal (numit impropriu şi GMT) devenind de 3 ore. Astfel, ora 3 dimineaţa, a zilei de duminică 25 martie, va deveni ora 4. Vom reveni la ora Europei orientale la 28 octombrie.

Dr. MAGDA STAVINSCHI

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

DE LA FICŢIUNEA ŞTIINŢEI LA FICŢIUNEA LITERATURII

Scriu săptămâna aceasta despre un scriitor care a ales ficţiunea după ce s-a săturat de ştiinţă. Sorin Comorăşan este foarte cunoscut lumii ştiinţifice româneşti şi internaţionale datorită invenţiei care îi poartă numele: „efectul Comoroşan". Ceva care s-ar traduce prin efectul pe care îl are lumina verde asupra materiei vii. Îmi mărturisea nu de mult că ideea asta i-a venit pentru că a vrut să gândească ştiinţa altfel, chiar dinspre partea ficţiunii. Şi probabil pentru că există tot la fel de multă ficţiune în ştiinţă (vezi de pildă naraţiunea intitulată „Marea Explozie din care a luat naştere Universul") ca şi în literatură, pasul pe care l-a făcut academicianul Comoroşan spre universul artei a fost unul foarte mic. Iar dacă între ficţiunea ştiinţei şi ficţiunea literaturii nu este decât o linie groasă cât un fir de păr înseamnă că nu a existat nici un pas. Ci doar o respiraţie.

Nedespărţirea de Borges

Editura *Eminescu* a tipărit acest roman al lui Sorin Comoroşan, „Nedespărţirea de Borges", la sfârşitul anului trecut. Deşi această carte nu este prima, să amintesc că în 1993 apărea la editura *Romcart* „Exerciţii de naivitate", o carte în care academicianul Comoroşan lansa ideea că frumosul este un dat obiectiv şi nu unul subiectiv. În „România, societate cu răspundere limitată, volum apărut la *Cartea Românească* în 1995 şi care conţine o serie de interviuri cu personalităţi de vârf ale culturii româneşti, apare un alt concept inedit: conceptul de *lume* imaginat ca o sumă de diferenţe care se conţin. Peste un an, la aceeaşi editură, „Treisprezece Metamorfe", primul volum de proză al omului de ştiinţă, încearcă să demonstreze că limbajul literar poate fi folosit în tratarea unor probleme filozofice. În 1997 apare „Oglinzile sparte – Roman de gânduri", o inedită împletire a eseului filozofic cu ficţiunea. Iar un an mai târziu apare „Literatura, Povestea unei Ficţiuni", un roman în care un personaj deghizat caută esenţa literaturii. Evident, personajul deghizat nu este decât autorul, Sorin Comoroşan, cel care a abandonat jocul cu numerele pentru a se apuca de jocul de-a cuvintele.

În „Nedespărţirea de Borges", autorul, omul de ştiinţă, filozoful, dar şi literatul, se lasă vrăjit de opera şi personalitatea Marelui Orb, nimeni altul decât extraordinarul scriitor argentinian Jorge Luis Borges. Autorul l-a cunoscut personal pe Borges, undeva în haosul mitic al Buenos Aires-ului, „...şi am intrat în visele lui, încet, încet, cu paşi moi, să nu i le tulbur" cum zice Sorin Comoroşan. De fapt, personajele romanului evadează din autor în visele lui Borges şi de acolo se întorc schimbate. Barbu Cioculescu scrie despre acest ultim roman al lui Sorin Comoroşan: „iubitor de paradoxuri cu larghеţe, pulsând în *Nedespărţirea de Borges*, carte în care literatura se moşteneşte pe sine, ca şi multiplul ei erou, mereu acasă şi pretutindeni neunde".

Borges, tânăr

În cartea sa „Note de presă 1967-1985", Gabriel Garcia Marquez povesteşte despre Borges care i-a povestit începuturile lui literare. „Când mi-am publicat prima carte, în 1923, am reuşit să tipăresc 300 de exemplare şi le-am distribuit printre prietenii mei. Am păstrat 100 de exemplare pe care le-am trimis la revista *Nosotros*. Unul dintre directorii publicaţiei, Alfredo Bianchi, s-a uitat cruciş la mine şi mi-a zis: Dumneavoastră doriţi ca eu să vând toate cărţile astea? Clar că nu, i-am răspuns, în ciuda faptului că eu le-am scris nu sunt în totalitate nebun".

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

„All The Great Hits" Diana Ross

Colecţia de astăzi a apărut iniţial în 1981 şi recunosc, dând peste titlul de mai sus, am sărit imediat să ascult CD-ul! Trebuie să recunosc că am fost oarecum dezamăgit de ceea ce am găsit, deoarece *„All The Great Hits"* nu este tocmai cea mai bună colecţie pe care o merită fosta vedetă a casei *Motown*... Titlul CD-ului pare o glumă: chiar *„All The Great Hits"*? OK! Dar atunci unde-s *„I'm Still Waiting"* (Number One din 1971), *„Surrender"* (de Top Ten, acelaşi an), *„Doobedood'ndoobe Doobedood'ndoobe"* (Top Ten în 1972) sau *„All Of My Life"* (din 1974)? Trecând la partea frumoasă ne reîntâlnim cu *„Ain't No Mountain High Enough"*, *„Reach Out And Touch (Somebody's Hand)"*, *„Remember Me"*, (trei dintre cele mai bune melodii scrise de celebrul cuplu de compozitori *Ashford & Simpson*), *„Touch Me In The Morning"*, *„Love Hangover"*, *„Endless Love"*, şi *„Good Morning Heartache"* care reuşesc să dreagă busuiocul... Pentru a completa lipsurile vă recomand să ascultaţi şi *„40 Golden Motown Greats"*, apărut acum vreo doi ani, care conţine nu doar cele mai bune melodii solo ale *Dianei* de până în 1981 ci şi câteva dintre cele mai bune momente ale carierei sale cu *The Supremes*...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Nou single pentru cea mai nouă senzaţie britanică – *Samantha Mumba*, lansat pe 19 februarie şi intitulat *„Always Come Back To Your Love"*. Acesta este al treilea său single, *Samantha* reuşind în doar un an să treacă de la statutul de solistă locală din Dublin la rangul de star internaţional, la vârsta de doar 18 ani! De reţinut şi că *Samantha* este primul artist britanic de la *Spice Girls* încoace care reuşeşte să intre în Top 5 din Billboard... Tipa are deja la activ şi un concert cu casa închisă în celebrul *Apollo Theatre* din Harlem / New York.

Mister *Robbie Williams* s-a cuplat cu fiul vitreg al lui *Rod Stewart* – *Ashley Hamilton* – şi cu actorul *Robert Downey Jr* pentru a înregistra o serie de duete. *Robbie* l-a întâlnit pe *Ashley* luna trecută la o reuniune a Alcoolicilor Anonimi din Los Angeles. *Daily*

Star, cea care dă ştirea, nu spune ce căuta *Williams* acolo dar precizează că solistul este îndrăgostit acum de sora lui *Ashley*... Să vedem ce va ieşi!

După cum ştiţi, *Jason Newsted*, responsabil cu bassul timp de 14 ani în *Metallica*, le-a spus „pa" foştilor colegi şi va încerca ceva pe cont propriu. Din păcate, nu sunt singurul care crede că această

tentativă de sinucidere muzicală va reuşi...

Nina Persson, lidera celor de la *Cardigans*, tocmai a încheiat lucrul la albumul său de debut, caracterizat printr-o surprinzător de puternică linie de country music. Baftă!

Iată că trecerea la casa *Atlantic* a veteranilor rockeri de la *Rush* se materializează sub forma unui album, primul scos de *Rush* din 1996 (de la acel *„Test For Echo"*) încoace...

Marilyn Manson – Inamicul Public Nr. 1? Cam aşa s-ar interpreta reacţia primarului Varşoviei care le-a recomandat părinţilor să nu-şi lase odraslele la concertul lui *Manson*, de teama efectelor ideilor nocive pe care americanul le-ar inocula tinerilor polonezi! Parcă am mai auzit aşa ceva pe la mijlocul anilor '50! Cică suntem în mileniul III...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM:

The Freewheelin' Bob Dylan (mai 1964) ● The times they are a-changin' (iulie1964) ● Another side of Bob Dylan (noiembrie 1964) ● Bringing it all back home (mai 1965) ● Bob Dylan (mai 1965) ● Highway '61 revisited (octombrie 1965) ● Blonde an blonde (august 1966) ● John Wasley Harding (martie 1968) ● Nashville skyline (mai 1969) ● Self portrait (iulie 1970) ● New morning (noiembrie 1970) ● Pat Garret and Billy the Kid (septembrie 1973)

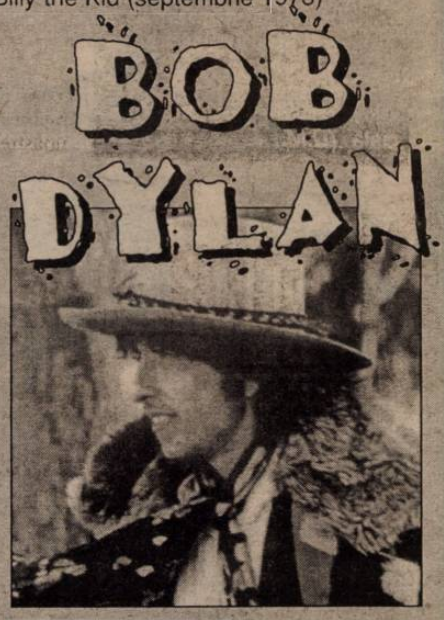

● Planet waves (februarie 1974) ● Blood on the tracks (noiembrie 1974) ● Desire (ianuarie 1976) ● A hard rain's a-gonna fall (octombrie 1976) ● Street legal (iunie 1978) ● Bob Dylan at Budokan (mai 1979) ● Saved (iunie 1980) ● Dylan (martie 1983) ● Infidels (noiembrie 1983) ● Empire burlesque (iunie 1985) ● He was a friend of mine (octombrie 1985) ● Blowin' in the wind (octombrie 1985) ● Slow train coming (noiembrie 1985) ● Biograph (noiembrie 1985) ● Knocked out loaded (iulie 1986) ● Gaslight tapes (septembrie 1987) ● Don't think twice (mai 1988) ● Down in the groove (iunie 1988) ● Press conferences' 86' (mai 1989) ● Oh mercy (septembrie 1989) ● Under the red sky (septembrie 1990) ● Shot of love (februarie 1991) ● World gone wrong (noiembrie 1993) ● Time out of mind (septembrie 1997).

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) •402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

MĂTASE ARTIFICIALĂ... de păianjen

Rezistența și elasticitatea firelor unor specii de păianjen sunt cu totul excepționale. Din ele s-ar putea confecționa, de pildă, veste antiglonț, mai sigure decât cele existente. Din păcate nu s-a pus la punct nici o tehnologie capabilă să exploateze sau să reproducă proprietățile firelor de păianjen. Un zoolog danez a reușit să pătrundă o parte din misterele „alchimiei" acestor fire miraculoase, examinând glandele care le produc. Mătasea de păianjen se prezintă

ca un amalgam vâscos de proteine care se acumulează într-un minuscul rezervor aflat în abdomenul acestuia. Înainte de a fi excretat, lichidul vâscos traversează mediul acid al unui canal, solidificându-se. Un procedeu asemănător cu cel folosit în fabricarea unor fire sintetice. Zoologul danez a reușit de curând să izoleze genele responsabile cu fabricarea proteinelor existente în mătasea de păianjen. Următoarea etapă va consta în folosirea industrială a bacteriilor transgenice în producția mătăsii de păianjen artificială. *(D.M.)*

10 + 1 întrebări și...

Un comitet pentru UNIVERS!

MIHAELA DOROBANȚU

Cu câtva timp în urmă, N.A.S. – Academia Națională de Științe a SUA – a hotărât înființarea unui comitet special pentru a stabili stadiul înțelegerii structurii și evoluției Universului la sfârșitul mileniului doi. Primele rezultate au fost publicate în luna ianuarie a acestui an sub un titlu el însuși incitant:

De la Quarci la Cosmos

După mai bine de 2500 de ani de căutări, de răspunsuri care mai de fiecare dată s-au dovedit a fi doar parțiale, Statele Unite au hotărât că a venit momentul înființării unui comitet alcătuit din fizicieni și astrofizicieni care, folosind fiecare informațiile în egală măsură cu tehnicile lor specifice de investigare, să încerce să formuleze întrebările, dacă nu chiar să furnizeze primele răspunsuri definitive.

În luna ianuarie, marcând astfel începutul unui nou mileniu de cercetare a problemelor fundamentale ale vieții noastre și ale Universului în care trăim, acest comitet a înaintat Academiei Naționale Americane primul raport. Intitulat „De la Quarci la Cosmos", acesta s-a fixat pe 11... subiecte, să le spunem, urmând ca într-o etapă următoare oamenii de știință să decidă ce reprezintă de fapt acestea...

Probleme sau întrebări?

Iată primele 11 întrebări formulate – fără nici un alt comentariu: ■ Ce este materia întunecată? ■ Care sunt masele neutrinilor și cum au hotărât ei evoluția Universului? ■ Există și alte dimensiuni spațio-temporale? ■ Care este natura energiei întunecate? ■ Sunt protonii instabili? ■ Cum a început Universul? ■ Este punctul de vedere al lui Einstein privind gravitația, cel definitiv? ■ Cum funcționează acceleratorii cosmici și ce accelerează ei? ■ Există oare noi stări ale materiei la temperaturi și densități extrem de mari? ■ Avem nevoie de o nouă teorie a materiei și luminii la energii foarte înalte? ■ Cum s-au format elementele dintre fier și uraniu?

Mania listelor?

Până la prezentarea unor comentarii detaliate privind fiecare din aceste probleme/întrebări vi le oferim pentru moment așa cum au fost ele formulate, mai ales pentru emoția intrinsecă pe care ele o conțin.

Asemenea „liste" de probleme au mai existat. Secolul 20 debuta și el cu o listă, de 23 de probleme, formulate chiar în 1900 la Congresul Internațional de matematică de la Paris, de către marele matematician David Hilbert și oferite matematicienilor pentru rezolvare pe parcursul secolului care urma să înceapă. Multe dintre ele au fost rezolvate, altele s-au dovedit a fi insolubile..

De data aceasta, actualul comitet al fizicienilor și astronomilor este optimist în ceea ce privește speranța în noile metode și noile idei pe care fenomenale salturi tehnologice (în special privind viteza și capacitatea de calcul, aflate în creștere exponențială) continuă să le aducă în această dezbatere.

Oricum, la reuniunea următoare a Comitetului, prevăzută pentru finalul anului 2001, se prevede stabilirea unei priorități a problemelor și identificarea până atunci a unor posibilități realiste de finanțare.

În orice caz, un lucru este clar: cât de departe par acum discuțiile care se tot repetă din când în când și care se încăpățânează să vorbească despre sfârșitul științei și... epuizarea subiectelor de cercetare...

Nu, nu se poate vorbi de o altă „manie a listelor". Este vorba pur și simplu de eternul interes pe care îl prezintă întrebarea care se află la baza acestui extraordinar program științific al începutului de mileniu: care este de fapt natura Universului în care trăim?

Plante modificate genetic

DORIN MĂRAN

Cum se obține o plantă transgenică?

Transgeneza constă în transferul, unei gene străine (transgenă) într-un patrimoniu genetic al unui organism viu, pentru a-l înzestra cu o capacitate de rezistență sporită față de agresiunea unui virus, a unei boli și pentru a-i ameliora calitățile nutritive sau gustative. Pentru asta se procedează la identificarea, într-un donator viu, a proteinelor ce conferă aceste calități. Se procedează apoi la o „construcție genică" ce conține gena de interes și secvențele de ADN indispensabile funcționării acesteia.

Această construcție genică e inserată într-un mediu bacterian pentru a fi multiplicată după care e transferată în genomul plantei receptoare prin intermediul unei bacterii sau al unor microbile metalice. Un procedeu folosit adesea în unele țări dezvoltate cu rezultate remarcabile. Studiile legate de posibila nocivitate a plantelor manipulate genetic pentru sănătatea oamenilor au fost întotdeauna cât se poate de liniștitoare: consumul lor nu prezintă nici un pericol pentru sănătate.

Și totuși...

O asociație americană a consumatorilor a depistat în 22 septembrie 2000, urme de ADN al unei gene de rezistență introdusă în porumb de către societatea Aventis CropScience în unele produse alimentare. Un porumb modificat genetic, numit StarLink, folosit legal doar în alimentația animalelor. În noiembrie 2000, 14 persoane care au consumat produse din acest porumb modificat genetic au ajuns la spital acuzând diverse stări maladive: indigestii, grețuri, manifestări alergice. Producătorul, firma Aventis, a fost nevoită să retragă imediat de pe piață produsele incriminate. StarLink și-a făcut debutul în SUA în 1998. Porumbul poartă gena unei bacterii care secretă proteine toxice pentru unele larve dăunătoare și care îi conferă imunitate. În urma investigațiilor făcute în cazul celor care au consumat produse pe baza acestui porumb acuzând diverse forme de alergie, s-au depistat anticorpi care încercau să neutralizeze această proteină. O posibilă confirmare a tulburărilor acuzate de cei 14 consumatori. Cu toate astea, experții americani nu se grăbesc să incrimineze proteinele transgenice. În cazul StarLink acestea nu reprezintă decât 0,0129 la sută din totalul de proteine ale porumbului, un nivel extrem de scăzut pentru a putea provoca reacții alergice. Una din măsurile care ar putea elimina pericolul complicațiilor alergice constă în modificarea genetică a plantelor în așa fel încât proteinele străine să se stabilizeze doar în componentele vegetale care nu intră în alimentație, cum ar fi tulpina și frunzele. În centrul dezbaterilor se află însă o măsură preventivă mai eficace și mult mai puțin costisitoare: informarea consumatorului cu privire la produsele ce conțin vegetale modificate genetic. Cei predispuși la alergii provocate de proteine străine, putând opta pentru produse fără urme transgenice.

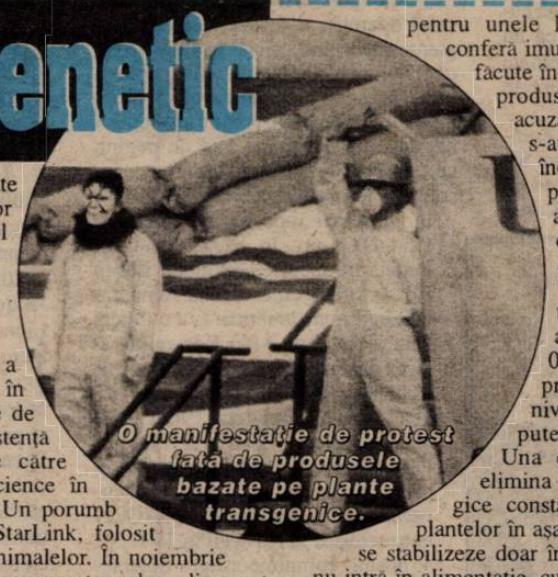

O manifestație de protest față de produsele bazate pe plante transgenice.

Întrebările mileniului

Este posibil să existe alte forme de VIAȚĂ INTELIGENTĂ?

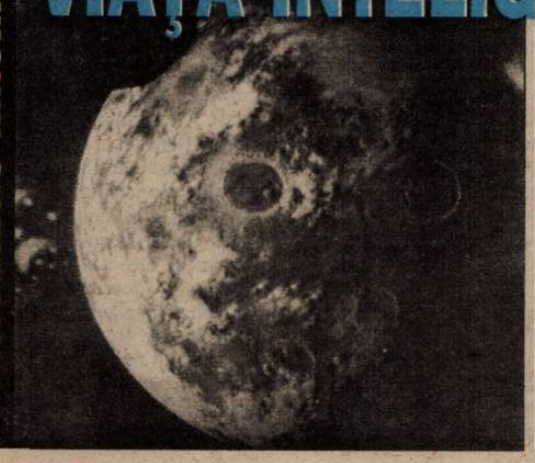

Cea mai mare parte a oamenilor de știință este de părere că șansele ca într-o altă regiune a Universului să se fi dezvoltat alte forme de viață sunt... încurajatoare. Motivele acestui optimism? Există cel puțin cinci motive principale: 1. este vorba, în primul rând, de descoperirea, numai în ultimii ani, a câtorva zeci de așa numite exoplanete, planete ale unor stele din afara Sistemului nostru Solar – Universul ne apare din ce în ce mai mult plin de corpuri capabile să găzduiască forme de viață; 2. în nucleele de gheață ale cometelor Halley și Hyakutake au fost găsite molecule prebiotice – concluzia posibilă este că tocmai cometele au fost cele care au distribuit în întreg Universul „cărămizile" din care este construit edificiul vieții; 3. pe *Europa*, unul din sateliții planetei Jupiter, sonda Gallileo a descoperit condiții favorabile existenței bacteriilor; 4. pe un meteorit de proveniență marțiană au fost descoperite urme de viață microscopică; în sfârșit, dar în nici un caz în cele din urmă, NASA a anunțat posibilitatea de a se fi descoperit apă pe planeta Marte.

Dar mai ales această ultimă descoperire este încurajatoare, pentru că se știe că apa înseamnă posibilitatea de a găsi materie organică, iar de aici la posibilitatea dezvoltării unor diverse forme de viață, nu mai este decât un pas. Un pas destul de mare, este adevărat, la care se adaugă o altă întrebare care ne frământă de foarte mult timp: dacă într-adevăr există viață și pe alte planete, cum arată oare acele „alte" făpturi? *(M.D.)*

Cinema pe Internet

În prezent, dacă dorim să vizionăm la domiciliu unul dintre filmele noastre preferate și dacă acesta nu figurează în nici unul din programele posturilor TV și nici al canalului HBO, avem o singură soluție: să căutăm caseta video la un centru de închiriat. Surprizele pot fi însă numeroase: pelicula e uzată, imaginea tremură, sunetul e denaturat... În viitor însă, aproape toate filmele vor fi puse la dispoziția beneficiarilor pe Internet. La un preț accesibil și la un nivel calitativ ireproșabil, filmele vor putea fi savurate pe monitorul computerului personal. (A.P.)

planet@IT

@ 1% on-line

Microsoft va lansa pe 5 aprilie o versiune redusă a enciclopediei Encarta, care va putea fi consultată gratuit pe Internet de internauții Europeni. Responsabilul de marketing al MSN Spania, a afirmat că pe 22 martie s-a prezentat oficial în Europa versiunea de Web a enciclopediei Encarta. Ea este diferită de versiunea care se poate cumpăra din magazin pe suport disc-compact. MSN Encarta va oferi în forma finală aproximativ 13.000 de articole, ce vor putea fi consultate rapid, on-line. Vor fi de asemenea disponibile un sistem de traducere și un serviciu de informații de ultimă oră, actualizat permanent. MSN Encarta dorește să se adreseze în principal segmentului de internauți cu vârste cuprinse între 8 și 25 de ani. Un alt proiect Microsoft este lansarea la începutul verii a MSN Explorer, un soft care va ajuta utilizatorii MSN să navigheze mai ușor pe imensa hartă a sitului și va simplifca folosirea serviciilor online disponibile la adresa www.msn.com.

@ Îi prindem pe americani

Dezvoltarea Internetului în Europa este susținută de vânt de la pupa. Conform Comisiei Europene, numărul de persoane care se conectează de acasă la rețea este din ce în ce mai mare. Totuși, în lume, 4 miliarde de persoane nu au acces liber la Web. Conform unui raport ce s-a aflat la sfârșitul lunii martie la Stocholm pe masa Comisiei Europene, numărul internauților europeni este apropiat de cel din SUA. Cu toate acestea, europenii se limitează la un uz pasiv al Internetului, centrându-se pe căutare și încărcare de informații și neutilizând potențialul interactiv al rețelei, în special comerțul electronic. Raportul relevă că numărul de persoane conectate la Web pe „bătrânul continent" a crescut cu 55 la sută între lunile martie și octombrie 2000. Conform Comisiei, această creștere se datorează scăderii cu 23 la sută-47 la sută a prețurilor tarifelor de conexiune, ca urmare a liberalizării pieței. NetValue, o firmă ce are ca obiectiv de activitate măsurarea audienței pe Internet, situează Europa pe locul I în lume, cu 50,9 la sută dintre utilizatorii mondiali, aproximativ 53 de milioane. Această cifră a fost emisă în luna ianuarie 2001 și include nu numai web-ul, ci și poșta electronică, chat, audio/video, FTP etc. Spania are cel mai mare număr de utilizatori europeni de chat și newsgrupuri. La polul opus al „dezvoltării internaute" se află două treimi din totalul populației mondiale, care, conform unui raport furnizat de Forul Global al Societății Informatice în Administrația Publică redactat pentru ONU, nu dispun de acces liber la informația existentă pe Internet.chat, audio/video, FTP etc. Spania are cel mai mare număr de utilizatori europeni de chat și newsgrupuri. (GEORGE VADIM CUȘNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

Obsesiile transcendentale şi imperfecţiunile generale

ION ŢUGUI

Nu ştiu dacă vreo altă vieţuitoare de pe această planetă a făcut vreodată dovada că ar avea „simţ critic". Simţul critic aparţine, pare-se, doar omului. În decursul evoluţiei sale, omul a încercat, încearcă şi va încerca să „corecteze", să modifice, să schimbe, cel mai des în numele, mereu ajustat, al unei perfecţiuni. Suprema iluzie a modificării şi corectării este o intervenţie omenească în structura forţelor fundamentale ale Universului. Da, s-a ajuns până acolo! Ipoteze cu privire directă la „corectări" cosmice au apărut abia în secolul trecut, o dată cu marile acumulări în cunoaşterea ştiinţifică şi în explozia tehnologică. Fiecare generaţie din perioada scientistă a actualei civilizaţii vine cu propriul ei simţ critic. Spun „epoca scientistă" pentru că activarea conţinutului spiritual al devenirii noastre are un caracter cu adevărat revoluţionar şi este prefigurat printr-o mutaţie spectaculoasă, care se referă la o potenţare specială a spiritului lăsând materialitatea lumii pe un plan secundar...

Obsesiile transcendentale sunt fără îndoială prin excelenţă perfecţioniste. Omul adamic este un păcătos, fie şi fără voia sa, un păcătos care moşteneşte păcatul neascultării. Primul cuplu cu care debutează Geneza avea toate şansele să fie perfect şi nemuritor, dar intervenţia unei puteri ostile l-a făcut dependent de o eroare pe care o moştenesc generaţiile de la Eden la Judecata de Apoi.

Există şi un perfecţionism transcendental mai puţin dependent de religia creştină. Acesta are un caracter iniţiatic şi promovează ca idee însuşirile pure ale omului, abandonate sau neglijate pe parcurs. Gândirea pozitivă, exerciţiile minţii, altruismul şi bunătatea, indiferenţa faţă de bunurile materiale, cinstea şi corectitudinea, meditaţia şi cufundarea exersate într-un univers al vibraţiilor înalte, căutarea Absolutului şi prepararea spiritului încă din viaţă pentru a-l afla şi pentru a-l locui...

Să recunoaştem că numai obsesiile transcendentului ne dăruiesc imaginea abstractă a unei lumi perfecte. Tot ce se află la graniţa cu realitatea, cu societatea, cu istoria, este minat de imaginea grosieră a imperfecţiunii. Până şi nostalgia omenească de a fi fericit în viaţa reală se constituie într-un neajuns stagnant. Dar ne putem imagina o lume care ar fi împlinit postulatele transcendentale spirituale? Cum ar arăta acea lume? Oricum deloc congruentă cu lumea în care trăim şi pe care o cunoaştem. Este clar că omului nu-i place nici cum arată el înlăuntrul său şi nici Cosmosul nu-i place aşa cam îl cunoaşte cel puţin din fâşia aceasta a universului vizibil! Perfecţionismul transcendental şi spiritual sfidează legile fizicii şi pe omul, vorba lui Immanuel Kant, „nedesăvârşit de la natură ca să poată ieşi ceva bun din el"! Dacă raportăm această nemulţumire înlănţuită şi permanentă, la codul nostru genetic, atunci putem trage concluzia că am fost avertizaţi de Creator că în noi înşine există, imprimate adânc, dorinţa şi voinţa de a împlini voia Creatorului – iar voia Creatorului este chiar perfecţiunea!

Lumea a abordat alt itinerar, nu pe acela al perfecţiunii. Iar acel „alt itinerar" este chiar cauza care va genera efectul schimbării lumii şi chiar a locului din Univers în care trăim. Să fie aceasta o simplă idee filosofică prin care s-a exprimat o iluzie a vechilor gânditori? Pe măsură ce privirea ni se face mai limpede faţă de realitatea istorică în care suntem cuprinşi, vom fi de acord că perfecţionismul, ca ideal, nu-i doar o filosofie, iar istoria pe care am scris-o noi, oamenii, cu existenţa noastră, poate părea cea mai mare eroare!

Altfel spus, trebuia să evoluăm altfel decât am făcut-o şi trebuia să ne ataşam de esenţa destinului nostru, care este transcendental şi spiritual...

Dosarul gândurilor comunicante

TELEPATIE... clandestină

MIHAELA DOROBANŢU

Sol Feldstein a fost unul din artizanii principali ai setului de experimente de la Spitalul Maimonides – el servind de altfel de multe ori când ca agent transmiţător, când ca receptor, mai ales pe parcursul demonstraţiilor iniţiale. Un lucru foarte interesant i s-a întâmplat într-o noapte când venise rândul său să supravegheze encefalograful. Agentul transmiţător era o femeie, Miss Ploski, obiectul-ţintă pe care ea trebuia să-l transmită telepatic era tabloul „Noapte înstelată", de Van Gogh, iar receptor era un student la literatură franceză. Urma să se mai aştepte un timp destul de îndelungat până la următoarea perioadă REM, aşa că Feldstein şi-a zis că s-ar putea relaxa puţin şi a început să frunzărească un număr din bine cunoscuta revistă *Life*. Numai că imediat a fost captivat de un articol despre moda topless, care încerca să-i găsească rădăcini tocmai în antichitate! Articolul era ilustrat de două fotografii, una a unei zeiţe din epoca minoică, alta a unei preotese grecoaice, amândouă cu sânii goi. Apoi, pentru că momentul următor al experienţei se apropia, a lăsat la o parte revista şi şi-a reluat activitatea. Nu mică i-a fost însă surpriza când a găsit următorul pasaj în relatarea studentului al cărui vis fusese monitorizat: „Eram într-un parc şi vorbeam despre două busturi de femei antice. Purtam o discuţie despre acest subiect..." Legătura cu obiectul-ţintă al lui Miss Ploski era... nulă! Nici un element din „Noaptea înstelată" nu fusese prezent în vis. Observatorii au atribuit acestui experiment nota 10,7 – experimentul era considerat o ratare totală! În loc de Van Gogh, studentul la limba franceză mai visase, fără nici o legătură, un episod din „Gulliver în ţara Piticilor", totul petrecându-se în insula Liliput din Pacificul de Sud. Pentru Sol Feldstein lucrurile erau însă clare şi tocmai acest ultim vis a fost cel care l-a convins definitiv: aceasta pentru că şi-a amintit imediat că frunzărind acelaşi număr din *Life* găsise un articol despre Generalul Mac Arthur, eroul din Pacific, prezent într-o fotografie în care putea fi văzut apropiindu-se prin apă de o insulă din arhipelagul Filipinelor, dominând cu statura sa pe filipinezii care se îngrămădeau pe lângă el. În ceea ce priveşte „receptarea" imaginilor celor două statui antice, aici nu mai putea fi vorba de nici o confuzie. El a înţeles cât de periculoasă putea deveni această adevărată „telepatie clandestină", imagini, informaţie, mesaje, transmise total neintenţionat, dar recepţionate în condiţii chiar superioare celor transmise în mod dirijat. Orice lectură în timpul desfăşurării unui experiment a fost de atunci interzisă cu desăvârşire...

Ce a adus ultimul deceniu al mileniului trecut în studiul

OZN-urilor ?

DAN D. FARCAŞ

Pentru cititorul sceptic, OZN-urile sunt iluzii, farse, fenomene naturale nu prea bine cunoscute, experimente militare secrete şi invenţii ale ziariştilor. Ce alte noutăţi ar putea aduce deci trecerea anilor decât aglomerarea aceloraşi şi aceloraşi pretinse observaţii? Şi totuşi, pentru cei interesaţi de acest fenomen, deceniul care s-a încheiat a fost unul foarte interesant. În primul rând în cele trei zone fierbinţi ale domeniului: răpirile OZN, conexiunea religioasă şi conexiunea militară. Dacă în anii optzeci răpirile păreau un subiect exotic şi nu prea serios, iată că în iunie 1992 la Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.), una dintre cele mai faimoase universităţi politehnice din lume, a fost organizată, pe durata a 6 zile, Conferinţa pentru studiul răpirilor OZN. Unul dintre preşedinţii conferinţei era John E. Mack, M.D, profesor de psihiatrie timp de douăzeci de ani la nu mai puţin faimoasa Harvard Medical School şi fost director al secţiei de psihiatrie al spitalului din Cambridge al acestei universităţi. Cercetătorii participanţi, între care David Jacobs, Ph.D., profesor la Universitatea Temple, dar şi mulţi alţii, cât se poate de respectabili, adunaseră în total circa 2000 de dosare, asupra a tot atâtea cazuri de persoane care afirmau că au fost răpite de OZN-uri şi examinate de creaturile care veniseră cu aceste apariţii.

În aceşti ani au apărut cărţi esenţiale scrise de Jacques Vallée, Jean Sider, Bob Larson şi alţii, care cred că OZN-urile continuă, cu imagini destinate omului modern, ceea ce milenii de-a rândul s-a interpretat ca apariţii religioase sau folclorice: de zei, sfinţi, zâne, pitici, ori diavoli sau demoni. Raymond E.Fowler scria, de pildă, în cartea The Watchers II (1995) că probabil răpirile OZN, decorporarea şi supravieţuirea sufletului după moarte au o cauză comună şi că inteligenţele care ne vizitează cu OZN-urile „vin de acolo unde noi vom merge [după moarte]. Moartea, în esenţă, este suprema experienţă de răpire [OZN]".

Colonelul Wilfried De Brouwer, şeful operativ al forţelor aeriene belgiene, a declarat oficial în iulie 1990, că fenomenul OZN este real şi constituie o preocupare pentru armată. KGB a pus în 1991 la dispoziţia ufologilor documente, însumând 124 de pagini, cu „observaţii ale unor fenomene însolite pe teritoriul URSS, 1982-1990", în principal rapoarte militare privind OZN-uri. În 1997, cu un an înainte de moarte, colonelul Philip Corso, ofiţer cu o carieră remarcabilă în armata americană, a publicat cartea The Day After Roswell (tradusă prompt şi în româneşte cu titlul După Roswell). În această carte el afirmă că în perioada 1961-1963, când a condus divizia de Tehnologii Străine la Pentagon, a avut în grijă un fişet plin cu resturi recuperate de la prăbuşirea unui OZN extraterestru la Roswell în 1947, ca şi dosare complete asupra obiectelor şi fiinţelor găsite, iar industria militară americană a profitat din plin de aceste obiecte. În ciuda repetatelor interpelări, conţinutul cărţii nu a fost niciodată dezminţit de oficialităţi. Sarah McClendon, decana corpului de presă de la Casa Albă, a difuzat, la 30 martie 1998, un comunicat de presă în care afirma, între altele, că „o comunitate de cercetători şi tehnicieni aflaţi în slujba guvernului sunt convinşi că Obiectele Zburătoare Neidentificate [...] sunt de fapt vizitatori din alte lumi". Ea deplângea secretomania oficială în domeniul OZN şi adăuga că administraţia Clinton a cerut, la scurt timp de la instalare, în mai multe rânduri, rapoarte despre acest subiect.

La 16 iulie 1999 în Franţa a fost publicat raportul COMETA: „OZN-urile şi Apărarea. Pentru ce trebuie să ne pregătim". Înainte de a fi dat publicităţii, el a fost expediat preşedintelui Jacques Chirac şi primului ministru Lionel Jospin. Studiul, realizat de numeroşi generali şi specialişti spune, între altele, că realitatea fizică a OZN-urilor, cu performanţe de zbor neatinse pe Pământ, controlate de fiinţe inteligente este „cvasi-certă" şi că „faptele acumulate de-a lungul anilor ne obligă să luăm în considerare ipoteza extraterestră", sugerându-se măsuri concrete. Asistăm oare la începutul unei deschideri?

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/12

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Omul care dojenea ÎNGERII

PAUL IOAN

Unul din marile personaje ale istoriei ştiinţelor oculte, englezul John Dee, este o nesecată sursă de inspiraţie pentru numeroşi vizionari mistici de astăzi (ne referim, evident, numai la impostori). Acest savant medieval, care pretindea că vede îngeri într-un cristal negru – de la care primea sfaturi şi profeţii, şi *pe care i certa uneori pentru inexactităţi* –, a avut în palmaresul păcăliţilor un număr incredibil de capete europene încoronate. În plasa şarlataniilor sale au căzut, pe rând, Eduard VI, Maria Tudor şi Elisabeta I (în Anglia), apoi Maximilian II al Boemiei şi Ungariei, Stefan al Poloniei şi Rudolf II al Cehiei. Este un record absolut al artei vizionarismului şi astrologiei – cele două „meserii" esenţiale ale lui John Dee (trăitor între 1527 şi 1606). El nu era un simplu astrolog, nu folosea numai tabelele astrologice şi fantezia, ci şi informaţiile receptate de la îngeri, precum Uriel şi Rafael (conform spuselor lui). Cristalul negru, numit de John Dee „piatra viziunii, piatra Cerului", fusese primit de la un fost deţinut (Edward Kelley, căruia i se tăiaseră urechile pentru falsificare de bani). Împreună cu dubiosul Kelley, Dee a format una din cele mai faimoase perechi de „păcălici" ai secolului XVI. Maestrul intra în transă (el spunea că de fapt era vorba de o iluminare), vedea îngerii şi-i asculta, apoi în acea stare dicta partenerului tot ceea ce reţinuse. Avea carnete întregi de „relatări divine", iar multe dintre ele au fost publicate; o parte i-a fost furată de „concurenţă". Foarte multe persoane apelau la el pentru exorcizare (expulzarea diavolului ce pusese stăpânire pe trupul şi mintea acelor clienţi). Deşi existau mulţi sceptici la Curţile regale, aventurierul a scăpat din mâinile justiţiei când a fost acuzat că a ucis un copil, iar pe altul l-a orbit, cu magiile lui scandaloase. Ce să mai spunem când aflăm de la biografii lui că Elisabeta I şi-a fixat ziua încoronării la data (14 ianuarie 1559) „citită" de John Dee în horoscop! Spre bătrâneţe, Dee a căzut în disgraţie şi s-a retras în mica lui localitate natală de lângă Manchester. Regele Jacob I a fost mult mai puţin impresionat de prestaţiile lui, lăsându-l să moară în mizerie.

Suntem sau nu fraţi cu codrul?

COPACII nu mai mor în picioare

PAUL IOAN

COMPARAŢIA CARE DOARE

Toţi suntem nemulţumiţi de gradul de curăţenie al oraşelor noastre, de calitatea aerului pe care-l respirăm, a apei pe care-o consumăm etc. Ştim foarte bine ce-am putea face. Dar ştim cu cine ne putem compara – apropo de necesara integrare în Europa?

Am fost găzduit cândva, doar câteva zile, într-o comună izolată, aproape de graniţa dintre Austria şi Germania. Nu sunt mai mult de cinci mii de locuitori la Linzberfeld, acea localitate de popas. Dar fiecărei case, în afara curţii, îi corespundeau 4 (patru) recipiente de oţel inoxidabil pentru tot atâtea tipuri de deşeuri: *metal, sticlă, HÂRTIE şi plastic* (cel mai încăpător, prezent şi la intersecţii). Fiecare familie avea pungi speciale (foarte ieftine), diferit colorate, pentru manipularea fiecărui gen de resturi menajere...

EXPORTĂM LEMN ŞI CUMPĂRĂM HÂRTIE

Să fi fost vorba de „scorţoasa" rigoare nemţească? Nicidecum. În toate ţările dezvoltate recircularea, reciclarea şi refolosirea (cei trei „R" care fuseseră iniţiaţi şi la noi, înainte de '89) reprezintă o afacere cu cifre de afaceri foarte mari. Din totalul deşeurilor casnice, se recuperează selectiv între 70-90 la sută în Europa vestică, Japonia, SUA, Canada etc. Ce se întâmplă la noi?

În vreme ce hârtia este din ce în ce mai scumpă şi multe publicaţii apelează la cea de import (!), exportul românesc de cherestea creşte vertiginos din 1990 şi până-n prezent. Se taie haotic mii de hectare de păduri, şi alţii ne vând ulterior hârtie de excelentă calitate. Acei „alţii" îşi menajează propriile zone naturale şi câştigă şi sume fabuloase prin prelucrarea lemnului nostru. Un singur exemplu: exportul de lemn de fag a crescut de aproape 3 ori, iar cel de conifere de 2,3 ori!

UN VIS FRUMOS: PĂDURI PROASPETE PENTRU GENERAŢIILE DE MÂINE

În România, stringenta recuperare a hârtiei nu ajunge nici măcar la o treime din ce se consumă. Pe de altă parte, Organizaţia de supraveghere a rezervelor silvice „Europe's Enviroment" calculează anual creşterea masei lemnoase la hectar din pădurile exploatabile. Ţara noastră avea acum 4 ani o medie de creştere de 6 mc/ha, iar Irlanda 9 mc/ha.

Cu alte cuvinte, cele două tendinţe dramatice de la noi se coroborează şi converg spre o catastrofă silvică (dacă autorităţile nu intervin prin legi foarte aspre, similare celor din Occident): se despădureşte cu frenezie, dar nu se reîmpădureşte cel puţin în acelaşi ritm. Oare numai sărăcia unei mari părţi a populaţiei rurale să fie de vină?

ÎNCHISOARE PENTRU UCIDEREA UNUI SINGUR COPAC!

E aproape imposibil, la ora actuală, să facem o comparaţie legislativă cu restul Europei. Cum să fie înţeles la noi faptul că în Germania – de exemplu – trebuie 5 aprobări pentru tăierea unui copac de către o firmă (persoană) particulară, iar eludarea legii protecţiei silvice, chiar pentru un singur pom, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani?

În condiţiile în care legea nr.1 /2000 reîmproprietăreşte cu păduri persoane şi asociaţii particulare, ce restricţii ecologice s-au adoptat? În mod normal, mai întâi ar fi trebuit promulgată o nouă lege a protecţiei fondului forestier de către particulari şi apoi acordarea spaţiilor silvice respective. Sperăm că actualele autorităţi vor ţine seama de nivelul legislativ al protecţiei ecologice silvice din Europa apuseană, care nu încetează să râvnească la lemnul (inclusiv românesc) neprelucrat, pe care-l înnobilează şi-l vând sub formă unor produse foarte scumpe. Dar numai pădurile sunt în agonie?

O AMINTIRE TRISTĂ: POMII DE PE STRADA NOASTRĂ

Teii şi salcâmii tind să devină o amintire a copilăriei în capitala României, şi nu numai. De mai mulţi ani, se taie cu temeinicie criminală copacii străzilor, căci sunt „ai nimănui", deşi există Administraţia Domeniului Public. Perioada de înflorire a teilor reprezintă o adevărată calamitate pentru copaci, din pricina chilipirgiilor care rup cu nonşalanţă crengi, ucigând, în inconştienţa lor, „recolta" din următorul an. Până când, domnule Primar General?

Şi dacă tot am debutat cu acest articol cu o necesară comparaţie cu Europa, întrebăm şi sperăm din toată inima să fim auziţi: câţi arbori din specii valoroase sunt împrejmuiţi în oraşele României, având fiecare şi o inscripţie referitoare la specie şi vârstă?

Copiii străzii, cerşetorii străzii, câinii străzii, pomii străzii, taraba străzii, gunoiul străzii... Am devenit oare o SOCIETATE STRADALĂ?

POLUAREA UCIDE – şi o face foarte scump!

Departe de a fi o simplă figură de stil, *poluarea chiar ucide*. La propriu! Conform recentelor date publicate de OMS, 40000 de locuitori ai zonelor industriale din Austria, Elveţia şi Franţa mor anual din cauza poluării. Jumătate din aceste decese se datorează în particular poluării produse de... traficul automobilistic. Probabil că cercetătorii Universităţii Basel, Elveţia, unde se derulează proiectul OMS au fost chiar şi ei surprinşi să constate amploarea daunelor provocate sănătăţii de automobile: 25000 de cazuri de bronşite cronice, 500000 de crize de astm anual – un total de 16 milioane de zile-lipsă de la serviciu sau zile cu un randament extrem de scăzut! Conform opiniei lui Nino Künyli, de la Universitatea Basel, şeful proiectului, consecinţele pentru indivizi separaţi pot fi neînsemnate, dar cele pentru sănătatea publică sunt absolut notabile!

PREŢ INSUPORTABIL!

- *Austria, Franţa, Elveţia: 6 la sută din decese se datorează poluării*
- *OMS – Organizaţia Mondială a Sănătăţii anchetează*
- *Costuri medicale care sar în aer şi producţii care... se scufundă*
- *Scump... dar face?*

Ce pot însemna toate acestea în bani? OECD, (Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică) a calculat pe baza datelor prezentate de studiu, cheltuielile medicale, cele legate de daunele aduse activităţilor productive, diminuarea consumurilor, scăderea calităţii vieţii: peste 50 de miliarde de dolari anual pentru oricare din ţările analizate, valorile fiind practic asemănătoare pentru orice altă ţară! Aceasta ca să nu mai vorbim de efectele dezastruoase asupra ratei mortalităţii infantile! Sau despre faptul că în calcule a fost luat în considerare doar un singur poluant atmosferic, aşa numitul PM10, particulele de praf cu diametrul de sub zece miimi de milimetru care se insinuează în plămânii noştri transportând totodată şi alte substanţe poluante, cel mai adesea cancerigene! Şi dacă efectele monoxidului de carbon sau dioxidului de sulf au fost măcar evaluate indirect, alte substanţe, independente de acestea cum ar fi ozonul, nu au fost luate în considerare!

Ce se poate face? Foarte mult, de la continuarea cercetărilor şi campaniile de conştientizare a populaţiei, până la corectarea şi adoptarea unor decizii politice. Oricum, se pare că vor mai trece generaţii până când lumea să ajungă ziua în care, trezindu-se, să poată pentru prima oară să răsufle uşurată...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

În spaţiul COSMIC

ALEXANDRU MIRONOV

La ora când citiţi aceste rânduri, urmele paşilor umani pe solul Lunii se vor fi învechit cu aproape 32 de ani – atât a trecut de la celebrul prim pas selenar al lui Neil Armstrong, de la momentul când un reprezentant al singurei forme de viaţă raţională cunoscute de noi a rostit profetice cuvinte: „Un mic pas pentru om, unul uriaş pentru omenire". Cuvinte pe care miliardele de coplanetari ai eroilor de pe nava *Apollo 11* le-au înţeles aşa, atunci, în *21 iulie 1969:* de acum încolo, fraţi de pe planeta Pământ, începem să ne desprindem din leagănul copilăriei omului şi să pornim către Americile care ne aşteaptă pe alte planete...

Dar n-a fost să fie aşa. În visele de colonizare a spaţiului cosmic a intervenit elementul *profit*. Sutele de miliarde de dolari şi ruble cheltuite de americani şi sovietici au raportat, surprinzător, dividende uriaşe. S-a îmbogăţit know-how-ul militar, în primul rând, dar au explodat, pur şi simplu, gigantica industrie a telecomunicaţiilor, fabuloasa lume a televiziunii planetare, inimaginabilul universal – încă in nuce – al *Internet*-ului informatic. Au câştigat bani grei companiile de teledetecţie, agricultură, minerit, cartografii, navigatorii aerieni şi maritimi. Aventura cosmică şi-a schimbat, în consecinţă, alura şi tendinţele. A apărut mai profitabilă exploatarea cosmosului de deasupra capetelor noastre decât desprinderea de planetă. După încheierea misiunilor *Apollo*, pe Lună am uitat-o, ocupaţi prea mult cu treburile Pământului, cu dărâmarea Zidului Berlinului, cu big-bang-ul computerelor, electronicii şi robotizării şi, mai nou, cu transformarea cetăţenilor Terrei în 6 miliarde de consumatori, cum bine şade unei planete capitaliste.

...Şi n-a mai zburat nimeni spre stele... Ba da, roboţii. Sonde robotizate au a-martizat, în 1976, urmate de un confrate robot, după 21 de ani. Americanii au inventat un avion cosmic navetist, util cărăuşiei către ţara de deasupra stratosferei, ruşii au construit prima „locuinţă" cosmică permanentă, *staţia MIR*, apoi, împreună, luându-i parteneri şi pe vest-europeni, au pus prima „cărămidă" la *ISS* – Staţia Spaţială Internaţională – poate nucleul viitorului mare laborator spaţial, poate primul „cvartal" de apartamente cosmice, în care urmaşii lui Homo Sapiens se vor obişnui cu viaţa în imponderabilitate, sau, poate primul complex de uzine pentru produse farmaceutice ultrafine şi pentru sensibile *cip*-uri electronice. Aventura marţiană care urmează, în primele decenii ale secolului ce vine va fi dată tot în seama roboţilor: în 2003, profitând de o „fereastră" în alinierea planetelor, o astronavă va ajunge în zona gravitaţională a lui Marte şi va lansa pe planeta roşie un vehicul robotizat, de fapt, un prospector care colectează roci şi – atenţie – le expediază către o „cutie poştală", un vehicul cosmic aflat pe orbita circummarţiană. După doi ani, întâmplarea se va repeta, iar în 2008 un vehicul transportor va prelua cele două containere cu roci şi le va aduce pe planeta Pământ. Naveta *Pământ-Marte-Pământ* va deveni de rutină, spre anii 2015, când deja pe firmamentul marţian vor fi circulând, cu diverse treburi, zeci şi sute de navete robotizate fabricate de inginerii Homo faber.

La acea vreme, cerul de lângă noi va fi înţesat de sateliţi, de fel şi fel de laboratoare (aproape) extra-terestre şi, probabil, o unitate de minerit, laborator în acelaşi timp, va începe să funcţioneze pe Lună – poate în ideea că atât reţelele de sateliţi, cât şi solul marţian şi cel lunar pot aduce profit investitorilor, de aici, de pe Pământ.

Dar Homo Sapiens, în carne şi oase, va rămâne acasă. Într-o superbă povestire „Vizitecii", vizionarul, care este Mihail Grămescu, imaginează o astronavă-planetă, care pleacă, încărcată cu semeni de-ai noştri, să descopere planete, pe care oamenii să le colonizeze. Nava *Viziteca* se va întoarce, peste mii de ani, din periplul său, pentru a găsi însă, în locul Pământului înfrigurat de curiozitate şi aventură, o planetă placidă, pe care o conduc hipercomputere omniprezente şi unde omul a găsit cu cale să-şi răspundă la marile lui întrebări doar prin simulare şi modelare pe calculator. Aşa că apariţia „vizitecilor" din negura timpului va fi considerată de computere şi oameni drept... producătoare de instabilitate şi dezordine publică – în consecinţă artileria robotizată care apără Terra de eventuale atacuri extraplanetare intră în acţiune. *Viziteca* va fi spulberată, aşa cum spulberate ar putea să fie, din prea mare dorinţă de profit, de către prea capitaliştii săi urmaşi, visele de aventură cosmică ale romanticului cetăţean al Mileniului II al Erei Omului.

E bine de ştiut

CHISTUL hidatic

Chistul hidatic este, de fapt, larva închistată a unui parazit, ce are aspectul unei tumori plină cu lichid, în care plutesc parcă nişte grăunţi fini ca nisipul. Parazitul care dă această larvă face parte dintr-un grup mai mare al teniilor.

Sursa de infecţie o reprezintă modul în care larva îşi petrece găzduirea. Oile şi bovinele se pot infesta prin păşunarea pe zone pe care au fost eliminate dejecţiile vitelor bolnave. Dar omul se poate infesta prin mâini murdare sau consumând legume şi verdeţuri crude şi nespălate.

O dată pătrunsă în organismul uman, larva se poate localiza în ficat, plămâni sau în oricare alt organ al omului. Incubaţia este uneori destul de lungă, ajungând chiar la 2 ani. Câtă vreme chistul hidatic este mic, simptomele pot fi următoarele: deranjamente digestive neînsemnate, dureri slabe în hipocondrul drept, dureri toracice, tuse, dispnee. Mai mult însă, când chistul creşte în volum, se poate palpa uşor zona bombată cauzată de chist în regiunea hepatică. Supuraţia ori ruptura chistului hidatic, localizat în plămâni poate determina: tuse sâcâitoare, hemoptizii mici, dar repetate destul de des. Cuibărit în zona cerebrală, chistul hidatic este frecvent însoţit de hipertensiune intracraniană, tulburări motorii şi uneori de epilepsie. Pruritul, de asemenea, este întâlnit în această maladie. Şocurile anafilactice ce pot apărea după ruptura unui chist hidatic au deseori final dramatic – moartea persoanei suferinde.

E bine de ştiut că în această maladie esenţial este să se ia măsuri de profilaxie şi de combaterea infestării. Se recomandă respectarea cu mare strictete a regulilor de igienă personală şi mai ales a celor de igienă alimentară.

Dr. VALERIU MANTA

HOLLYWOODUL în ALB şi NEGRU

Look-ul starurilor, „sub lupă". Prezentă în ţinuta de zi, dar şi de seară. Combinaţia „black and white" pare a fi nemuritoare. Starurile Hollywoodului o demonstrează. Un cuplu frumos armonizat: Madonna, într-un impecabil costum-pantalon alb (creaţie Saint Laurent) alături de soţul său, Guy Ritchie, într-un costum italian. Winona Ryder adoptă moda retro: mantou „zebră" alb-negru, rochie din tul, neagră, pantofi negri „escarpins" şi poşetă... roşie. Charlize Theron arborează o rochie foarte decoltată, tot neagră, în schimb Julianne Moore este divină în rochia sa albă. Bluzele albe, cu volane sau... puţini nasturi, purtate cu fuste negre, ce dezvăluie frumuseţea picioarelor, reprezintă o combinaţie extrem de elegantă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Din nou despre CELULITĂ

Timpul bântuie peste noi cu tot felul de probleme care ne bulversează existenţa – incertitudini şi greutăţi – toţi le simţim pe propria noastră piele şi fiecare reacţionează şi luptă conform busolei interioare.

Şi fiindcă a venit vorba de piele putem vorbi despre celulită – o afecţiune cosmetică supărătoare, inestetică, neconfortantă despre care revistele de specialitate vorbesc continuu şi ne învaţă cum să scăpăm de ea. Poate părea ridicol să-i dăm atâta importanţă, totuşi nu-i aşa pentru că fiecare trebuie să ne simţim bine în pielea noastră, să avem grijă de această „mantie" a sufletului care este trupul nostru dat de Dumnezeu.

Bunicele noastre şi chiar mamele noastre n-au avut astfel de neplăceri. De ce oare? Şi ele mâncau dulciuri şi pâine, dar făcute în casă, şi ele mâncau porc, dar crescut în propria bătătură şi cu toate astea nu aveau celulită, riduri sau feţe întunecate.

Dar ce este celulita? Este în primul rând o afecţiune cosmetică care constă în inflamaţii ale ţesutului celular subcutanat – o afecţiune frecventă la tinere şi adulte. Aceste elemente apar ca urmare a eliminării defectuoase a toxinelor din unele părţi ale organismului, ceea ce duce şi la o îngroşare a ţesutului conjunctiv, la depozitarea toxinelor şi încetinirea circulaţiei sangvine şi limfatice. Cauzele pot fi de ordin digestiv, endocrin, nervos, îmbrăcăminte necorespunzătoare (prea strâmtă împiedică circulaţia sangvină) şi nu în ultimul rând stresul, mâncatul în stare de tensiune, de griji care ne deranjează „interiorul".

Celulita poate fi superficială sau profundă. Celulita superficială poate fi difuză ca o aglomerare anormală a ţesutului în regiunea lombară, a coapselor, a abdomenului – uneori poate fi dureroasă la apăsare – poate căpăta şi o formă nodulară care se prezintă sub forma unor noduli subcutanaţi, tari, sensibili la palpare.

Celulita profundă apare la ceafă, coapse, şolduri, gleznе, genunchi, braţe, torace. În acest stadiu este dureroasă, mobilitatea pielii se reduce simţitor – poate duce la complicaţii cum ar fi diminuarea tonusului muscular, obezitate celulitică.

Ce este de făcut? Prevenirea este prima măsură prin exerciţii de gimnastică – alimentaţie săracă în grăsimi, dulciuri, băuturi îmbuteliate, cafea – orientare spre legume, fructe – salate de cruditaţi şi sucuri de fructe – paste, pâine integrală, cereale sub formă de fulgi, tărâţe. Prevenirea stresului prin autocontrol şi nu calmante precum şi programe de gimnastică pasivă pot veni de „hac" celulitei.

Gimnastica pasivă constă în patru programe computerizate care fac ceea ce se cheamă modelaj corporal.

I programe de lipoliză – topeşte grăsimile în exces

II program anticelulită – reduce până la dispariţie celulita primară

III program fitness – tonifică musculatura

IV iontoforeza – program special pentru celulită avansată şi atonie musculară.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 10
Valabil până pe data de: 1 APRILIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

ACŢIONEAZĂ

obiectiv!

Majoritatea dintre noi avem tendinţa ca pentru a ne simţi bine noi cu noi înşine să ne gândim imediat la schimbare – fie a felului în care arătăm, fie a felului în care ne comportăm. A doua variantă este evident ceva mai complicată pentru că presupune programarea felului în care ne-am obişnuit să ne privim. Este de fapt un adevărat antrenament care te ajută să te aperi de comentarii negative: atât de cele pe care ţi le adresezi tu însuţi, cât şi cele venite din partea altor persoane. Se ştie că cei care fac asemenea comentarii sunt, în general, la rândul lor, persoane nesigure, speriate de schimbările pe care le suferă propriul lor corp.

Ca prim pas trebuie să înţelegem că aşa cum este, acest corp este al tău, indiferent de caracteristicile lui fizice. Singurul lucru care contează este ca tu să te simţi bine cu tine însuţi. De asemenea, trebuie să înţelegem că sunt şi lucruri pe care nu le poţi schimba, motiv pentru care este de preferat să înveţi să le accepţi, ba chiar mai mult, să înveţi să te bucuri de ele. Cât despre ceea ce vrei să schimbi, învaţă să îţi stabileşti obiective care pot fi atinse. Pe măsură ce o vei face, vei constata cota în creştere a încrederii pe care o ai în tine.

Ori de câte ori comentariile negative pornesc din interiorul tău, dă-ţi comanda „Stop!". Încet-încet, puterea pe care o au aceste critici va scădea. Efectul poate fi şi mai bun dacă te vei obişnui să îţi faci complimente – pe care fără îndoială le aveţi. Obişnuieşte-te ca în fiecare seară să te gândeşti la cel puţin 3 lucruri petrecute peste zi, care te-au

bucurat. Indiferent că este vorba despre o cumpărătură plăcută, zâmbetul unei persoane sau strălucirea soarelui după săptămâni de ploi. Concentrează-te asupra acelor lucruri pozitive pe care le faci tu sau care doar ţi se întâmplă, şi vei vedea că se schimbă şi felul în care te priveşti pe tine însuţi.

IOANA POPA

Gastronomice

Pentru această săptămână doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează:

Găluşte cu brânză

1/2 litru lapte, 50 g unt, 200 g făină, 4 ouă, 150 g untură, 100 g brânză uscată rasă, 1 lingură de pesmet.

Se pune laptele la fiert cu 50 g grăsime. Când fierbe se adaugă făina, amestecând mereu până se îngroaşă şi se desprinde de cratiţă. După răcire se adaugă ouăle, sarea şi se amestecă foarte bine. Din această compoziţie se pun găluşte în apă clocotită şi sărată. După ce s-au fiert se stropesc cu unt cald şi se presară brânză sau caşcaval ras. Se mai introduc în cuptor pentru câteva minute.

Ouă moi gratinate

Pentru 5 până la 6 ouă: *150 g şuncă tăiată în felii egale, 100 g smântână, sare, piper, unt.*

Se fierb ouăle moi după reţeta obişnuită. Se unge cu unt o tavă. Se rulează fiecare felie de şuncă pe care am pus câte un ou curăţat şi se pun în tavă. Se sărează şi se piperează. Se lasă la cuptor timp de 12 minute.

Plachie de crap

1 crap de aproximativ 1 kg, 3 linguri de ulei, 3 cepe mijlocii, 1 pahar de vin roşu, 1 lingură de bulion, 6 felii de lămâie, 2 foi de dafin, câteva boabe de piper, sare.

Se curăţă peştele, se taie în bucăţi de mărime potrivită şi se sărează. Bucăţile de peşte se rumenesc în ulei. Se sting cu vinul roşu la care adăugăm bulionul, lămâia, foile de dafin şi piperul. Se dă totul la cuptor să fiarbă înăbuşit până scade cât trebuie. Se serveşte rece. Plachia se mai poate pregăti şi cu peştele neprăjit.

Antricoate de porc în aluat de plăcintă

600 g antricoate de porc, 1 ou, 120 g făină, 2 ml lapte, sare, piper, 1 lingură pastă de roşii, 1-2 linguri de smântână.

Se curăţă antricoatele de porc de oase şi se prăjesc în puţin ulei, pe ambele părţi. Feliile astfel pregătite se introduc într-un aluat de plăcinte, preparat din făină, ou, şi lapte şi se prăjesc în untură. La grăsimea rămasă de la prima prăjire se adaugă puţină supă de carne sau de oase. Din pasta de roşii şi 1-2 linguri de smântână se prepară un sos de roşii. La servire sosul de roşii se toarnă peste antricoate.

Palmier cu cafea

1 ceşcuţă zahăr, 200 g făină, 100 g unt, 1/2 pahar de apă, un praf de sare: glazura de cafea.

Se frământă o pastă din făină, unt, apă şi sare. Pe planşeta presărată cu zahărul tos se întind foi subţiri dreptunghiulare, late de 20 cm care se rulează din două extremităţi deodată spre mijloc până se întâlnesc. Acest rulou se taie în rondele de 1 cm grosime. Se presară zahăr tos pe tava pe care se aşază rondelele de pastă, la distanţe mari unele de altele. Se introduc în cuptorul încălzit iar după circa 10 minute se întorc pe cealaltă parte şi se coc încă aproximativ 10 minute. Se prepară glazura de cafea şi se întinde, cu un cuţit, un strat destul de gros peste prăjituri, după ce se răcesc. Se mai ţin câteva minute în cuptor încins, dar fără flacără.

Glazura de cafea: *200 g zahăr, 1 albuş de ou, 2 linguri nescafe, 1 linguriţă apă.* Se dizolvă nescafe-ul în apă. Se amestecă zahărul şi albuşul bătut spumă tare şi se adaugă cafeaua. Se întinde pe prăjitura rece şi se mai ţine în gura cuptorului cald până în momentul în care glazura devine opacă.

Remedii naturiste

SUC DE USTUROI CU MIERE
(contra viermilor intestinali)

Se spune că acest leac este folosit încă de pe vremea romanilor împotriva viermilor intestinali, cu predilecţie contra ascarizilor şi oxiurilor (limbrici şi viermişori, în terminologia curentă).

Compoziţia se bazează pe miere, usturoi şi apă. *Modul de preparare* este următorul: într-o oală smălţuită se pun la fiert o parte usturoi (căţei de usturoi curăţaţi de coajă şi spălaţi) cu două părţi de apă. Se acoperă vasul cu un capac şi se fierbe la foc domol până când lichidul scade la jumătate. Se strecoară, se lasă să se răcească, se toarnă într-un pahar de sticlă sau cană de ceramică smălţuită, adăugând o lingură de miere la 100 ml lichid. *Administrarea* este diferită în funcţie de vârstă. Copiilor de până la 3 ani li se face seara clismă călduţă cu acest lichid. Celor între 6 şi 9 ani li se dau 2 linguriţe seara, iar celor între 9 şi 12 ani câte trei linguriţe seara. Copiii mai mari şi adulţii pot să bea câte un pahar de 150 ml o dată sau de două ori pe săptămână. Tratamentul se continuă încă o săptămână de la data când se constată dispariţia viermilor intestinali.

Preparatul *nu este recomandat bolnavilor cu febră şi suferinzilor de diabet zaharat.*

Sucul de usturoi cu miere este cu atât mai activ cu cât e mai proaspăt; el îşi pierde din puterea de acţiune începând de la două până la 12 ore. Ţinut la temperatura camerei mai mult de două-trei zile sau la frigider mai mult de o săptămână, preparatul devine chiar toxic. Ingredientele pot să nu fie tolerate de unele persoane; în acest caz se renunţă la acest remediu. Pentru a evita acţiunea puternică, chiar iritantă a sucului, e de preferat ca după preparare să fie lăsat o oră să mai piardă din tărie şi abia apoi să fie administrat (mai ales în cazul copiilor).

„MIERICICĂ" ÎMPOTRIVA INFECŢIILOR DIN GÂT

Aşa-numita miericică are acţiune dezinfectantă, fiind folosită din cele mai vechi timpuri în vindecarea rănilor, a infecţiilor pielii, precum şi a infecţiilor din gură sau din gât.

În *compoziţia* preparatului intră: 25 g petale de trandafiri de dulceaţă, 150 ml apă, 500 ml spirt alb şi 250 g miere. În funcţie de caz, cantităţile pot fi reduse păstrându-se proporţiile. Petalele de trandafir se lasă la macerat într-un vas acoperit, timp de două ore, în apă rece, fiartă în prealabil. Apoi, se storc bine, lichidul obţinut se strecoară, se fierbe 15 minute şi, după ce se răcoreşte se adaugă spirtul şi mierea care se amestecă până la omogenizare. Se păstrează la frigider. *Se foloseşte* pentru gargară, pentru spălat rănile sau pentru înmuiat compresele ce se aplică pe răni ca pansament. Pentru gargară se pun 1-3 linguriţe cu miericică într-un pahar cu apă. Gargara trebuie să dureze 3-4 minute.

Şi în cazul acestui preparat există *contraindicaţii:* nu se foloseşte de către diabetici, nici de către persoanele cu febră foarte mare sau cu intoleranţă la vreunul din ingrediente.

Preparatul îşi pierde activitatea utilă după o săptămână de păstrare la frigider şi după o oră dacă e lăsat la temperatura camerei.

POSTUL
ca factor de dezintoxicare a organismului

Pentru majoritatea persoanelor noţiunea de post este asociată aproape automat cu recomandarea pe care multe religii o fac cu privire la practicarea unei perioade de restricţie sau de abstinenţă, mai ales de ordin alimentar. Şi nu greşesc pentru că postul are fără îndoială o componentă spirituală, măcar şi pentru simplul fapt că impune un exerciţiu de voinţă, de autocontrol şi de învingere a instinctelor primare. Dar, totodată, postul are şi valoare medicală deoarece reprezintă factorul cel mai la îndemână de dezintoxicare a organismului, de relaxare şi repaos al aparatului digestiv. Este de altfel o metodă de terapie veche „de când lumea", bine cunoscută şi, de ce să nu recunoaştem, foarte eficientă.

Din punct de vedere medical, se recomandă o zi pe săptămână de post complet (fără mâncare, băuturi alcoolice, fumat şi activitate sexuală), precum şi alegerea a două perioade mai lungi într-un an (de circa o lună fiecare) în care e bine să se consume numai legume, fructe, seminţe oleaginoase, pâine integrală, germeni de grâu, fulgi de ovăz, soia şi miere în loc de zahăr. Sarea trebuie şi ea exclusă pe cât posibil, legumele fiind în măsură să asigure organismului, prin conţinutul lor, cantitatea de clorură de sodiu necesară. Aceste zile şi perioade mai lungi de post sunt metode ideale în primul rând de păstrare a sănătăţii, dar şi de refacere a acesteia. În cazul persoanelor cu debilitate fizică ori suferinde de anumite boli ale sistemului cardiovascular, renal, cancer, boli infecţioase febrile, boli grave de nervi etc., oportunitatea practicării postului (şi mai ales a duratei) trebuie hotărâtă de medic.

Postul terapeutic

În consonanţă cu medicina tradiţională, mulţi medici sunt adepţi ai „postului terapeutic", dar insistă asupra necesităţii supravegherii permanente a cazului de către un specialist în medicina alopată. Fără nici o îndoială, pentru a nu deveni periculos, postul terapeutic are nevoie de o îndrumare şi de nişte principii care trebuie bine cunoscute şi corect urmate. O atenţie deosebită trebuie acordată în special postului complet extins pe o durată mai lungă, în care hrana este exclusă total, fiind admisă doar apa obişnuită sau aşa-numita apă de zarzavat. Se merge pe ideea că organismul trebuie lăsat să se vindece singur şi nu cu medicamente (produse chimice), că acesta are nevoie să fie lăsat să-şi focalizeze întreaga energie de care dispune către vindecarea zonei bolnave. Totul porneşte de la observaţia de bun simţ că, în mod instinctiv, când suntem bolnavi nu simţim nevoia să mâncăm. Este un mijloc de apărare a organismului care, prin odihnă, relaxare şi implicit eliminarea toxinelor acumulate, îşi uşurează lupta cu boala.

Apa de zarzavat se prepară din frunze fragede de varză, urzici, păpădie, morcovi, ţelină, păstârnac, cartofi (orice alte legume), tăiate mărunt şi puse într-un vas cu apă. La acestea se pot adauga câteva cojii de ouă foarte bine spălate. Toate sărurile solubile şi vitaminele trec în apă. Din acest preparat care se păstrează la rece se bea zilnic apa şi se completează în schimb cu alta până când considerăm că puterea zarzavaturilor s-a epuizat. Dacă se posteşte cu o astfel de apă, senzaţia de foame dispare, somnul se instalează mai uşor fiind mai odihnitor şi regenerator, iar tranzitul intestinal este menţinut în limite normale. În cazul în care postul este total şi nu se bea decât apă obişnuită, se poate întâmpla ca în colon să se acumuleze materie reziduală (fecală) şi să formeze „un dop" greu de eliminat şi dureros. Soluţia constă în spălarea colonului cu ajutorul unor clisme periodice de evacuare a materiei reziduale.

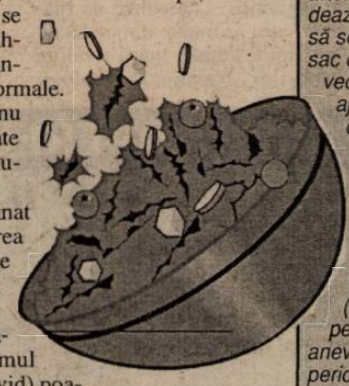

Cât timp poate dura un post terapeutic? Este demonstrat că omul (deşi depinde de la individ la individ) poate să trăiască 100 de zile fără să mănânce, dar 60 de zile sunt socotite de adepţii postului terapeutic complet ca reprezentând durata maximă necesară apariţiei primelor semne de însănătoşire. Revenim asupra precizării că practicarea acestei modalităţi de tratament prin post complet trebuie să fie supravegheată de un medic care urmăreşte în timp principalii „indicatori" de funcţionare a organismului şi sesizează eventualele tulburări de tensiune, ameţeli, senzaţia de epuizare majoră etc. Când bolnavul nu se poate obişnui cu tratamentul deosebit de sever datorat abstinenţei alimentare, se recomandă de obicei o cură de post cu întreruperi (trei zile de post, alternate cu două zile de alimentaţie uşoară).

Denumiri populare ale plantelor medicinale

- Sovârf – broască, budeană, busuioc de pădure, milot, rigan, solovâr, sufulg, trifoişte
- Stejar – goron, gorun, sledun, trăjor, tufan
- Sulfină – iarbă de piatră, molotru, solcină, sufulf, sufulg, surcină
- Sunătoare – drobişor, floare de năduf, iarba sângelui, neruju, pojarniţă, sinătoare, sunaică
- Talpa gâştii – cătuşniţă, ciorvană, creasta cocoşului, laba lupului, talpa lupului, lingorică, somnişor
- Tătăneasă – barba tatei, iarbă întăritoare, gavăţ, lutatină, mierea ursului, năbar, tacin, tatană, tătăneaţă
- Traista ciobanului – arior, buruiană de friguri, coada pisicii, păsăţea, păscuţă, pungulită, rapăn, tăşculiţă, tăşcuţă
- Tei – tei alb, tei de vară, tei văratic, tei verde

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ANEVRISMUL LA NIVEL CEREBRAL

INA P. din Bucureşti. *În literatura de specialitate, anevrismul este înregistrat ca o afecţiune a sistemului circulator, care afectează îndeosebi bărbaţii trecuţi de vârsta de 40 de ani. Cea mai importantă cauză amintită în această categorie şi considerată aproape exclusivă a acestei boli este sifilisul, vechi şi prost tratat. Dv. însă descrieţi foarte sumar situaţia unei tinere (22 de ani), la care nu intră în discuţie o fostă boală venerică. Aşa cum sugeraţi, e posibil de luat în calcul componenta ereditară (în familie au mai fost cazuri de decese datorate anevrismului, respectiv accidentului vascular cerebral) pe care specialiştii o recunosc, deopotrivă, drept cauză a declanşării acestei boli. Anevrismul congenital se datorează unei insuficienţe a dezvoltării fibrelor elastice ale arterelor, în special a celor de la nivel cerebral. Din această cauză, pereţii arterei, mai fragili prin constituţie, „cedează" într-o anumită zonă, permiţând să se formeze un fel de buzunar sau de sac care face presiuni asupra zonei învecinate (de obicei un canal venos), ajungând chiar să-şi construiască un canal de comunicare cu vena respectivă, aşa încât sângele din arteră se amestecă cu cel din venă. Circuitul normal sangvin este evident perturbat. Boala se manifestă în modul cel mai evident prin frecvente (sau permanente) tulburări de ritm cardiac şi de respiraţie (implicit prin oboseală şi lipsă de performanţă fizică). Dacă e vorba de anevrism arterio-venos la nivel cerebral, pericolul este major (de obicei, cu prognostic sumbru) deoarece, în timp, se poate solda cu tulburări cardiace grave şi ireversibile sau cu rupturi ale pereţilor traseelor sangvine bolnave şi cu hemoragii la nivel cerebral. Tratamentul medicamentos se adresează de obicei simptomelor (epuizare psihică, lipsa capacităţii de concentrare, insomnii, dureri de cap etc.) şi nu cauzei care, atunci când specialiştii în neurochirurgie apreciază că e posibil, poate fi înlăturată doar chirurgical (prin extirparea sacului şi obturarea orificiilor vaselor debile, pentru restabilirea circuitului normal al sângelui prin artere şi vene).*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Am şi eu dreptul la o clipă de tandreţe

Continuăm în acest număr răspunsul pentru Cristina, despre care, cum am mai arătat, se află într-o cumpănă a vieţii ei de familie.

Ce e important însă, pe lângă a înţelege de ce face el lucrurile astea, e să te gândeşti ce vrei tu de fapt. Să rămâi cu el în orice condiţii, să te respecţi tu pe tine măcar, să încerci să-l faci şi pe el să te respecte? Nu pot să-ţi spun ce să faci, dacă să lucrezi împotriva voinţei lui. Tu ştii ce consecinţe ar atrage „neascultarea" ta şi dacă eşti dispusă să le suporţi pentru a trăi mai bine, pentru a fi din nou stăpână pe viaţa ta. Dar pot să-ţi spun că e, într-adevăr, riscant să-i treci casa pe numele lui, pentru că nu eşti numai tu în pericol, ci şi cei trei copii ai tăi, iar tu eşti datoare să le asiguri un viitor cât mai bun. Ai renunţat deja la o casă pentru el, nu cred că ar trebui să o mai faci o dată şi să devii cu adevărat dependentă de el. Înţeleg că familia ta nu prea se amestecă, deci nu te poţi baza decât pe tine însăţi.

Gândeşte-te cum ai fi fost dacă nu-l întâlneai pe el, cum ţi-ar fi plăcut să trăieşti, şi pe urmă încearcă să-ţi dai seama ce anume din toate acele lucruri le-ai putea realiza acum, şi cu ce riscuri. Ce eşti dispusă să sacrifici mai mult din toate astea? La ce ai prefera să renunţi? Nu uita însă copiii şi faptul că au şi ei dreptul la o viaţă normală şi la un viitor decent, iar tu poţi să faci ceva pentru ei. Dacă asta te-ar ajuta gândeşte-te ce ar vrea şi soţul tău de la viaţă, dacă nu ai fi tu? Dacă nu ar exista soţia lui ca paratrăznet pentru toate furiile lui?

Din câte înţeleg, acum toată lumea e nefericită. Soţul tău, pentru că nu eşti un înlocuitor destul de bun pentru fosta soţie. Băiatul lui, pentru că părinţii lui sunt despărţiţi. Copiii tăi, pentru că, într-un fel sau altul, fratele lor vitreg îi tulbură. Tu, pentru că toată viaţa ta e cu susul în jos, pentru că ai renunţat la tot şi singura realizare sunt copiii tăi. Porneşte de aici şi încearcă să vezi ce poţi face pentru tine şi pentru ei mai bine, în condiţiile actuale. În trecut ai făcut greşeala că ţi-ai lăsat toată viaţa şi tot ce voiai de la ea pentru soţul tău şi l-ai ajutat să profite de tine. Acum, când îţi dai seama că nu e bine, trecutul nu-l mai poţi schimba, dar viitorul tău şi al copiilor tăi depinde de tine. Noi îţi dorim succes şi aşteptăm să ne mai scrii, să ne spui ce ai hotărât până la urmă!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

La solicitările mai multor cititori, republicăm ştirea apărută tot în revista noastră [„Magazin", nr. 4(2151) din 28 ianuarie 1999], referitoare la

O INVENŢIE ROMÂNEASCĂ
PLANTE MEDICINALE CONTRA PSORIAZIS

„Să nu mai aşteptăm zeci sau sute de ani până când substanţe naturale cu proprietăţi medicale demonstrate vor fi transformate în medicamente", acesta este îndemnul unui inventator român care a trecut deja la fapte. Gheorghe Giurgiu, preşedintele Fundaţiei Medicale „Speranţa", a creat un medicament bazat în exclusivitate pe plante medicinale, pentru tratatrea bolii de piele psoriazis. Ceaiul „Deniplant" este o pulbere de plante medicinale care acţionează asupra cauzei interne care declanşează această boală, fără ajutorul medicamentelor de uz intern sau extern şi fără regim alimentar.

În întreaga lume psoriazisul este tratat cu unguente, raze ultraviolete, raze Puva sau anumite medicamente care au ca scop unic vindecarea la suprafaţă a ţesutului epitelial distrus. Deoarece nu se încearcă înlăturarea cauzei, de cele mai multe ori boala recidivează. Ceaiul poate trata, de asemenea, şi alte afecţiuni dermatologice cum sunt Lupus Eritematos sau Zona Zoster. „Cu ajutorul plantelor medicinale, folosite ştiinţific, demonstrăm că anumite boli aşa-zis incurabile pentru medicina tradiţională, pot fi ameliorate sau chiar vindecate" afirmă dl. Giurgiu.

Încurajat de rezultatele obţinute în urma tratamentului cu „Deniplant", el a modificat formula iniţială şi a reuşit să lărgească aria de acţiune a ceaiurilor. Cu noua gamă „Imuniplant" pot fi tratate afecţiuni ale organelor interne, metabolismului celular şi chiar ale sistemului imunitar.

Proiectele de viitor ale inventatorului sunt foarte promiţătoare. Noul medicament creat de el, tot pe baze naturale, va putea vindeca arsurile de piele şi leziunile traumatice ale acesteia, va putea fi folosit chiar în tratamente cosmetice şi, pe deasupra, va avea un preţ foarte mic.

Această veste extraordinară nu poate decât să ne bucure, medicina românească, fie ea şi naturistă, dovedindu-se a fi un nesfârşit izvor de soluţii pentru multe dintre bolile care necesită tratamente medicale complexe şi costisitoare.

Cel mai mare arc monumental din lume din oțel, cu înălțimea de 192 m (Saint Louis - SUA)

SURPRIZELE NATURII

CURCUBEELE din Monument Valley

de piatră

Arcul Peisajului, cu cea mai mare deschidere a unei bolți naturale.

La granița dintre statele americane Utah și Arizona, în plină zonă deșertică, a fost descoperită – abia în anul 1909 – „Valea podurilor de stâncă" (vechea denumire dată de indienii de Navajo). Ținuturile total inospitaliere i-au ținut departe pe coloniștii albi, dar o dată ce-au aflat de acest veritabil atelier de sculptură a naturii, au declarat-o monument național sub numele de Monument Valley.

MĂIESTRIA TORENTELOR DE APĂ

Cum s-au putut forma aceste gigantice „curcubee de piatră" (cum se traduc din dialectul indienilor Paiute, marii rivali ai triburilor Navajo)? Geologii spun că, acum 80 de milioane de ani, de pe coamele munților Navajo au izbucnit numeroase izvoare. Apa, coborând năvalnic spre zonele de rocă silicioasă și calcaroasă, a erodat cu tenacitate tot ce le-a stat în cale, iar direcția aproape verticală a torentelor a condus la formarea unor poduri suspendate, mai mult sau mai puțin arcuite. Se pare că alura acestor „arcuri de triumf" naturale s-a definitivat acum 13 milioane de ani, când regiunea bogată în ape și precipitații a devenit una deșertică.

83 DE SCULPTURI PENTRU VEȘNICIE

Pe o suprafață de numai 65 de hectare, câte are Monument Valley, s-au conturat nu mai puțin de 83 de arcuri stâncoase, multe dintre ele având picioarele de o parte și de alta a canionului central Navajo. Cele mai impresionante prin dimensiunile lor colosale sunt Raibow Bridge (Podul Curcubeu) și Landscape Arch (Arcul Peisajului).

Campionul masivității este Arcul Peisajului; acesta are la bază o deschidere de 89 de metri și se înalță la 30 de metri deasupra canionului. Specialiștii spun că această operă se datorează preponderent eroziunii produse de vânt. Asediată de razele Soarelui, această boltă își pune în evidență splendida culoare brun-roșcată (structură caramel). Din păcate, o porțiune a arcului mai are doar o grosime de 1,8 metri, ceea ce îl face vulnerabil în viitoarele secole.

Deschizătura Podului Curcubeului este cu 4 metri mai mică (aproximativ lungimea unui teren de fotbal), adică 85 de metri – lățime suficientă pentru o autostradă cu câte patru benzi pe sens. Grosimea bolții variază între 10 și 30 de metri, fiind mult mai robust decât Arcul Peisajului. În apropierea celor două „curcubee" tronează Arcul Delicat, sculptat într-o fantastică rocă de nuanță roz.

Monument Valley este considerată *o minune a regnului amineral*, unică în întreaga lume.

Cel mai vechi MUZEU din lume

În localitatea japoneză Nara funcționează cel mai vechi muzeu (în adevăratul sens al cuvântului) al umanității. Este vorba de pagoda pe două nivele a mănăstirii Todai-Gi, care a strâns toate comorile împăratului Shomu, mort în anul 756. În secolul VIII al inaugurării sale, în acest impresionant edificiu s-au adunat atât obiecte de cult din metale

prețioase, din lemn și imagerii pe mătase, dar și unele din cele mai vechi exemplare are scrierilor clasice, milenare, ale taoismului, cum ar fi: „Cartea celui Prea-Înalt despre plată și răsplată", „Cronica Primăverii și a Toamnei", „Cartea maestrului care păstrează solidaritatea", „Cartea Împlinirii Perfecte". Să observăm că aceste titluri vorbesc de la sine despre esența gândirii marilor înaintași ai învățatului Lao Tze. Pe lângă aceste nestemate ale literaturii și filosofiei tradițional-japoneze, se păstrează la loc de cinste și lucrări exuberante ale unor „disidenți" ai taoismului. Dintre acestea se remarcă „Cei Șapte Înțelepți ai non-Acțiunii" (sau „Poeții Bețivi din Crângul de Bambus") și „De ce umblu gol prin casă", grupaj de aforisme ale filosofului non-conformist Liu Ling.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Buna vestire"

Există numeroase viziuni artistice ale Bunei Vestiri, pe măsura importanței evenimentului pentru arta plastică de inspirație religioasă. Vom face un succint comentariu asupra modului cum doi pictori au imaginat-o pe Fecioara Maria în opera lor. Credem că este foarte interesant de comparat personajul feminin din celebrul tablou al lui Leonardo da Vinci (realizat între 1475-1478 și aflat la Galleria Uffizi din Florența) și cel din pânza pictorului englez (aparținând epocii romantice a secolului XIX) Dante Gabriel Rossetti (1828-1882), realizată în 1850 și aflată la Galeria Tate din Londra.

Diferența dintre cele două reprezentări este izbitoare și ne întrebăm care este mai aproape de realitatea istorică a acelor vremuri. Dacă la da Vinci Fecioara are alura unei prințese – prin fizionomie (cu obrajii plini și rumeni), prin robustețea trupului și veșmintele bogate și de bun gust (specifice familiilor înstărite medievale) – la Dante Rossetti avem de-a face cu o adolescentă aflată într-o chilie de o simplitate dezarmantă. Fecioara este, de astă dată, o făptură foarte slabă, schimnică (cu fața suptă), stând într-o poziție de modestie și chiar sfială față de îngerul Gabriel. Așezată într-un pat sărăcăcios, Ea poartă o rochie extrem de simplă și în întreg decorul predomină albul purității, spre deosebire de cromatica vie a lui da Vinci.

Reprezentarea Fecioarei la Dante Gabriel Rossetti este, probabil, cea realistă, mult mai aproape de condiția Ei socială. Familia modestă din care provenea Maica Domnului nu i-ar fi permis nicidecum o ambianță fastuoasă precum cea ilustrată de da Vinci. Diferența de concepție artistică se explică prin epocile total diferite în care au fost realizate cele două pânze. Da Vinci este mare creator al Renașterii, iar Dante Rossetti tinde spre ceea ce criticii numesc un „romantism realist".

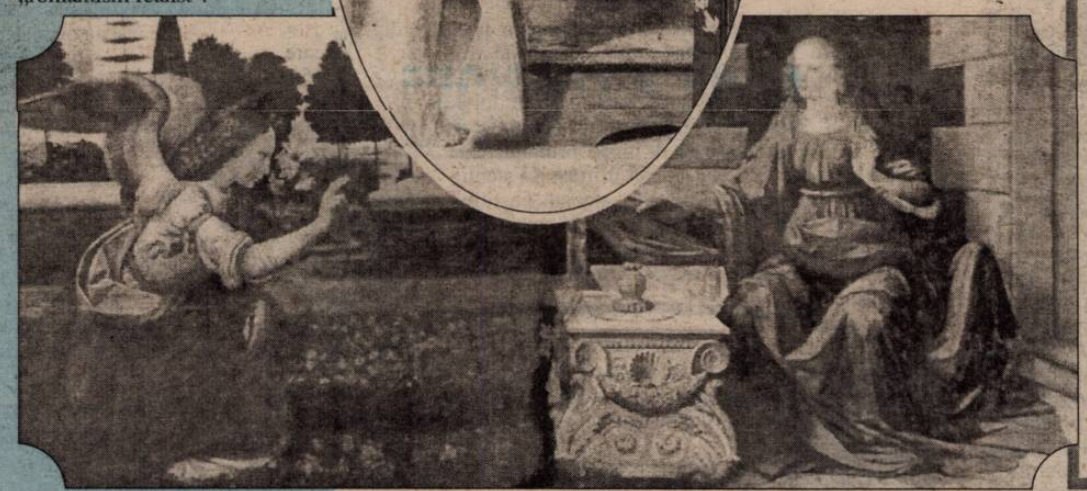

DETECTIV PRIN COLB DE CRONICI

Confirmarea unui TESTAMENT BIZAR

O NAȘTERE DRAMATICĂ. Povestirea noastră din numărul precedent se oprise la ceremoniile pascale din 17 aprilie, anul 858. De trei ani era papă Ioan VIII Angelicul. Când i s-a făcut rău și s-a prăbușit pe caldarâm, mulțimea a dat năvală să vadă ce i s-a-ntâmplat suveranului pontif... După câteva ore, mulțimea de credincioși adunată la Roma, în fața bazilicii Sf.Petru, află cu stupoare că *papa a... născut* !

Într-adevăr, a trebuit ca înalții prelați să cheme o moașă pentru a o asista pe femeia deghizată în bărbat și care ocupa funcția supremă a Bisericii creștine de Apus. Din păcate, nici copilul și nici enigmatica mamă n-au supraviețuit acelei nașteri. Și astfel, la numai 36 de ani, cea care se travestise încă de la 16 ani și-și luase numele de Jean l'Anglais pentru a învăța în marile centre de cultură europene, apoi ajunsese cardinal, apoi papă, se stingea lăsând în urmă un mare scandal și un testament ciudat, dar edificator.

REMUȘCĂRI. Înmormântarea celei ce a fost papa Ioan VIII Angelicul s-a făcut într-un mod neonorant pentru ocupantul unei asemenea funcții. Supărarea cardinalilor era întemeiată, fuseseră păcăliți ani la rând de o femeie care, evident, avusese și un amant (rămas și el în umbră). Numai că într-un mic sertar al scrinului personal, femeia-papă lăsase un testament prin care recunoștea indirect „păcatul" comis. Ea scrisese că „nu sunt *demn* să fiu îngropat lângă bazilica Sf. Petru, alături de sfinți"... Știa că după moarte, cel mai faimos travesti al istoriei avea să fie descoperit. Cu toate acestea, în lista oficială (de azi) a papilor, lui Ioan VIII Angelicul i s-a schimbat numele, și el (ea) a devenit Benedict III.

Această farsă este singulară în cronicile papalității, dar nu unică în ceea ce privește viața monahală. Mai multe femei cucernice, în Franța și Germania, s-au travestit pentru a putea accede la diverse funcții în mănăstiri. Unele din ele au fost beatificate și chiar sanctificate – de exemplu Sf. Eufrasia, SF. Hildegarde sau Sf. Eugénie. În mod cu totul neașteptat, istoria tragică a acestei papese a fost contestată, încă din secolul XVII, de un cronicar protestant pe nume David Blondel. Însă sunt prea multe date apropiate perioadei respective (sec. IX-XI) pentru ca uluitoarele relatări să reprezinte doar un zvon.

„Papesa", ilustrație de Giovanni Boccaccio la „Decameronul" (Biblioteca Națională din Paris)

Pagină realizată de PAUL IOAN

Cea mai valoroasă fotografie

ALB-NEGRU

În anul 1920, artistul fotografic englez Man Ray a realizat cea mai scumpă imagine artistică în alb și negru, intitulată „Cea albă și cea neagră". La 80 de ani de la lansarea pe piață, această capodoperă a urcat la prețul de 206 mii de dolari, la licitația Casei Christie's. Ce reprezintă de fapt „Cea albă și cea neagră"? Este omagiul adus de o prințesă albă frumuseții și puterii magice ale zeiței africane a fertilității (care are părul coafat precum nervurile frunzei de palmier). Adorabila ființă albă pare că doarme și visează să se transforme în obiectul admirației sale, divinitatea Asase Yaa, soția creatorului lumii (Nyame) în mitologia central-africană.

UN COMBATANT BIOLOGIC

din nou în actualitate

Dr. VADIM NESTEROV

Gambusia affinus este un peşte cu istorie pe teritoriul României. Originar din sudul Americii, din apele limitrofe Cubei, a Mexicului, peştele a fost adus în Europa pentru a contribui, alături de alte măsuri, la combaterea malariei, întrucât se hrăneşte cu larvele de ţânţari, principalul agent al răspândirii acestei parazitoze în mediul social. Este un peşte de dimensiuni reduse între 1,7-2,6 cm la mascul şi 4-5 cm la femelă, de o mare prolificitate (40-60 de pui). Gambusi consumă cu predilecţie larvele de ţânţari, în lipsă şi icrele altor specii şi este la rândul lui ponderat în înmulţire de peştii răpitori, ştiucă, şalău, biban. Peştele gambusi a fost adus în Europa pentru prima dată în 1929 în Spania de unde s-a răspândit şi în alte ţări confruntate cu malaria, boală cunoscută şi de „friguri".

În România peştii gambusi au fost importaţi din Iugoslavia în 1930 de către Dr. Mezincescu, directorul Institutului de Igienă şi Sănătate Publică din Bucureşti. Prima populare cu gambusi s-a efectuat în lacul Spitalului de tuberculoză Pantelimon, situat pe o insulă, de unde a dispărut în 1937 în urma desecării. Un număr de gambusi, din lotul adus, s-a reţinut pentru reproducere în bazinele institutului şi în cele ale Staţiunii de Combatere a Malariei din Gurbăneşti, judeţul. Ilfov. Alte populări cu gambusi s-au efectuat în 1932 pe Valea Mostiştei în zona satelor Polceşti şi Călăreţu, judeţul. Ilfov. În 1937 se introduce această specie de peşte în lacul Pasărea de la Braneşti-Ilfov, în lacul de la Balcic (azi în Bulgaria) şi în lacul Mangalia, judeţul Constanţa. Alte populări, fără a se cunoaşte anul, s-au efectuat în unele lacuri din judeţul Bihor şi în râurile din Transilvania, în bazinele din Grădina Botanică şi Parcul Libertăţii din Bucureşti. Descoperirea insecticidelor de contact cu unele rezultate spectaculoase în combaterea insectelor, dar şi cu remanenţă în organismul uman, au determinat neglijarea acestui combatant. Ca urmare, ultimele date ale prezenţei gambusi în apele ţării se semnalează între anii 1960-1962 în lacul din Mangalia, de unde a dispărut în urma lucrărilor hidrotehnice. În „Atlasul peştilor din R.P.R.", editat în 1963, specia nu mai este menţionată.

GAMBUSIA AFFINIS HOLBROOCKI (după Berg)

Efectele negative ale insecticidelor şi pentru organismul uman, reactualizează activitatea combatanţilor biologici a dăunătorilor implicaţi în existenţa noastră. În lista acestora se include şi peştele gambusi. Reactualizarea agenţilor biologici de combatere a dăunătorilor vegetali şi umani se impune şi prin faptul că mulţi dăunători, inclusiv larvele de ţânţari şi-au creat o rezistenţă naturală la insecticidele folosite, ceea ce impune folosirea unor noi preparate cu o toxicitate tot mai ridicată, cu efecte tot mai nocive pentru organismul uman şi pentru fauna din mediul înconjurător.

DETECTOR

de carne alterată

Societatea americană Cox Teohnologies a găsit o soluţie rapidă pentru a verifica prospeţimea cărnii prin intermediul unor pastile sub formă de rondele de mărimea unei monezi de 100 de lei, care se aplică pe suprafaţa alimentului. Din momentul în care începe să se descompună, carnea crudă degajă un gaz pe care pastilele (concepute pentru mai multe tipuri de carne) în care se găseşte un amestec de compuşi chimici, îl captează, colorându-se. Cadranul este marcat cu patru unităţi şi se comportă asemenea unui termometru. Dacă nivelul culorii se opreşte la scara 1 înseamnă că peştele, în cazul nostru, mai poate fi păstrat la aceeaşi temperatură încă două ore. La scara 2, acesta trebuie consumat imediat iar la 3-4, se impune schimbarea meniului... *(D.M.)*

Mini-„ARCĂ A LUI NOE"

în Cosmos

În data de 16 ianuarie 2001, capsula chineză spaţială Shenzhu II a aterizat în Mongolia după un zbor de 6 zile, 18 ore şi 21 de minute după ce a înconjurat Pământul de 108 ori. În capsulă se aflau un câine, un iepure, câţiva melci şi o maimuţă. Această menajerie a revenit pe Pământ vie şi nevătămată, figurând printre eroii animalieri ai istoriei spaţiale. Următoarea misiune cu alte specii de animale la bord ar putea avea loc în următorii cinci ani. (D.M.)

Urmărindu-l pe BELPHEGOR

IRINA STOICA

Încărcat de tradiţii şi simboluri, Luvrul a fascinat numeroşi cineaşti care şi-au plantat aici acţiunea filmelor. Decorul este magnific asigurând o bună parte din succesul peliculei. Jean Paul Salomé realizează aici a treia versiune a lui Belphegor. Este povestea unei mumii care se ridică şi bântuie marele palat-muzeu de la sălile de la subsol până pe acoperiş. Dacă versiunea pentru televiziune din 1965, a aceleiaşi poveşti, a ocupat un spaţiu mai restrâns, acum este vorba de un loc care numai din 1989 până acum şi-a dublat suprafaţa de prezentare, expunând circa 34000 de opere, numeroase altele aşteptând în depozite.

În cele 400 de camere ale muzeului se amestecă deopotrivă sărbători, bucurii şi intrigi. Luvrul romantic deschide spre Paris nenumărate ferestre. Există un Luvru necunoscut, tulburător în departamentul antichităţilor orientale, un Luvru insolit în Marea Galerie unde ucenici pe atunci în ale picturii, Matisse, Cézanne şi mai târziu Picasso făceau copii după Rembrandt sau Titzien, un Luvru cosmopolit şi popular şi mai ales un Luvru emoţionant descoperit în sălile antichităţii islamice. Toate acestea pot fi descoperite urmărindu-l pe Belphegor, fantomă şi în acelaşi timp divinitate moabită. Primul lucru în faţa căruia te opreşti este o statuie mai veche de 9000 de ani, una dintre cele mai noi achiziţii ale muzeului. Împrumutată din Iordania cu 30 de ani în urmă, statuia, cunoscută sub numele de Ain Ghazal, reprezentând un bărbat este tipică pentru cultura neolitică. Ea uimeşte prin albeaţa spectrală contrastând cu ochii negri de bitum şi ajută la înţelegerea unor ritualuri religioase ale epocii. Cripta cu sarcofage greco-feniciene, adesea sculptate în marmură expune obiecte care vor să înfrunte eternitatea. Forma corpurilor acestora este inspirată de mumiile egiptene dar feţele sunt inspirate de arta greacă.

Cinci tauri asirieni, cu cap de om, mai înalţi de patru metri reprezintă vestigii ale palatului lui Sargon al II-lea, puternicul rege din secolul al VIII-lea î.Ch. Paşii lui Belphegor răsună şi înaintea celor 10000 de arcaşi ai lui Darius. Legenda spune că regele perşilor (522-486 î. Ch.) nu pleca niciodată în vreo campanie fără garda sa de 10000 de arcaşi pe care Herodot i-a numit „nemuritorii". Iubind luxul, Darius a decorat pereţii palatului său din Susa cu frize reprezentând aceşti luptători de elită. De aici se poate ajunge în Sala Cariatidelor numită astfel după cele patru figuri feminine care susţin tribuna muzicienilor. Aici sunt expuse opere de Praxiteles şi de alţi mari artişti ai antichităţii, iar Salonul Pătrat, are pereţii acoperiţi în întregime de tablouri prestigioase „Gioconda" marelui Leonardo sau „Nunta din Cana" de Veronese.

Cineastul îşi poartă eroul său straniu şi prin curţile interioare sau prin fostele grajduri care sunt consacrate Egiptului ocupat de romani şi nu uită nici piramida din mijlocul marii curţi ca un simbol al vieţii moderne în care va pătrunde personajul. Pe lângă cei 5,5 milioane de vizitatori anuali ai Luvrului, Belphegor devine un ghid şi o metamorfoză.

Viitorul aparţine spaţiului

CONSTRUCŢIILE ORBITALE

Noi materiale pentru

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În iunie 1985, membrii echipajului navetei DISCOVERY au efectuat una din primele experimentări ale comportamentului unei structuri spaţiale: pe orbita de satelit a fost testată o structură din forme metalice, lungă de 30 m, la care s-a folosit un material ultrauşor, structurat pe aliaj din titan.

Această activitate a continuat şi a permis, în final, începerea în anul 1994, a proiectului Staţiei Spaţiale Internaţionale ALPHA; un pas deosebit în activitatea de găsire de noi materiale pentru tehnica spaţială a mileniului III, l-a reprezentat elaborarea materialului – elastic şi în acelaşi timp foarte rezistent – din care a fost confecţionat învelişul sferelor cu volum modificabil automat, care au format „buchetul" de baloane care a amortizat contactul cu solul marţian al robotului marţian SOJOURNER în 1999!

În cadrul acestui efort se înscrie şi performanţa echipei de cercetători ştiinţifici care, la începutul anului curent, a anunţat descoperirea unei tehnologii de... regenerare şi autoreparare a materiei prime din care se fabrică o masă plastică, prin activarea unor capsule speciale cu răşină, care sunt încorporate în matricea noului material. Produsul rezultat, un plastic care se regenerează singur, are utilizări multiple, de la protezele implantate şi până la unele componente de structuri aerospaţiale!

Despre „materialele inteligente" s-au mai publicat informaţii în paginile revistei MAGAZIN; astfel, s-a reuşit deja elaborarea unor materiale care au... memorie (!) deci în a căror matrice au fost incluse aşa numitele „nanosubstanţe" care le conferă proprietăţi excepţionale, pe lângă un grup de performanţe de vârf, cum ar fi: nu sunt şifonabile, nu pot fi sfâşiate şi chiar nu pot fi distruse prin ardere! Asemenea materiale, după ce au fost aduse în spaţiu în cadrul unei anumite misiuni orbitale sau interplanetare, pot să se dilate în anumite limite, apoi să-şi stabilizeze dimensiunile şi, în final, chiar să devină nedeformabile, contribuind astfel la confecţionarea unei structuri uşoare şi portante, necesare roboţilor spaţiali care vor evolua timp îndelungat în spaţiile din afara câmpurilor gravitaţionale planetare sau a atmosferei unor astre...

Există deja semnale că astfel de materiale vor avea implementate unele componente nanoelectronice, capabile să formeze reţele de sisteme de recepţionare şi transmitere a informaţiilor!

(Va urma)

O gemă pentru TEHNOLOGIILE VIITORULUI

DORIN MĂRAN

Mult râvnitele diamante îşi au originea în mantaua Pământului la o adâncime cuprinsă între 150 şi 800 de kilometri şi provin dintr-un fluid carbonat (un fel de magmă) a cărui temperatură atinge 1200 grade C. La o presiune de 50000 de atmosfere, acesta se cristalizează, formând aglomerări de diamante pe anumite tipuri de roci ce ajung la suprafaţa pământului prin erupţii vulcanice. Rocile purtătoare de diamante sunt distruse de-a lungul timpului prin eroziune, nu însă şi diamantele, extrem de rezistente care se regăsesc în diverse zăcăminte aluvionare. Diamantele nu sunt însă apanajul exclusiv al Pământului ci şi al spaţiului cosmic. În 14 mai 1864, în apropierea satului Orgueil, aflat la 80 de kilometri de Toulouse, un meteorit s-a izbit de pământ.

După mai bine de un secol, în urma analizelor chimice, s-a constatat prezenţa unor minuscule cristale de diamant cu dimensiuni nanometrice – o milionime de metru – formate înainte de apariţia sistemului solar. Proprietăţile remarcabile ale diamantului au „alertat" imaginaţia oamenilor de ştiinţă care au pus în aplicare tehnologii sofisticate de fabricare a acestei preţioase geme, pornind de la un amestec

plasmatic format din ioni de hidrogen în carbon. Diamantele artificiale au revoluţionat o bună parte din logistica high-tech: sistemul optic al camerei de luat vederi în infraroşu, diodele laser, ecranele de televizor, microprocesoarele etc. Se preconizează ca în viitor diamantele să înlocuiască siliciul din computere a cărui rezistenţă la temperaturi înalte este deficitară.

Oraşele caracatiţelor

TRAGEDIA GOELETEI „PERLA”

A doua mărturie aparţinea lui James Floyd, căpitanul goeletei *Perla*, care se scufundase (ambele declaraţii au fost în întregime confirmate de echipajele celor două nave):

„Am fost condamnatul goeletei *Perla*, navă de 150 t, cu şase oameni în echipaj (în afara căpitanului – *n.a.*). Aveam o încărcătură bună pentru Rangoon (Birmania – *n.a.)* şi marea era liniştită. În cea de-a treia zi de la plecare, vântul a încetat cu desăvârşire şi ne-am oprit. La 10 mai, în jurul orei 17, am observat cum din valuri se ridică, încet, la o distanţă de o milă şi jumătate de noi, ceva care semăna cu spinarea unei balene uriaşe, dar era mai plată şi, chiar de la o asemenea depărtare, părea să fie mai lungă decât vasul nostru. Arăta ca spatele unui animal ce se încălzeşte la soare.

– Ce-i asta? i-am strigat secundului.

– Să mă trăsnească Dumnezeu dacă ştiu. Dacă n-ar avea mărimea, culoarea şi forma această aş spune că este o balenă, a răspuns Tom Scott.

– Nu seamănă a balenă şi corpul creaturii

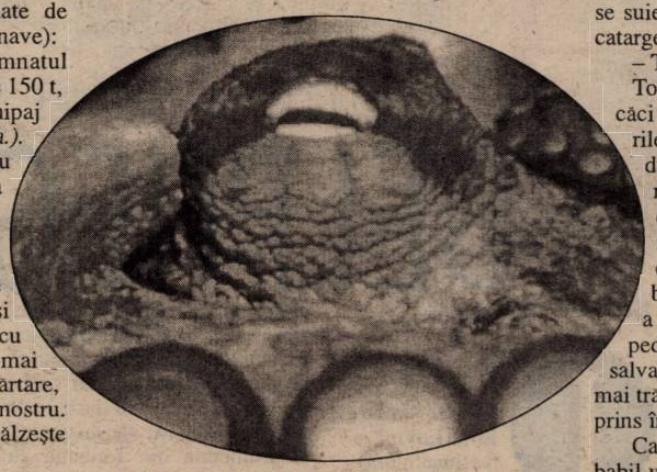

este prea rotund ca să fie al unui şarpe de mare, a intervenit cineva din echipaj.

Mi-am adus arma din cabină, dar tocmai când mă pregăteam să trag, un marinar, Bill Darling, originar din Terra Nova, a suit în goană pe punte şi, aruncând o singură privire asupra monstrului, mi-a strigat:

– Fiţi prudent, domnule! Este un dragon şi ne va ataca dacă îl răniţi.

– Am zâmbit şi am apăsat pe trăgaci; îl nimerisem, căci animalul cel ciudat a început să se agite, stârnind valuri mari.

– Toată lumea pe punte, a strigat atunci Bill. Aduceţi topoare şi cuţite; tăiaţi orice parte a dragonului care trece peste bord. Fiţi cu ochii în patru şi să ne ajute Dumnezeu!

Nu întâlnisem niciodată un asemenea monstru şi nici nu auzisem nimic despre el, de aceea nu-mi puteam imagina cât de periculos poate fi. N-am dat nici un ordin; de altfel era inutil. Trei oameni din echipaj, printre care şi Bill, au adus topoarele şi o sabie de abordaj ruginită şi am aşteptat animalul ce se apropia repede. Acum se putea vedea clar trupul uriaş, mişcându-se în salturi la suprafaţa apei pe care o lovea cu coada-i rotunjită. Trupul singur măsura peste 100 de picioare lungime (aproximativ 30 m – *n.a.)* (...). Când ne-a izbit, s-a auzit un zgomot surd şi vasul s-a cutremurat, apoi a fost cuprins de nişte tentacule groase cât trunchiurile de arbori şi a început să se încline. În câteva clipe, monstrul a pornit să se suie pe punte, pătrunzând între cele două catarge. L-am auzit pe Bill ţipând:

– Tăiaţi, pentru Dumnezeu!

Toate loviturile noastre au fost zadarnice, căci animalul s-a agăţat cu braţele de vârfurile catargelor şi a înclinat vasul, cărându-se pe punte. Dezechilibrată, nava s-a răsturnat pe neaşteptate şi ne-am trezit cu toţii în apă. În timpul căderii, am zărit pe cineva, Bill sau poate Tom Fielding, strivit între catarg şi tentaculele bestiei. Timp de câteva secunde goeleta a plutit cu chila în sus, dar s-a umplut repede cu apă, ducându-se la fund. Au fost salvaţi numai cinci dintre noi, căci vâltoarea mai trăsese un om în adâncuri (în afară de cel prins în arborada catarguri – *n.a.*) (...).

Calmarul care a scufundat *Perla* era probabil un exemplar deosebit de puternic (dacă estimarea corpului la 30 m este corectă, atunci animalul rămâne cel mai mare cefalopod văzut până atunci); el a putut destabiliza nava, mai ales datorită faptului că încărcătura nu fusese bine fixată, deplasându-se brusc în momentul când vasul s-a înclinat într-o parte.

La 30 noiembrie 1896, doi copii au descoperit pe plaja din dreptul oraşului St.Augustine (Florida – S.U.A.) un trup imens, pe jumătate acoperit cu nisip. Naturalistul dr. Webb Dewitt şi celebrul specialist în vieţuitoare marine A.E.Verrill (pe vremea aceea profesor la Universitatea Yale) au studiat cadavrul, ajungând la concluzia că era vorba de un cefalopod cu dimensiuni ieşite din comun: 6 tone greutate şi 45 m de la un vârf la altul al tentaculelor întinse perpendicular pe trup. (Rezultă că lungimea ar fi trebuit să fie de circa 33 m, dar corpul era semideshidratat şi incomplet; Verrill a notat că partea fragmentată măsura 18-20 m.) Comunicările lor şi articolele publicate de Verrill în ziarele locale şi în câteva reviste de zoologie au fost primite cu indiferenţă de lumea ştiinţifică, iar profesorii universitari invitaţi să contemple cu propriii ochi monstrul au răspuns că „aşa ceva nu poate exista, deci nu au ce să vadă”, confirmând pe deplin reflecţia scriitorului Stefan Zweig: „Naturilor fruste le lipseşte simţul ridicolului”.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

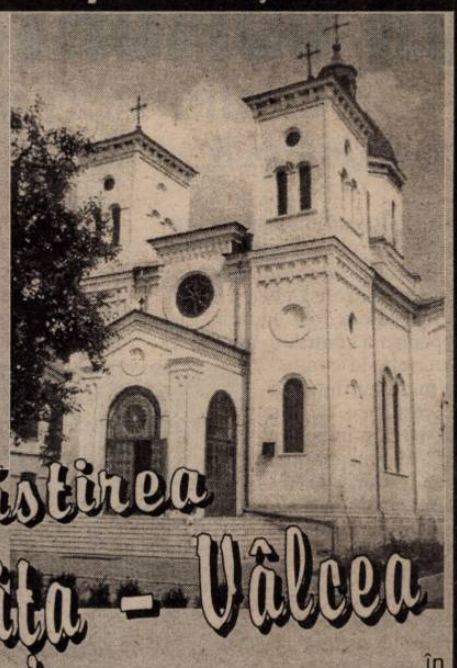

Mănăstirea Bistriţa – Vâlcea

Mănăstirea Bistriţa – Vâlcea este unul dintre cele mai frumoase aşezăminte din zonă, impresionând atât prin aspectul său exterior cât şi prin eleganţa picturii interioare. Având hramul „Adormirea Maicii Domnului”, biserica se află în comuna Costeşti şi este considerată una dintre cele mai importante ctitorii ale boierilor Craioveşti. Înălţată înainte de 1491, ea primeşte în 1494 danii importante, întărite de Vlad Călugărul. Unul dintre clopote are chiar gravat anul 1497. În 1508 ctitoria este avariată de Mihnea cel Rău, supărat pe familia rivală a Craioveştilor. Când aceştia se reîntorc din pribegia în Transilvania refac locaşul, pictat în 1519 de Dobromir din Târgovişte. În 1683 este refăcută de Constantin Brâncoveanu iar în 1710 este adăugat pridvorul bolniţei. Biserica actuală şi clădirile alăturate sunt ridicate de Bibescu Vodă în stil neogotic. În 1855 este pictată de Gheorghe Tătărescu; biserica, aşa cum ne apare ea astăzi, este o construcţie masivă, cu puternice fortificaţii. Pridvorul este închis iar exteriorul, ca şi turlele sunt ornamentate, în partea de sus, cu brâuri zimţate. Zugrăvită în întregime în alb, cu ferestre şi firide, cu trepte monumentale, cu turle de mărimi şi forme diferite, ea îşi merită pe deplin faima de monument de arhitectură. Aici au fost păstrate moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul dar biserica bolniţei, aflată în afara incintei, este singurul edificiu din vechil complex. Aceasta păstrează picturi din din 1513 şi 1514 iar în timpul lui Constantin Brâncoveanu a fost complet restaurată, adăugându-i-se pridvorul dinspre apus. Tabloul votiv al bolniţei înfăţişează ctitorul şi... după cât se pare soţia sa ţinând în mâini chivotul. Ctitorul este îmbrăcat în straie călugăreşti iar numele său scris cu alb pe fond albastru este foarte vizibil: „Pahomie”. Acesta este de fapt Barbu Craiovescu, primul dintre cei patru fraţi ctitori.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Câte lumi poartă în el OMUL DE ASTĂZI?

MIHAELA DOROBANŢU

„Evoluţia divină” a lui Édouard Schuré este, cum o caracterizează autorul însuşi, o încercare de cosmogonie esoterică, de descoperire a forţelor, a Puterilor spirituale care se află dincolo de legile fizice care guvernează organizarea materiei în formele cunoscute astăzi, printre care fiinţa omenească însăşi. Etapele succesive ale creaţiei au oferit fiecare câte o lume – revelarea câte uneia din feţele Divinităţii. Rând pe rând Universul a cunoscut lumea Arheilor, manifestare a Cuvântului Divin, cea a Arhanghelilor împreună cu extazul în faţa Cosmosului, adică a Universului ordonat născut din haosul primordial, a urmat lumea lui Lucifer – fulger creator în tenebrele abisului, lumea milei sfinte a Îngerilor şi în fine lumea de suferinţă şi dorinţă a Omului. Întrebarea lui Schuré (cartea a apărut în 1923!): ce va face acum Omul, va încerca oare să refacă în sens invers drumul spre Puterile originare care l-au născut, devenind la rândul lui un fel de Zeu, rămânând în acelaşi timp el însuşi şi liber? Schuré consideră această aventură drept „îndrăzneaţă, redutabilă, de-a lungul unui drum interminabil ale cărui curbe de început sunt ascunse în umbră şi al cărui capăt este voalat de o glorie orbitoare.” Şi fără a forţa vreo asemănare sau măcar vreo comparaţie, ar fi cam greu să nu ne gândim la drumul înapoi pe care l-au deschis şi netezit fizicienii spre începuturile fizice absolute ale Universului... În felul lui, Schuré urmăreşte şi el această evoluţie a lumilor de dincolo de lumea noastră „palpabilă” de astăzi. Nu este deci de mirare că drumurile se intersectează câteodată – o vom vedea în curând! – şi atunci încercăm să-i aflăm şi punctul lui de vedere.

Există în Statele Unite, în Arizona, o localitate numită Edona, devenită celebră în întreaga lume pentru copleşitorul său peisaj dar mai ales pentru faptul că această impresionantă desfăşurare de majestuoase coline roşiatice de calcar, contrastând cu verdele pădurilor din jur, conţine nu mai puţin de 13 vortexuri de energie – probabil cea mai mare concentrare energetică din lume! Câmpurile prezente pot servi unor scopuri dintre cele mai diverse, de la vindecări şi comunicare, la învăţarea la distanţă. Poate şi pentru receptarea şi descifrarea celor 22 de simboluri ET: 11 legi spirituale şi 11 legi universale, care reprezintă după părerea multora o chintesenţă a cunoaşterii necesare la un nou prag în istoria omenirii. „Ne îndreptăm spre un viitor mult mai intens decât toate devastările care au avut loc vreodată...” – iată o afirmaţie care se întâlneşte în multe luări de poziţie actuale. Un viitor pentru care trebuie să ne pregătim, ţinând seama de experienţa lumilor trecute, printre care Atlantida şi Lemuria. Lumi care sunt înscrise în descendenţa noastră, a oamenilor de astăzi, rămânându-ne încă să învăţăm să citim limba în care mesajul lor a fost scris. Câte lumi purtăm noi însă în noi şi, mai ales, vom şti vreodată care sunt ele?

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Penetrarea structurilor militare străine de către K.G.B.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine” (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Structurile militare străine au preocupat în mod deosebit serviciile de informaţii sovietice. Accesul direct al agenţilor recrutaţi la această categorie de informaţii, relaţiile militarilor cu funcţii importante cu celelalte suprastructuri şi, în primul rând, cu factorii de putere, precum influenţa cercurilor militare asupra altor instituţii, justifică pe deplin acest efort.

În iunie 1963 a fost arestat la Stokholm colonelul suedez *Strig Wennerström*, fost ataşat militar de aviaţie la Moscova, iar ulterior la Washington. În 1964 el este condamnat la muncă silnică pe viaţă pentru că timp de 15 ani a furnizat serviciilor secrete sovietice informaţii referitoare la relaţiile Suediei cu N.A.T.O., modul în care era realizat dispozitivul de apărare al suedezilor, noile tehnici americane aeriene etc. În legătură cu valoarea informaţiilor sale este edificatoare nu numai pedeapsa penală ci şi concluziile procurorului de instanţă: „...De-a lungul timpurilor, nici un tribunal suedez n-a fost pus în situaţia de a judeca o crimă atât de josnică şi mârşavă, care să fi cauzat *prejudicii atât de mari...”* În 1963, un caz de spionaj militar avea să zguduie întreg guvernul britanic prin scandalul provocat. *John Profumo*, secretar de stat al ministerului de război era suspectat de a fi furnizat informaţii ataşatului militar sovietic la Londra, Evgheni Ivanov, care a plecat în vacanţă la Moscova, şi nu a mai revenit la post. În octombrie 1963 Profumo se retrage din guvern, urmat şi de primul ministru, Harold Mac Millan. Conform celor stabilite de M.I.5, sovieticii urmăriseră să afle de la Profumo când anume intenţiona S.U.A. să furnizeze arme nucleare R.F.G.

Un alt caz: *Charles Hernu*, ministrul apărării al Franţei. În perioada 1953-1963 Hernu a lucrat pentru serviciile secrete bulgare după care a fost preluat de K.G.B. Un aspect bizar al cazului: deşi informat de D.T.S. în legătură cu activităţile suspecte ale lui Hernu, François Mitterand, preşedintele Franţei, dispune muşamalizarea afacerii! În 1996 *L'Express* dezvăluie cazul Hernu, legăturile sale

François Mitterand

cu serviciile din Est, discuţiile avute cu K.G.B.-ul, recompensele primite etc.

În 1964 sovieticii reuşesc să obţină date ultrasecrete de la Centrul de Tranzit al Curierului Forţelor Armate al N.A.T.O. de lângă Paris. Agentul folosit de K.G.B. a fost sergentul american *Robert Lee Johnson*.

În acest loc se concentrau cele mai importante secrete militare şi diplomatice pe care S.U.A. le poseda la vremea respectivă: sisteme de cifruri şi echipament criptografic trimis de la Washington pentru N.A.T.O. Au fost obţinute date secrete despre numărul şi locaţiile unor focoase nucleare americane staţionate în Europa, despre planul strategic american pentru apărarea Europei de Vest etc.

HUGH GEORGE HAMBELTON

Economist al N.A.T.O., a fost arestat, în 1982, pentru spionaj în favoarea U.R.S.S., după ce aproape două decenii a servit K.G.B.-ul. Informaţiile furnizate de el au acoperit o foarte mare arie de probleme, volumul zecilor de mii de documente incluzând multe piese clasificate „Cosmic”, cel mai înalt grad de secrete al N.A.T.O.

Hambelton a făcut aceleaşi servicii şi pentru spionajul francez.

JOHN WALKER

Născut în 1937, director adjunct la NAVAL TRAINING CENTER din San Diego ofiţer de comunicaţii în flota de submarine din Atlantic. A furnizat sovieticilor informaţii aproape 20 de ani. (1967-1985). Atunci când n-a mai avut acces la informaţii de primă mână a recrutat, pentru K.G.B., pe fratele său, pe cel mai bun prieten cât şi pe propriul său fiu. (Tânăr ofiţer de marină).

Referindu-se la prejudiciile cauzate Statelor Unite ale Americii, Secretarul Apărării, Caspar W. Weinberger spunea: „Sovieticii au avut date referitoare la arme şi sisteme de sesizare în domeniul naval tactic, ameninţări teroriste şi proceduri tactice de pregătire”. Toate acestea ar fi permis URSS să câştige în eventualitatea unui război.

■ A salvat 13 condamnaţi la pedeapsa capitală

Ce se va întâmpla cu următorul?

În Statele Unite a făcut mare vâlvă capul detectivului particular Paul Ciolino din Chicago care a izbutit să salveze de la moarte nu mai puţin de 13 condamnaţi la pedeapsa capitală! Ultimul caz în care s-a implicat (al celui de-al 14-lea condamnat la scaunul electric) se referă la Derek Rocco Barnabei acuzat că şi-a masacrat prietena, Sarah Wisnosky, şi apoi a aruncat-o într-un lac. Faptul a fost consemnat în septembrie 1993 şi, în urma cercetărilor întreprinse de autorităţile judiciare, Derek a primit pedeapsa cu moartea.

Chiar pe parcursul cercetărilor, Paul Ciolino a sesizat multe inadvertenţe, greşeli de interpretare a unor analize şi divergenţe de opinii ale specialiştilor care au anchetat crima. Bazându-se pe aceste nepotriviri la care s-au adăugat rezultatele investigaţiilor personale, el a izbutit să demonstreze în final că Derek nu este vinovat, solicitând rejudecarea procesului şi achitarea acestui nevinovat. Avocatul lui Derek, la rândul lui celebru în SUA, Barry Scheck, convins şi el de nevinovăţia clientului său, a făcut recurs, susţinând că datele prezentate de Paul Ciolino nu pot fi contestate şi că juriul s-a lăsat intimidat de declaraţiile false ale unor martori. Puternic mediatizat, cazul este urmărit cu o deosebită atenţie, cu atât mai mult cu cât recursul lui Derek a fost admis, iar procesul a fost reluat dar amânat de mai multe ori. Va fi Derek cel de-al 14-lea scăpat din braţele morţii?

(Gh.R.)

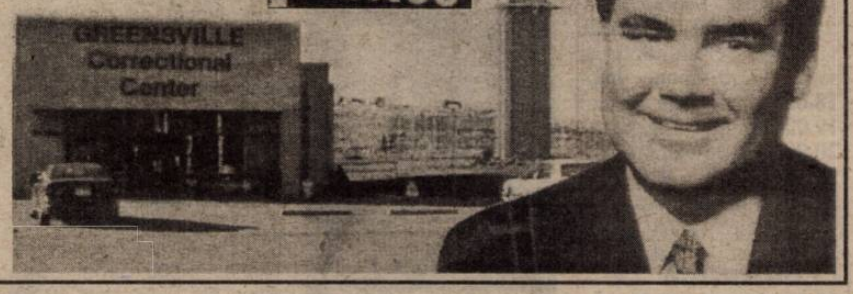

UN „GARAJ”

pentru 6000 de camioane

Încă din copilărie, de la vârsta de cinci ani, Bernard Lamonerie era pasionat de camioane. Peste ani, visul său a devenit realitate: este directorul Societăţii de Transport Pivoin, Franţa, iar acasă posedă o impresionantă flotă de camioane în miniatură. De mai bine de zece ani, Lamonerie colecţionează replici ale camioanelor cu care s-a intersectat în drumurile sale şi în care vede un excelent mod de comunicare atât estetic, cât şi eficace. Prietenii şi colegii care îi cunosc acest hobby îi oferă modele care întregesc universul transporturilor rutiere. De la fiecare salon auto sau din vizitele sale la unele întreprinderi, îşi procură machete şi face schimb. Fiecare model are povestea sa.

Scania, Volvo, Iveco... tronează în vitrina sa şi colecţionarul este de părere că fabricanţii de machete au îmbunătăţit simţitor reproducerea şi realismul modelelor. La început machetele nu respectau întocmai modelul, dar cu timpul fantezia a dispărut şi miniaturilor actuale nu le mai lipseşte nimic. Osii, faruri, remorci, cisterne sau chiar cabina care se poate ridica pentru a vedea motorul, totul este aidoma realităţii. Fie pentru un camion de mare tonaj fie pentru o jucărie, Bernard Lamonerie dă dovadă de aceeaşi pasiune.

În prezent, colecţia sa numără 6000 de camioane miniatură, vehicule vechi sau contemporane, cel mai adesea la scara 1/43. În acest fel Lamonerie ar putea lesne reconstitui evoluţia camioanelor în Franţa. Cu toată această pasiune devorantă pentru spaţiul rutier, Bernard Lamonerie a lucrat mai întâi în industria farmaceutică şi s-a decis pentru cariera din transporturi abia în 1985, în timpul participării la ediţia din acel an a raliului Paris-Dakar. „Miniatura rămâne un fantastic argument publicitar pentru sectorul transporturilor” este de părere Bernard Lamonerie. *(M.S.)*

...Şi-a distrus toate BUNURILE PERSONALE

Nu toată lumea îşi face un ideal din bunăstarea materială. Michael Landy, un artist din Marea Britanie, isterizat de goana după bunuri materiale, a căutat o modalitate originală de a protesta faţă de societatea de consum, organizând o expoziţie cu toate bunurile sale personale, de la cravate până la autoturism pe care, sub ochii spectatorilor, le-a distrus metodic. Artistul a vrut să demonstreze că toate lucrurile de care ne folosim sunt perisabile şi că singura sursă de fericire o constituie dragostea. Pentru a argumenta acest lucru, artistul a „omis” de pe lista „condamnaţilor la moarte” pe cei doi parteneri de viaţă, soţia sa şi motanul Rats. Mesajul acestei expoziţii în mişcare nu a mişcat însă pe nici unul din vizitatori. *(D.M.)*

■ Culmea ghinionului

AU EVADAT

chiar în... braţele poliţiei

În urma unui jaf armat asupra unui magazin de bijuterii din Dijon (Franţa), Jean Lemmix, Arthur Finois şi Claude Ferrel au fost condamnaţi la câte 15 ani de închisoare. Pedeapsa era atât de mare pentru că în timpul faptei au rănit foarte grav două persoane. Aveau numai 22 de ani şi nu puteau concepe să-şi petreacă atâta amar de vreme în penitenciar. Aveau soţii sau iubite fermecătoare (pentru ele comiseseră, în primul rând, infracţiunea) pe care nu voiau să le piardă. Zis şi făcut. În timpul mai multor vizite, cei trei au primit (cu o discreţie totală) piroane, mici săpăligi şi felinare. Apoi băieţii s-au pus pe treabă. Ei cunoşteau foarte bine zona din jurul penitenciarului, şi mai ales faptul că prin pădurea din apropiere există un foarte vechi tunel de refugiu, aparţinând unui conac medieval dezafectat. Jean socotise că până la tunel aveau de scormonit pământul, pornind din celula lor, aproximativ trei sute cincizeci de metri.

Pe la mijlocul lui februarie 2000, „vârgaţii” şi-au început treaba. Mascând gaura din podeaua celulei cu diverse obiecte, ei s-au orientat cu ajutorul unei busole şi, în decurs de două săptămâni, au reuşit să treacă de fundaţia închisorii. Pământul devenise mai afânat şi viteza de înaintare a „metroului” lor creştea.

Ritmul de lucru era de 5-6 metri pe zi. De multe ori, câte unul dintre ei se prefăcea bolnav şi rămânea în celulă nesupravegheat. Dar, în general, lucrau cu schimbul, căci oboseau foarte repede. Aerul din galerii era de nerespirat. Pe la sfârşitul lunii aprilie, scormonitorii şi-au dat seama că sunt foarte aproape de ţinta lor, dar nu înţelegeau de ce se aud trepidaţii în mijlocul pădurii, acolo unde nu circulă nici un vehicul. Cu toate acestea, era prea târziu să mai renunţe. Şi-au propus ca ieşirea la suprafaţă să se facă în toiul nopţii, pentru a evita orice surpriză...

Ei bine, cei trei infractori au ieşit, la lumina Lunii, chiar pe o autostradă! Buimăceala lor a fost cu atât mai mare, cu cât în apropiere se zărea maşina unei patrule poliţieneşti, staţionată lângă un pod. Oamenii în uniformă le-au zărit la rândul lor felinarul şi s-au apropiat curioşi de gaura din asfalt... La început, poliţiştii nu s-au dumirit ce-i cu bărbaţii aceia dezbrăcaţi şi epuizaţi, care ies din pământ tocmai pe şosea. I-au reţinut pentru cercetări şi aşa s-a descoperit toată tărăşenia. Două luni şi jumătate de săpat zadarnic! Trudtorii se orientaseră greşit, în loc să întâlnească tunelul secret al conacului, şi-au dat rendez-vous cu cei de care doreau să scape... *(Fotografia prezintă un muncitor reparând ghinionista, gaură din autostradă). (P.I.)*

■ Şi Natura face „glume” monstruoase

INCREDIBIL

dar (foarte) adevărat

Atât de adevărat, încât cazul este înscris în istoria medicinii, la capitolul siamezi. Adică gemeni lipiţi într-o anumită zonă a corpului şi care, de cele mai multe ori, au unul sau mai multe organe comune. Când e posibilă, separarea lor presupune adesea sacrificarea vieţii unuia. La începutul secolului trecut nu se punea însă o asemenea problemă, medicina nu dispunea de tehnica necesară unor intervenţii atât de laborioase. Deci monştrii dubli, cum se mai numesc în medicină, îşi duceau lipiţi crucea, atât cât le era dat. Aşa s-a întâmplat cu fraţii Eng şi Chang Buhler, născuţi în 1811. Deşi aveau organe vitale proprii, corpul lor era sudat în zona toracelui printr-o membrană, din fericire suficient de flexibilă încât să le permită să trăiască nu lipiţi faţă în faţă, ci aproape umăr la umăr, cu o pereche de mâini în faţă iar alta în spate. Când siamezii erau palpaţi în regiunea pieptului, exact pe linia de mijloc a părţii lor comune, percepeau deodată şi la fel senzaţia de atingere. Dacă însă palparea se depărta spre stânga sau spre dreapta, doar unul dintre siamezi, fie cel din stânga, respectiv cel din dreapta, simţea atingerea. Senzaţiile de plăcere sau de teamă de exemplu, le resimţeau de asemenea diferit şi nu neapărat în acelaşi moment sau la aceiaşi stimuli. În schimb, foame şi sete li se făcea amândurora deodată. Nu era suficient să mănânce doar unul pentru că în ciuda faptului că erau lipiţi, absorbţia hranei nu se făcea de la unul la altul. Înălţimea lor era de 1,65 metri, deşi Eng părea un pic mai înalt. Mergeau şi se mişcau cu agilitate, fără să se încurce unul de altul. Felul lor de-a fi era însă total diferit, diametral opus, motiv care-i ducea la permanente certuri şi scandaluri între ei. Chang era vesel şi expansiv, în timp ce Eng era trist şi taciturn. Neînţelegerile au fost motivul principal care i-a determinat la un moment dat să încerce prin orice mijloc să fie separaţi de către medici. Dar acest lucru nu era posibil. Partea cea mai incredibilă a existenţei lor este legată de faptul că fiecare dintre ei s-a căsătorit şi a avut copii: Eng şase iar Chang cinci. Soţiile lor erau şi ele surori, dar nu gemene. În 1874, Chang a murit primul din cauza unei congestii pulmonare. Patru ore mai târziu, Eng decedă şi el, în ciuda faptului că nu suferise de aceeaşi boală şi era sănătos. Abia la autopsie s-a putut constata prezenţa unui canal care unea ficatul celor doi fraţi. *(A.P.)*

Lee Lazelle CONTINUĂ SĂ CREASCĂ

Deşi femeile sunt înnebunite după bărbaţi înalţi, pentru Lee Lazelle, în vârstă de 30 de ani, înălţimea la care a ajuns, 2,21 m, este un motiv de îngrijorare. Pe de altă parte, englezul resimte dureri greu de suportat datorită accelerării vitezei de creştere. În fiecare zi ia câte un pumn de calmante pentru a-şi atenua durerile provocate de crampele musculare şi de oasele aflate în creştere. După ani de peregrinări prin spitale, Lee a întâlnit, în sfârşit, un medic care i-a pus un diagnostic corect. Soluţia va fi o operaţie pe creier ale cărei şanse de reuşită nu sunt însă garantate. Lee Lazelle e însă mai mult decât optimist şi de-abia aşteaptă să ajungă pe masa de operaţie. *(D.M.)*

Computerul - mai stresant ca soacra!

Dacă ar fi să credem rezultatele unui studiu, realizat la cererea unei companii britanice furnizoare de servicii de Internet, pe un lot de 200 de informaticieni, am putea crede că soacrele ar fi mai puţin stresante decât... computerele. Mulţi dintre cei intervievaţi au răspuns că, între a repara PC-ul şi a petrece un sfârşit de săptămână cu soacra, este mult mai plăcută cea de-a doua variantă. Ba mai mult, unul dintre cei solicitaţi să-şi spună părerea, a răspuns că defectarea unui computer este mult mai stresantă chiar decât divorţul! Cary Cooper, analist al relaţiilor de serviciu în condiţii de stres, este de părere că „aceste rezultate demonstrează importanţa psihologică a computerului ca liant informativ şi comunicaţional interuman”. *(I.P.)*

Săptămâna 23 - 29 martie

TV ROMÂNIA 1

BETTE MIDLER
ROMÂNIA 1
marți, 20.45

VINERI 7.00 Telematinal **11.00** TVR Craiova **12.55** Serial: „Martorii: Coloana Albastră" **14.15** CiberFan **15.30** Tribuna partidelor parlamentare **16.30** Drepturile omului **17.35** Ai carte, ai parte **18.15** Campionatul mondial de patinaj artistic **19.00** O vedetă... populară **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia stelutelor! **22.15** Serial: „Îngerul întunecat" (ep.1) **0.15** Intelectualul și puterea.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Cântec în zori" **8.35** Desene animate **9.25** Film: „Biblia: Solomon" (partea a II-a) **11.00** Drumul spre Europa **12.30** Casa mea **13.00** Serial: „Frumoasele școlii" **14.00** Arca Marinei **16.00** Campionatul mondial de patinaj artistic **17.15** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Serial: „Amy" **21.20** Fotbal: România – Italia **23.30** Film: „Aleargă, Lola, aleargă" (Germania, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător **8.00** Desene animate **8.30** Universul credinței **10.30** Viața satului **12.05** Tezaur folcloric **15.30** Campionatul mondial de patinaj artistic **17.15** Debut 50 Plus **18.40** Premiul de excelență în cultura românească **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Jackie și Dawn" (SUA, 1998) **22.50** Fotbal Show **2.30** Film: „Două fete îndrăgostite" (SUA, 1995).

LUNI 7.00 Telematinal **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.15** Infomania **14.30** Pro Patria **15.30** Serial: „Orice e posibil" **16.00** Kronika **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.00** Impas în doi **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **21.45** Scrut pe doi **23.15** Memorialul Bucureștilor **24.00** Teatru Național TV prezintă: „Un deținut la Auschwitz" de Alain Bosquet.

MARȚI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iași **12.55** TVR Timișoara **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.30** Kronika **17.35** Pentru dv., Doamnă! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Hocus-pocus" (SUA, 1993). Cu: Bette Midler **23.15** Videoteca veselă **24.00** Lumea dansului **2.45** Film: „Legenda mumiei" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iași **12.55** TVR Timișoara **14.30** Oameni ca noi **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Panorama **17.55** Fotbal: Georgia – România **20.00** Jurnal **21.40** Fotbal: Italia – Lituania **23.40** Film: „Crimele din China Lake" (SUA, 1990) **2.45** Film: „Focul" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iași **12.55** TVR Timișoara **14.15** Infomania **15.35** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Convieţuiri **17.35** Medicina pentru toți **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Martorii" **22.00** Scurt pe doi **23.15** Film: „Crime și secrete: Moartea unei fete nevinovate" (partea a II-a).

TVR 2

VINERI 7.15-12.50 Reluări **12.45** Serial: „Domnișoara Andreea" **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.45** E dreptul tău! **18.00** Reforma la bani mărunți! **18.30** Telejurnal TVR2 **19.30** Teatrul TV: „Mușatinii IV" **20.30** Dezastre **21.05** D'ale lu' Mitică **22.10** Serial: „Misiune pe chei" **23.15** Film: „Pe viață și pe moarte" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 11.00 Serial: „Wishborne" **11.30** Serial: „Povești cum n-ați mai auzit" **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Arca lui Noe **13.00** Pe urmele dinozaurilor **14.40** Planeta singuratică **15.30** Secretele modei **16.25** Serial: „E timpul să mă mărit!" **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Prețul succesului **19.15** Televiziunea, dragostea mea! **20.20** Cinematograful, o istorie vie **21.10** Serial: „Scurte povestiri cinematografice" **21.40** Supranaturalul **22.40** NBA Action **23.15** Doc.: „Despre viață și sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiții **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Serial: „Wishbone" **11.30** Serial: „Povești cum n-ați mai auzit" **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Tip-top, minitop **13.00** Documentar: „Kideo" **14.05** În numele sportului **14.40** Splendorile naturii **15.45** Serial: „Star Trek Voyager" **16.35** Corpul uman **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Doamna Bovary" (ep.1) **19.45** Atenție, se cântă! **21.00** Film: „Micul meu asasin" (SUA, 1999) **22.35** NBA: Miami – San Antonio.

LUNI 7.00-13.40 Reluări **14.10** Desene animate **15.35** Film: „Doamna Bovary" (r) **17.15** Afaceri la cheie **17.30** Țara de piatră **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR 2 **19.15** Toți, împreună **20.00** Lumea de mâine **21.00** Puls 2001 **23.05** Teatrul Național TV prezintă: „Se repetă... Hamlet".

MARȚI 7.15-11.45 Reluări **12.45** Serial: „Domnișoara Andreea" **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.30** Călătorind prin țară **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toți, împreună **20.05** Serial: „Băieți buni, băieți răi" **21.00** Pragul de sus **22.35** Film: „Colierul cu turcoaze" (România, 1986).

MIERCURI 7.15-12.00 Reluări **12.45** Serial: „Domnișoara Andreea" **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.15** Aripi și roți **17.30** Mit și istorie **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toți, împreună **20.05** Serial: „Băieți buni, băieți răi" **21.00** Pe muchie de cuțit **22.00** Răscruci **22.35** Film: „Iubește-ți dușmanul" (partea a II-a).

JOI 7.15-12.00 Reluări **12.45** Serial: „Domnișoara Andrea" **13.40** Tribuna partidelor parlamentare **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.15** Aripi și roți **17.30** E dreptul tău! **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toți, împreună **20.00** Istoria alfabetelor **20.30** Ora adevărului **22.00** Vestitorii primăverii **23.05** Serial: „Captiv în viitor".

PRIMA TV

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cu Tibanu, la pescuit și vânătoare **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Înfruntarea" (SUA, 1997). Cu: Anthony Hopkins, Alec Baldwin.

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii **10.30** Serial: „Eddie McDowd" **11.00** Sport Magazin **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Pilot de cursă lungă" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice **8.00** Program pentru copii **10.30** Tradiții **12.00** Stil (r) **13.00** Film: „Lecția de seducție" (SUA, 1998) **16.00** Copiii spun lucruri trăsnite **17.00** Camera de râs **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Real Tv **21.00** Film: „Linia erotică" (SUA, 1996) **23.00** Film: „Legea junglei" (SUA, 1988).

LUNI 8.00 Prima Mix! **13.30** Tradiții (r) **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Rețeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock.

MARȚI 8.00 Prima Mix! **13.30** Exploziv (r) **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Distracția s-a terminat" (SUA, 1992) **21.45** Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cinemagia (r) **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Cronica cârcotașilor **21.00** Film: „Autor! Autor!" (SUA, 1982). Cu: Al Pacino.

JOI 8.00 Prima Mix! **13.30** Creaturi sălbatice **14.30** Cronica cârcotașilor (r) **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvați de clopoțel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Supraviețuitorul **21.45** Obiectiv.

AL PACINO
PRIMA TV
miercuri, 21.00

ACASĂ

VINERI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste și putere" **18.05** Serial: „Seducție" **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înșelate" **22.50** Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 6.40 – 14.00 Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al șaptelea cer" **16.00** Doctorul casei **16.30** La casa de vis **17.00** Serial: „Soțul și soția" **17.30** Spune drept **18.00** Viața bate filmul **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile săptămânii **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Film: „Te aștept în visele mele" (SUA, 1951) **23.30** Chef de chef.

DUMINICĂ 7.30 – 14.00 Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al șaptelea cer" **16.00** Acasă la români **17.00** Serial: „Soțul și soția" **17.30** Ia-mă acasă! **18.00** Chef de chef **19.00** Film: „Mâini însângerate" (SUA, 1998) **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Film: „Povestea lui Oliver" (SUA, 1978). Cu: Ryan O'Neal.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste și putere" **18.05** Serial: „Seducție" **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înșelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MARȚI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste și putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducție" **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înșelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MIERCURI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste și putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducție" **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înșelate" **22.50** Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste și putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducție" **19.00** Serial: „Îngerașul" **20.00** Știrile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înșelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

BRANDON LEE
PRO TV
joi, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bani de buzunar **8.00** Știrile Pro Tv **9.00** Serial: „Hercule" **11.00** Serial: „Spirit de echipă" **11.30** Film: „Omul fără țară" (SUA, 1973) **16.10** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.45** Teo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Scheletul" (SUA, 1996) **0.30** Serial: „Echipa condamnaților" **1.30** Film: „Moștenitorul pierdut" (M. Britanie, 1993).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Liceul Madison" **9.30** Serial: „Cei mai frumoși ani" **10.00** Serial: „Hyperion Bay" **11.00** Serial: „Familia Hughley" **14.00** Serial: „Secretele bărbaților" **14.30** Serial: „O lume dispărută" **15.30** Serial: „Jake și Grăsanul" **17.00** Fotbal: „Un avocat cu probleme" (partea a III-a) **19.00** Știrile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **22.30** Film: „Ținutul umbrelor" (coprod., 1993). Cu: Anthony Hopkins **0.45** Serial: „La limita imposibilului".

DUMINICĂ 8.30 Serial: „Micii războinici" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **10.00** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **10.30** Serial: „Liceul Madison" **11.00** Documentar **13.00** Serial: „Armată ușoară" (ep.1) **13.30** Serial: „Un bebe trăsnet" (ep.1) **14.00** Film: „Iubire fără vârstă" (Franța, 1996) **15.50** Film: „O femeie de onoare" (partea a III-a) **17.30** Marcă înregistrată **18.00** Serial: „Melrose Place" **19.00** Știrile PRO TV **19.30** Serial: „Dădaca" **20.00** Vacanța Mare **21.00** Film: „Omulețul Tate" (SUA, 1991). Cu: Jodie Foster **23.00** Procesul etapei.

LUNI 7.00 Bani de buzunar **8.00** Știrile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **11.30** Serial: „Spirit de echipă" **12.00** Film: „Povestea lui Gaby" (SUA, 1997) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.45** Teo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** De la om la om **21.30** Urmărire generală **22.00** Decernarea Premiilor OSCAR-2001 **0.15** Serial: „Avocații" **1.15** Serial: „Echipa condamnaților".

MARȚI 7.00 Bani de buzunar **8.00** Știrile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „Invazia creaturilor" (SUA, 1987) **14.15** Film: „Teroare pe linia 9" (SUA, 1992) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.45** Teo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Serial: „Expertul" **21.00** Serial: „Spitalul de urgență" **22.00** Chestiunea zilei **0.15** Serial: „Echipa condamnaților" **1.15** Film: „Un caz periculos" (SUA, 1992, partea I).

MIERCURI 7.00 Bani de buzunar **8.00** Știrile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „Îngerul insulei" (SUA, 1987) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.45** Teo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Tot înainte, Columb" (Anglia, 1992) **22.00** Film: „Suflet de artist" (SUA, 1990) **0.15** Serial: „Echipa condamnaților" **1.15** Film: „Un caz periculos" (partea a II-a).

JOI 7.00 Bani de buzunar **8.00** Știrile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „Daryl" (SUA, 1985) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.45** Teo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Foc încrucișat" (SUA, 1992). Cu: Brandon Lee **22.00** Chestiunea zilei **0.00** ZERO **1.15** Serial: „Echipa condamnaților" **2.15** Film: „Soldatul universal: Confruntare finală" (SUA, 1999). Cu: Burt Reynolds.

ANTENA 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neața **11.45** Serial: „Elena, viața mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Moloney" **16.00** Serial: „Zile din viața noastră" **17.20** Serial: „Îmbrățișări pătimașe" **19.00** Observator **20.15** Fotbal: România – Italia **22.30** Serial: „Stargate SG-1" **23.50** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Film: „O coardă prea întinsă" (SUA, 1992) **4.00** Serial: „Navarro".

SÂMBĂTĂ 6.00 Film: „Chiriașe pe alese" (SUA, 1963). Cu: Jack Lemmon **8.00** Film: „Pumnul Dragonului" (Hong Kong, 1978) **9.30** Serial: „O pacoste de frate" **10.30** Roata de rezervă **11.30** Documentar **12.00** Film: „Înțelegerea" (SUA, 1990) **14.30** Film: „Things Are Tought All Over (SUA, 1982) **16.00** Orient expres **18.00** Serial: „Sheena" **19.00** Observator **19.30** Academia vedetelor **21.30** Premiile instustriei muzicale românești **0.00** Serial: „Dezvăluiri intime" **0.30** Serial: „Zonele plăcerii" **1.00** Film: „În umbra nopții" (SUA, 1992).

DUMINICĂ 7.00 Film: „Salomea" (SUA, 1953). Cu: Rita Hayworth **9.00** Serial: „O pacoste de frate" **10.00** Desene animate **11.20** Serial: „Aventurile lui Sindbad" **12.10** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** De vorbă cu Adrian Păunescu **17.00** Prezentul simplu **18.00** Serial: „Amazon" **19.00** Observator **19.45** Film: „Regele pescar" (SUA, 1991) Cu: Robin Williams **22.00** TeleEurobingo Show **1.00** Film: „Ultima vară la Tanger" (Franța, 1986).

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neața **11.45** Serial: „Elena, viața mea" **15.00** Hochei: Bulgaria – Iugoslavia **17.20** Serial: „Îmbrățișări pătimașe" **19.00** Observator **19.45** Film: „Doar pentru ochii tăi" (M. Britanie, 1981). Cu: Roger Moore **22.00** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Intrigi în Paradis".

MARȚI 7.00 Observator **8.00** 'Neața **11.45** Serial: „Elena, viața mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Film: „Strategia supraviețuirii" (SUA, 1995) **15.00** Hochei: Israel – Mexic **17.20** Serial: „Îmbrățișări pătimașe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Fiica președintelui" (SUA, 1999) **22.00** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **2.45** Serial: „În slujba legii".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neața **11.45** Serial: „Elena, viața mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Maloney" **16.00** Serial: „Zile din viața noastră" **17.20** Serial: „Îmbrățișări pătimașe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Cine-i Harry Crumb?" (SUA, 1989) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Intrigi în Paradis".

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neața **11.45** Serial: „Elena, viața mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **15.00** Hochei: Iugoslavia – Israel **17.20** Serial: „Îmbrățișări pătimașe" **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **0.30** TeleEurobingo 2 **2.30** Serial: „În slujba legii".

ROBIN WILLIAMS
ANTENA 1
duminică, 19.45

TELE 7 ABC

VINERI 7.00 Emisiune muzicală **11.30** Emisiune muzicală **14.45** Documentar **16.00** Domino **17.00** Emisiune muzicală **19.00** Documentar **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** În justiție **23.00** Tentații.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală **9.00** Țara spiridușilor **12.00** Domino **13.00** Weekend ABC **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club ABC **19.00** Caleidoscopul artelor **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul și casa lui **23.00** Club ABC (r).

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală **10.00** Planeta Piticilor **12.00** Emisiune muzicală **15.45** Cinetour **17.00** Forța destinului **18.00** Cutia muzicală **19.00** Emisiune muzicală **21.00** Telejurnal **22.00** Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală **12.00** Cutia muzicală **13.00** Emisiune muzicală **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** La puterea a doua **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **22.00** Ofsaid **0.00** Ora unu a venit.

MARȚI 7.00 Emisiune muzicală **11.30** La puterea a doua (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** 24 din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.30** Documentar **22.00** Lumea serviciilor secrete.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală **10.00-15.15** Reluări **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Reporter Tele 7 **1.00** Emisiune muzicală.

JOI 7.00 Emisiune muzicală **10.00** La ordinea zilei (r) **12.30** Reporter Tele 7 (r) **13.45** Cutia muzicală **14.45** Documentar **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Telemedicina **1.15** Emisiune muzicală.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Starurile reflectate de oglinzile magice de la „Vanity Fair”

Dacă din sumedenia de publicaţii cu pretenţii de pe întreg globul pământesc este vreuna care să-şi permită să abordeze starurile hollywoodiene de la egal la egal aceea se numeşte „Vanity Fair”. Dacă în fiecare an, imediat după decernarea premiilor Oscar, starurile se

reunesc la o serată de anvergură în care „maestrul de ceremonii” este redactorul şef de la „Vanity Fair”, se înţelege că nici o altă publicaţie nu se bucură de o asemenea trecere şi onoare în citadela filmului american. Evident, lucrul acesta nu este întâmplător, revista „Vanity Fair” este cea care, într-o manieră şi concepţie cu totul aparte faţă de cea practicată de oricare altă publicaţie de ţinută din lume, se ocupă de promovarea imaginii starurilor.

O bătrână cu putere de seducţie

„Vanity Fair” nu este atât de tânără pe cât s-ar putea crede. Revista a fost creată în 1914 de către un francofil vizionar, Frank Crowninshield. Încă de la primele numere, acesta a angajat un fotograf necunoscut pe-atunci, Man Ray, iar pe Edward Steichen – una dintre figurile mitice ale fotografiei americane – l-a numit şef al departamentului de fotografie. Steichen se afla în etapa în care tocmai se rupea de tendinţa picturală pentru a se converti la modernism. El este cel care, fotografiind actorii hollywoodieni într-o viziune nouă, extrem de originală pentru acea vreme, a impus ideea introducerii figurilor importante ale ecranului în cultura americană. Un fenomen în mare vogă în acea perioadă avea să servească ideile entuziaştilor de la „Vanity Fair”: se născuse faimoasa Café Society, considerată un preludiu al cosmopolitismului anilor Fitzgerald. Mişcarea îşi avea originile în Europa, în jurul unor nume de mare sonoritate – Jean Cocteau, Diaghilev, Stravinski şi baletul rusesc. În preajma anilor ’20, noua viziune culturală poposea şi pe coasta de est a Americii care, în schimb, trimitea peste ocean, către bătrânul continent, irupţia jazzului. Şi astfel, melanjul cultural s-a înfăptuit.

Era perioada în care dominaţia aşa-numitului wasp (white anglo-saxon protestant) pierdea teren în favoarea unei societăţi noi, construită nu exclusiv pe moştenirea de familie, pedigree sau bani, ci pe valoare. Crowninshield simte momentul, aşa că atrage la „Vanity Fair” semnături răsunătoare, bineînţeles pe Cocteau, Satie, Colette, D.H. Lawrence, Dorothy Parker, Carl Sandburg. La rândul său, pentru partea de imagine fotografică, Steichen îi introduce în echipa sa pe Horst, Hurrell, Beaton, Muray, Hoyningen-Huene. Dar formula magică n-avea să fie fără de sfârşit.

47 de ani în moarte clinică

În 1936, revista moare, ucisă de o stare acută de depresie a colaboratorilor săi, provocată de norii negri care se adună asupra Europei, dar care întunecă şi chipul Americii. „Vanity Fair” se sufocă în propria-i sofisticare, amestecată cu diletantism şi improvizaţii. Cititorii se plictisesc de ea, o consideră căzută în derizoriu. O altă revistă îi ia locul, „Life”, care se bucură de succes fiind mai puţin elitistă, mai aproape de sufletul omului de rând, mai atentă la mersul societăţii.

Somnul vecin cu moartea a durat pentru „Fanity Fair” până în 1983, când „Life” este împinsă în afara decorului de „People” care îşi propune să fie o revistă extrem de populară. Şi reuşeşte.

Dar societatea americană, cu Reagan la putere, trăieşte o nouă epocă: succesul, strălucirea, aroganţa sunt la modă mai mult ca oricând.

Succes, strălucire, putere, bani

Acesta a fost mesajul pe care revista „Vanity Fair” a vrut să-l transmită lumii în legătură cu cetatea filmului american, atunci când, la începutul acestei ierni, a lansat albumul „Hollywood”, o lucrare de 320 de pagini, ilustrată cu 292 fotografii ale celor mai importante staruri. Evenimentul s-a desfăşurat într-una dintre cele mai luxoase case de pe colinele de la Hollywood, într-un fast demn doar de filmele cu buget extrem de generos: actori, regizori şi producători celebri, limuzine strălucitoare, toalete sofisticate, bijuterii preţioase, flori scumpe, şampanie în valuri, gărzi de corp antrenate...

Cartea este nu doar o colecţie a celor mai frumoase fotografii ale starurilor, ci şi un document care poate să explice de unde vine fascinaţia întregii planete pentru acest colţ de lume unde viaţa înseamnă acel amestec magic de senzualitate, seducţie, sexualitate, putere şi bani. În fiecare zi, la Los Angeles, în faimosul Oraş al Îngerilor, sosesc în jur de 1500 de fete şi băieţi pentru a-şi încerca norocul de a pătrunde în lumea magică a filmului.

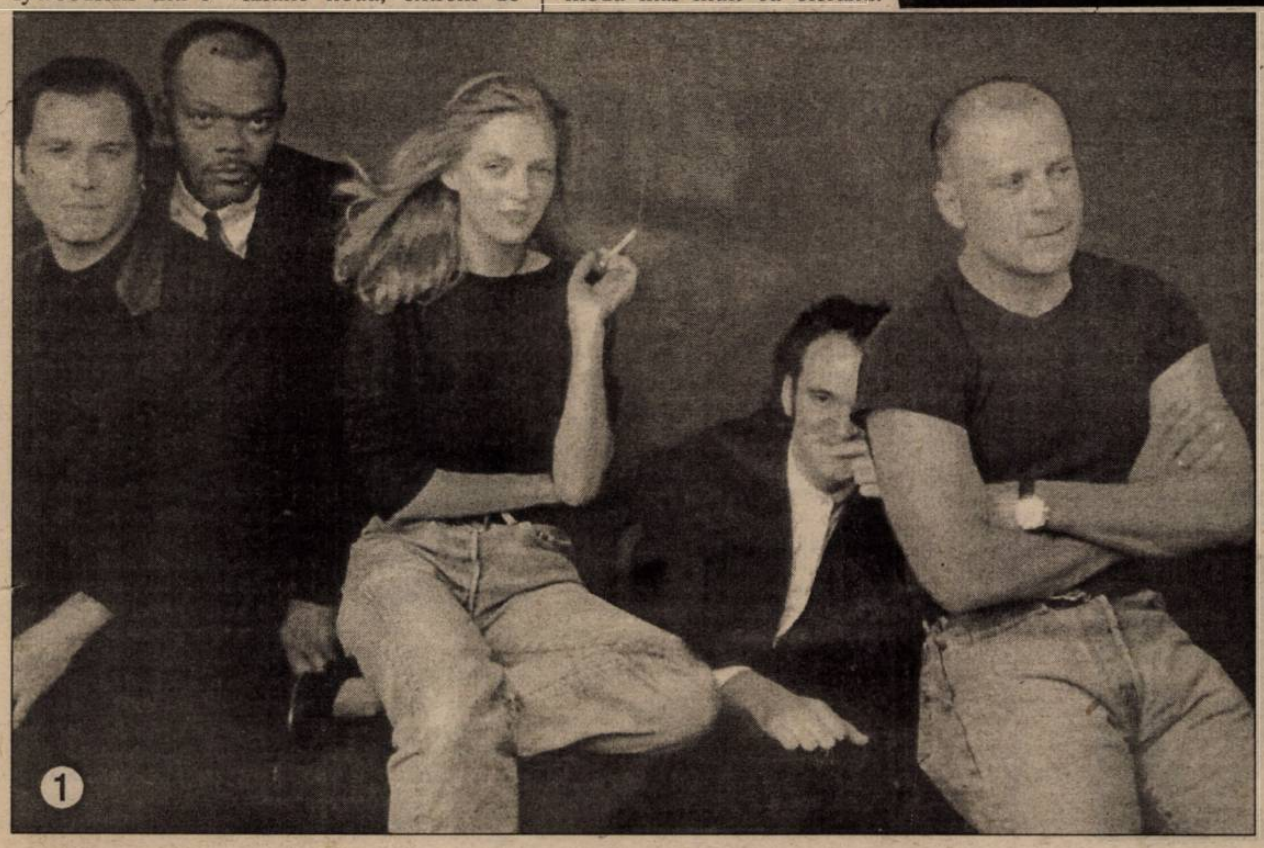

1 *Violenţa, pe banca acuzării.* În 1994, într-o distribuţie de zile mari (Bruce Willis, Uma Thurman, Samuel L. Jackson şi John Travolta) apărea în regia lui Quentin Tarantino „Pulp Fiction”. În film, personajele erau prototipul violenţei. Dar, artista fotograf Annie Leibovitz propune în această fotografie de grup (portretul colectiv este tot o inovaţie a ei) o versiune a starurilor relaxate şi pacifiste.

2 *Amestec sofisticat între Gatsby şi Garry Cooper.* Nepot al celebrului Francis Ford Coppola, Nicolas Cage e sortit să rămână în conştiinţa publicului ca un erou halucinat, cel din „Sailor şi Lula”. În paginile revistei „Vanity Fair”, Annie Leibovitz exploatează eleganţa acestui tip nou de seducător, semi-punk, semi-gentleman.

3 *Cleopatra, o divă hollywoodiană.* Deşi mitul Liz Taylor e construit nu doar pe cariera actriţei, ci şi pe originalitatea vieţii ei personale, numele real al actriţei poate fi estompat de cel al eternei Cleopatra, rol cu care se identifică în memoria spectatorilor. Fotograful Bert Stern a folosit în creaţia sa această aluzie pentru a exploata totodată ochii violeţi, care au individualizat-o pe actriţă.

4 *Un Dalí al ecranului.* Dustin Hoffman a cunoscut gloria la 31 de ani, cu două roluri total diferite, cel din „Absolventul” (1968) şi „Cowboyul de la miezul nopţii” (1969). A demonstrat de la început că poate să joace orice şi că are un rafinament al umorului ce atinge genialitatea. Aşa că fotograful Herb Ritts i-a propus „un rol” suprarealist, cel ce aminteşte de Salvador Dalí.

5 *29 de Oscaruri.* Numele său este identic cu cel al desenului animat pe care l-a creat. Walter Elias Disney (1901-1966) a făcut din personajele sale – Mickey, Minnie, Donald şi Pluto – staruri mondiale. Nu întâmplător, compania înfiinţată de el a câştigat nu mai puţin de 29 de premii Oscar. În perioada primelor succese repurtate, era prin anii ’30, Edward Steichen i-a captat pe pelicula fotografică zâmbetul de copil etern.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

26 MARTIE – 1 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Două bucurii mici, ca păsărelele care ciugulesc din botul crocodilului rămăsițe de scafandri, se vor ivi în această săptămână monotonă, fără evenimente trepidante. Ambele pot proveni din familie sau din cercul de prieteni și vor reprezenta stâlpi de rezistență împotriva pesimismului. Atenție la un Taur sau Scorpion!

TAUR (21.04-20.05): Până mai ieri, se credea că bani din piatră seacă poate face doar David Copperfield, ministrul secretar de stat la magia lumii. Dar acum, Taurii răstoarnă mitul și transformă în parale orice. Cu un Mercur favorabil în raniță și cu dragostea bătută-n cuie în podul casei, ei riscă să apuce un pont foarte serios în perioada aceasta.

GEMENI (21.05-21.06): Dragi Gemeni, măcar în această săptămână fiți mai puțin inteligenți (cum vă arată zodia) și mai norocoși! Miercuri sau joi dați piept cu o ocazie rarissimă de a câștiga bani și ceva prestigiu în propriii ochi. Stați de caraulă și nu ratați oportunitatea.

RAC (22.06-22.07): O veste mare chiar în primele zile ale intervalului vă va deschide o nouă direcție de acțiune (sună mobilizator, nu?). Se va clarifica un lucru foarte important din afacerile (sau profesiunea dv.). Pe de altă parte, în a doua jumătate a săptămânii sunt posibile mici și trecătoare probleme cu sănătatea (sistemul respirator).

LEU (23.07-22.08): Luna și Soarele nu se au deloc bine în acest interval, și asta se poate concretiza atât în disensiuni profesionale, cât și în lipsa totală a implicării în viața socială. Sunteți ursuz, nimeni nu vă intră în voie, vă certați și cu umbra care se ține scai de făptura dv. Limpeziți-vă ceața din suflet în iubire.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară, cea cu care dormiți sub pernă, nu dă semne încurajatoare la începutul perioadei, dar începând de miercuri-joi are o ascensiune de teleferic proaspăt ieșit din probe. Poate primiți bani, sau poate numai o veste poleită cu speranțe despre ei. O întâlnire neașteptată, vineri-sâmbătă, vă aduce aminte că viața-i scurtă.

BALANȚA (22.09-22.10): Semne palide de îndrăvenire a situației financiare – din păcate Mercur se ascunde în fustele lui Jupiter. Curba împricinată oscilează în vecinătatea normalului. În schimb, pentru cei născuți în primul decan al zodiei sunt câștiva licurici astrali ce vă dau speranțe autentice în ceea ce privește dragostea, la prima vedere și audiție.

SCORPION (23.10-21.11): În constelația dv., sună tobele și trâmbițele anunțând nativilor vestea cea bună de la Vodă-Leu Tramvai încă de luni sau marți. Dar alaiul va intra iar pe domeniul dv. abia spre finele săptămânii, c-a nins și omătu-i mare. Și colac peste pupăză, mai vine o bucurie din familie care vă lipește zâmbetul lui Arlequin.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Pentru cei născuți în al doilea decan al zodiei, Luna și Marte alcătuiesc un cuplu atât de vesel, încât vă induc o fericire conjugală demnă de invidiat. Sunteți complet detașat de promoroaca din sufletul celorlalți și dați dovadă că nu sunteți corijent la savoir vivre... O săptămână de lapte și miere!

CAPRICORN (21.12.19.ol): Dacă nivelul în butoiul cu murături scade vertiginos, în clepsidra cu nisipul bucuriilor mărunte nivelul crește frenetic. Toate curbele astrale se ridică mult peste normal și veți avea parte de un maxim al finanțelor și al psihicului. Spre finele săptămânii, o întâlnire dantelată și parfumată vă face personaj de basm.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are darul de a vă neliniști puțin, dar numai la începutul intervalului. Deși ornitologii nu recunosc Pasărea Pheonix, ea există în constelația dv. și aparține sferei materiale. Joi sau vineri primiți bani și vă veți putea permite o investiție la care tânjiți ca monstrul din Loch Ness după fotoreporteri.

PEȘTI (19.02-20.03): Pentru dv. parcă s-a deschis sezonul ghiocanelor și dați la copcă cu o mulinetă de argint. Atenție, Neptun nu vă are în grațiile lui. De aceea ar fi bine să vă implicați mai puțin în afaceri și să amânați deciziile importante. De altfel, curba financiară stagnează precum Piramida lui Kheops, care-i nemișcată din temelii de la zidire.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME PRIVIND DREPTUL LA MOȘTENIRE AL SOȚULUI SUPRAVIEȚUITOR

Domnului Ilie Dumitrescu din București

Din scrisoarea pe care ne-ați adresat-o, am dedus că soția dumneavoastră (decedată în 1996), a întocmit un testament în favoarea unei rude, prin care lăsa acesteia toate bunurile mobile și imobile, iar această rudă revendică acum în întregime casa în care ați locuit împreună cu soția.

Nu ne-ați precizat însă, dacă la moartea soției s-a deschis succesiunea notarială, și nici dacă a fost eliberat vreun certificat de moștenitor. Dacă nu ați întreprins nimic în acest sens, chiar dacă locuiți în continuare în casă, este de preferat să încercați să intrați în posesia certificatului de moștenitor pentru moștenirea care vi se cuvine.

În principiu, o persoană are dreptul de a dispune prin testament asupra bunurilor sale mobile și imobile, însă cu anumite rezerve impuse de lege.

Masa succesorală, care constituie în fapt averea ce urmează a se împărți între moștenitori, este formată, în cazul unei persoane căsătorite, din jumătate din bunurile comune dobândite împreună cu soțul în timpul căsătoriei, la care se adaugă bunurile proprii (cele dobândite înaintea căsătoriei, donații sau moșteniri primite înainte sau în timpul căsătoriei etc.). Deci, în cazul dv., numai jumătate din casă și din bunurile pe care le-ați dobândit împreună cu soția în timpul căsătoriei constituie bunuri succesorale.

În mod normal, neexistând rude care să aibă vocație succesorală și are să vină la moștenire alături de dv., în calitate de moștenitor legal unic, ați fi beneficiat de întreaga avere a soției defuncte. Dat fiind că soția a lăsat prin testament bunurile sale unei alte persoane (rudă despre care nu ne dați detalii privind gradul de rudenie), moștenirea urmează a se împărți între dvs. și beneficiarul testamentului. Soția nu avea însă dreptul să dispună prin testament de întreaga sa avere.

În calitate de soț supraviețuitor, dvs. aveți prin efectul legii calitatea de moștenitor rezervatar, ceea ce înseamnă că soția putea să dispună prin testament doar asupra unei anumite cote din masa succesorală.

Cota din masa succesorală, asupra căreia soția avea dreptul să dispună prin testament, este de 1/2. Restul de jumătate, dacă nu există alți moștenitori legali, constituie rezerva dumneavoastră legală, care nu poate fi încălcată prin testament.

Deci, presupunând că testamentul ar fi valabil din punct de vedere legal al formei în care a fost încheiat și că respectiva rudă ar mai fi în termen să-l invoce, dv. dețineți oricum 3/4 din casă și 1/2 din bunurile mobile succesorale.

Procedura de realizare a reducțiunii (reducerea cotei din masa succesorală care depășește rezerva dvs. succesorală) se poate realiza fie prin bună-învoială, de către părți (în fața notarului public care instrumentează succesiunea), fie pe cale judecătorească, dacă nu reușiți să vă înțelegeți cu persoana care deține testamentul.

Av. DRAGOȘ APOSTOL
Cabinete asociate de avocați
MIHĂILĂ & OANCEA

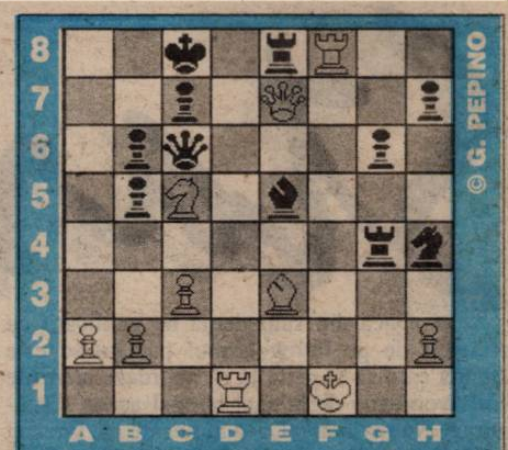

ȘAH – PROBLEMA DE AZI

NEGRUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ

AVEVBACH - GOLDENOV, 1952

1... Tf4!! 2. Tf4 [2. Nf4 Dg2 3. Re1 Cf3 mat; 2. Re1 (e2) Tf8 +-] 2... Te7 3. Tf8 Te8 cu câștig ușor.

MEMENTO

26 martie **– în anul 1891 s-a născut Felix Aderca**

28 martie **– în anul 1994 a murit Eugen Ionescu**

29 martie **– în anul 1908 s-a născut Virgil Carianopol. În anul 1971 a murit Perpessicius (Dimitrie S.Panaitescu)**

30 martie **– în anul 1946 a murit Victor Ion Popa**

31 martie **– în anul 1933 s-a născut Nichita Stănescu, în 1891 s-a născut Ion Pillat, iar în 1941 s-a născut Constanța Buzea**

1 aprilie **– în anul 1883 a apărut poemul „Luceafărul" de Mihai Eminescu, în Almanahul societății studențești „România jună" din Viena. În anul 1881 s-a născut Octavian Goga, în 1900 s-a născut Al. Philippide**

Știați că...

◆ *...soția lui Hector, cel mai viteaz dintre troieni, fiul regelui Priam, este, așa cum arăta și Iliada, Andromaca? Ea a rămas în literatură ca un simbol al iubirii conjugale și al dragostei materne.*

◆ *...pomul roditor cel mai des întâlnit în țara noastră este prunul? El are numeroase varietăți după fructele sale: brumării, roșii, galbene, unele se desfac de pe sâmbure, altele nu.*

◆ *...fizicianul francez Denis Papin (1647-1714) a demonstrat că temperatura de fierbere a apei depinde de presiune? El a inventat un cazan de abur prevăzut cu supapă de siguranță (marmita lui Papin).*

◆ *...zeul tracic al războiului se numea Kandaon? După unele ipoteze era asemănător zeului grec Ares.* (I.S.)

Scrisori primite

Bolontoc Constantin Câmpulung (Argeș): Cu siguranță că nu sunteți Dv. singurul păcălit de astfel de firme-fantomă care promit marea cu sarea, ca apoi să se facă nevăzute! Așadar, până la Justiție sau partide politice, o reclamație la Poliție ar fi mult mai eficientă. Pentru că Poliția îi prinde pe escroci, apoi împreună cu Parchetul anchetează și întocmește dosarul penal și abia la urmă Justiția îi judecă și îi condamnă. Dar, în fine, dacă doriți adresa Ministerului Justiției – iat-o: Str. Apollodor nr.17, București.

Corneliu Stancu, Giurgiu: Istoria medicinii cunoaște astfel de vindecări de-a dreptul miraculoase pentru unele maladii. Cum și de ce se produc – știința încă mai caută răspuns. Este și cazul prezentat de revista noastră; unul de acest gen. Pentru a obține informațiile pe care le doriți, iată două adrese: Ambasada S.U.A., str. Tudor Arghezi nr.7-9; Secția presă și cultură a Ambasadei, str. Jean Louis Calderon nr. 7-9 București.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Flori anuale de grădină

Florile anuale sunt cele a căror perioadă de vegetație se desfășoară doar pe parcursul unui singur an. Se însămânțează primăvara, înfloresc și fac semințe în același an, după care, în majoritate, mor o dată cu sosirea brumei. Cele mai răspândite plante floricole anuale sunt: gura leului, ochiul boului, galbenelele, creasta cocoșului, garoafele, nemțișorii, micșunelele, regina nopții, scânteiuța, floarea de piatră, crăițele, colțunașii, cârciumăresele.

Gura leului (Antirrhinum)

Deși multora această plantă poate să li se pară mult prea obișnuită, surpriza este că există sute de soiuri de gura leului, cu flori divers colorate (alb, roz, roșu, portocaliu, galben etc.), cu înălțimi diferite (înalte – 80-90 cm; medii – 40-60 cm, pitice – 20-25 cm). Tocmai datorită acestei varietăți, în funcție de fantezia fiecăruia, se pot realiza ansambluri deosebit de originale într-un colț de grădină. În plus, soiurile înalte se pot folosi și ca flori tăiate, care se pot păstra 10-14 zile în glastre cu apă, în timp ce soiurile mijlocii și pitice se pot folosi și la decorarea ferestrelor și balcoanelor.

În mod obișnuit, gura leului se înmulțește prin semințe, semănatul făcându-se primăvara (martie-aprilie), fie direct în jardiniere (dacă balcoanele sunt protejate de frig), fie în lădițe (răsadnițe) pentru culturile din grădină. Răsadurile se repică o dată sau de două ori și după trecerea pericolului de brumă se plantează pe stratul definitiv. Înfloritul începe în timpul verii (iunie-iulie) și durează până toamna. Semănatul se poate face și direct în grădină, la sfârșitul lunii aprilie, însă plantele vor înflori mai târziu.

Pentru a se obține plante viguroase, cu flori abundente, locul ales trebuie să fie însorit și bine îngrășat. Dacă timpul este secetos, udatul se face la 2-3 zile. La soiurile înalte, e recomandat să se execute ciupiri (ruperea vârfurilor când plantele au înălțimea de 10-15 cm). Astfel se obțin ramificații mai bogate și totodată o înflorire de mai lungă durată. Cei ce iubesc în mod special această plantă, pot să o vadă înflorită până toamna târziu și chiar în timpul iernii dacă realizează o cultură forțată, adică dacă execută semănatul în lădițe sau ghivece, în perioada august-septembrie. Răsadurile se plantează apoi definitiv în ghivece.

Ochiul boului (Callistephus)

Florile acestei plante pot fi simple sau bătute, în funcție de soi având forme asemănătoare cu ale margaretei, bujorului, crizantemei etc.

Înmulțirea plantei se face tot prin semințe, procedeul fiind similar cu cel de la gura leului. Câteva din secretele plantei: ◆ ochiul boului este considerată o plantă iubitoare de apă, însă e necesar ca apa să nu bălțească în jurul ei; ◆ udarea trebuie să se facă numai dimineața sau seara, deci nu pe arșiță ◆ nu suportă îngrășarea directă, cu gunoi proaspăt, deoarece acest lucru sensibilizează planta la diferite boli; ◆ este bine ca în timpul vegetației să se facă 1-2 îngrășări cu îngrășăminte chimice dizolvate în apă (3-4 grame la 1 litru de apă); ◆ pentru a se obține flori de dimensiuni mari, este indicat să se îndepărteze o parte din bobocii laterali.

Nemțișori (Delphinium)

Există numeroase specii de nemțișori dintre care unele sunt anuale, altele perene. Cele de talie înaltă au început să fie folosite și ca flori tăiate, în componența buchetelor ingenios construite, dar cele cu talie mijlocie și pitică se cultivă pentru decorarea grădinilor. Florile sunt dispuse în formă de spic și sunt de diferite culori (roșii, roz, albastre, albe etc.). Întrucât nemțișorii suportă mai greu transplantatul, în mod obișnuit înmulțirea se face prin însămânțare directă pe stratul definitiv (sau în jardiniere, ghivece etc.) fie primăvara, în martie, fie toamna, în octombrie-noiembrie. Înflorește frumos mai ales dacă e cultivat în locuri însorite. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Elena Farago, Iosif Vulcan, Magda Ianculescu, Miron Costin, Joseph Haydn, Serghei Rahmaninov, Tennessee Williams, Heinrich Mann, N.V.Gogol, Vincent van Gogh, Francisco José de Goya, René Descartes, Toshiro Mifune, Mariah Carey, Ayrton Senna. (P.I.)

PRIN ORAS

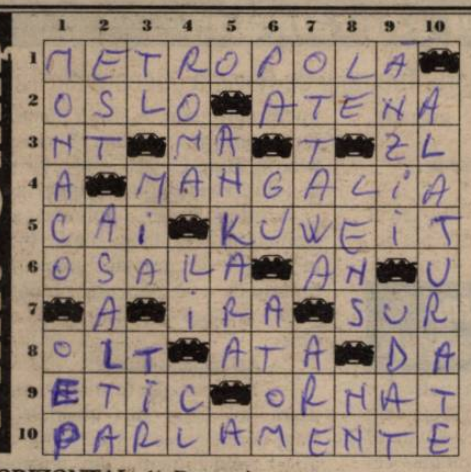

ORIZONTAL: 1) Denumire expresivă pentru marile oraşe dezvoltate economic, cultural etc. 2) Oraş sudic norvegian – Capitala civilizaţiei elenistice. 3) Net! – 12 Madrileni! – Mizil! 4) Oraş pe coasta românească a Mării Negre port şi staţiune turistică. 5) „Lao...” regiune în nordul Vietnamului – Ţara petrolului având capitala „asediată” în timpul atacului irakian. 6) Oraş japonez de primă mărime – La Canada! 7) Formaţiune irlandeză de luptă – Cu alb şi negru. 8) Regiune românească care cuprinde oraşele industriale Balş şi Caracal – „Alma-...” oraş kazah federal rus – Déreá pe la margine! 9) Admisibil – Festiv. 10) Instituţie mare cu sediul în Bucureşti (pl.).

VERTICAL: 1) Stat – principat european, la ţărmul Mării Mediterane, cu dimensiuni de oraş – Organizaţie recunoscută mondial. 2) Una din regiunile Berlinului – A ataca. 3) De 13 ori la Tulsa! – Oaia regională românească – Pe străzile capitalei. 4) Oraşul-cetate „etern” – Kiev! – Călăraşi! 5) Capitala foştilor ismailiţi de acum câteva decenii. 6) Parcuri la-nceput! – 13 glume! – Simbol pentru Cernavodă. 7) Oraş canadian purtând numele râului din apropierea sa – Posedă. 8) Liège! – Oraş din nordul Franţei – Iniţial la Napoca! 9) Munţi care adăpostesc numeroase oraşe vestice sud-americane – Ud. 10) În relaţii comerciale cu schimburi multiple.

Petrina Ristea

Soluţia careului „SCRISORI”

Orizontal: GRECEA - DOR - REPIN - ARMA - EMINESCU - S - NISA - NUME - AST - C - TELE - DEODAT - SUS - T - LABIS - DE - ERATA - UTAN - RE - ANALE - I - ANTET - LIN.

PERSPICACITATE

Transferuri

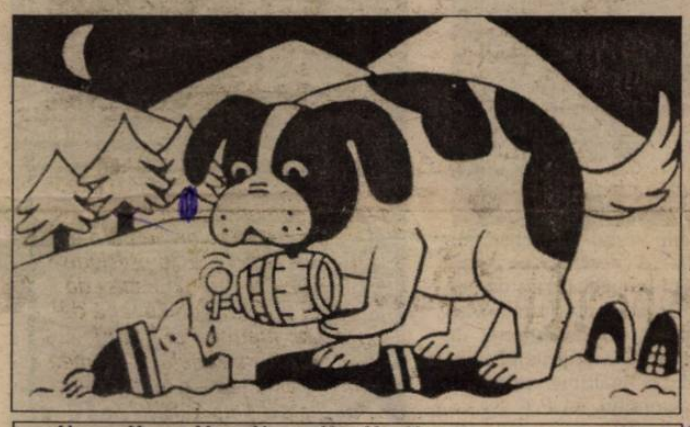

Cinci elemente din desenul din stânga au... trecut în cel de jos. Rămâne ca dv. să le găsiţi

(Gh.R.)

Soluţia:

1) Triunghiul celui de-al treilea pom din primul desen se află în cel de-al doilea în mâna gorilei. 2) Nasul câinelui pe vesta copilului. 3) Căciulita omului şi acoperişul clădirii. 4) Un cerc al butoiaşului pe haina copilului. 5) O parte a pantofului omului trântit în zăpadă şi poarta bisericii.

UMOR

☺ *Două tinere stau de vorbă.*

– Nu eşti îngrijorată că şeful tău ar putea spune minciuni privitor la relaţiile dintre voi?

– Nu minciunile mă îngrijorează, dar dacă spune adevărul îi scot ochii.

☺ *– La ce distanţă vă aflaţi faţă de accident?*

– La patru metri, douăzeci de centimetri şi şase milimetri. Am măsurat exact, fiindcă ştiam eu că un idiot o să mă întrebe chestia asta!

☺ *– Chelner, nu-mi mai dai restul?*

– N-am cum! Văd că aţi băut tot!

☺ *– Vasilică, spune învăţătoarea, străduieşte-te să scrii mai citeţ!*

– Da, dar dacă o să scriu citeţ, o să-mi cereţi să scriu şi fără greşeli!

☺ *– Draga mea, de ce a slăbit soţul tău aşa de tare?*

– L-a apucat pasiunea pescuitului.

– Şi face un efort mare pentru asta?

– Nu! Dar îi gătesc numai ce prinde!

☺ *O doamnă aduce pe lume un copil cam negricios. Indignată, îi spune soţului:*

– Vezi unde duce mania ta de a stinge lumina?

Fotografii de la cititori

«Gânditoarea...»
OANA MALININ – Bucureşti

PAR(anormale) de ToPAN

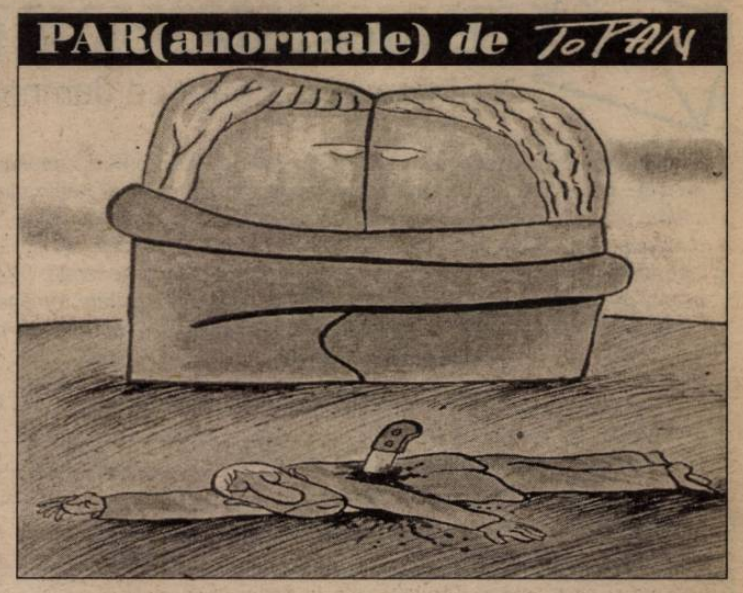

Verificaţi-vă cunoştinţele

FRUNZE

1) Din ce este alcătuită o frunză?

2) Care sunt principalele funcţiuni ale frunzei?

3) Cu frunzele cărei plante, consacrată zeului Apolo, se încununau, în antichitate, frunţile poeţilor, generalilor învingători şi împăraţilor?

4) Cine este autorul volumului de versuri intitulat „Frunze”, apărut în 1961?

5) Cine a realizat, în 1956, filmul artistic „Frunze de toamnă”?

6) Ce stil arhitectonic grecesc se caracterizează prin coloane suple şi capiteluri ornate cu sculpturi reprezentând frunze de acant?

7) Cine a scris schiţa „Ultima frunză”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cel mai de seamă cântăreţ din mitologia greacă, cel căruia Apollon îi dăruise propria liră, a fost Orpheus. 2) „Cântecul lui Roland” este cel mai important poem eroic medieval francez, narând fapte de arme petrecute în secolul al VIII-lea. 3) Filmul „Cântăreţul de jazz”, realizat în 1919 marchează apariţia cinematografului sonor. 4) Cantata pentru cor şi orchestră intitulată „Cântecul parcelor” aparţine compozitorului german Johannes Brahms (1883-1897). 5) Piesa de teatru „Cântăreaţa chelă” a fost scrisă de Eugen Ionescu. 6) Poemul biblic „Cântarea cântărilor” din Vechiul Testament este atribuit regelui Solomon. 7) Poezia „Cântecul gintei latine” premiată la Montpellier cu „Marele premiu al latinităţii” a fost scrisă de Vasile Alecsandri (1821-1890).

Poşta cititorilor

Exceptând telefoanele şi scrisorile cu câte un singur răspuns bun, vor intra în concurs următorii:

– câte cinci răspunsuri corecte: Edu Mihaela, Bucureşti şi prof. Marin Ştefan, Simleu Silvanei, căruia îi mulţumim pentru interesantele completări, care, din nefericire, nu au loc în spaţiul destinat rubricii.

– patru răspunsuri corecte: Waspusch Mihai, Bucureşti

– două răspunsuri corecte: Gabriela Mihaela Dănciuc, Câmpina.

Concursul nostru rămâne deschis şi aşteptăm scrisorile dumneavoastră. (IRINA STOICA)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DERUTĂRI”

BURLACI / BĂDĂRANI		COLEGI / SUPĂRAT		E ALTA / ŢĂRM		TRACASĂRI / CUTIE!		PERECHI / URECHEATI		AGENŢI CULTURALI / PASĂRE	
	N		C		Δ		S		S		C
	N	E	P	O	L	i	T	i	C	O	S	i
NOTĂ / BASMALE		C	A	L	i	F	i	C	A	T	i	N
	M	A	R	A	M	E	ARATĂ O CANTITATE	A	A	i	T	A
UNII DE PE SABAR / UNII DIN NORD		S	A	B	A	R	E	N	A	ALUMINIU / TĂIAŢI		A	L
	L	A	P	O	N	i	GREŞELI / UNELATĂ	E	R	O	R	i
ULTIMELE DIN VIITOR! / CĂLUGĂREŞTI		T	O	R	TOC GOL! / GRUPURI DE ATAC	T	C	DIN PIPĂ! / DIN TIMP!	i	P	APLATIZAT	Z
	M	O	N	A	H	A	L	i	MIHAELA / AMIN!		E	L	A
PRENUME FEMININ / MOTÂNEL		R	i	T	A	STAT ARAB / AER BRITANIC	E	M	i		R	A	T
	P	i	S	O	i	A	S	PACT MILITAR	N	A	T	O	
FUND... / VEHICULE ANTILE		T	F	R	T	i	T	A	SPORT	T	i	R	
	L	i	T	i	E	R	E	A LECTURA	C	i	T	i	

*Dezlegarea integramei **„MOSTRE”***

Orizontal: A - R - M - P - C - M - SPRIJINITORI - REGENERATOR - LOCALITATE - A - VU - IMITATOR - PIPETA - ERETI - ZEL - LARI - R - DIRIJARI - RAM - OAZE - DERIVA - ANTANTE - OVIN - AO - ACROBATE - STRAT - INELAT.

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
1 LUNĂ	22.000 LEI	4 LUNI	92.000 LEI
2 LUNI	44.000 LEI	5 LUNI	114.000 LEI
3 LUNI	70.000 LEI	6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

CITITORILOR NOŞTRI FIDELI

Ne interesează părerea dumneavoastră

Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări privind conţinutul revistei noastre. Ce pagini sau ce tematică vă atrag cel mai mult: *a) Realizările ştiinţifice de ultimă oră; b) Paranormal; c) Probleme mondiale ale „Stării de veghe"; d) Probleme româneşti ale „Stării de veghe"; e) „Femina Club"; f) Aspecte medicale şi farmaceutice, sfaturi medicale; g) Teme enciclopedice, de cultură generală; h) Aspecte istorice mai puţin cunoscute; i) Întâmplări adevărate; j) Spiritualitate românească; k) Viaţa şi performanţele marilor actori de film; l) Interviuri cu personalităţi din diverse domenii; m) Curiozităţi de pe mapamond.*

Vă rugăm să aşezaţi preferinţele dv., conform literelor respective, în ordinea importanţei pe care le-o acordaţi: _____

Ce alte teme aţi dori să găsiţi în revista noastră? _____

_____

Numele şi prenumele _____

Vârsta _____ Profesia _____ Adresa _____

_____

Adresa noastră este: revista MAGAZIN, Bucureşti, Piaţa Presei libere nr.1, cod 71341, cu menţiunea «Pentru SONDAJ».

Vă mulţumim pentru colaborarea dv. şi vă menţionăm că, prin tragere la sorţi, **VOM ACORDA PREMII ATRACTIVE** celor ce ne vor răspunde la sodaj până la 5 aprilie 2001.

Mini-interviul săptămânii

ALEXANDRU ARŞINEL, directorul Teatrului de Revistă „Constantin Tănase"

– Ce mai faceţi, maestre?

– Uite, slavă Domnului, am păşit cu bine într-un secol nou şi, din punct de vedere profesional, pregătim şi o serie de concerte-spectacol de revistă, conform unei vechi tradiţii a lui Tănase. Avem invitaţi de marcă: Radu Gheorghe, Nae Lăzărescu şi Vasile Muraru şi alte nume remarcabile pe care nu le menţionez acum.

– Cum vi se pare apetitul publicului pentru divertismentul oferit de acest gen de spectacole?

– Există un apetit uriaş şi permanent, deşi viaţa e complexă şi dură. Numeric, există fluctuaţii, după anotimp. Toamna şi iarna avem cel mai numeros public. Umorul de bună calitate, inclusiv cel politic, este ca aerul pentru români.

– Aţi identificat umorişti în Parlament?

– În felul lor, cam toţi sunt nişte „umorişti" (să nu uitaţi ghilimelele!)... Am glumit serios, noroc că avem acolo şi foarte mulţi oameni bine pregătiţi, care echilibrează balanţa.

– Este şi umorul românesc în tranziţie?

– Din păcate, suferă de un cancer necruţător în anumite segmente ale lui, este uneori de o vulgaritate dezolantă.

«Umorul de bună calitate este ca aerul»

Ne-am obişnuit, vai!, ca unii dintre noi să asculte prosteşte de zicala „asta cere publicul". Nimic mai fals, adevăratul artist este – cum spunea şi Nottara – cel care şi destinde frunţile, dar şi creează modele sănătoase în plan social, comportamental etc.

– Pe bună dreptate, aţi fost numit „Nat King Cole" al nostru. Nu v-a tentat o carieră de cântăreţ în dauna celei de actor?

– Trebuie să-ţi spun că prin anii '60 m-a remarcat Valeriu Lazarov (la Televiziune) şi am cântat foarte mult, am făcut şi turnee în calitate de cântăreţ. Dar nu sunt un lansator de şlagăre, ci interpretul unor melodii nemuritoare din repertoriul lui Cole, Sinatra, Dean Martin, Bing Crosby şi al altor titani ai genului. Evident, n-am uitat niciodată „ever-green-urile" autohtone, şi slavă Domnului, avem foarte multe. În tinereţe m-am ferit de „greşeala" unor colegi de breaslă de a se evidenţia preponderent ca şi cântăreţi, aşa mi-am zis eu că e bine.

– Aţi jucat şi dramă?

– Evident, de formaţie sunt actor dramatic. Unul din ultimele roluri, tragi-comic (ceea ce este şi mai dificil), a fost rolul principal din „Ploşniţa" de Maiakovski.

– Ce spun astrele despre dv.?

– M-am născut în zodia Gemenilor, deci sunt „blestemat" să am două tendinţe în mine: una a celui care vrea să se relaxeze şi una a celui care vrea sa se confrunte cu tot soiul de probleme.

– După cât de mult sunteţi iubit de publicul de toate vârstele, cred că aţi reuşit să armonizaţi cele două tendinţe...

PAUL IOAN

SPORT FLASH

DERBY CU BÂLBE DE ARBITRAJ.

Anticipam că întâlnirea dintre Rapid şi Dinamo va fi nu doar una a orgoliilor, dar şi una de infarct, ambele echipe intenţionând să se apropie decisiv de lidera clasamentului, Steaua. Nu prea a fost aşa, adică nici meci de infarct, nici meci al orgoliilor şi nici mare brânză în privinţa apropierii de lider. A fost până la urmă un meci îndârjit, stricat de câteva ori de arbitrajul centralului Corpodean. Seria gafelor de arbitraj a început în minutul 32 când asistentul Constantinescu a ridicat fanionul pentru a semnala un ofsaid al lui Iencsi, dar cel care a înscris pentru rapid a fost Mutică. El nu se afla în ofsaid şi golul era perfect valabil. Pe fondul protestelor „în grup", Prunea a pus mingea în joc şi Dinamo a deschis scorul pe un teren în care rapidiştii lipseau. Putea

fi 2-0 pentru Dinamo, dacă Tameş nu trimitea o minge în bara porţii lui Lucescu. După pauză, rapidiştii au reuşit să întoarcă scorul în favoarea lor ca la Ploieşti. Egalarea s-a produs după un fault plin de umor involuntar. Cum poate un arbitru să considere că un fotbalist poate faulta fiind cu spatele la adversar? La întrebarea asta, Corpodean a dictat penalty, transformat impecabil de Barbu. Un al doilea gol înscris de Barbu, de data asta dintr-o fază foarte frumoasă şi după o execuţie perfectă. Dinamo a găsit însă resursele tehnice şi tactice de a egala cu un sfert de oră înainte de final, prin Marius Niculae. Aceasta a fost partida, acesta a fost arbitrajul care de data asta a reuşit să-i enerveze pe ambii antrenori, dar cel mai mult pe Cornel Dinu, care consideră că a pierdut două puncte în acest derby din care de câştigat a avut de câştigat doar Steaua.

CRAIOVA DEZAMĂGEŞTE.

Balaci a fost obligat să ceară scuze fanilor prezenţi în tribune pentru eşecul elevilor lui în partida cu Gloria Bistriţa, care a reuşit prima ei victorie din istoria întâlnirilor cu studenţii craioveni. Partida a început bine pentru Balaci, Claudiu Niculescu reuşind deschiderea tabelei prin transformarea unui penalty în minutul 9. Din păcate, acest foc de paie nu numai că s-a stins, dar a însemnat şi un dezastru pentru că sensul partidei s-a schimbat complet, bistriţenii reuşind să înscrie de trei ori şi după o palidă reuşită a lui Ionuţ Savu, Giani Gorga a stabilit scorul final, 2-4, în minutul 90. Acest dezastru în primul meci din retur pe teren propriu a avut darul să-l umple de amărăciune pe Balaci care începuse bine, cu acel 2-0 la Braşov. Se pare că fotbalul nostru nu seamănă cu cel din Africa.

ARGEŞUL AMEŢIT DE GAZE.

Cel mai răsunător egal nu a fost cel din partida Rapid-Dinamo, ci acela din partida FC Argeş-Gaz Metan Mediaş. E drept, jucând în deplasare e mai greu să câştigi, dar când eşti pe locul doi în clasament şi joci pe terenul ultimei clasate din campionat şi retrogradate cu anticipaţie, atunci înseamnă că ceva nu e în regulă. Iar dacă mai spunem că argeşenii au condus la un moment dat cu 2-0 şi au terminat prima repriză în avantaj (2-1) lucrurile devin de neînţeles.

TEROAREA ROŞIE.

Nu este vorba despre politică, nici de lumea a treia, ci pur şi simplu de Ferarri. După disputarea Marelui Premiu al Malaieziei, cea de-a doua etapă în sezonul actual al Formulei 1 la automobilism, se poate spune deja că monoposturile roşii ale scuderiei Ferarri s-au instalat bine la cârma ostilităţilor. Pe o ploaie torenţială, datorită abandonurilor şi a unei strategii foarte bine puse la punct, Schumacher şi colegul lui de echipă, brazilianul Rubens Barrichello, au realizat prima „dublă" a sezonului, clasându-se pe primele două locuri. O strategie falimentară a oprirlor la standuri l-a obligat pe piloţii de la McLaren să ruleze cu pneuri de uscat pierzând în final poziţiile fruntaşe pe care le ocupau la un moment dat (locurile 1 şi 4, deţinute de Coulthard şi Häkkinen). Revenind la Schumacher, să spunem că el este la a 6-a victorie consecutivă fiind considerat cel mai valoros pilot de Formula 1, dar pentru a egala recordul de 51 de victorii în total al lui Alain Prost, Schumacher mai are de obţinut 5 victorii (acum are la activ 46). Suntem convinşi că acest lucru e posibil şi că recordul lui Prost poate cădea chiar în acest prim sezon al mileniului.

G. CUŞNARENCU

AGRICULTORII au imaginaţie

La Perigueux (Dordogne, Franţa), Daniel Boulogne a „cultivat" pe terenul său agricol cel mai mare trifoi cu patru foi din lume, de vreme ce măsoară 140 de metri în diametru. Seara, covorul verde în formă de trefla este iluminat cu 140 de becuri. Un alt agricultor, de data

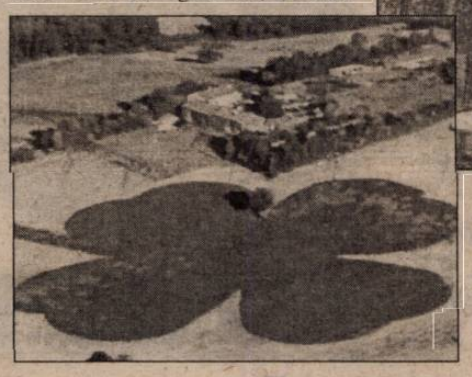

aceasta din vestul Münchenului (Germania), a „desenat" pe câmp cu tractorul un pahar uriaş de bere. Creaţiile celor doi fermieri îşi oferă întreaga lor frumuseţe, în special celor care au prilejul să le admire de la înălţime, prin hublourile avionului. *(A.P.)*

SCENE BIBLICE în deşert

Cea mai mare pasiune a americanului Leonard Knight este pictura, dar practicată într-un mod mai puţin obişnuit. „Pânza" pe care pictează este de fapt deşertul Slab City din sudul Californiei. A început să lucreze la

opera sa încă de acum 15 ani, timp în care a folosit 152000 litri de vopsea. În prezent, una dintre coline este deja complet acoperită cu scene biblice, pentru că acestea sunt subiectele preferate ale originalului artist. *(A.P.)*

PAZNICI

Dominând canionul Carajia, sarcofagele de 2,5 metri înălţime conţin fiecare câte o mumie. Indienii chachapoyas privesc adesea la aceste vestigii ale culturii şi civilizaţiei lor dispărute. Cei morţi sunt consideraţi paznici atenţi ai celor care supravieţuiesc. (I.S.)

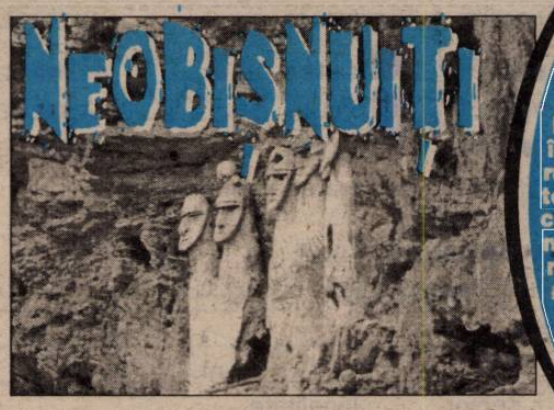

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Cum se mai distrează lumea, ieftin şi la îndemâna tuturor? La Sinoux, în sudul Franţei, există obiceiul de a se organiza un concurs de „alergat prin cauciucuri". Mai întâi, juriul alătură între 500 şi 1500 de cauciucuri uzate, formând un tunel de 150-450 de metri. Concurenţi trebuie să-l parcurgă (în patru labe, evident) într-un timp cât mai scurt. Recordul la bărbaţi este de 2,5 minute/1500 cauciucuri, şi 1,3 minute/500 cauciucuri.*

◆ *„Spirala cercului" este alt joc cu mare trecere în aceeaşi regiune a Franţei. Cercului de metal, cu diametrul de 1,5 metri, trebuie să-i dai un astfel de impuls, încât să se rotească spiralat cât mai mult timp. Daniel Ferry a reuşit să facă un cerc să se rotească pe o durată de 1 minut şi 48 de secunde.*

◆ *„Trasul la ţintă cu biciul"! Iată un joc mai special, care necesită o îndemânare deosebită. Folosind bice cu lungimea de 15-20 de metri, concurenţii trebuie să doboare câte o sticlă (sau cutie de bere) aşezată pe un suport, la distanţe corespunzătoare. Marea dificultate constă în faptul că suporturile sunt aşezate la mică distanţă între ele (0,5-0,6 metri), deci există pericolul ca „vizitiii" să atingă mai multe ţinte dintr-o singură lovitură.* (P.I.)

În numărul viitor

Ştiinţă de 1 aprilie ■ Euthanasia şi avortul selectiv, atentate la morală ■ Cancerul bate SIDA ■ Unicate şi instantanee de 1 aprilie: Paranormal zoologic ● „Oamenii zgârie-nori" din deşertul Namibiei ● Un paparazzo în mijlocul savanei ■ Dispăruta civilizaţie Moche ■ Istoria unui imperiu necunoscut ■ Filmul, o lume fascinantă a păcălelilor ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: FLORIN TOTAN, dirijor ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 514 • ANUL XLIV • 29 MARTIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 13 (2264)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

29 MARTIE

1973 Ultimele trupe americane au părăsit Vietnamul.

1974 Sonda americană „Mariner 10" fotografiază planeta Mercur.

S-a născut în această zi

1943 John Major, fost prim ministru al Marii Britanii (ales în 1990).

PSORIAZISUL şi CĂDEREA PĂRULUI

Noi informaţii utile de la dl GHEORGHE GIURGIU

Când oamenii de ştiinţă se amuză... de 1 APRILIE!

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Dispăruta civilizaţie

MOCHE

Un nou serial de DAN D. FARCAŞ

RĂPIŢI DE OZN-URI

Păcăleala care a durat 3 ani!

Mai multe asociaţii ecologiste din Alaska, îngrijorate de extinderea vânătorii ilegale a elanilor (în perioadele şi zonele interzise), au recurs la o strategie cu nuanţă de farsă în toată regula. Ei au confecţionat o femelă-elan din lemn, aidoma modelului său natural. Au botezat „manechinul" Lulu şi au „plantat-o" în zonele în care se desfăşuraseră adevărate masacre ale acestor ierbivore paşnice. Lulu avea şi un miros specific, astfel că masculii îi tot dădeau târcoale, fără să demaşte trucul. Pare incredibil, dar timp de trei ani păcăleala a rezistat cu brio. Stând la pândă, ecologiştii au prins nu mai puţin de 76 de braconieri, fiecare plătind câte o amendă de 400 de dolari (la prima abatere, la a doua pedeapsa este închisoarea). Fiecare păcălit declara că nu înţelegea de ce Lulu nu se prăbuşeşte şi continua să tragă! Faptul că nu se mişca din loc nu-i mira deloc, elanita de lemn părea că e atentă la eventualele primejdii... Acelaşi truc l-au încercat ecologişti din Asia, contra vânătorii ilegale de urşi negri, dar în acel caz păcăleala n-a ţinut. *(P.I.)*

femina club MODA 2001-2002

Dosar magazin

Euthanasia şi avortul selectiv

atentate la morală

MISTERELE LUMII ◆ Îţi spun cine eşti după cum arăţi **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ Cancerul bate SIDA **TERRA X** ◆ Unicate şi instantanee de 1 aprilie **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Dansul ploii ◆ Viitorul aparţine spaţiului **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ Furtul marilor secrete tehnico-ştiinţifice **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ O lume nebună **TIMP LIBER** ◆ De vorbă cu avocatul casei ◆ Grădina, micul nostru Paradis **DIVERTISMENT**

HOROSCOP

Stele fragile

FILMUL, o lume fascinantă a păcălelilor

Gala Premiilor Oscar

„GLADIATORUL" a câştigat lupta: 5 OSCARURI

Având un demn predecesor în „Spartacus", film care s-a bucurat nu numai la vremea respectivă, ci şi peste ani de un succes răsunător, rolul principal fiind deţinut de tânărul pe atunci Kirk Douglas, „Gladiatorul" (în regia lui Ridley Scott) are toate şansele să devină la rândul său unul dintre cele mai populare filme din istoria cinematografiei. Dar meritul său nu constă doar în succesul la public, ci şi în valoarea artistică, recunoscută de pretenţiosul juriu al celui de-al 73-lea Festival al Academiei Americane de Film. „Gladiatorul" a fost marele învingător al ediţiei Oscarurilor de anul acesta, în palmaresul său înscriindu-şi cinci trofee (◆ Cel mai bun film ◆ Cel mai bun actor într-un rol principal – Russell Crow ◆ Cele mai bune efecte speciale ◆ Cele mai bune costume ◆ Cel mai bun sunet). Cum era de aşteptat, cea mai bună actriţă într-un rol principal a fost desemnată Julia Roberts („Erin Brockovich").

O revelaţie a galei a constat în prezenţa a două filme care, deşi nu folosesc reţeta americană, au fascinat juriul, care le-a decernat câte patru premii fiecăruia. E vorba de producţia taiwaneză „Tigru şi Dragon": ◆ Cel mai bun film într-o limbă străină ◆ Cea mai bună imagine ◆ Cea mai bună coloană sonoră ◆ Cea mai bună coregrafie. Este primul film din istoria cinematografiei, premiat la Oscar, în care se vorbeşte idiomul mandarin. „Trafic" a fost de asemenea încununat de succes: ◆ Portoricanul Benicio Del Toro a fost pentru prima oară în cariera sa nominalizat la Oscaruri şi a obţinut trofeul pentru cel mai bun actor într-un rol secundar ◆ Regizorul filmului, Steven Soderbergh, a luat două premii, unul pentru cel mai bun regizor, altul pentru cel mai bun scenariu adaptat. Încă un Oscar a fost acordat filmului pentru cel mai bun montaj.

Cea mai bună actriţă într-un rol secundar a fost considerată Marcia Gay Harden („Pollock"), iar lui Bob Dylan i s-a acordat Oscarul pentru cel mai bun cântec original – „Things Have Changed" din filmul „Wonder Boys". *(A.P.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU MURES

cartea albă

AMANTUL MARII DOAMNE DRACULA

Un eveniment editorial al acestui început de an, să nu uităm că e şi început de mileniu, este fără îndoială apariţia romanului lui Fănuş Neagu, *Amantul Marii Doamne Dracula*. Un roman fabulos care se înscrie în galeria marilor romane scrise de Fănuş Neagu, dar şi în cea, mai largă, a romanului românesc postbelic. Universul mirific pe care scriitorul brăilean reuşeşte să-l compună, doar Sadoveanu mai reuşise aşa ceva în literatura română interbelică, este unic în literatura postbelică din ţara noastră. Fănuş Neagu chiar şi atunci când scrie roman este un mare poet, un artizan neobosit şi neliniştit al metaforei, artă cu care se pot lăuda puţini scriitori români şi poate şi de aiurea, eu cel puţin n-am citit ceva asemănător în literatura universală. De fapt, acest lucru îl observă, fără nici un fel de greutate, şi acad. Eugen Simion care scrie: „ Dacă zicem poezie nichitiană, de ce n-am zice şi stil fănuşian sau metaforă fănuşiană? Se potriveşte, am impresia, şi omului care are un stil inconfundabil de existenţă şi celui care scrie, iarăşi, într-un mod imposibil de a fi confundat, imitat, ignorat. Rareori formula *stilul e omul* se verifică atât de bine ca în cazul acestui mare prozator ivit din câmpia Brăilei şi instalat, pe la începutul anilor '60, în literatură. Şi n-a venit singur. A venit cu fantasmele, tipologia şi cu nebuniile unei lumi pe care tot el a inventat-o. Lumea fănuşiană..." Fantasmele acestei lumi fănuşiene ies la iveală pe fiecare pagină pe care Fănuş Neagu o scrie. *Amantul Marii doamne Dracula*, care este greu să fie povestit, se deschide cu un dialog între iapa vineţie Voichiţa şi o măgăriţă albă, Ceampaula. Care vorbesc despre oameni: „ Orice femeie e făcută din fulgere, parc-aşa spun oamenii... Oamenii sunt periculoşi, mint, omoară, cerşesc, pârâsc. Oamenii se nasc ca să înceapă la nesfârşit războaie şi să le piardă...Nu-s ca noi. Voi aveţi iarba, noi scaieţii. Oamenii sunt frumoşi numai când dorm". Metafora fănuşiană este de fiecare dată surprinzătoare şi dă fiecărei pagini de roman o lumină unică, tulburătoare. Nu realităţile ies la iveală, ci fantasmele, miraculosul. Iată un alt exemplu în care două personaje masculine vorbesc pe malul Dunării: „Eşti tu neam cu Socrate cum sunt eu amantul uneia din târfele alea care cumpără peşte, colo, în buza Dunării. Erau patru. Soarele le umplea trupul cu vrajă subţire. Un pogon de curve rănite, aruncă cu dispreţ Vivi Năluca Mătase. Mă întristează când le văd. Parcă mi-ar fi murit bunicul a doua oară. Când mi-a murit bunicul dinspre mamă era toamnă, în septembrie şi caii noştri...Doi dintre ei s-au înhămat singuri la căruţă, s-au dus la vie, au mâncat struguri din butucii de care nu se atingea decât bunicul, au tras căruţa sub cireşul cel mare de pe răzor, au lepădat hamurile şi-au venit aici, în oborul de vite al Brăilei, unde s-au vândut, fără tocmeală, pe un preţ de nimic". Este vorba în acest roman de personaje reale din istoria noastră, este vorba despre anul 1989, despre revoluţie, despre istorie. „La sfârşitul acestui veac, *Internaţionala* se va cânta numai la execuţii. *Sculaţi, voi, oropsiţi ai vieţii* şi hoitul istoriei ăsteia împuţite se va legăna în streang". Bob Orlando este personajul omniprezent în meandrele acelui an, acelei istorii, acestui roman. El este Amantul, dar nu vă spun şi cine este Marea Doamnă Dracula pentru a nu vă răpi din plăcerea lecturii. Vă ofer însă finalul romanului, care este unul dintre cele mai frumos alcătuite finaluri de roman pe care le-am citit, pentru care orice scriitor de la noi sau de aiurea ar trebui să-l invidieze pe Fănuş Neagu: „Domnişoară Românie, vorbi încet Bob Orlando, ce gât lung şi ce sânge gustos ai". Într-un recent interviu, Fănuş Neagu declara că „din punct de vedere artistic, eu am încheiat secolul XX". Eu aş îndrăzni să spun că prin apariţia romanului *Amantul Marii Doamne Dracula* el deschide, din punct de vedere artistic, noul secol.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

„Love Songs" Roy Orbison

Încheiem luna martie cu încă o colecţie, o retrospectivă sub semnul *Marelui O!* Unul din marii trubaduri ai celei de-a doua jumătăţi din secolul trecut, *Orbison* a devenit celebru prin baladele sale, cărora le-a rămas credincios în întreaga sa carieră muzicală, începută pe la mijlocul anilor 50 şi încheiată în 1988, anul morţii sale. Că există şi viaţă după moarte o dovedeşte şi faptul că melodiile sale s-au păstrat continuu în atenţia melomanilor, timpul nereuşind să le facă uitate! Colecţia pe care v-o propun astăzi, un amestec de clasic şi modern, aduce 41 de compoziţii (pe două CD-uri) trecute prin filtrul tehnologic al anului 2000, compoziţii care au marcat generaţii întregi de ascultători şi de muzicieni. Personal aş fi preferat să am aici variantele cu orchestraţiile originale ale melodiilor, pentru a redescoperi atmosfera acelor vremuri în care rock and roll-ul abia deschidea ochii spre lume... Oricum, discul face banii şi, cum este greu de crezut că există cineva care să nu fi auzit măcar una din următoarele melodii, *„Crying", „Dream Baby", „Only The Lonely", „I Drove All Night", „You Got It"* sau *„Oh! Pretty Woman"*, nu-mi rămâne decât să vi-l recomand!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Încep tentativele solo şi pentru *Limp Bizkit*, cea mai mare revelaţie a rock-ului ultimilor ani! Mă refer la albumul de debut al chitaristului lor – *Wes Borland* – intitulat *„Duke Lion Fights The Terror"*. Primele reacţii ale presei sunt condescendente, ca să folosesc un eufemism...

Islandeza *Bjork* a confirmat numele noului său album ca fiind *„Vespertine"*, după ce iniţial acesta fusese anunţat ca *„Domestika"*. Lansarea acestuia este programată pentru 22 mai, sub semnul casei *Elektra*, producător fiind chiar *Bjork, Spike Stent* (vechiul său colaborator) mixând şi de această dată melodiile albumului înregistrat la New York, Londra şi Reykjavik. Vă reamintesc că ultimul album al solistei data din 1997 – *„Homogenic"*. Alte detalii puteţi găsi în site-ul său !

Vă mai amintiţi de *Frank Black?* Dacă nu, vă spun că este vorba de fostul lider al trupei *Pixie* (care nu mai există...), una dintre principalele exponente ale rock-ului alternativ. Revenind la *Black* vă spun că acesta şi-a lansat noul album cu trupa *Catholics*, intitulat *„Dog In The Sand"*. Stilul rămâne acelaşi! şi e bine...

Tot pentru luna mai este aşteptată apariţia noului CD semnat *REM*, produsul a zece luni de muncă! Titlul său este *„Reveal"*, este produs de *Pat McCarthy*, iar single-ul pilot se numeşte *„Imitation Of Life"*...

Pe 10 aprilie *VH1* organizează a patra ediţie a *„Divas Live"*. De această dată atracţia serii va fi nimeni alta decât *Aretha Franklin*, care îi succede *Dianei Ross*. Gazdă va fi, ca şi anul trecut, celebra *Radio City Music Hall* din New York. Nu rataţi acest show!

Veterana *Dolly Parton* tocmai a sosit în Anglia (se pare că America nu o mai „încape"...) pentru a-şi promova noul său album – *„Little Sparrow"*, scos la casa *Sugar Hill*. Promoţia include apariţii la TV, precum şi lansarea unei noi compilaţii a acestei legende vii a muzicii country...

Michael Jackson a fost achitat, de către Curtea de Apel din Roma, de acuzaţia de plagiat formulată de *Al Bano*. Curtea de Apel a schimbat sentinţa anterioară care data din mai 1999 şi care l-a găsit vinovat de plagiat pe *Jackson* în cazul melodiei *„Will You Be There"*, *Al Bano* susţinând că americanul ar fi luat unele părţi din cântecul *„I Cigni di Balaka"*, compus de el în 1987... La primul proces *Jackson* a admis existenţa unor similitudini între cele două cântece dar a adăugat că niciodată nu a auzit cântecul lui *Al Bano*... şi încă ceva despre *Jackson*: după speech-ul de la Oxford *King Of Pop* a asistat la Londra la un concert dat în onoarea sa, concert la care a fost atât de impresionat de cover-ul după piesa sa *„Rock With You"*, interpretat de grupul de r & b *Damage*, încât i-a luat pe cei cinci membri ai grupului cu el în State la *Neverland Ranch* propunându-le să tragă împreună o melodie! Despre noul album al superstarului vă mai spun că lansarea sa a fost puţin amânată...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: Take ond (octombrie 1979) ● This ole house (aprilie 1981) ● Shakin' Stevens & The Sunsets (iunie 1981) ● Manhattan melodrama (iulie 1981) ● Shaky (septembrie 1981) ● Rock on with a legend (octombrie 1981) ● At the Rockhouse (februarie 1982)

SHAKIN' STEVENS

● Hot dog (aprilie 1982) ● Profile: Shakin' Stevens (iunie 1982) ● Give me your heart (octombrie 1982) ● Shakin' Stevens vol. 2 (ianuarie 1983) ● Extra (octombrie 1983) ● Bop won't stop (noiembrie 1983) ● The ultimate rock'n'roller (iulie 1984) ● Rockin' and Shakin' (septembrie 1984) ● Silver wings (noiembrie 1984) ● Gratest hits (noiembrie 1984) ● The original Shakin' Stevens (februarie 1985) ● 20 rockabilly hits (iunie 1985) ● Original Shakin' Stevens and the Sunset – vol. 2 (august 1985) ● Lipstick, powder and paint (noiembrie 1985) ● Rockin' Shaky (decembrie 1985) ● The Track years (august 1986) ● The collection (septembrie 1986) ● 16 rock'n'roll greats (august 1987) ● Let's boogie (octombrie 1987) ● C'mon Memphis (octombrie 1988) ● A whole lotta Shaky (noiembrie 1988) ● Rock'n'roll (octombrie 1990) ● The unique rock'n'roll Christmas (noiembrie 1991) ● Reet petite (octombrie 1992) ● The epic years (octombrie 1992) ● Roll over Beethoven (august 1993) ● Shaky – The Hits vol. 1 (octombrie 1993) ● Shaky – The Hits vol. 2 (noiembrie 1993) ● Shaky – The Hits vol. 3 (martie 1994) ● All the hits (mai 1994) ● The best of Shakin' Stevens (februarie 1996) ● The hits of Shakin' Stevens (august 1998).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margarita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
PAUL IOAN
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Când oamenii de ştiinţă se amuză...

De 1 APRILIE!

MIHAELA DOROBANŢU

Viaţa pe Jupiter? Carl Sagan a avansat şi această ipoteză, dar stirea era o glumă pe care America On-Line o făcea abonaţilor săi.

...Spray pentru remaierea instantanee a ciorapilor de nylon, şampanie fără bule pentru a salva gaura de ozon, mamuţi exterminaţi de SIDA – cine mai crede că oamenii de ştiinţă sunt nişte tipi exclusiv austeri, feţe lungi, privire înunecată, mereu preocupaţi, ei bine cine mai crede în asemenea lucruri se înşală. Câteva din „şotiile" lor, unele voite, calculate, altele... inconştiente, provenite din neatenţie sau din neverificarea informaţiilor, le veţi găsi în rândurile care urmează.

Telepatie pe Internet! Nu de mult, o revistă de tehnologie şi afaceri publica o reclamă la un „aparat" realizat de firma americană Tidal Wave Communications: se monta în ureche şi era capabil, pe de o parte să capteze gândurile, pe de altă parte sa le digitalizeze şi să le transmită prin Internet. Gânduri la poşta electronică!

Lumea este incurabilă atunci când este vorba să cadă în cursa unor păcăleli făcute cu bună ştiinţă pentru a se amuza, sau... făcute cu gândul de a profita tocmai de această credulitate a publicului.

Aşa s-a întâmplat, de exemplu, prin anii '80 în Australia, când o redacţie ştiinţifică a unui post de radio s-a gândit să creeze un „medium" din... nimic! Au recurs la ajutorul unui cunoscut iluzionist american, James Randi, şi au început o adevărată campanie de trimitere a unor informaţii la presa locală, care „exaltau" puterile extraordinare ale medium-ului „Carlos" – aşa s-au hotărât să-l numească. Se citau studii universitare pe care nimeni nu le scrisese, se pomeneau nume de profesori şi cercetători care nu existaseră niciodată – o simplă verificare ar fi permis constarea că totul era o glumă. Nimeni nu a verificat însă. Presa s-a... aruncat cu capul înainte. „Carlos" a început să fie invitat la talk-show-uri, unde scandaliza şi atrăgea atenţia prin comportamentul său excentric – totul, evident, operă de iluzionist. Toţi l-au acceptat! S-a propus chiar organizarea unui salon de prezentare la Opera Naţională din Sydney – biletele de intrare având preţuri astronomice. De-abia atunci s-a dezvăluit păcăleala. Nu puţini au continuat să creadă însă că de fapt tocmai afirmarea că fusese o păcăleală era adevărata păcăleală şi că acel „Carlos" existase cu adevărat...

De la Omul-Maimuţă la viermii extratereştri... Gluma este uneori înlocuită de fraudă, cum a fost cazul celebru al „Omului din Piltdown", despre care multă vreme s-a crezut că era vestita şi îndelung căutata verigă-lipsă, fiinţa care să facă legătura între maimuţă şi om. Era însă vorba de un craniu fals, foarte abil realizat şi care a indus în eroare multă lume.

În cazul publicaţiei lunare „Astronomia" care în 1997 a publicat „senzaţionala ştire" că în subsolul planetei Marte au fost descoperiţi nişte viermi enormi, a fost vorba de o glumă „sub control", chiar dacă a fost dublată de deschiderea unui site special pe Internet şi de semnarea ştirii cu numele Lier Blackcod, dând deci toate indicaţiile posibile de păcăleală, de vreme ce pronunţia numelui mic este aceeaşi cu a cuvântului care în engleză înseamnă „mincinos", numele de familie conţine cuvântul „negru" iar „cod" este un peşte şi în multe limbi se ştie că păcăleala de 1 aprilie se numeşte „peşte de aprilie".

Şi cum să te mai îndoieşti când AOL – America On-Line, cel mai important furnizor de acces Itnernet – anunţă că surse guvernamentale au relevat existenţa unor semne de viaţă pe Jupiter, chiar dacă data ştirii este 1 aprilie 1996!

...Şi la cuptorul cu rezonanţă nucleară Dezvoltarea formidabilă a ştiinţei şi tehnologiei are, iată, şi o asemenea consecinţă: oamenii devin atât de încrezători încât acceptă... orice. Tot de un 1 aprilie, în 1983, *New Scientist*, o serioasă revistă engleză, anunţă crearea „tomatotoro"-ului, o încrucişare genetică între celule de bovină şi de tomate, realizată la Hamburg (!) de biologii MacDonald (!) şi Wimpey – două ziare italiene preiau ştirea ca atare şi o difuzează ca autentică!

În 1988, la aceeaşi dată, Discover anunţă fabricarea unor fön-uri uriaşe care să disperseze aerul poluat din Los Angeles, iar Tullio Regge, unul din cei mai iluştri fizicieni italieni, anunţă cititorului la fel de celbrului ziar *La Stampa* realizarea cuptorului cu rezonanţă nucleară. Administratorul-delegat al unei companii de electrocasnice s-a grăbit să se ofere să cumpere brevetul. Era, totuşi, un alt 1 aprilie...

FICATUL DE GÂSCĂ
un produs al martirajului

Pateul gras de gâscă sau raţă constituie una din delicatesele cele mai râvnite de gurmanzi. Un produs obţinut printr-o tehnologie care transformă bietele păsări în adevăraţi martiri. Acestea sunt prinse de gât, li se deschide ciocul iar pe gâtul lor coboară un tub lung de 20 până la 40 cm prin care sunt dopate cu o cantitate de cereale pe care n-ar fi capabile să le înghită într-o săptămână. Un supliciu care se repetă de 2-3 ori pe zi şi care durează între 2 până la 4 săptămâni. După ce li s-a umplut stomacul cu cereale, păsările încep să tremure din cauza şocului puternic la care sunt supuse. În unele cazuri guşa li se sparge, pur şi

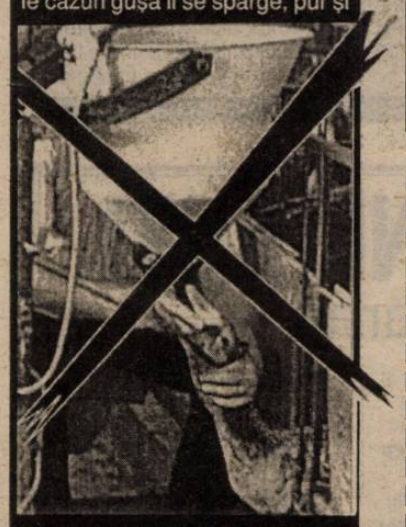

simplu, iar în altele apar infecţii, răni, stări de sufocare, congestie sau boli cardiace. După luni de zile de suferinţă volumul ficatului lor plin de grăsime se măreşte de 5-10 ori. În timpul perioadei de îndopare, păsările intră în panică când simt că îngrijitorul se apropie de ele cu pâlnia prevăzută cu tubul „ucigaş". Dincolo de acest supliciu, gâştele şi raţele sunt nevoite să mai îndure încă unul. Acela de a sta închise în cuşti individuale unde de-abia îşi pot desface aripile. *(D.M.)*

Întrebările mileniului

TAURUL de ce se înfurie când vede roşu?

De fapt nu vede „roşu" şi nu aceasta este cauza furiei sale! Taurul nu recunoaşte culorile. Viziunea în culori este... „un lux", rezervat unui mic număr de privilegiaţi. Printre norocoşii care se bucură de această calitate se află broaştele ţestoase sau şopârlele, unii batracieni şi, dintre mamifere, calul şi câinele care au rudimente de vedere colorată, percepţia cea mai bună a culorilor aparţinând mangustei şi unor specii care trăiesc în arbori şi se hrănesc cu fructe (cum ar fi veveriţele şi primatele). Ce se întâmplă atunci cu taurul? După cum se poate vedea şi din o serie de fotografii, taurul nu la culori reacţionează în primul rând. Atracţia este probabil cea a mişcărilor şi strigătelor toreadorului, în particular a gesturilor pe care acesta le face cu *muletta*, pânza pe care o agită tot timpul în faţa taurului. Indiferent de culoarea acesteia! Faptul că s-a împământenit folosirea culorii roşii este mai curând datorat semnificaţiei sale simbolice, efectului pe care îl are... asupra publicului, roşul fiind culoarea sângelui. Şi din acest punct de vedere taurul este trecut, într-un fel, pe locul doi... *(M.D.)*

Un cimitir de fosile

Paleontologii francezi au descoperit în Bugti, o regiune aflată în Pakistan, un zăcământ uriaş de animale fosile: peste 2000 de animale care au trăit în urmă cu 9-18 milioane de ani. Primele săpături care au avut loc în această zonă la începutul secolului au fost efectuate de către paleontologi englezi care au exhumat osemintele unuia dintre cele mai mari mamifere terestre, un rinocer fără corn cu o lungime de 10 metri. Întrucât regiunea este interzisă accesului străinilor, francezii au apelat la bunăvoinţa regelui Nawab care le-a permis să facă săpături sub protecţia armatei. Arheologii au descoperit fosile aparţinând unei specii de mamifere din care se trag elefanţii actuali, rinocerii, crocodilii şi antilopele. Şi chiar rechinii! Mamifere care au trăit într-un moment important din evoluţia animalelor, în urmă cu 20 de milioane de ani când s-a produs un fenomen geologic de proporţii. Imensa placă continentală africană a percutat placa eurasiatică până la nivelul actual al Orientului Mijlociu şi al Pakistanului. Fosilele descoperite sunt o mărturie excepţională a primelor schimburi de animale între fauna africană şi cea eurasiatică. (D.M.)

iRobotul spionul telecomandat

iRobot LE este primul robot comercial care poate fi telecomandat prin Internet. El este echipat cu o videocameră montată la capătul unui braţ telescopic, orientabil la 180 de grade, cu un microfon, difuzoare şi un... termometru. El poate fi folosit pentru supravegherea copiilor, la simularea unei prezenţe umane pentru descurajarea hoţilor ş.a.m.d. „Inteligenţa" sa este asigurată de un calculator dotat cu un procesor K6-2 AMD de 450 MHz, 64 MB RAM şi un harddisc de 6 GB. iRobot poate detecta obstacolele şi le depăşeşte pe cele care nu au mai mult de 60 cm – aşadar poate urca o scară. Dotat cu o staţie radio de emisie-recepţie, el este conectat cu un calculator care îi asigură un debit de 700kb/s pe o distanţă nu mai mare de 45 m. iRobotul poate fi pilotat de la distanţă şi prin intermediul Internetului. Din păcate, are o autonomie de numai o oră, având nevoie de alte opt ore pentru reîncărcarea bateriilor. Preţul? O nimica toată! Numai 5000 USD... *(A.H.)*

Baterii cu magneziu

Deşi multă vreme au fost prezentate ca o promisiune pentru viitor, autoturismele dotate cu baterii electrice nepoluante se află în declin. Şi asta pentru că au o putere redusă, sunt dificil de reîncărcat, sunt voluminoase iar costurile de fabricaţie sunt ridicate. O alternativă salvatoare a fost imaginată de o echipă de specialişti de la Universitatea Bar-Ilan din Ramat Gan (Israel) care au experimentat un nou tip de baterie cu magneziu, un metal moale, ieftin în raport cu litiul, nichelul sau cadmiul şi mai puţin toxic decât litiul sau plumbul şi care, în cazul unui incendiu nu explodează. Magneziul a mai fost utilizat în fabricarea bateriilor, în special a celor cu destinaţie militară dar prezentau un inconvenient major: nu puteau fi reîncărcate.

Specialiştii israelieni au reuşit să realizeze un prototip de dimensiuni reduse, cu o durată de funcţionare lungă, ce poate fi reîncărcat de mii de ori. (D.M.)

Amprenta numerică pentru identificare

Firmele specializate în e-commerce (comerţul electronic), e-business (afacerile electronice) şi m-business (telefonia mobilă) îşi propun să realizeze identificarea pe baza amprentei digitale a celor care apelează la aceste forme moderne de comunicare, comerţ şi afaceri. Din ce în ce mai mici şi mai fiabili captorii sunt amplasaţi pe spatele unui telefon celular, al unui mouse sau al tastaturii. Principiul de funcţionare a unui astfel de captor se bazează pe analiza diferenţelor de sarcină electrică între piele şi captor, apoi detectarea amplasării liniilor şi bifurcaţiilor care alcătuiesc amprenta de pe degetele utilizatorului. „Desenul" amprentei este numerizat şi reprezintă o semnătură unică, imposibil de falsificat. (A.H.)

Cel mai docil robot

Compania Sony a realizat o serie de roboţi capabili să uşureze munca gospodinelor sau să îi facă fericiţi pe copii. Unul dintre ei se numeşte Robo-Pet şi are mărimea şi comportamentul unui câine. Robo-Pet e echipat cu un microprocesor care îi permite să simuleze numeroase mişcări ale modelului său natural. Dacă stăpânul său are o atitudine ameninţătoare, Robo-Pet se aşază într-o poziţie care inspiră teamă şi vinovăţie, iar dacă îi arăţi un loc unde trebuie să se ghemuiască, Robo-Pet se va duce la culcare fără să crâcnească. Şi asta nu e nimic! Dacă e într-o formă excelentă (cu bateriile încărcate, adică), patrupedul e dispus să asculte şi de comenzile vocale ale stăpânului. Şi unde mai pui că nici nu muşcă, nici nu roade covoarele şi piciorul scaunului, aşa cum fac unii din „confraţii" lui cu blană... (D.M.)

Inexplicabilul de lângă noi

ENERGIILE INTELIGENTE

ION ŢUGUI

Un caz ieşit din comun reţin dintr-o relatare foarte serioasă a unei doamne ferite de orice suspiciune. Relatarea nu se vroia o exteriorizare a evenimentelor trăite, ci era un mesaj adresat psihiatriei de a cerceta fenomenul. Un rezumat al evenimentelor ne va da măsura fenomenului. Doamna N. din Bucureşti a început să surprindă în aerul camerei nişte forme luminoase în mişcare ordonată. „Ele apar ca nişte boabe de rouă, par dintr-o materie care emite continuu lumină şi se mişcă dând impresia că ar fi dirijate de cineva" – spune doamna N. Astfel de apariţii, cunoscute în parapsihologie, au fost puse nu o dată sub semnul unor vulnerabilităţi oculare sau de natură psihică. În cazul de faţă aflu că este vorba despre manifestări inexplicabile care durează de ani de zile şi nu de dragul apariţiei pur şi simplu, ci ele se manifestă, cum vom vedea, cu un scop precis.

Apariţiile au loc atât pe lumină, cât şi în semiobscuritate sau pe întuneric. În varianta spiritualã putem accepta că apariţiile sunt chiar spirite. Vom conveni că această variantă nu-i de ocolit, pentru că doamna N. declară cu toată seriozitatea:

„Formele de lumină au început la un moment dar să-mi arate cauzele exacte ale unor boli de care sufeream. Îmi arătau organul bolnav pe care îl luminau pur şi simplu ca să-mi dau seama de ce sufăr. Iar dacă aşa ceva pare incredibil, atunci voi spune că în urma vizualizării înlesnite de acele forme luminoase eu m-am vindecat. Spre exemplu mi s-a arătat o piatră la vezica biliară. Lumina formelor a pătruns în piatră şi, peste câteva zile, piatra s-a topit, a dispărut. Ca să nu fiu ridicolă în propriii mei ochi, m-am dus la medici şi am făcut toate analizele cerute. Nu mică le-a fost mirarea medicilor să constate că într-adevăr, am avut litiază, dar nu mai aveam nimic şi ei nu-şi pot explica fenomenul...

Acesta nu-i singurul caz, astfel de situaţii s-au repetat de mai multe ori şi nu am nici o explicaţie logică". Dar să rememorăm aspectul cinetic al fenomenului. Din senin, în odaie apar forme luminoase, fiecare cu un aspect sferic perfect conturat. Aceste forme se dispersează în spaţiul odăii, par să cerceteze, să caute, să fixeze. Din când în când se adună laolaltă construind un fel de corp de forme, simetric, ordonat, perfect. Sunt situaţii, ne spune doamna N., când ea întinde palmele şi formele de lumină i se aşază în palme şi le poate privi de aproape.

Alte comparaţii scot la iveală contururi greu de imaginat în natură, spre exemplu „boabe mici de rouă care au lumina proprie, interioară, şi o mare capacitate de mişcare". Deşi par independente, autonome, la nevoie sau, după o raţiune neînţeleasă, ele se adună formând un corp mare, la rândul său autonom; în astfel de situaţii mişcarea este precisă cu scopul de a proiecta mai multă lumină în interiorul corpului uman pentru identificarea unei maladii. Interesant este că doamna N. a fost vindecată, de acele apariţii, de mai multe boli. Modalitatea a fost mereu aceeaşi: luminarea organului bolnav şi proiectarea lui ca pe un ecran în faţa ochilor femeii; la scurt timp după ce se petrece această luminare, evidenţiere, boala dispare, ca şi cum acele forţe luminoase ar fi lucrat asupra bolii...

Am putea judeca fenomenul şi din punct de vedere psihiatric sau prin nişte disfuncţii oculare, dar nu ne îngăduie o asemenea abordare tocmai faptul că de la apariţii la efectele asupra organismului ne stau mărturie evenimentele ca atare, adică vindecările succesive, toate atestate în regim de clinică medicală. Evident, aşa stând lucrurile nimic nu ne împiedică să vedem în fenomen un sprijin din afara puterilor omeneşti. Putem trage concluzia că nişte spirite binevoitoare se materializează în spaţiul locuinţei şi intervin în situaţii critice, se manifestă real, concret, convingător. Un caz cu adevărat senzaţional, de care psihiatria se ocupă, este adevărat, dar care... nu ţine de psihiatrie!

Răpiţi de OZN-uri

UN FENOMEN CARE SE AMPLIFICĂ

DAN D. FARCAŞ

În numerele trecute ale revistei *Magazin* tocmai am încheiat un serial consacrat primului dintre subiectele legate de OZN-uri, şi anume implicaţiile politice şi militare ale fenomenului. Cred că este util să ne oprim, în numerele care urmează, şi la cel de al doilea subiect, anume la răpirile OZN.

Răpirile (*UFO abductions*) constituie probabil partea cea mai pitorească a fenomenului OZN. Entuziaştii afirmă că aici rezidă cheia întregului fenomen. Scepticii strâmbă din nas, ori caută explicaţii alternative. Între timp, rapoartele despre răpiri continuă să se adune implacabil.

Reamintim, pentru cei care au frecventat poate mai rar acest subiect, că, în forma sa „clasică", o răpire OZN presupune întâlnirea unei „victime" umane cu nişte făpturi nepământene, venite *uneori* cu un obiect zburător straniu. Victima este dusă, fără voia sa, într-un loc închis; aici ea suferă diverse manipulări, majoritatea cu aspect medical sau sexual. Apoi victima este sugestionată să uite totul (ceea ce se zice că, de regulă, se şi întâmplă), după care ea este readusă la locul de unde fusese luată. O mică parte dintre persoanele care au trecut printr-o astfel de aventură îşi aduc aminte exact toate detaliile ei, aşa cum a fost, de pildă, celebrul caz al avocatului *Antonio Villas Boas* din Brazilia (1957). Unora memoria le revine treptat, pe parcursul următoarelor săptămâni. Alţii îşi amintesc numai nişte fragmente puţin concludente, dar cei mai mulţi uită incidentul, constatând doar că au cicatrice stranii pe corp, o senzaţie inexplicabilă de rău, coşmare care se repetă noapte de noapte şi eventual acea „lacună în timp", adică o oră sau două dispărute în mod inexplicabil din viaţa lor. Aceste simptome au convins mai multe victime să se adreseze unui psihiatru. Primul caz celebru este cel al soţilor *Betty* şi *Barney Hill* (1961). Aplicându-se, separat, asupra lor metoda „regresiei hipnotice", au ieşit la iveală detaliile „uitate" ale unei răpirii OZN petrecută pe o şosea din New Hampshire. Relatările făcute sub hipnoză au fost concordante, deşi s-au luat măsuri ca să se evite contaminarea lor. Ulterior metoda regresiei hipnotice a fost utilizată în nenumărate alte răpiri (unii spun chiar că exagerat de mult).

Numărul rapoartelor privind cazurile de presupuse răpiri OZN a crescut treptat, cu trecerea anilor. S-au semnalat în jur de zece răpiri în anii 1973-1974, 25 în 1976, ceva mai puţine, dar de o stranietate crescândă, în 1977-1978, după care creşterea s-a reluat, cu 27 rapoarte în 1979, 49 în 1980, 41 în 1981 ş.a.m.d. Atunci când, între 12 şi 17 iunie 1992, la *Massachusetts Institute of Technology* (M.I.T.), a fost organizată o *Conferinţă pentru studiul răpirilor* efectuate de OZN-uri, cercetătorii aveau deja asupra lor dosarele detaliate a circa 2000 de cazuri atent explorate.

Unii cercetători sunt convinşi că majoritatea răpirilor rămân totuşi nedescoperite. În 1991, organizaţia *Roper*, specializată pe anchete sociologice, a fost solicitată să realizeze un sondaj pentru a estima numărul de persoane care puteau fi victime ale unei răpiri OZN. Eşantionul a cuprins 5947 de indivizi, fiind reprezentativ pentru populaţia Statelor Unite, rezultatele având o marjă de eroare de 1,4 la sută. Cei în cauză au fost întrebaţi dacă li s-au întâmplat sau nu, în trecut, anumite evenimente stranii, dintr-o listă dată. Aceste evenimente erau cele pe care le raportau sistematic şi victimele răpirilor. S-a considerat, prin urmare, că dacă cineva răspunde cu „da" la mai mult de jumătate din respectivele evenimente, este foarte probabil ca el să fi suferit în trecut o răpire care i-a fost ştearsă din memorie. A existat şi o întrebare capcană; cei ce au răspuns „da" la această întrebare au fost eliminaţi din eşantion, fiind consideraţi prea înclinaţi să răspundă afirmativ la orice întrebare. Rezultatele au indicat cifre derutant de ridicate. Potrivit criteriior din sondaj, circa doi la sută dintre americani, dar, şi în cazul celor mai rezervate estimări, cel puţin un milion, păreau să fi fost victime ale unor răpiri OZN care le-au fost şterse din memorie. Interesant că majoritatea acestora erau persoane influente, cu tendinţa de a se implica în activităţi sociale sau politice.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/13

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

HIPNOZA la distanţă!

MIHAELA DOROBANŢU

Cercetările moderne în domeniul parapsihologiei, inclusiv printre altele recurgerea la cărţi de joc sau zaruri pentru a verifica la subiecţi capacităţile lor telepatice, au o importanţă specială în primul rând prin faptul că permit certitudini, ele fiind verificate statistic. Există însă şi experimente singulare, nerepetate, care „scapă" deci posibilităţii de confirmare cât de cât obiectivă, dar a căror spectaculozitate nu a fost depăşită până astăzi. Unul dintre ele va fi relatat în continuare. Pornind de la el, de la alte cazuri asemănătoare, şi ele izolate, s-a ajuns la convingerea existenţei unei posibilităţi extraordinare de a hipnotiza un subiect la distanţă. Un program de cercetare în care a excelat şcoala sovietică. Una din primele performanţe în acest domeniu datează încă din anul 1878, şi despre ea avem informaţii complete şi detaliate pentru că a fost păstrată în analele Societăţii de psihologie fiziologică a Franţei, în faţa căreia cazul a fost prezentat. Această Societate era o societate ştiinţifică, prezidată de un eminent cercetător şi profesor, J-M. Charcot, membru al Academiei de ştiinţe a Franţei... Relatarea se referă la o tânără văduvă – de doar 24 de ani – de origine spaniolă, care avea o fiică în vârstă de cinci ani. Dna D. trăia în oraşul Perpignan, era scundă, slabă, cu o puternică pilozitate şi, aşa cum au constatat examenele medicale amănunţite, fără tare isterice evidente, personale sau de ereditare. Dr. J. Héricourt şi-a propus să o aducă pe Dna D. într-un som hipnotic. Nu mai fusese niciodată supusă unei asemenea încercări. Prima încercare a reuşit din plin – după ce timp de mai bine de zece minute medicul i-a ţinut strâns mâinile în mâinile sale şi a privit-o fix, ea a adormit fără nici o problemă. Încercările următoare nu au mai avut nevoie de atâta timp. Rând pe rând a fost suficient doar să o priveas-că, sau doar să-i atingă pentru câteva clipe fruntea sau mâinile. În timpul somnului hipnotic, aparenţa sa era cea de somnambulism lucid. Conversaţia cu ea era extrem de uşoară, inteligenţa era remarcabilă, ca şi memoria sa, sensibilitatea părea să fie mult sporită. Orice imagine care i se sugera îi provoca o halucinaţie, dar acest fenomen nu apărea niciodată spontan. Era practic insensibilă la durere, iar membrele găzduiau o hiperactivitate musculară. La o simplă atingere putea intra în catalepsie, fără însă ca starea sa psihică să sufere cea mai mică modificare. Trezirea era provocată prin plimbarea degetului medicului pe pleoapele superioare. Nu mai păstra nici o amintire a ceea ce trăise, dar într-un stadiu secund putea repeta fără greşeală, într-o secvenţă perfectă, lucrurile pe care le făcuse în somn...

Între scepticism şi credulitate

ÎŢI SPUN CINE EŞTI după cum arăţi

PAUL IOAN

Conform unor credinţe şi mituri care se pierd în secolele VI-V î.Ch. ale Greciei antice, între aspectul animalelor şi cel al omului există legături secrete, descifrabile doar de către iniţiaţi. Însuşi Hipocrate ar fi dat numele acestei ştiinţe – fiziognomonia – dar în mod sigur Aristotel este primul mare autor de criterii şi postulate fiziognomonice.

Discipolul lui Platon şi perceptorul lui Alexandru Macedon, Aristotel, afirma că *poate stabili înclinaţiile, temperamentul şi gradul de înţelepciune ale unei persoane după: mers, ţinută, talie, frumuseţe/urâţenie, forma şi culoarea ochilor, ten, frunte, voce, dimensiuni ale diferitelor părţi ale corpului (inclusiv organele genitale)* etc., etc.

Sistematizându-şi ideile, autorul „Organonului" a stabilit cinci reguli de bază ale modului de operare al acestei ştiinţe. Este vorba de *armonie* (între temperament şi elementele feţei), *analogie* (deduceri intuitive pe baza comparaţiei cu aspectul unui animal), *sex* (bărbaţi cu trăsături feminine şi invers), *climat* (legăturile ipotetice dintre fizionomie şi fenomene meteo) şi *regula silogistică* (din două premise, minora şi majora, se trage o concluzie logică). Pare greu de crezut, dar de la aceste teze aristotelice şi până-n prezent fiziognomonia nu a suferit modificări esenţiale, ci doar nuanţări şi completări colaterale.

Şi totuşi, au trebuit să treacă aproape 16 secole pentru ca această captivantă şi alunecoasă ştiinţă să capete primul tratat fundamental, rod al studiilor fizicianului italian Gianbattista della Porta (1550-1615). Erudit, mare personalitate europeană în domeniul agriculturii, opticii, astrologiei, literaturii, della Porta publică în 1586 o adevărată enciclopedie în patru volume a fiziognomoniei. Ca şi la Aristotel, teza esenţială a lui della Porta este comparaţia dintre morfologia animală şi cea umană. În acest prim articol dedicat ideilor savantului italian vom delecta cititorul cu motto-ul tratatului său: „BĂRBATUL IDEAL trebuie să semene cu LEUL, iar FEMEIA IDEALĂ trebuie să aibă trupul, spiritul şi moravurile PANTEREI".

(Va urma)

DOSAR magazin

EUTHANASIA şi AVORTUL SELECTIV

atentate la morală

PAUL IOAN

Ce este euthanasia? Cine a folosit primul acest concept?

Termenul de euthanasie reuneşte cuvintele greceşti: *eu= bun, bine, în mod fericit* şi *thanasos= moarte*. Prin urmare, euthanasia ar reprezenta moartea „bună, fericită", în sensul de moarte fără suferinţă, sau prin extensie, un sfârşit de bună voie, sau la care individul consimte să fie ajutat de altcineva pentru a-i curma existenţa. Definiţia diferă de la autori la autori, dar aceasta este esenţa termenului. Pentru a ne forma o primă idee asupra amplelor dezbateri etico-medicale şi filosofice asupra „morţii bune", trebuie să amintim ce a înţeles cel care a promovat primul acest termen, şi anume filosoful grec Platon (427-347 î.Ch.).

În Dialogurile din „Republica" (una din cele mai cunoscute lucrări ale sale), Platon afirmă că medicii nu mai trebuie să îngrijească bolnavii afectaţi de boli incurabile şi care au suferinţe groaznice, imposibil de alinat. El mai face precizarea că indivizii ajunşi în această stare ireversibilă *nu mai sunt de folos nici lor înşile, nici statului (societăţii)*. Astăzi, viziunea platoniciană ni se pare de o cruzime inumană. Dacă ne raportăm, însă, la conceptul ce-ar trebui, după el, să domine o societate, şi anume oikeiopragia=stricta diviziune socială a muncii utile, atunci Platon îşi revendică singur „circumstanţe atenuante". Căci în „Republica" sa utopică, oamenii sunt demni de respect doar atunci când fac numai ceea ce ştiu să facă mai bine, iar atunci când nu mai sunt capabili, nu mai sunt demni de respectul celorlalţi şi, implicit, al statului... Aşa gândea acest dur dar strălucit filosof al antichităţii greceşti, acum 23 de secole. Dar ce se întâmplă astăzi?

Clasificări necesare, dar care pot masca un asasinat

Abia în anul 1996, Parlamentul Uniunii Europene a luat prima oară, oficial, în dezbatere legiferarea euthanasiei. Părerile au fost divergente, deşi în această delicată problemă nimeni nu doreşte săvârşirea unui asasinat. Presiunile reprezentanţilor clerului creştin şi lipsa unor criterii unanime au condus la următorul deznodământ al discuţiilor: fiecare guvern european procedează individual din punct de vedere juridic şi etic.

Dar cazul Olandei, unde euthanasia a fost adoptată cu mari restricţii, recentele cazuri din Anglia şi Franţa (unde câteva infirmiere au „ajutat să moară mulţi suferinzi incurabili" şi se află încă în anchetă penală) au pus în dificultate justiţia din ţările respective. De aceea, s-a apelat la grupuri de specialişti din medicină, filosofie şi sociologie pentru a alcătui liste de criterii şi concepte, în cadrul unei noi ştiinţe şi sumbre ştiinţe: thanatologia.

Prestigioasa revistă franceză „La Recherche" prezenta de curând, prin glasul eminentului filosof şi sociolog elveţian Bernard Baertschi (de la Universitatea din Geneva), o clasificare acoperitoare a situaţiilor limită de tip euthanasie. Conform cu studiile dl. Baertschi – acceptate de foarte multe alte grupuri de cercetare – există nu mai puţin de nouă categorii de euthanasie (o vom nota cu „E"). Însă, nedorind să complicăm această prezentare, ne vom rezuma la esenţa tuturor celor nouă clasificări, amintind de:

- *E. NON-VOLUNTARĂ, când pacientul este incapabil să-şi dea acordul*
- *E. PASIVĂ, când pacientul este lăsat în „voia soartei" (nu mai este ataşat de echipamentul de reanimare), fie că şi-a exprimat sau nu această dorinţă*
- *E. INDIRECTĂ, când un medicament administrat are drept efect secundar „accelerarea sosirii ultimei clipe"*

Trebuie menţionat faptul că prof. Baertschi este împotriva acestui gen de „liberalism medical", considerându-l un „liberalism negativ". *„Dacă vom liberaliza euthanasia, spune el, nazismul e foarte aproape".*

Cum se procedează în Olanda?

Avem cu toţii tendinţa de a condamna moral pe legiuitorii acestei ţări cu viziuni bizare pentru foarte multe alte popoare creştine (vezi şi căsătoriile între homosexuali şi între lesbiene). Dar situaţia în care olandezii acceptă euthanasia este una complexă şi impune următoarele etape:

1. Bolnăvul suferă de o boală incurabilă şi are dureri insuportabile, imposibil de atenuat pe cale medicamentoasă;

CRIME CU PREMEDITARE

Aşa-zisul drept la moarte nu este reversul logic, legic şi moral al dreptului la viaţă. Canoanele morale condamnă deopotrivă euthanasia, avortul selectiv şi sinuciderea.

2. Bolnavul are suficient discernământ (nu prezintă grave deviaţii psihiatrice) şi îşi manifestă în mod repetat (insistent) dorinţa de a-i fi asistată moartea;

3. Decizia euthanasierii nu aparţine unui singur medic, ci se impune şi opinia avizată a unui al doilea medic (sau grup de medici), care să reanalizeze situaţia.

Analizând cuvânt cu cuvânt aceste obstacole împotriva euthanasierii, ne vom întreba, în mod logic şi etic : ce se întâmplă dacă toate restricţiile sunt îndeplinite, cu excepţia discernământului pacientului? Chiar dacă acesta nu este şi un bolnav psihic, unde este limita discernământului necesar? Se ştie că bolnavii în situaţii extrem de grave devin depresivi, conştientizează că nu mai au nici o şansă de ameliorare şi, în acelaşi timp, că au devenit o povară pentru cei dragi... Iată una din marile ambiguităţi ale dezbaterii acestei probleme.

O altă controversă: „abuzul de terapie"

Unii adepţi ai euthanasiei cu restricţii nuanţează situaţia în felul următor: practica medicală avansează, mai ales în ultimele decenii, într-un mod foarte accelerat. Filosofi contemporani (N. Weisman, H.Guého etc.) vorbesc despre „hiper-perfecţionarea maşinăriei medicale" în sprijinul ameliorării şi prelungii vieţii. În consecinţă, spun aceşti gânditori, prelungirea artificială a existenţei vegetative (pacient în moarte cerebrală, adică la care activitatea bioelectrică a creierului a dispărut ireversibil) cu mijloace din ce în ce mai sofisticate şi mai eficiente este un „abuz de terapie". Se vorbeşte, în acest context, de *dis-thanasie*. Acest termen înseamnă întreruperea stării de comă (debranşarea de la aparatele de reanimare) *fără acordul persoanei în cauză* (de altfel, imposibil de luat), şi *cu sau fără acordul rudelor apropiate* (directe sau prin alinaţă) sau a soţului (soţiei) bolnavului. Disthanasia contravine flagrant jurământului hipocratic, care cere imperativ să se facă totul în sprijinul vieţii unui suferind. Ea este condamnată de toţi analiştii euthanasiei. Este unanimă zicala *fiecare clipă de viaţă contează*.

O încercare de justificare a euthanasiei: utilitarismul

Un curent filosofic contemporan, numit utilitarism (conceptualizat de englezii Bentham şi Mill) invocă faptul *că o acţiune este bună, deci acceptabilă, dacă maximizează satisfacţia opţiunilor omului*. Fiecare individ este o valoare individuală a societăţii şi el are dreptul, în consecinţă, să-i fie satisfăcute preferinţele. Aceste idei, care au şi o nuanţă economică deloc neglijabilă, fac aluzie directă la euthanasia voluntară (la insistenţele unui bolnav cu discernământ). Utilitariştii spun că pacientului devenit nefolositor societăţii nu i se poate refuza opţiunea de a muri, fiindcă el mai este, totuşi, o valoare, o personalitate. Subliniem că adepţii acestui curent se referă numai la situaţii extreme şi sunt împotriva dis-thanasiei. Dar ei sunt condamnaţi de majoritatea covârşitoare a analiştilor pentru că, în spiritul utilitarismului, euthanasia voluntară este echivalentă cu o „sinucidere asistată", ceea ce este inacceptabil moral-religios (Decalogul) şi deontologic (de altfel, există şi curentul opus utilitarismului, *deontologismul*).

Euthanasia ne-născuţilor şi avortul selectiv

O dată cu progresele uimitoare făcute în domeniul medicinii fătului (de la depistarea unor maladii, tratarea lor medicamentoasă şi până la foarte delicatele intervenţii chirurgicale asupra copilului în plină dezvoltare intrauterină), s-au constatat că există multe cazuri de boli incurabile de care va suferi, toată viaţa, nou-născutul. Se poate vorbi de euthanasierea fătului în aceste situaţii?

Specialiştii numesc acest gen de intervenţie „avort selectiv". În mod foarte discret, se practică această intervenţie, cu acordul părinţilor, însă depinde foarte mult de conjunctura socio-culturală. Statisticile europene arată că există un număr mare de bebeluşi atinşi de malformaţii grave sau boli psihice intratabile, ai căror părinţi îi lasă pur şi simplu să moară pentru că suferă şi copilul (căruia nu-i prevăd nici un viitor), şi ei. Medicii obstreticieni cunoşteau (cu ajutorul ecografiilor şi altor analize complexe) faptul că viitorul nou-născut va fi unul bolnav ireversibil, dar nu au intervenit.

Există un caz (oficial recunoscut) deosebit de grav, şi anume acela al descoperirii *sindromului Lesch-Nyhan (violentă automutilare)* la un făt, situaţie în care s-a procedat la euthanasierea ne-născutului, cu acordul părinţilor. Însă o altă maladie psihică genetică luată în discuţie, *sindromul Down, sau Trisomie 21, sau mongolism* (cea mai răspândită denumire), nu impune avortul selectiv. Deşi boala (anomalie a cromozomului 21) se caracterizează prin deficienţă intelectuală profundă, copiii au un facies asiatic, ochi cu pliuri specifice, craniu aplatizat etc., trisomicii pot trăi într-o conjunctură psiho-socială bine controlată.

Însă această categorie cu totul specială de euthanasie a ne-născuţilor (avort selectiv) ridică şi o foarte importantă problemă medical-filosofică, şi anume...

Când dobândeşte fătul personalitate?

Controversa ştiinţifică în jurul avortului selectiv (dincolo de cea moral-religioasă, care condamnă această practică) are în centrul ei întrebarea: la câte săptămâni de viaţă intrauterină a fătului i se conturează personalitatea, devine o „valoare umană"?

Răspunsul este dat de dezvoltarea creierului, de ceea ce cunoaştem în prezent despre neurologia fetală. Principalele etape ale acestui proces sunt următoarele:

- Formarea matricei (tub neural sau germinativ) care va forma toate cele 30 de miliarde (sumă larg acceptată) de celule nervoase ale creierului şi măduvei spinării
- Producţia neuronilor şi controlul ei
- Migrarea neuronală spre zonele specifice ale creirului în formare şi spre măduva spinării
- Dezvoltarea şi diferenţierea neuronilor

Fără a intra în amănuntele acestui vital proces evolutiv, menţionăm două aspecte ce privesc conturarea personalităţii fătului din acest punct de vedere:

1. Ritmul producerii neuronilor de către tubul neural este de 5 mii pe secundă, deci celor 30 de miliarde de neuroni le-ar trebui, teoretic, o perioadă de 16-17 săptămâni de viaţă intrauterină;

2. Cvasi-totalitatea neuronilor necesari ambelor emisfere cerebrale se definitivează în prima jumătate a sarcinii (spre deosebire de celelalte specii);

3. După 20 de săptămâni de viaţă intrauterină, nu mai există nici o posibilitate de multiplicare neuronală compensatorie şi nici înlocuirea de neuroni distruşi (de agresiuni infecţioase etc.) cu alţii noi.

Având în vedere aceste repere, adepţii avortului selectiv consideră că, dacă se intervine (în cazuri extreme) până când fătul împlineşte 10-12 săptămâni, nu se ucide o „personalitate"... Cu toate acestea, şi în acest caz majoritatea covârşitoare a cercetătorilor sunt împotriva avortului selectiv.

În loc de epilog: care este părerea dumneavoastră?

Din motive de spaţiu, relatarea-dezbatere asupra euthanasiei se rezumă la cele prezentate în acest mini-serial. Dar chiar şi cu această sumă de informaţii, ne interesează care este opinia dumneavoastră, a cititorilor acestei pagini. Vă mulţumim anticipat!

P.S. Având în vedere chiar şi această succintă prezentare a euthanasiei, nu mai este nevoie să facem nici un comentariu asupra „temeiniciei semantice" a sintagmei „euthanasierea câinilor", care este de tot râsul-plânsul celor ce o folosesc.

Anatomia secundei

CAPITALUL de vise

ALEXANDRU MIRONOV

Chiar în clipa în care m-am apucat să scriu aceste rânduri, din vârful pixului mi-a căzut o bilă minusculă. Am recuperat-o, am aşezat-o la locul ei – altfel nu puteam să scriu – şi mi-am adus aminte că minusculul grăunte de oţel special este rezultatul unei invenţii de prin anii'50, care invenţie a născut un produs care produs a fost dezvoltat, prin fonduri ale unor bănci curajoase, în mici uzine speciale de oţel special, care funcţionează în micul stat Luxemburg. *Invenţia şi capitalul de risc*, vreau să spun, aceştia sunt cei doi parametri ai dezvoltării actuale, marele secret (al lui Polichinelle) prin care se creează *nişe de piaţă* (cereri), impunându-se, implementându-se nevoi (Henry Ford I, „socialistul de piaţă", a „molipsit" Pământul de boala numită automobil – de care nu mai putem scăpa, se pare – deşi bunul-simţ social demonstrează că transportul în comun – tren, autobuz, vapor – este mai ieftin, mai sigur, mai puţin poluant – iată un singur exemplu...)

Statele Unite ale Americii au deţinut, vreme lungă, monopolul fondului de risc – Thomas Alva Edison, de pildă, a fost unul dintre beneficiarii unor capitaluri de risc, iar becul lui a dus la electrificarea planetei. La fel s-a întâmplat cu tranzistorul, cu sateliţii de telecomunicaţii, cu PC-ul nostru cel de toate zilele şi tot aşa se petrec lucrurile, practic, în fiecare ceas, cu sute de idei de afaceri de pe autostrada informaţională numită *Internet*, unde fonduri de risc creează afaceri pe care nici măcar nu ni le putem imagina.

În Europa însă, din păcate, puţini au vrut să riste pentru a aplica o mare invenţie, inovaţie, o idee genială (iar în România, să ne-o spunem verde în faţă, funcţionarilor de stat li s-a părut întotdeauna stranie ideea că, într-adevăr, un român poate inventa ceva!). Ideile bune trec însă, până la urmă, oceanele şi iată că cercetătorii Vechiului Continent încep să aibă acces la fonduri speciale, pentru idei speciale, cu toate riscurile pe care le implică aplicarea şi comercializarea acestor produse al imaginaţiei.

În acest fel, profesorul Werner Lubits, de la Universitatea din Viena, a putut să realizeze vaccinul – „fantomă" (stimularea sistemului imunitar al pacientului prin folosirea unui fragment de ADN al microbului „atacator"). Întâlnirea profesorului cu ***AVDX Technologies*** a fost decisivă pentru proiect, acest „fond de investiţii de risc" german scoţând banii necesari (două milioane de mărci) de la guvernul landului Bavaria. Alt exemplu: ***Pino Ventura Partners,*** fond italian de investiţii, a strâns 50 milioane de dolari, pe care îi oferă celor care vin cu idei bune şi vor să le aplice. Sau **NMAX** din Amsterdam, sau ***Apax Partners****-ul* britanic, sau EASDAQ („concurent" al NASDAQ american, „bursa" neoficială a IT, tehnologiile internaţionale) care i-a făcut să apară pe ***Computercenter*** (Centru de inovaţie în computere) şi ***Innogenetics*** (companie de înaltă tehnologie bio).

Venture Capitals, capitalurile de risc, constituie singura cale prin care putem grăbi apariţia şi dezvoltarea înaltelor tehnologii în toate domeniile „fierbinţi", spune Andreas Dauderer, director al companiei – de mare succes – ***Alphaform.*** Iar schimbările bruşte ale pieţii îi dau dreptate cercetătorului, căci şi lumea capitalismului are mare nevoie de schimbare: antreprenori tineri apar la orizont, gata să riste, pentru a câştiga marile bătălii ale economiei de piaţă, cu idei sclipitoare în bagaje, cu înaltă pregătire tehnică în varii domenii, cosmopoliţi cât cuprinde, flămânzi de profit în această Republică Terra care se desenează la orizontul anului 2020.

La noi o singură floare. Fondul de risc „România profundă" al profesorului Dan Voiculescu, fond care, teoretic, se va adresa inventatorilor. Până acum însă – să ne-o spunem verde în faţă – nici măcar această floare unicat nu pare să se transforme în fruct...

E bine de ştiut

HIPERTENSIUNEA trebuie tratată

Fenomenul acesta, al hipertensiunii ca boală, presupune o tensiune ridicată a sângelui care circulă prin artere. În toată lumea milioane de persoane, trecute de 50 de ani suferă de hipertensiune. O serie de factori au ca urmare directă creşterea presiunii arteriale. Astfel, o dată cu trecerea anilor, structura pereţilor arteriali sunt mai puţin elastici, se rigidizează, prin depunerea de ateroame şi automat fac să se strâmtoreze lumenul arterial. Transmisă şi ereditar, hipertensiunea însoţeşte starea de exces a greutăţii, dar se datorează şi consumului exagerat de alcool, de grăsimi şi mai ales obiceiului dăunător al fumatului. În procent mic, (abia în 5 la sută din cazuri), hipertensiunea poate să fie cauzată de secreţiile anormale, sau de îngustarea tractului glandelor suprarenale. În multe cazuri, hipertensiunea arterială, ancorează un corolar de alte îmbolnăviri. Astfel, pot fi agravate bolile cardiovasculare. Netratată, tensiunea crescută se poate complica cu hemoragii şi embolii cerebrale, insuficienţă renală, cardiacă ori cu grave probleme de sănătate oculară. Doctorul Christian Sol, cardiolog al Spitalului Cochin din Paris, îşi sfătuieşte pacienţii hipertensivi să-şi „ţină în frâu" tensiunea prin reguli de igienă a vieţii. Astfel, medicul spune că trebuie redus consumul de grăsimi, de sare, de alcool, paralel cu renunţarea la fumat sau la activitatea sportivă obositoare.

Dacă acest mod de existenţă nu este eficient, când hipertensiunea este crescută, Dr. Sol recomandă medicamente antihipertensive, care să împiedice emboliile şi hemoragiile cerebrale, precum şi eventuala insuficienţă renală. Anual hipertensivii ar trebui să îşi facă un control al colesterolului. Când aceşti bolnavi suferă şi de o boală a arterelor coronariene, electrocardiograma se impune automat. Puseele de hipertensiune, apărute parcă din senin, în plină stare de sănătate înşelătoare, declanşate când bolnavul este supus la un efort fizic sau la o stare de stres, trebuie investigate minuţios. Pasagere, fără gravitate, asemenea stări cedează la sedative uşoare şi la odihnă. Supravegherea valorilor tensionale trebuie făcută însă câteva luni de zile la rând, pentru a se preciza dacă pacientul respectiv suferă sau nu, fără să ştie, de tensiune crescută. Şi totuşi, când cifrele tensionale sunt ridicate, când trec de 22, sunt însoţite de suferinţe ale inimii şi ale creierului, medicaţia de potolire a hipertensiunii, recomandată de medicul dv, trebuie urgent aplicată şi mai ales respectată.

Dr. VALERIU MANTA

Moda 2001-2002

Tinerii... atacă

S-ar părea că „soarele modei" luminează şi Europa de Est. Colecţia prêt-à-porter pentru toamnă-iarnă 2001-2002 creată de doi ruşi foarte tineri, Vladimir Seredin şi Serghei Vasiliev, alături de creaţiile a doi olandezi, Viktor şi Rolf, sau cele ale unor tineri creatori englezi sau francezi au condus la concluzia că, la început de secol noul val de creatori aduce un suflu proaspăt. Oricum, frigul iernii va fi întâmpinat cu multă... culoare.

Fatima Lopez

Seredin & Vassiliev

Viktor & Rolf

Alexandre Barthet

Isabelle Ballu

Torrente

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Frumuseţea păsării

De ce au crezut oamenii că barza aduce copiii? Pentru că, multă vreme, barza a fost considerată ca o vestitoare a succesului şi fericirii. Şi cea mai mare bucurie a unei familii este să aibă urmaşi! Acesta-i tot misterul. Berzele aduc „fericirea" de departe, tocmai din sudul Africii. Toamna zboară spre soarele tropicelor, pentru ca în februarie să revină în Europa. Călătoria durează mult – 2-3 luni – şi, în mod uimitor, ele nu greşesc niciodată drumul. Berzele se întorc mereu în locul unde s-au născut. La aceasta ar trebui să ne gândim mai ales noi, oamenii. Este deosebit de important să aparţii unui loc, să ai rădăcinile nu „acolo unde-ţi este bine" – cum spunea latinul – ci acolo unde este ţara ta. Foarte multe berze s-au născut aici la noi, în Deltă sau în luncile marilor râuri. Vara şi-o petrec la ţară printre oameni, dar îşi construiesc cuiburile sus, pe coşuri, acoperişuri, stâlpi, copaci. De acolo ne privesc, văd tot ce mişcă împrejur. Şi noi ar trebui să privim, mai des, atent în jurul nostru. Perechea de berze face totul împreună: repară cuibul, are grijă de pui. Dar noi câte lucruri împărţim la 2 pentru a le oferi iubire celor dragi sau micuţilor ce ne umplu viaţa?

„Te iubesc, te iubesc!" – Când berzele se îndrăgostesc, îşi fac declaraţii de iubire, îşi întind gâturile în sus, bat cu putere din aripi şi, în plus, îşi lovesc ciocurile. Dorind să zburăm şi noi asemenea lor uităm de frumuseţea gestului simplu şi de cuvântul rostit, nu tăinuit. De aceea este bine, din când în când, să le privim şi să învăţăm şi de la ele...

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Sfaturi utile pentru un PĂR FRUMOS ŞI SĂNĂTOS

Odată cu venirea primăverii ne preocupă nu numai schimbarea garderobei dar şi aspectul părului nostru. Stresul, poluarea, lipsa unor vitamine din organism, apa cu mult clor, tratarea părului cu substanţe chimice (permanent, vopsit) ne distrug podoaba capilară, producându-ne stări depresive şi supărare. Pe lângă toate acestea suntem obligate să ne acoperim capul în zilele mai friguroase, ceea ce supune firul de păr la presiuni şi sufocări care duc la deteriorarea rădăcinii, la apariţia seboreei în exces, la pierderea supleţei şi rezistenţei la coafat. Pentru a elimina toate aceste efecte negative este bine să începem cât de curând tratarea părului cu produse naturale.

Se mai pot efectua procedee naturiste la domiciliu fiind uşor de efectuat şi la îndemâna tuturor. Pentru eliminarea seboreei în exces se va alege întâi un şampon cu lămâie sau muşeţel încercând spălarea părului maxim de două ori pe săptămână. Dacă seboreea apare foarte repede se încearcă prelungirea datei de spălare tamponând rădăcina părului cu albuş bătut spumă; se lasă să se usuce fără a fi clătit, apoi se perie foarte bine din toate părţile cu o perie moale care să nu zgârie. Această procedură se poate face de 4-5 ori pe lună, având grijă să folosim acelaşi şampon, iar în ultima apă de clătit se pune o linguriţă de zeamă de lămâie. Efectul ar fi şi mai benefic dacă am folosi apă fără clor (aceasta se obţine fierbând apa sau lăsând-o să se decanteze 24 ore).

Pentru domnişoarele aflate la pubertate, recomandăm aplicarea unor soluţii tonice, consumarea cât mai mult a legumelor şi fructelor, odihnă, mers în aer liber, iar seara periajul părului în toate direcţiile cu o perie deasă până vor simţi pielea capului fierbinte.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 11
Valabil până pe data de: 5 APRILIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Gastronomice

Cu promptitudinea binecunoscută doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează reţetele săptămânii.

Perişoare în orez

400 g carne tocată, 1 ou, sare, piper, pesmet, 1 ceapă, 3-4 linguri ulei, 200 g orez, pătrunjel verde.

Se toacă o ceapă roşie şi se căleşte în grăsime. Se presară cu boia şi se adaugă apă. Din carnea tocată amestecată cu ou, sare, piper şi pesmet se fac perişoare. Când apa clocoteşte se adaugă perişoarele. Când acestea se ridică deasupra se adaugă 200 g orez şi se fierbe în cuptor mai departe până orezul se înmoaie. Se piperează şi se presară cu pătrunjel verde. Este o mâncare consistentă.

Ruladă de iepure

2 pulpe de iepure, 200-250 g slănină afumată, 2 felii de pâine, 2-3 ouă, sare, piper, ceapă călită.

Se desosează pulpele de iepure. Carnea se dă prin maşina de tocat împreună cu slănina afumată, cu pâinea muiată în lapte şi stoarsă. Se amestecă cu 2-3 ouă (depinde de cantitatea de carne), cu ceapa călită, se sărează, se piperează. Din compoziţie se formează o ruladă care se pune într-o tavă cu 2 linguri de untură, se adaugă 1 pahar de vin alb, 3 foi de dafin şi se coace la foc potrivit, stropind rulada din când în când cu zeama proprie. Când s-a copt se taie în felii. Sosul rămas se amestecă cu 100 g smântână şi se fierbe puţin. Sosul se toarnă în sosieră. Se serveşte cu garnitură de orez sau crochete de cartofi.

Aperitiv cu şuncă sau parizer

600 g şuncă slabă sau parizer, 4 albuşuri crude, 4 linguriţe de făină, puţin sifon, 40 g margarină.

Şunca sau parizerul, tăiate în bucăţele mărunte, se amestecă cu făina desfăcută în 4-5 linguri de sifon şi cu albuşurile bătute bine. Se fac clătite mai groase decât cele obişnuite care se coc într-o tigaie bine încinsă, unsă cu margarină. Se mai poate adăuga în compoziţie pătrunjel sau mărar (tocat mărunt). Înainte de a fi servite clătitele pot fi stropite cu suc de roşii.

Unt picant pentru ceai

1 pachet de unt, 4-5 gălbenuşuri de ouă fierte, pastă de peşte, 1 ceapă tocată, piper.

Se freacă untul cu 4-5 gălbenuşuri fierte, cu pastă de peşte, cu ceapa tocată, se piperează după gust. Se dă la rece.

Musaca de cartofi

900 g carne tocată, 1 1/2 kg cartofi, 2 cepe, 2 albuşuri, 2 linguri ulei, 2 linguri lapte, cimbru, verdeaţă.

Se dă carnea prin maşină, se amestecă cu verdeaţă şi puţin cimbru, cu laptele şi cu albuşurile. Ceapa tăiată mărunt se înăbuşă în ulei la care se adaugă carnea tocată amestecând cu grijă. Cartofii spălaţi, fierţi în coajă, curăţaţi, tăiaţi în felii se pun într-un vas rezistent la foc: un strat de cartofi, un strat de carne tocată, câteva roşii, pătrunjel şi se dau la cuptor.

PSORIAZISUL şi CĂDEREA PĂRULUI

combătute cu ajutorul plantelor

Venind în sprijinul numeroşilor cititori care se interesează de aceste probleme, vă oferim ultimele date primite de la dl. GHEORGHE GIURGIU.

– În afara ceaiului „Deniplant" (împotriva psoriazisului), ce alte produse oferiţi?

–IMUNIPLANT, care se prezintă sub formă de pulbere obţinută din plante medicinale. Indicaţii: Reglează metabolismul celular. Întăreşte sistemul imunitar. Alergii alimentare, medicamentoase.

BIOREGENERATOR EPITELIAL. Se prezintă sub formă de soluţie concentrată. Are acţiune intensă antiinflamatorie, antiseptică, antipruriginoasă, antialgică, hemostatică. Indicaţii: Leziuni traumatice ale pielii. Arsuri de diferite grade. Tratamente cosmetice. Chirurgie plastică şi reparatorie.

SUPLIMENT ALIMENTAR ANTISTRES. Este vorba de plante şi fructe de pădure sub formă de pulbere; 100 la sută natural. Proprietăţi: Acţionează asupra dereglărilor interne provocate de stres şi asupra neurotransmiţătorilor serotonina, dopamina, glutamatul şi nerepinefrina. Întăreşte sistemul imunitar, sporind reacţiile naturale de apărare. Reglează sistemul nervos central. Energizant fizic şi psihic. Dezintoxicant. Remineralizant. Indicaţii: Stările depresive provocate de stres. Dereglări ale organelor interne provocate de stres. Recomandat persoanelor care îşi desfăşoară activitatea într-un mediu stresant.

– Ştim că vă preocupă şi spinoasa problemă a căderii părului. Care este ultima noutate în acest sens?

–OFERIM REGENERATOR AL PĂRULUI. Prezentare: Mixtură de plante sub formă de pulbere. 100 la sută natural. Proprietăţi terapeutice: Uz intern: Întăreşte rădăcina firului de păr, stopând căderea. Activează circulaţia sângelui în regiune. Contribuie la regenerarea şi tonifierea firului de păr. Combate seboreea şi mătreaţa. Modul de preparare: Plantele din pungă se introduc într-o sticlă de 1 l şi se toarnă peste ele 400 ml alcool de 70 la sută. Sticla se închide ermetic şi se lasă la întuneric 20 zile la macerat. După macerare se extrage alcoolul din plante prin presare şi se filtrează prin tifon. Modul de administrare: În fiecare seară se aplică tinctura (10-13 ml) la rădăcina firului de păr cu un tampon de vată. O dată cu aplicarea tincturii, se face şi un masaj puternic, cu vârful degetelor. Se lasă să se usuce, apoi se perie părul cu o perie din păr natural. Se recomandă periatul de 2 ori pe zi câte 5 minute. Cantitatea de plante din pungă este suficientă pentru tratamentul părului, timp de o lună. Termen de valabilitate: 2 ani; se păstrează la întuneric şi temperatură constantă. *(Pentru orice probleme contactaţi-ne la telefon mobil: 094827881)*

Să nu ne păcălim:

CANCERUL bate SIDA

Sperietoarea numărul unu în acest început de mileniu este SIDA. În România, deopotrivă, mass-media acordă un spaţiu suficient de larg problemei drogurilor. Şi nu e de condamnat, având în vedere pericolul pe care aceste două flageluri le prezintă la ora actuală. Despre cancer în schimb se vorbeşte din ce în ce mai rar, deşi această maladie face tot mai multe victime şi, potrivit statisticilor, în anii viitori s-ar putea să constituie principala cauză a mortalităţii generale.

Pe glob, se înregistrează anual aproximativ 8 milioane de decese prin cancer, cele mai multe având localizarea la plămâni (1,3 milioane), apoi la stomac (1 milion), la traseul aerodigestiv superior – mai ales la esofag (0,9 milioane), la ficat (0,7 milioane), intestin (0,6 milioane), sân (0,4 milioane), prostată (0,3 milioane), uter (0,3 milioane), pancreas (0,2 milioane), vezică urinară (0,2 milioane) etc.

O realitate extrasă tot din datele statistice arată că, din nefericire, în România durata medie de viaţă este cu aproximativ 7 ani mai scurtă decât a populaţiilor din ţările europene şi că, deocamdată, bolile cardiovasculare şi cancerul sunt responsabile pentru mai mult de jumătate din numărul deceselor persoanelor de până la 64 de ani şi pentru 85 la sută pentru cele care au depăşit această vârstă. În timp ce în majoritatea ţărilor europene se estimează o creştere a cazurilor noi de cancer cu aproximativ 0,5-1 la sută pe an, în România incidenţa cazurilor noi a crescut cu o rată medie de 3,6 la sută pe an.

Depistare tardivă, risc major

Într-un raport finalizat anul trecut de Comisia Naţională de Oncologie, se arată că majoritatea românilor ajung la medic în stadiile terminale ale bolii, când vindecarea este aproape imposibilă, când încercarea de prelungire a vieţii prin diverse tipuri de tratamente este extrem de costisitoare şi când mutilarea bolnavului prin extirparea organului afectat este singura variantă. Şi asta în situaţia în care progresul medicinii permite astăzi, totuşi, vindecarea fără sacrificarea organului afectat (în cancer de sân, laringian, al vezicii urinare sau al canalului anal), condiţia fiind depistarea în stadii ale bolii mai puţin avansate.

Succese şi insuccese

Dacă se face o comparaţie cu ceea ce se întâmpla în urmă cu 30 de ani, se poate spune fără nici o urmă de îndoială că şi în România, ca de altfel în întreaga lume, lupta împotriva cancerului a înregistrat numeroase victorii care îndreptăţesc speranţele legate de vindecare. Dacă acum trei decenii şi jumătate, pacienţii atinşi de această maladie numai printr-o minune reuşeau să supravieţuiască, dar fără pretenţii în privinţa performanţelor vieţii pe care o duceau, în prezent, 10-12 la sută dintre bolnavii de cancer (evident negeneralizat) pot fi vindecaţi. Însă, până la urmă, această cifră nu este extrem de îmbucurătoare şi aşa se explică de ce însuşi sistemul medical din ţara noastră se declară nemulţumit de rezultate, considerându-le nu prea vrednice de laudă.

Punctele vulnerabile

Cele mai evidente progrese s-au înregistrat în tratamentul cancerului gastric şi al cancerului pielii (dovadă că mortalitatea datorată acestor boli este în continuă regresie), în rest tendinţa creşterii numărului deceselor cauzate de neoplasme cu alte localizări fiind alarmantă. În anul 1998, de exemplu, mortalitatea prin cancer în România a atins valoarea de 174,6 la suta de mii de locuitori. Creşterea numărului deceselor datorate unor tumori canceroase a fost evidenţiată în special la bărbaţi, cu preponderenţă a celor din mediul urban, în ordine descrescătoare, oraşele vulnerabile din acest punct de vedere fiind: Bucureşti, Arad, Mureş, Botoşani şi Brăila. Cel mai înalt nivel al mortalităţii la bărbaţi a fost înregistrat în 1996, când au murit 5397 de persoane, majoritatea având cancer pulmonar (consecinţă a fumatului). Pe locul 5 s-a situat cancerul hepatic, pe fondul tot mai accentuat al consumului de alcool.

La modul general, în rândul femeilor s-a constatat o stagnare a ratei mortalităţii, după o uşoară ascensiune din anii anteriori lui 1998. Cancerul de sân, cea mai frecventă îmbolnăvire neoplazică la femei, a crescut de aproape trei ori în perioada 1959-1996, ajungând de la 5,4 la suta de mii de locuitori la 15,7 la suta de mii de locuitori, astfel încât la începutul anilor 1980 era considerată prima cauză de deces prin cancer în rândul populaţiei de sex feminin. În prezent, „raportul de forţe" se poate spune că s-a schimbat; prima cauză generatoare de cancer generalizat la femei este neoplasmul de col uterin (depistat din nefericire abia în stadiile III şi IV), după el plasându-se cel de sân. Diagnosticarea tardivă a maladiilor neoplazice de acest tip, având drept consecinţe şansele mici de vindecare şi implicit decesul, situează România pe primul loc în Europa şi pe locul 4-5 în lume (după Mexic, Barbados şi Costa Rica) la capitolul decese datorate cancerului în rândul populaţiei de sex feminin.

Cine ne poate apăra?

Cel mai bun apărător al sănătăţii individuale este propria noastră persoană. Cum? În primul rând, prin îndepărtarea, pe cât posibil, a factorilor de risc: alimentaţie dezechilibrată şi nesănătoasă, viaţă dezordonată, stres, suprasolicitare, fumat, alcool, sedentarism, lipsa de atenţie faţă de cele mai mici semnale de alarmă emise de corpul nostru, neglijarea controalelor medicale periodice, ignorarea pe termen lung a simptomelor de perturbare a sănătăţii... Cu alte cuvinte, chiar dacă adesea sfaturile medicilor, părerile specialiştilor, rezultatele cercetătorilor par să sune în urechile noastre a lozinci şi reclame publicitare, e bine să le acordăm un oarecare credit şi să le încercăm valabilitatea.

Cine are nevoie de mai multe PROTEINE?

- Copiii şi adolescenţii, în perioada de creştere
- Femeile în timpul sarcinii şi alăptării
- Convalescenţii după boli infecţioase sau după intervenţii chirurgicale
- Persoanele care transpiră abundent şi persistent
- Cei ce se expun la temperaturi extreme (frig sau cald)
- Persoanele aflate în situaţii persistente de tensiune nervoasă

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

INCONTINENŢA DE FECALE

MIROSLAV GRUIU din Bucureşti.

Eliminarea necontrolată a materiei fecale este o situaţie, evident neplăcută, dar destul de des întâlnită la persoanele vârstnice. De obicei, cei ce constată că se confruntă din ce în ce mai frecvent cu această situaţie consideră că e vorba de o diaree care în mod firesc nu se explică pe baza alimentelor care intră în componenţa meniului, dar care evident îngrijorează. Când nu e vorba de o altă cauză, medicii numesc acest simptom „falsă diaree" şi o pun pe seama blocării parţiale a rectului şi sfincterului cu materii fecale solide, dar cu posibilitatea eliminării (scurgerii necontrolate) a materiilor reziduale lichide. Altfel spus, la nivelul rectului se acumulează fecale lichide care prin „prea plin" se evacuează. În cazul unui consult medical, pe care vi-l recomandăm, diagnosticul se pune în general în urma unui simplu tuşeu rectal. Tratamentul se bazează de obicei pe recomandarea de clisme (cel mai simplu: clisme cu volume mari de apă şi săpun, o zi da, o zi nu, pentru a curăţa rectul). În situaţiile puţin mai complicate (având o cauză neurogenă) se practică un tratament care începe cu o substanţă care constipă, după care se efectuează două clisme pe săptămână pentru a se asigura o evacuare controlată a conţinutului rectal. Pentru a nu se ajunge totuşi la astfel de situaţii, medicii recomandă persoanelor vârstnice evitarea sedentarismului şi o alimentaţie bogată în fibre (legume, fructe, cereale).

GUTA, O BOALĂ DE NUTRIŢIE

VASILE CODRESCU din Constanţa.

Guta afectează într-adevăr mai mult bărbaţii şi se localizează în special în zona articulaţiilor degetelor mari de la picioare (cazul dv.). Se admite că boala are drept cauză principală o alimentaţie care face să crească acidul uric din organism (carne multă, preparate din carne, grăsimi animale, ficat, condimente, cafea, alcool etc.). De aceea, măcar acum, când suferinţa vă chinuie (dureri în timpul nopţii la laba piciorului şi gleznă, umflături ale degetelor mari), treceţi pe un regim dietetic, bogat în următoarele alimente: fructe (mere, prune, cireşe), legume proaspete şi ceaiuri din plante cu acţiune diuretică. Tratamentul medicamentos cu Fenilbutazonă şi Calchicină, recomandat de medicul dv., trebuie de asemenea să-l continuaţi.

Remedii naturiste

TONIC DIN ALOE CU MIERE

În foarte multe case, printre alte plante din „grădina" proprie există şi ghivece cu aloe. Această plantă este interesantă ca aspect, dar cel mai important lucru este că în frunzele ei cărnoase se poate spune că e depozitată o mică farmacie pe care o putem exploata, reţetele din medicina tradiţională care folosesc aloe fiind foarte numeroase. Planta e utilizată, de exemplu, ca *remediu valoros în tratarea bolilor nervoase cu componentă astenică, a insuficienţelor glandulare şi sexuale, a lipsei poftei de mâncare, în tulburările de creştere ale copiilor, în convalescenţa după boli infectocontagioase, în maladia ulceroasă, gastrică sau duodenală, precum şi în astm bronşic.*

Compoziţia tonicului constă în: 750 g frunze proaspete de aloe, 1250 g miere, 500 ml suc de lămâi (în funcţie de necesitate, cantităţile pot fi reduse, respectându-se însă proporţiile). Se ia cantitatea prescrisă de frunze de aloe de la o plantă în vârstă de peste 3 ani, neudată de 5 zile, se spală bine, se toacă mărunt şi se pune într-un vas de sticlă (borcan) sau de ceramică smălţuită. Se adaugă sucul de lămâie şi se omogenizează, apoi se pune şi mierea de albine şi se amestecă din nou bine. Se acoperă vasul şi se lasă la macerat timp de 5 zile, într-un loc întunecos, răcoros şi uscat (la frigider). Preparatul se poate administra copiilor – numai de la 3 ani în sus –, câte o linguriţă dimineaţa; celor între 6 şi 9 ani câte o linguriţă dimineaţa şi seara, iar celor între 9 şi 12 ani câte o linguriţă dimineaţa, la prânz şi seara, după mese, timp de o lună. Pentru adulţi, se recomandă câte 3 linguri pe zi, câte una înaintea meselor principale, o lună da, alta nu, cât este nevoie. Deoarece preparatul nu trebuie păstrat timp îndelungat, e bine să se cultive în mai multe ghivece planta pentru a avea mereu frunze proaspete. Preparatul este cu atât mai activ cu cât este mai proaspăt. Poate fi păstrat numai în vase de sticlă bine închise, ţinute la frigider, o săptămână, maximum două.

Dragostea şi „Cyber-sexul"

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Dl. Constantin Dumitrescu, jud. Braşov: „Am discuţii repetate cu fiul meu în vârstă de 17 ani în ceea ce priveşte aşa numitul «Cyber-Sex», sau sexul pe calculator. Părerea mea este că această nouă «cucerire» a civilizaţiei moderne este extrem de dăunătoare, mai dăunătoare chiar decât literatura pornografică. Cu toate acestea sunt conştient că ...lumea s-a schimbat şi nu aş vrea ca fiul meu să spună că doar din cauza diferenţei între generaţii iau o asemenea atitudine. Aş vrea deci să vă întreb: cât de mult greşesc? Care este atitudinea medicinii, a psihologiei, a sociologiei, faţă de asemenea, nici nu ştiu dacă să le numesc programe sau practici..."

– Stimate Domnule Dumitrescu, sexul cu şi prin calculator a cunoscut în ultima perioada o evoluţie spectaculoasă. La acest moment poate fi realizat un contact aproape fizic prin nişte dispozitive care, cuplate la calculator, permit transmiterea unor mişcări copulatorii.

Dacă această evoluţie este sau nu dăunătoare, nu pot să mă pronunţ. Este totuşi un anume tip de evoluţie şi depinde de specia umană în ce direcţie va orienta aceste descoperiri. Personal cred că esenţa umanităţii va triumfa şi că dragostea adevarată, tandră şi duioasă între doi îndrăgostiţi nu va putea fi înlocuită cu nici un tip de calculator, indiferent cât de evoluat va fi acesta...

– Dra Silvia din Craiova are o problemă care, ne scrie, durează de destul de multă vreme pentru a o alarma: este vorba de nişte pete care nu-i dispar de pe piele (şi în zona organelor genitale), indiferent ce face.

– Petele acestea pot fi cauzate de o ciupercă pe care aţi fi putut să o luaţi dintr-un ştrand, o baltă sau chiar un bazin. Pentru ca afecţiunea să cedeze, trebuie să vă prezentaţi la medicul dermatolog, care după ce vă va examina cu atenţie, va putea stabili diagnosticul şi va decide tratamentul just.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

IMPONDERABILITATE
oferită marelui public

Pentru a veni în sprijinul celor care au certitudinea că nu vor deveni niciodată cosmonauți, o firmă cu greutate a deschis la București un salon de micro-gravitație (imponderabilitate). Doritorii, contra unei sume dolofane (deocamdată), pot avea privilegiul să zboare (mai mult sau mai puțin haotic) prin acea incintă specială, ai cărei pereți sunt bine căptușiți cu saltele antișoc din bumbac. Gândul ascuns al patronilor este de a verifica de ce nu se poate face amor în imponderabilitate, în scopuri strict științifice.

Unicate și instantanee de 1 APRILIE

„Omulețul lui Gopo" în neolitic

Prea puțini din tinerii de astăzi știu că filmul românesc de animație (și nu numai) a avut un geniu creator (scenariu și regia) în persoana maestrului Ion Popescu – Gopo (1923-1989). Faima acestui cineast-filosof provine de la inventarea omulețului „Gopo" și de la celebrul film de desene animate „Scurtă istorie", premiat la prestigioasele festivaluri de la *Cannes (Palme d'Or)*, Moscova și Oberhausen (1957). Tristețea noastră provine de la faptul că ne-am reamintit de Gopo privind pictura rupestră descoperită într-o grotă a deșertului Kalahari, reprezentând silueta stilizată a unui om. Un artist de talia lui Popescu-Gopo ar trebui mai des mediatizat cu o sănătoasă mândrie națională față de marile noastre valori.

UN PAPARAZZO
în mijlocul savanei

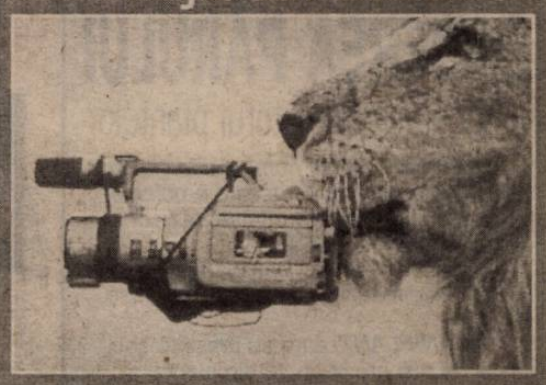

Fotoreporterul indiscret (paparazzo) din imagine spionează viața intimă din haremul unui rival al său, care i-a sedus două logodnice. Un important post de televiziune din Tanzania l-a înzestrat pe leul Z'gubi cu o super-performantă cameră video, capabilă să filmeze și noaptea (în infraroșu). Până-n prezent, Z'gubi a realizat trei casete incitante, demne de liniile fierbinți ale nopților albe, însă a fost scandalizat de recompensa-drept de autor: câte o pulpă de antilopă pentru fiecare oră de film. Dar având în vedere că bătrânul leu nu prea mai este în stare să vâneze eficient, negocierile vor ieși repede din impas.

Clona umană a VIGILENȚEI

În laboratoarele americane „Tomorrow is too late" (Mâine-i prea târziu) s-a obținut o clonă umană care posedă patru ochi. Cercetătorii n-au putut însă să-și ascundă regretul în fața acestei realizări ușor tulburătoare; ei doriseră o altă alcătuire a sistemului vizual, și anume o simetrie triunghiulară, adică doi ochi la locul lor și unul între sprâncene – ar fi fost și mai estetic, nu-i așa? Dar această clonă neprogramată (și datorată unei erori umane de etichetare a eprubetelor), botezată „Fii cu ochii-n patru!", a mai produs o surpriză: cei patru ochi pot privi în patru direcții diferite, fără a zăpăci sistemul optic cerebral.

INGINERIE GENETICĂ
în sprijinul beduinilor

Cămila cu cinci cocoașe (realizare epocală datorată descoperirii „genei cocoașei"), imortalizată alături de stăpânul său, a fost astfel manipulată genetic încât numai în primul „buzunar dorsal" (de lângă cap) poate acumula apă. Ce se află în celelalte patru excrescențe „naturale"? În ordine, de la cap spre coadă, ele sunt pline cu apă minerală, ceai de mentă, ulei de măsline și spumant de baie. Geneticienii așteaptă în continuare sugestii pentru încă două cocoașe, cifra sacră 7 fiind benefică și pentru „poli-dromadere".

CERCETĂTOR ȘTIINȚIFIC LA ÎNĂLȚIME

Pentru a protesta împotriva modului cum s-a făcut unele privatizări ale institutelor de cercetare românești, în ultimii ani, geologul B.G. și-a mutat postul de cercetător pe culmile Postăvarului. Observați-l cum și-a amenajat, pe o masă ce și-a construit-o singur, un microscop. El studiază structura cristalină a rocilor de tot felul și micro-organismele prizoniere în rețelele cubice sau hexagonale ale cuarțului, bazaltului etc. Dacă lucrurile nu se îmbunătățesc în domeniul cercetării științifice autohtone, tot mai mulți oameni de știință vor fi văzuți în mijlocul naturii, nu în halate albe, ci într-o ținută adaptată vitregiilor mediului.

PARANORMAL ZOOLOGIC

Opisică de numai cinci luni face pase bioenergetice, în zona stomacului, unei gorile adolescente. Zoe, maimuța în cauză, era până mai ieri zguduită de dureri atroce și veterinarii de la Grădina zoologică „Ariel" din Sydney se văzuseră depășiți de situație. Dar au descoperit capacitățile paranormale ale mâții Ginette, de al cărei corp se „lipeau" linguri, furculițe și scrumiere de fontă, sfidând uimitor gravitația. După reacția gorilei, putem ghici reușita deplină a experimentului și urmarea logică a acestui succes extrasenzorial: apariția Ginettei într-un talk-show televizat.

„OAMENII ZGÂRIE-NORI"
din deșertul Namibiei

Un grup de exploratori rătăciți printre dunele pustiului din vestul Namibiei (și recuperați în ultima clipă) a reușit să imortalizeze câțiva băștinași, probabil membri ai tribului Nar-kotum, cel mai bine adaptat la condițiile respective. Atunci când au developat filmul, intrușii acelei regiuni au constatat năuciți că au descoperit oameni cu înălțimea cuprinsă între 2,8 și 3,22 metri, nemaiîntâlniți pe Terra!

Există o ipoteză neconfirmată că vechii locuitori ai Patagoniei ar fi avut o înălțime neobișnuit de mare, dar între sud-vestul Africii și sudul Americii de Sud e distanță mare... Nu poate fi vorba nici de fenomenul Fata morgana, întrucât lumina Soarelui nu formează nici o pată strălucitoare, razele astrului zilei căzând în spatele „oamenilor zgârie-nori", iar distanța este prea mică (20-25 de metri) pentru a se produce o reflexie totală (explicația optică a Fetei morgana). Informația e foarte recentă (National Gegraphic, februarie 2001) și așteptăm și alte confirmări despre acei „sus-puși" semeni. Pentru comparație, vă oferim un instantaneu cu gigantul Mahomed Channa (2.32 m), ținându-l pe genunchi pe ultrapiticul Djail Salih (55 cm).

Pagină realizată de **PAUL IOAN**